

uz
ve
ri
ta
tis
in

quisitor: nō solū puctos verumetiam incipientes instrue
re debeat ac docere. Ideo circa initū veteris artz ante
q̄ ad textū accedam? mouēda sunt quedā dubia qui
bus facili? ea q̄ ad illā ptinent incipientibz ac imperfectis
demonstrent. Et vt soluti ē ondere oꝝ diffinitōem ⁊ di
uisiōne philosophiē. Quērit q̄ pmo qd sit philosophia
Dicendū q̄ ab vltimo multe narra? eius diffini
tiones. p̄ma p̄bia ē diuiaz. humanarūqz rez ⁊ gnitō
cū studio bñ viuēdi p̄icta. Secda p̄bia est diuinarū
humanarūqz rez inq̄tū homi possibile ē pbabilis sci
entia. Tercia p̄bia est ars artū. ⁊ disciplina disciplina
rum. Sed relictis omnibus istis diffinitōibus. dicēdū
fm cōiter diffiniētēs eam. q̄ est diuinarū humanarū
qz rerū cognitio. fm q̄ p̄ naturalē rōem inuestigari p̄nt
Et interpretat p̄bia. amor sapientiē. Nam greci. philo
sophi amorē. ⁊ sophiaz sapientiā dicunt:

Notandū ista vltima descriptio
pr esse phie generaliter vel
specialiter accepte fm q̄ p
triale diffinitōis aliter ⁊ aliter exponitur. Generalit
qdā dūmō p̄ res humanas intelligim? res ab hoie
p̄ intellectū ⁊ volūtatē factas v̄l cōpletas. vt sunt iste
de quibz p̄siderāt scie trīuales ⁊ morales. Sed tūc p̄
res diuinas intelligim? deū ⁊ entia ab eo p̄ducta. de
quibus tractat p̄phica. metaphisica. mathematica.
Si at̄ p̄bia sp̄aliter capiat. vt satis cito dicef. tunc p̄
res diuinas intelligim? entia sup̄naturalia de quibus
p̄ncipalr metaphisica. q̄ ⁊ diuina v̄ theologia apel
lat. vt patet p̄ p̄m sermo metaphisice. sed p̄ res huma
nas intelligim? res naturales a solo deo factas de quibus
sunt p̄bica ⁊ mathematica. Et p̄ h̄ q̄ addit fm
q̄ p̄ naturalē rōem inuestigari p̄nt excludit theologiam
vie. que nō habet p̄ naturalē inuestigatōem. sed p̄ diuī
nā reuelatōem ⁊ inspirationem. ⁊ licz in p̄phicis disci
plinis tractet de omnibus entibz. ⁊ etiā de deo s̄z q̄ ⁊ g
nosctibilia sunt lumie natural rōnis. necnā tūc fuit
p̄ter p̄phicas scias sacra scripturā p̄ reuelatōem ha
tere lūie sup̄naturali. ⁊ p̄ h̄ differt a metaphisica. s̄z que
necessariū sit pulere declarat scis Thomas p̄ma p̄te
summe ⁊ qz nō est p̄ntis speculatiōis. iō plura de h̄ di
cere omnino videt extraneū. sed vt habeat differētia ei?
a metaphisica. que vt dem est etiā theologiam vocatur
hec breuiter sunt inserta.

Ar Philosophia est amatio vt patz et interpretati
one nois. ḡ nō est cognitio. Tenez p̄na. quia
amatio ⁊ cognitio sunt act? diuersaz potētia

nū **Q**dm q̄ p̄bia capif duplr. vno mō quo ad eius
impositōem ⁊ ad eius interpretatōem nois. ⁊ sic ē ama
tio. qz imponit a philos quod est amor v̄l amatio. ⁊ so
phos sapiētia quasi amatio sapientiē. Alio mō capif
quātum ad illud ad qd significandū imponit. ⁊ pro q̄
cōiter noie phie v̄rimur. ⁊ sic est ⁊gnitio seu habit? ⁊ g
nitū? quo ⁊gnoscim? res diuinas ⁊ humanas. natu
rali tamē cognitione. quare norant addit in diffinitōe
fm q̄ p̄ naturalē rōez inuestigari p̄nt. Et q̄ dicitur
ex illo videt sequi q̄ sophia potius dicitur diffiniri q̄
philosophia. Heq̄la. p̄bat qz sophia etis id ē q̄ sapiē
tiā cōiter accepta ē habit? quo talia cognoscim? Di
cendū q̄ illa cōpositio nois a pictagora p̄ho exorta est
Nā cū antea phi sapiētes appellarent ille interrogat?
quid se p̄fiteret. p̄m se cē respō dit. id ē studiosum vel
sapiētiē amatorē. quoniam confiteri se sapientem ei ar
rogantissimum videbatur. ⁊c.

Quo diuidat ipsa p̄bia **Q**dm q̄ p̄bia ca
pit triplr. vno mō sp̄alr ⁊ stricte p̄ sola p̄bia
reali. ⁊ cōtemplatiua q̄ est cōphensio entis re
alis realiter a natura causati. Et sic p̄bus sermo meta
phisice ponit tres pres phie. scz p̄phicā. metaphisicā
et mathematicā. Alio mō capif cōiter ⁊ large p̄ omni
apprehēsiōne v̄itatis entis qualifcunqz cōsiderati. s̄z
ue in seipso siue in nobis cognoscētibz aut opantib?
et hoc mō antiq̄ eam diuiserūt in tres pres. scz in p̄hi
sicā generalit acceptā. in ethicā ḡnalit dcam. ⁊ rōnalē
s̄z ḡnalit sumptā. ⁊ sub p̄hica cōprehēdebant tres
scias reales. scz naturalē. q̄ sp̄alē vocabulo vocaf p̄hi
sica. mathematicā ⁊ metaphisicā. sub ethicā ⁊ p̄phicā
denit tres scias morales. scz monasticā. economicā
et politicā. sub rōnali aut cōprehēdebāt. gramaticā
logicā. ⁊ rethoricā. Tercio mō capif p̄bia ḡnallissime
pro quocūqz habitu cognitiuo. siue ordinet ad pficien
dū corp? siue aiaz. ⁊ sic didit in naturalē. moralē rōna
lez ⁊ mechanicā. Que q̄dez pres s̄z bñm Tho. in p̄nci
pio p̄meti libri ethicoꝝ distiguif s̄z q̄duplice ordiez
rez. ad rōem ipsam. Est em̄ qdā ordo rez. que rō nō fa
cit. sed solū p̄siderat. ⁊ p̄tinet ad p̄hiām naturalē. Al
est ordo que rō p̄siderando facit in actu p̄prio. puta cū
ordinat cōceptus suos adiūicē. quoz cōceptū voces
significatiue sunt signa. ⁊ iste ordo rerū p̄tinet ad p̄hiā
rōnalem. Tercius est ordo que ratio facit in opatōibz
volūtatiz. ⁊ p̄tinet ad cōsideratōnem moralis phie.
Quartus aut̄ est ordo que ratio cōsiderādo facit in ex
terioribz rebz. quaz ipsa est causa sicut in archa ⁊ do
mo. ⁊ p̄tinet ad artes mechanicas. Et h̄ est qd̄ alij sic
dicūt. p̄bia naturalis est de his que pueniunt intellec
tū n̄m. ⁊ q̄ mouēt ipsum ad intelligendū. Rōnalis ē
de his q̄ sunt a rōne. ⁊ p̄ ipsam fabricata q̄ nō essent. si
ratio nostra nō esset. sed moralis est de his q̄ sunt post
rationē. ⁊ dependēt a volūtatē n̄ra. ⁊ p̄ actōem immu
nentē. Et mechanica est de his q̄ sunt post rōez ⁊ de
pendent a volūtatē p̄ actōem trāscuntē in materiā ex
teriorē. Ex quo patz q̄ iste q̄tuor pres phie distiguū
tur penes obiecta ⁊ p̄siderata. fm q̄ dicitur tercio de aīa
Secaf igif scia ⁊ sensus in res. id est sicut res

Ar Omnis bona diuisio debz esse binēbris. sed
iste diuisiōes phie nō sunt h̄mōi. q̄ nō sunt bo
ne. Dato. p̄bat p̄ Boerū i libro diuisiōnū
Qdm om̄is diuisio ḡntis p̄ diuinas formales dz esse bi
mēbris. sed h̄ nō oꝝ de alijs. Al d̄dz licet non sint bi
a. ij.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

Questiones

predicabiliū

mebris. pñ etñ ad eas reduci hoc mō. p hīa gñalit deā
 diuidit in reale rōnalē. real diuidit in speculatiuā r
 practica. Speculatiua in p hīcā metaphīcā. r mathēatī
 caz. q̄ sunt p hīcē pres pñcipales. eo q̄ de rebus tractāt
 Practica diuidit in actiua r factiua. Actiua vocatur
 moralis. Et diuidit in ethicā. economicā. r politicā.
 Factiua (que r mechanica dī. etñ dī. factibilibz a nobz)
 diuidit solz in septē artes mechanicas. s; rōnalis (que
 etiā vocat amīniculatiua) diuidit i grāmaticā. q̄ sub
 uit oībz scientijs. in logicā que sub uīr speculatis. et
 rethoricā que amīniculatur practicis

Q Definitio ē mediū demrāōnis faciētis scē.
 sed illa nō pōt variari nisi tripl. ergo solū erūt
 tres pres p hīcē. Dīo. p̄ba. qz vel definitio rei
 cōcipit materiā sensibīlē que ē euz motu r mutāōne.
 et vocat definitio p hīcā. aut abstrahit a materiā sensi
 bili s̄m cōgrā r rōem. s; nō s̄m esse. vt m̄gnitudo nūe
 rus. curuītas. r sic ē definitio mathēatica. vel abstra
 hit penz a motu r materiā tā sensibīli q̄ intelligibīli.
 et sic ē definitio metaphīca. **Q** dīm q̄ s̄m diuersitatē
 rem definitōnis sumūt tres pres p hīcē real speculati
 ue. r isto mō diuidit p hīam. **A**resto. septē metaphīcē.
 in p hīcā. mathēaticā. r metaphīcā. **S**i p hīa g. nes
 rraliter capiatur pñt plures eius ponī partes

Q Quō diuidit p hīa natural. r s̄m alie p hīcē p
 res. **Q** dīm ad pñm. q̄ p hīa naturalis di
 uidit in p hīcā. mathēaticā. r metaphī
 sicā. que tres pres differūt s̄m triplīcem modū defi
 niendi iam assignatū. seu penes obiecta r cōsiderata.
 Nam p hīcā est de his que s̄m p̄iuncta materiē sensibī
 li. tam s̄m rem q̄ s̄m rōem. sicut p̄z de sciētia libri p hī
 sicōz. **M**athēatica vero ē de his que s̄m p̄iuncta ma
 terie s̄m rem. r tñ abstracta s̄m rōem. **S**ed metaphī
 ca ē de oīno separtis tā s̄m rem q̄ s̄m rōem. **A**ut de his
 que nō necārio i materiā repiūt. qd̄ addit propz trā
 scēdētia. que q̄uis actu in materiā repiūt. nō tñ ne
 cessario. euz etiā de separtis verificari possunt. **O**ralis
 s̄m in tres subdiuidit pres. quā p̄ p̄ma p̄siderat o
 peratōnes vnūs hoīs. que vocat monasticā a monos
 quod est vnū r ycos scientia. quasi scientia tractans de
 regimine vnūs. quā docet quomō homo p virtutes
 morales debet regere sei s̄m. **S**ecūda autē considerat
 opationes multitudineis domesticē. r vocatur econo
 mica qb̄ economo dispensatore. **D**ocet em̄ quomō p̄
 terfamilias debet regere vxozem filios r seruos. **T**er
 cia autē considerat opationes multitudinis ciuīlis.
 et vocatur politica. dicta a polis quod est pluralitas
 vel ciuitas r ycos scientia. quasi tractans de regimine
 pluriuz. scilīcz patrie aut ciuitatis. **S**ed p̄hilosophia
 rōnalis diuidit in grāmaticā. logicā. r rethorī
 cam. **G**rāmatica est de sermone cōgruo vel incōgruo
Logica de sermone vero vel falso. **R**ethorica de ser
 mone ormato vel inornato. **M**echanica vero diuidit
 tur in septem artes. vt inferius patebit

Q Si p hīcā esset de cōiunctis motu r materiē
 sensibīli. sequeretur q̄ de ip̄a non esset scientia.
Sequela probatur. quā sensibīlia sunt singu
 laria. sed scia est vñm. **Q** dīm q̄ duplex est mate
 ria sensibīlis. s; singularis seu indiuidual. vt hec caro
 hoc os. r de tali materia sensibīli nō est scia. a qua eti
 am p hīcā abstrahit. **A**lia est materiā cōis r specifica

sicut caroz os in cōi. r de hac est p hīcā

Q **D**ethaphīca nō est scia natural. **G**male po
 nit ps p hīcē naturalis. **A**ns. p̄ba. qz est de his
 q̄ tranicēdit naturā. vt p̄z ex noīe. **Q** dīm q̄
 natura capis duplr. vno mō strictē p p̄ncipio mouē
 di r quiescēdi maxime passiue. r h̄ mō methaphīca
 nō est naturalis. **A**lio mō accipit trāscēdētē r cōiter
 p p̄ncipio cuiuscūq; opatōis. vel etiā capis vt est idē
 q̄ essentia. r sic reperitur in separtis. vt in deo r intelligē
 tijs. qz dicimus natura diuina natura angelica. **E**t
 etiā dicimus. q̄ deus sit p̄ncipium mouēdi actiue
 quā est p̄ncipium mouens

Q **M**ethaphīca est de ente cōi. s; ens cōq̄ non
 magis est reale q̄ rōis. **G**īpa equalr debz dici
 real r rōnalis. **Q** dīm q̄ duplex est methaphī
 ca. quedā est sapientia que est de ente cōi. r nō ē p hīa
 s; est directiua r stabilitrix p̄ncipioz oīm. **A**lia ē me
 thaphīca sciētial. q̄ ē de substātijs separtis. r ē realis

Q **M**ethaphīca est de trāscēdētibz. que s̄m in
 materia r extra materiā. **G** non est de separtis a
 materia. **Q** dīm q̄ duplex est methaphīca
 scz pura r illa est de separtis a materiā. s; deo r intelligē
 tijs. **A**lia ē impura p̄siderans mediū imaterialia. ve
 rnetā materialia. r sic etiā p̄siderat trāscēdētia. q̄ dī
 ci possunt tam de materialibz q̄ de imaterialibz

Q **Q**uerit **Q** dīm q̄ in speciali sunt multe.
 sed in generali sunt septē. **E**t la
 nificiū armatura nauigato. que p̄tinet ad corpus ex
 trinsecus. **A**gricultura venatō medicina theatrica. q̄
 p̄tinet ad corpus nostrū intrinsecus. vnde **A**ns. **A**
na. nemus. miles. nauigatio. rus. medicina. **P**ris the
 atrum socia sunt hec mechanica dicta. **E**t sunt inuen
 te ad subueniendum corporis defectibus. in quibus
 propter transgressionem primozum parentū nascimur
Dicuntur autē mechanicē quasi aduultere. r nominā
 tur tam vili vocabulo. quā sicut mulier in aduulterio
 reperta est vili respectu mulier? honeste r p̄be. ita ar
 tes mechanicē sunt viles respectu artium liberalium.
 et ergo discētes eas aduulteri siue mechari vidētur
 eo q̄ artes liberales p̄claras (que anime nostre p̄rie
 sunt) deserūt. r artes eoz potis illiberales. r ignobiles
 et quasi alienas vxozes colunt

Q **A**rs scribēdi. r s̄m ars faciēdi sotulares sunt
 mechanicē. r tamē hic non enumerant. **G** diuis
 so est insufficiēs. **Q** dīm q̄ hic non ponunt
 oēs artes mechanicē in speciali. sed solum in genera
 li. **U**n lamificiū continet sub se oēs artes texēdi vel cō
 suēdi quibuscūq; instrumētis in quacūq; materiā li
 ni scz vel lane vel etiā pellū fiant. **A**rmatura sub se
 habet duas species. scz architectonicā r fabrilē. **A**rchī
 tectonica diuidit in cemētariā r carpentariā. sub
 quibus continentur omnes artes operandi in materiā
 lapidum vel lignozum. **S**ed fabrilis diuidit in mal
 leatoriam. que faciēdo massam in formam extendit
Et fuloriā. que de p̄fusione materiē nouit formam va
 lis exp̄mere. **N**auigatio tertia spēs p̄tinet sub se omz
 nē in emēdis vendēdis r mutuandis domesticis s; s;
 ue peregrinis mercibus negatōnem. sicut est ars merc
 carozū. insitozum r neutarum. **A**gricultura autē sub
 se continet omnes artes de modo colēdi agros. vt ac
 quirēdi blada aut pascua. **T**enatio. quinta spēs sub

Questiones

predicabiliū

scientia. quia excludit per tertiam particulam diffinitio-
nis. Alio modo capit scientia generaliter. pro quacumque no-
ticia veritatis. sive sit rerum extra animas vel in anima. et sic
logica est scientia. quod probatur auctoritate et ratione. Auto-
ritate per hi et boetij. et multorum aliorum dicentium logicam esse
scientiam. Et sic scientia. prout tenet per locum ab auctoritate affirmati-
ue. Ratione probatur. quia logica est habitus conclusionis per
demonstrationem acquisitus. Et sic scientia. prout probatur. quia
arguitur a diffinitione scientie generaliter capite ad diffinitum
Ans patet. quia est habitus illius conclusionis. omnis argumen-
tatio est illatiua prout ex antecedente. et accipit ista per
suo ex premissis ubi diffinitio subiecti logice ponit loco
medii. et propria passio per maiori extremitate. subiectum vero
pro minori extremitate. sic arguendo. Omnis argumen-
tatio per ordinem explicatio est illatiua prout ex ante. sed omnis
argumentatio est argumetum per ordinem explicatio. Et omnis
argumentatio est illatiua prout ex antecedente. et notitia
istius conclusionis vocatur scientia logica

Ar Nullus modus sciendi est scientia. sed logica est mo-
dus sciendi. Et non est scientia. Maior probatur. quia
modus rei non est res. sed preedit rem ipsam. sicut
in simili etiam modus videndi non est visus. Minor
patet per mentationem secundo metaphisice. Ad hoc respondet
aliqui quod duplex est logica. scilicet vocatur que considerat de ar-
gumentatione ut de subiecto et de demonstrabilis est inesse
passio per proprium et adequatum principium. et illa est scientia
etiam. Alia est logica utens que considerat de argumentatione
ut est quoddam instrumentum applicabile ad alias sci-
entias. et illa est modus sciendi. Sed melius dicitur ad probandum
nem maioris quod modus rei non est res cuius est modus. in est
res alia in se. sic etiam logica non est ille scientia quia est mo-
dus sciendi. et non est scientia in se. Et dicitur tertio. quod modus
sciendi accipit dupliciter. uno per instrumentum sciendi. quale
est diffinitio. diuisio. et demonstratio. et sic modus sciendi
non est scientia. Alio modo accipit per notitiam que habet de tali in-
strumento. et sic logica potest dici modus sciendi. sed tunc
maior est falsa

Ar De singularibus non est scientia. sed logica est de sin-
gularibus. Et logica non est scientia. Maior probatur. quia
est de sorte currete et de platone disputante.
Ad id quod singularia capiunt dupliciter. uno ut singularia
sunt. et sic ipse non est scientia. sed sensus. Alio modo capiunt per
aliquam eorum rationem. et sic est de eis scientia. Et dicitur quod logi-
ca non est principium de singularibus. sed est principium de ar-
gumentatione et proprietatibus eius. Ponitur tamen singularia
in logica. quia illa sunt nobis magis manifesta

Ar Illud quod in nobis a natura non est scientia. sed logica
in nobis a natura non est scientia. Maior est manifesta
quia scientia est habitus acquisitus. Et minor patet primo de
pythagore. qui habuit logicam. quia multa scripsit que sine logi-
ca non scripsisset. et tamen non habuit eam ab arte. quia nunquam
studuit eam. Et secundo. quia layci habent logicam et non ab arte
sed a natura. Et dicitur quod duplex est logica. scilicet naturalis. que nihil
aliud est quam quoddam naturalis abilitas que nati sumus discere
nere in se. et flum. et illa in nobis a natura. scilicet ex beneficio
generatois. et illa etiam habuit pythagoras. que per eam potuit in-
uicere logicam artificialem. que fuit eleuati ingenij. Alia est lo-
gica artificialis. que scilicet accipit per studium et laborem. et illa non
habent layci. sed prima solus. que non est scientia

Ar Logica est ars. ut patet per petrum hispanum. Et non
est scientia. Tenet sequentia. quia ars et scientia sunt
habitus distincti. ut patet per philosophum sexto ethicorum

Ar Dicendum quod ars accipit dupliciter. uno modo in propria
formatione. ut est recta ratio rerum factibilium. et sic lo-
gica non est ars. quia ut sic ars est habitus practice. et sic lo-
gica est habitus speculatiuus. Alio modo capit communiter
ut est collectio multorum preceptorum in unum sine tendentium.
et sic logica est ars et similiter scientia. quia sic ars
et scientia non opponuntur

Ar Omnis scientia preedit ex propriis. sed logica pre-
dit ex communibus. Et non est scientia. Maior est per hi
et mo posteriorum. sed minor probatur. quia preedit ex genera-
liter applicabilibus omnibus scientiis. Ad id quod lo-
gica se se accepta. et ut docens preedit ex propriis. quia ostendit
passiones inesse subiecto per propria principia. sed visus
est et ceteris alijs scientiis. que etiam scientia ceteris dicitur

Querit Arz logica sit vna scientia. Et
centum quod sic. quia illa scientia est vna
que habet vnum subiectum. scilicet lo-
gica habet vnum subiectum ut infra patebit. ergo est
vna scientia. Maior est nota. quia scientia capit vnica-
tem a subiecto. ut dicitur primo posteriorum. Et si que-
ratur. quia vnitatem sit vna scientia. Dicendum quod vnum
capit dupliciter. vno modo proprie et sic vnum dicitur quod non
constituitur ex pluribus actu existentibus. et sic dicitur. vno
homo. vnus lapis. et isto modo logica non est vna. quia ha-
bet plures conclusiones scientificas demonstratas vel des-
monstrabiles in logica scientia. et sunt logice quot
sunt conclusiones demonstrate in logica. Alio modo
aliquid dicitur vnum per attributionem et ordinem ad vnum
sicut exercitus dicitur vnus. quia habet attributionem ad vnus
scilicet ad ducentum exercitus. Et sic dicitur vndecimo meta-
phisice. quod ordo partium exercitus ad inuicem est propter
ordinem totius exercitus ad ducentum. Et isto modo lo-
gica est vna scientia. quia omnia que in ipsa considerantur
habent ordinem et attributionem ad vnum genus
scibile

Ar Vna scientia est vnus conclusionis. sed in lo-
gica sunt plures conclusiones. ut notum est. er-
go logica non est vna scientia. Dicendum quod
vnus scientie est vna conclusio principalis ad quam
omnes alie ordinantur. Et etiam in logica est vna gene-
ralis conclusio in qua demonstratur illa passio illatiua
consequentis ex antecedente. et ad illam omnes alie re-
ducuntur

Ar Vna scientia est vnus ge-
neris scibilis primo posteri-
orum. sed in logica sunt mul-
ta genera scibilia. ergo non est vna scientia. Minor pro-
batur. quia ens rationis ponitur subiectum in logica
et similiter argumentatio. Dicendum quod illa subie-
cta non sunt disparata. sed subordinata. quia vnum est subiectum
cogitatis. alterum vero attributio-
nis. Et si capiat ens rationis per ente rationis. sic est sub-
iectum attributionis in logica. sed non distinguitur extra ar-
gumentationem. Et quod dicitur est aliud subiectum in noua lo-
gica. et aliud in veteri. Et logice sunt plura subiecta. Di-
cendum quod illa non sunt subiecta totalia. sed partialia.

Ar Arz logica sit scientia specialis. Et dicitur quod sic. quia habet
speciale subiectum quod est argumentatio. et ens ra-
tionis. et passiones proprias que sibi demonstra-
tur in eis per propria principia. quo facto efficitur scientia specialis

Ar Logica est scientia communis. et
non specialis. Et sequentia tes-
net. quia commune et speciale opponuntur

tur. Antecedens pbatur p philosophis quarto meta/ phisice. vbi ponit tres esse scientias communes. scz meta/ phisicam. logicam. z sophisticam. Dicendum q los/ gica consideratur dupliciter. vno modo vt docens. z sic est specialis scia. quia habet speciale subiectum ab oib/ bus alijs distinctum. Alio modo capif vt vtens z in p/ tatione ad alias scientias. z sic dicitur generalis. quia considerat ea que generaliter applicari possunt ad om/ nes scientias

Ar Logica est de argumentatione vt de subiecto. sed argumentatio est communis omnibus sciētijs ergo logica est scientia communis. **Quo** pbatur quia omnis scientia vtitur argumentatione. **Quo** dicitur licet argumentatio ia scia sit communis per appli/ cationem. z quo ad vium eius. no tamē est communis per cōsiderationem quia sola logica docet ex quibus et ex quibus debet constitui. z ergo est propria logice. Et est simile in realibus de mallo. qz est specialis ars fabri/ cādi mallum. z tamen ipso fabricato est instrumentum generale in tota arte fabricili

Querit **Ar** Logica sit pars phie **Co** dicitur qd nomē phie dupliciter accipitur. vno modo sūctē pro sola philosophia reali z contemplatiua que est comprehēsiō entis realis realiter a natura causari. z sic logica non ē ps philosophie. Alio modo capif generaliter p omni apphensionē veritatis entis qlitercunqz cōsiderari sicut in seipso siue in nobis qnoscentibus aut opantibus z h/ mo est ps phie z subordinat phie rōnali

Ar Tres sunt pres phie. vt patet p phm sexto metaphisice. scz phisica. mathematica z meta/ phisica. sed nulla istaz ē logica. qz ipa nō est ps phie. Et pfirmat qz ois phia aut ē de pceptis cū motu z materia sibilis tā fm rē qz fm rōem z sic ē phisica aut est de pceptis cū motu z materia sensibili fm eē z nō fm eētā vlt rōem z sic est mathematica. vlt est de ill q nullo mō pceptiū motū vlt matā sensibile z sic ē meta phisica. z nō p pōnt aliud mēbrū ab his tribz. qz soluz tres sūt pres phie. **Quo** dicitur q phia capif duplr. vno mō specialiter z sic logica nō ē ps phie. Alio mō capif generalit. z sic ponit ps phie **Et** g pterio illa vtz logica sit ps phie est frivola z infructuosa. Frivola qz ad nōmē tm. Infructuosa vero vt dicit **Quicenna**. quia nlla tenus declarat ad ppositum

Ar Logica sit scia real vlt rōnal **Co** dicitur qz est scia rōnalis. pbatur autoritate z rōe. **Auto** ritate sci thome. qz i pncipio fallaz dicitur logicā rōnale sententiā. i. ad rōcinādiū inuentā. **Silr** dicitur autē na qz sicut grāmatica ē directiua lingue. ita logica ē directiua rōis. **Rōe** sic pbatur. qz illa scia ē rōnalis cū subiectū est ens rōis. s; subiectū logice est ens rōis. igitur. **Quo** dicitur pbatur. quia illa de causa scientia dicitur rōnalis que habet pro obiecto ens rationis. sicut illa scientia dicitur realis que pro obiecto habet ens reale. **Quo** dicitur no: patet quia subiectum logice est argumentatio que est ens rationis. id est ens conceptum per rationem. vt conceptum est qz sibi demōstrātur inē passionē eiusdem ordinis. **Secdo** pbatur. qz illa scia est rōnalis que ē directiua rationis in suis operationibus. sed logica est huiusmodi. igitur zc. **Quo** dicitur pbatur. quia ratio nō sira in prima eius operatione dirigitur per scientiam predicabilium z predicamentorum. sed in secunda di

rigitur per librum peribermeniarius. z in tertia dirigitur p totam nouam logicam

Ar Omnis scientia est in rōne. ergo omnis scientia est rōnalis **Quo** dicitur pbatur. qz scia est in anima sicut color in corpore. **Quo** dicitur qz scia potest dici rōnalis triplr. vno mō ex pte subiecti inhesionis. qz scz inheret rōni tāqz subiecto z sic oēs sciētie sunt rōnales **Secdo** aliqua scientia dicitur rōnalis qz est de ente fabricato p rōnem. vel qz versat obiectiue circa ens rōnis. et sic grāmatica. logica. rethorica. dicuntur sciētie rōnales **Tercio** dicitur scientia rōnalis ex pte finis. qz scz finis eius est dirigere rōem in actibus suis ne erret z sic specialit los/ gica dicitur scia rōnalis

Ar Omnis scientia est realis. sed logica est sciētia. ergo est realis. **Quo** dicitur patet. qz omnis scia ē quedam res pdicamentalis cū sit habitus de p/ ma specie qualitatis. sed nihil ponit in pdicamento nisi ens reale. **Quo** dicitur qz logica est bene qualitate real vt argumentum probat qd habet a suo subiecto inhesionis qz a scia aliquis realiter denominatur sciens nō tū est scientia realis sed rōnalis. z illud habet a suo subiecto attributionis quod qualificat scientiā. sicut obiectum suam potentiam

Ar Logica est ens reale realitate pte entitatis. ergo suum subiectum attributionis (a quo causatur) est ens reale. **Tenet** psequētia. qz effectus nō potest esse maioris entitatis qz sua causa. **Dicendum** qz licet effectus non potest esse maioris entitatis qz sit sua causa efficiens pncipalis. potest tamen esse maioris entitatis qz sit sua causa efficiens minus principalis. **Unde** causa principalis logice sciētie non ē scibile seu eius subiectum attributionis. sed actus cōsiderādi multotiens reiterati super illud scibile. tales autē actus sunt reales qz pcedūt ab epte reali quod est aia. ergo etiā causant effectum realem

Ar Logica considerat de entibus realibus. ergo est scientia realis **Antecedens** probatur. quia tractat de decem pdicamentis que sunt entia realia. **Dicendum** licet logica minus principalit tractat de entibus realibus. tamen principaliter solū considerat entia rationis. **Vel** dicendum qz pdicamenta considerantur dupliciter. vno modo vt sunt nature quedam reales z partes entis z sic non considerantur in logica. Alio modo prout ad ordinem pdicabilium referunt. z sic de eis tractat logica. sed illis consideratō non est real sed rōnis

Ar Predicamenta in logica considerantur in ordine ad passionē reales. ergo considerantur in ea realiter. **Dicendum** qz logica non considerat principaliter passionē reales. sed solum minus principaliter inqz tum nos ducunt in cognitionem passionum rationis

Ar Logica considerat verum z falsuz. z illa sunt in rebus. ergo logica est scientia realis. **Quo** dicitur patet. quia logica docet discernere verum a falso. **Sed** minor probatur. quia ab eo qd res est. vel non est oratio dicitur vera vel falsa. vt dicitur in pdicamentis circa vltimam proprietatem substantie.

Dicendum qz verum et falsum sunt in aliquo triplr. vno modo sicut in causa et sic sunt in rebus. Alio modo sicut in subiecto. et sic sunt in intellectu. id ē in obiecto intellectu. **Tercio** sicut in signo z sic

funt in prepositione representante conceptum intellectus. Logicus aut em maxime considerat verum et falsum hoc ultimo modo

Arguit Logica e scia sermocōnal. ergo nō rōnalis. An̄s patet ex interpretatio ne nois. dicit em logica a logos qd est sermo quasi scientia de sermone. **Primo** negādo p̄nam. quia eadem scientia p̄t dī sermocōnal et rōcō nalis. Nam dicit rōcōnalis ex causā supra dictis. Sed p̄ dī sermocōnalis qd docet p̄ sermone et sic q̄libet scia p̄t dī sermocōnalis. Secūdo dī sermocōnalis qd dī rī gīt sermocōnem in accipiēdo noticiā ignoti ex noticia noti et sic etiā grāmatica dī sermocōnal qd dī rī gīt sermocōnem in ordīnando mentis conceptum. Tercio qd vtrū sermocōne tanq̄ instrumēto. et sic logica dī sermocōnal qd logica p̄siderat qd argumētādoe put ordīat ad disputādoez duoz v̄l pluriū. sed tal̄ habet fieri in sermone

Notandum scie sermocōnales nō eodē mō sermone vrunf. qd grāmatica vtrū sermocō ne. put est designatiū qd v̄l incōgruū absc̄ eo qd fa cit fidē de re significata p̄ ipm. Sed rēthorica vtrū ser mone ordinato ad p̄suasione v̄l dīsuasione. logica p̄o vtrū sermocōne put instrumētū qd sic fides de ignoto

Quintio sermocōne p̄ncipalit̄ de p̄mis aut scōdis intētionibz. **Primo** qd est p̄ncipalit̄ de p̄mis qd p̄bat p̄mo autoritatibz. scōdo rōtibz. **Primo** autoritate phi. qd v̄bicūq̄ loquitur de v̄l logico in telligit p̄mā intētiōe. dicit em v̄l ḡnari in aīa qd v̄l ā sensus memorie et exp̄mēti p̄mo metaphice et scōdo p̄o sterioz. et tēz dicit intellectū eē v̄lium. sensum p̄o sin gularium p̄mo p̄bicoz. et etiā dicit p̄mo de anima qd animal v̄l n̄bil est aut posterioz suis singularibz. qd om nia intelli gīt opz de v̄l p̄ p̄mā intētiōe. Secūdo p̄batur autoritate por. qd in suis v̄lagōis vocat v̄lā res specu laras seu p̄ceptas. cū dicit (istaz rex speculādoe). s̄z nemo ambigit v̄lā in logica p̄ncipalit̄ eē cōsiderata

Tercio demonstratur autoritate ysidōi qd in suis et hy mologis dicit qd logica in se p̄inet demonstratiōe p̄ may rōnū de q̄libz re. ideo via originis est oīm sciarū p̄ma. Quarto et potissime p̄batur autoritate doctoris sancti sup librum p̄iber. vbi dicit qd sciarū vocis sc̄z cō ceptus ē de p̄ncipali cōsideratiōe logice. sicut significatiū scriptū est de cōsideratiōe grāmaticae. qd nō p̄t intelli gi de intētiōe scōda s̄z p̄ma. **Quinto** p̄batur h̄idē rōnt bus. p̄ma rō scia habes tractare de subiecto et passione p̄ncipalit̄ tractat de subiecto. sed logica cōsiderat p̄mā mas intētiōes tāq̄ subiecta. et scōdas tāq̄ passioēs in p̄ mis fundatas. necē igit̄ erit cōcludere logicale sciaz eē p̄ncipalit̄ de intētiōibz p̄mis. **Dator** ē nota nec dubi tatur ab aliq̄ p̄ho. oēs em dicit subiectū scie eē de qd est intētiōe autoris p̄ncipalis cui cōgnitiōem laborat acq̄re in scientia quātum ad ea que scibilit̄ de eo intelli gi et dīci possunt p̄mā formalem rationem cōsiderandi il lius subiecti. Et iō oīmā nō ad passionem seu passio nes sed ad subiectū dicitur habere ordīnē et attributio nem. **Quinto** videtur apud aliq̄s habere dubitatiōez sed p̄ eius apparatus supponēdum videtur qd secūde in tētiōez importat et significat accidētia siue relatiōes rōis subiectatas seu inherētes p̄mis intētiōibz id ē re bus p̄ceptis q̄t p̄cepte sunt. **Exempli gratia.** vni uersalitas est quedam secūda intētiōe que importat

duplicem relationem in natura p̄cepta subiectatam. vnam ipsius nature ad intellectum ratione cuius dicitur vna vnitare vniuersalitat̄is. non em potest dīci qd illam vnitatem vniuersalitat̄is habeat a parte rei. nisi si tenendo opinionem platonis que a philosopho rep batur. sed habet illam p̄mā qd est obiectum intellectus. **Aliam** relationem notat vniuersalitas scilicet nature ad singularia p̄mā quam dicitur esse in multis. v̄l sic dicitur vniuersale formaliter vnum in multis. cum igit̄ tur relationes sint accidentia proprietates siue passio nes relatorum sequitur qd intētiōes secūde sunt p̄ prietas rerum conceptarum que sunt p̄ime intētiō nes. **Quo** potest sumi alia ratio secūda sicut i scientijs realibus se habent passioes reales ad subie cta realia. v̄l mobilitas ad ens mobile. et risibile ad ho minem. ita se habent passioes rationis id est facte p̄ rationem speculatiuam ad subiecta rationis. que sunt p̄ime intētiōes. Sed nulli dubium est scientias res ales considerantes de subiectis et passioibus realibz p̄ncipaliter considerare subiecta realia qd proprietates reales. ergo scientia rationis considerans de subie cto rationis que sunt res concepte et p̄ime intētiōes et de passioibus que sunt secūde intētiōes p̄ncipaliter considerat de p̄mis qd secūdis. **Tercia** ra tio sicut se habent passioes terminorum ad terminos ita passioes rerum conceptarum ad res conceptas. Sed scientie considerantes passioes terminorum et terminos p̄ncipaliter considerant terminos qd eorum dem passioes. verbi gratia in tractatu suppositiōnez p̄ncipaliter intēditur de termino supponente qui est subiectum qd de suppositione que ē passio termini sup ponentis. Et similiter in grammatica p̄ncipaliter i tenditur de partibus orationis. v̄lputa de voce habes te significatiōem et modum significandi essentialē qd de illarum proprietatibus cuiusmodi sunt gen̄ casus declinatio et cetera. ergo sic erit in logica. **Quarta** ras tio. illa in scientia p̄ncipaliter considerantur quozuz diffinitiones in scientia traduntur. Sed in logica dif finuntur p̄ime intētiōes sicut plane patet in singu lis diffinitis per totam logicam. igitur. **Dator** est no ta. quia noticia rerum habetur per diffinitionem que indicat quid est esse rei et similiter diffinitio dicit in noticiam consideratorum in scientia. **Quinto** probat̄ tur quia logica p̄mā suas tres partes respicit triplicem opeatiōem intellectus. sed quantum ad illa que res p̄ciunt p̄imam operationem diffinibilia sunt genus species et cetera. Et quantum ad illa que respiciunt secūdam operationem sunt oratio enunciatio. Quantum vero ad ea que respiciunt tēciāz operationem sunt sil logismus exemplum et cetera. Sed in omnibus istis diffini untur p̄ime intētiōes. quia nisi sic tunc diffinitio nes non solum essent aliene a diffinitis. immo ipsis fal se attribuerentur nisi forsā intelligerētur causales s̄z causam effectiuam extrinsecam. quomodo tales diffi nitiones a nullo philosopho intelliguntur. **Quod** pa tet inductiue. si em diffinitio generis (q̄ ponitur a por phiro sc̄z qd genus predicatur de pluribus specie diffe rentibus in eo qd quid est) intelligatur de secūda intē tiōe statim concluditur falsitas eius non em ille relatiō nos cōiunctim vel diuisim accepte importat p̄ illaz secūdam intētiōem sc̄z genus predicatur de specie bus contentis sub genere. Nam oēs logicē negāt istaz

Handwritten marginal notes in the left margin, including phrases like "Hic dicitur..." and "Sed rēthorica..."

homo est genus. asinus est genus. concedit aut ista ho-
mo est aial. in qua prima intentio gñalit pcepta pdica-
tur de pma intentione specificè pcepta. Et h' etiā ex ere-
plis rectus clare patet vbi exemplificat aial homo bos.
Nec valet qd aliq dicit qd aliud sit in logica qd diffinit
et aliud cui diffinitio attribuit. Si em̄ alteri attribue-
retur diffinitio nō illi qd diffinit diffinitio eet extra-
nea diffinitio. nec diffinitio inest sed alteri. et sic nō esset
diffinitio centialis. nec cū diffinitio cōuertibil. q̄ omnia
sunt ptra naturā diffinitōis vt clare patz sexto thopi/
corū. Sillr idē ostendit de orōe seu enūciatōe. nō em̄ se-
cūda intentio enūciatōis q̄ nihil aliud esse videt q̄ res/
spectus siue ordo. seu cōpositio aut vno illoz q̄ cōcipi-
unt vno cōceptu cōplero cathegorico in scda opatōne
intellectus non est orō aliqua cōplera in qua verum
vel fīm est. sed subiectū istius sīde intēōis vt sunt iste
enūciatōes. hō currit. plato disputat. Sic p̄ etiā dicit
de syllogismo q̄ diffinit q̄ est orō in qua q̄busdā posit
aliud q̄dem p̄ref ea q̄ posita sunt ex necessitate accidit eo
q̄ hec sunt. Ista nāq̄ diffinitio nō dicit de scda intēōe
q̄ videt ee respect' ordo vlt vno triū r̄ minorū 2 duaz
ppōnū in debita p̄ficate 2 q̄ritate syllogistica. cū illa
nō sit orō in qua q̄busdā positis 2c. sed subiectū illi
intentionis scde scz om̄e b est a. om̄e c est h. Gōme cē a
Dicitur est supra nisi intelligant cāter extrinsece. sic
em̄ ille diffinitōes p̄ficari p̄nt. qd exēplo sic manifesta-
ri potest. qz ista scda intentio genus causat p̄ intellectuz
nostz ex h' q̄ intellect' noster p̄cept natura seu p̄maz
intentionē vnā apud intellectū multiplicabile. p̄ma
multiplicabilitate cū vnitare vniuersalitatis p̄ multa
dñā sp̄e faciēs in sua speculatiua opatione 2 actione
immanēte duos respect' in tali natura. q̄ significat p̄
hoc nomē gen'. Et sllr de enūciatōe aut syllogismo di-
cendū est. Quinta ratio. scia p̄siderās subiectū 2 ac-
cidens siue p̄rietatem subiecti p̄ncipalius cōsiderat
subiectū q̄ accēs. qz cōsiderat accēs tanq̄ inherēs et
cōiunctū substātie. Sed scde intēōes sunt acciden-
tia p̄maz vt in p̄ma rōe dēn ē igit' 2c. Sexta rō. ar-
rifer rōnalis habet cōsideratōe ea q̄ regulat 2 dirigunt
intellectū in suis opibus. Sic em̄ dicit doctor in p̄nci-
pio tractat' fallaciaz. Logica ē rōnalis scia ad rōci-
nādum inuenta. Sed p̄me intēōes dirigūt intellec-
tum in suis opationibz. igit'. Dñor. p̄bat qz in hoc di-
star p̄ceptio phoz balentū sciam logice 2 ydeoruz
qz ydeote nō p̄cipūt res iuxta diffictōes suas in p̄ma
scda 2 tertia opatōe intellect'. sed om̄ia intelligūt. su-
se 2 absqz diffictōe. qd p̄z in p̄ma opatōe qz ydeote
eodē mō intelligūt hoīem aial rōnale risibile 2 album
in p̄ma opatōe. s3 logica docet qz et' p̄marij p̄cept'. q̄
sunt p̄me intēōes) sunt abīueez diffignibiles intel-
ligibilibz. qz aial habet intelligi sub cōiōi conceptu q̄
homo. 2 sic de alijs. Sillr hō in p̄ma opatōe nō dz intel-
ligi sicut risibile. sed hō intelligēdus est vt suba. 2 risi-
bile vt q̄ltas. p̄nitas vt relatio. Sillr p̄t intelligi de
scda 2 tertia opationibz. Septima ratio. qz planū ē qz
p̄dicamēta sunt entia realia 2 tñ sub ordie ad aliqd ac-
cidens rōis in logica p̄siderata. Tñ in p̄dicamēt' po-
nunt aliq̄ p̄rietates p̄ntoz reales ad denotandum qz
sunt entia realia. vt in p̄dicamēto sube. qd cōe est om̄i
sube in subiecto nō ee 2 qz nō habz dñū 2 sic de alijs. 2
aliq̄ p̄ssiones siue p̄rietates rōis sicut ē scda qz inest
scdis substātijs de p̄mis p̄dicari. sed notū est istas p̄-

prietates in p̄dicamentis nō esse p̄ncipaliter p̄sidera-
tas. immo solū querunt vt nature p̄ntoz p̄gnosant.
Ar Quicenna dicit in sua metaphica. qz logica est
de scdis intēōibz adūctis p̄mis sed qd adū-
gat alteri est min' p̄ncipale resp̄cū illius. igit'
Ddm̄ triplr. p̄mo illud adiectū adūctis non notat
ordine sed simulate vt sit sensus qz logica cōsiderat si-
mul p̄mas 2 scdas intēōes p̄mas vt subiecta con-
clusionū. 2 scdas vt p̄dicata q̄ illis demōstrant inēe
Scdo ddm̄. qz illud adiectū adūctis nō cōstruit cum
substātiuo seqnti scz p̄mis. sed cū substātiuo p̄cedente
vt sit sensus. logica est de scdis intēōibz inēstunt
p̄ modū passionū adūcte sunt p̄mis. Tercio ddm̄. qz
ex autoritate Quicenne patz cōcludit p̄tra p̄ratē nūc
ostensam siue em̄ dicat qz mules pugnat adūcto rege.
aut ecōtra modus loquēdi nō tollit a rege p̄ncipali-
tatem sic est in proposito.
Sanctus thomas dicit in cōmēto q̄rti me-
taphice circa p̄ncipium 2 quasi eadē p̄ba resu-
mit in tractatu de natura gñis. qz ens p̄is dis-
cit p̄rie de illis intēōibz quas rō adūctis in res-
bus p̄sideratis sicut est intentio sp̄i 2 similitū q̄ dēn
nō inueniunt in rez natura. sed cōsideratōem rōis cō-
sequunt. 2 subiūgit immediate. qz h̄mōi ens rōis est p̄-
prie subiectū logice. igit' sequit qz logica sit p̄ncipalit'
de scdis intēōibz sicut de subiecto. Tōdm̄ duplr
p̄mo qz doctor ibidem p̄te p̄ subiectū intelligit sp̄ali-
ter cōsideratū in illa scia. sic em̄ scde intēōes sunt sb-
iectum logice. qz solū in illa cōsiderant 2 in nulla alia.
Secūdo ddm̄ 2 melius. qz doctor ibidem nō disting-
uit subiectū a passione. sed vñ p̄ reliquoz circūloquit
qd patet ex eius mō loquāti circa p̄mum Octiboz in
p̄ncipio vbi dicit in cōmēto qz sicut subiectū natural'
phie est motus vlt res mobilis. ita subiectum moralis
phie est opatio humana ordinata in finem. vlt etiā hō
mo put est volūtarie agens p̄pter finē. vbi manifeste
ponit motū p̄ subiecto phie natural'. 2 accipit ibi mo-
tus vlt res mobil' p̄ ente mobili vt dicit Pet' de ter-
gomo ergo etiā a simili hic capis ens rōnis scda in-
tentio pro ente rationis quod est p̄ma intentio
Ar Bozphirus in caplo de specie dicit. qz genus 2
sp̄es put ibi cōsiderant volūt p̄ se inuicem diffi-
niri. sed h' solum p̄ratem habet de ipsis p̄ scdis
intēōibz. igit' tales p̄ncipalit' p̄siderātur eo qz in logica
diffiniunt. Dñor. p̄bat qz p̄me intēōes sunt entia ab-
soluta in q̄bus circūlus est. phibitus sed scde intēōes
sunt entia relatiua in q̄bus notificatō circularis fieri
potest. Tōdm̄ qz vñ absolutū bene pōt p̄ alterz diffi-
niri in diuersis gñibus cōgnitōnū 2 sic est de gñe 2 sp̄e
p̄ p̄mis intēōibz. Nā sp̄es quo ad naturā notior ē
genere. 2 sic ponit in eius diffinitione. Sed ecōtra ge-
nus quo ad nos est notū qz nob notiora sunt confusa
magis 2 quo ad hoc ponit in diffinitōe speciei qd in-
nucis Por. dicit. necē est in vtrozūqz vltqz rōibz vt
p̄me intēōes cōsiderant in logica p̄pter se-
cūdas. igit' scda magis. Tenet p̄na. qz prop̄
qd vñ qd qz tale. 2 ipm magis. Tñs p̄bat. qz
exemplificat 2 adducunt vt cognoscimus scdas.
Tōdm̄ qz p̄me intēōes nō solū exemplificant in logi-
ca. sed in diffinitōibz 2 diuisionibz p̄ncipalit' cōsiderant-
tur. immo met diffiniunt 2 diuidunt. licet sub nomibz
secūdarū. quare magis sequit oppositū q̄ p̄positū. Et

quando querit quare nō diffiniunt v' diuidunt prime intentiones in logica sub nominibz proprijs. Qd̄z q̄ ideo qz nō habemus eis nomina simplicia imposita. iō ad circuloquēdum illas vrimur secundis

Respondeo. p̄ma intentio in logica non est h̄mōi. q̄ nō diffinit. D̄ior p̄bat exemplariē. quia genus p̄ p̄ma intentione cōtinet multa ḡna diuerſoz pdicamento ruz. q̄ in nullo vniuocari possūt. cum illis nihil cōmune sit accipe vt dicat̄ tertio phicozum q̄ nō est qd̄ vni neqz vniuocū. Et ita similiter dicat̄ de spe. Q̄cedū qz genus etiā p̄ p̄ma intentione accipit̄ dupl̄. vno mō fin p̄mum z p̄rium significatum. qd̄ est aliqd̄ cōfictū. lectū cui p̄t attribui intentio ḡnis. z sic nō est vniuocū sed cōmune analogum ad omnia pdicamenta. vt probat̄ argumentum. Et tamē diffinit̄ illam equocā rōem. qz etiā equocum describi p̄t iuxta oīa significata vt ens diffinit̄. (H̄us est qd̄ habet̄ eē) nec tamē sequitur qz sit vniuocum. qz ad vniuocatoem requirit̄ vnus p̄ceptus affirmatiuus precedēs vniuocata. z talis non pōt esse sup̄ pdicamēta. sed p̄tinet̄ in aliquo pdicamētorum. Alio mō accipit̄ gen⁹ p̄ significatis remoz et secundarijs p̄ p̄mam int̄tōem q̄ s̄ animal color. z sic est vniuocū ad ea de quibz dicat̄. qz tūc habet̄ cōceptuz affirmatiuū precedētē suas spēs q̄ ēi ḡne p̄ntali

Respondeo. sc̄ia p̄siderās materiā z formā p̄ncipalius p̄siderat formā q̄ materiā. sed logica p̄siderat p̄mas int̄tōes vt materiā. sc̄das p̄o vt formā ergo p̄ncipali⁹ p̄siderat sc̄das q̄ p̄mas. D̄ior p̄bat qz q̄ sc̄de int̄tōes s̄t in p̄mis. sicut forme in materia. Q̄dm qz sc̄ia p̄siderās materiā z formā substātiales p̄ncipalius habet̄ p̄siderare formā. Sed vt ex sup̄ dictis patz. sc̄de int̄tōes solū s̄t forme accidentales z passiones p̄maz it̄tōnū. qre argumētū nō p̄cludit

Respondeo. In omni sc̄ia formal̄ rō p̄siderādī dar species z p̄ncipali⁹ cōsiderat̄. Sed sc̄de int̄tōes s̄t formales rōes p̄siderādī z dant spēm p̄mis int̄tōnibz. vt in logica p̄siderātur. igit̄. D̄ior p̄bat qz animal p̄siderat̄ in logica in ordie ad illam int̄tōem genus. z sub illa formali rōne nō p̄siderat̄ in alia sc̄ia.

Respondeo. q̄ formalis rō p̄siderandī pōt ab aliq̄ sumi dupl̄citer. vno mō a p̄o z quo ad naturā rei. z sic semp̄ necessario sumit̄ ex p̄ncipijs sc̄ie q̄ cōpant̄ ad sc̄ibilia. sicut forma ad materiā. z sicut lumē ad colores. z h̄ mō formalis ratio p̄siderādī p̄marum int̄tōnū in logica nō sumit̄ ab int̄tōibus sc̄dis. qz nō s̄t p̄ncipia p̄marum. sed magis passiones. p̄prietates. Alio mō sumit̄ ab aliquo quo ad nos z a posteriori z sic plerūqz sumit̄ a passionibz que nobis sunt magis note q̄ p̄ncipia. z sic p̄ncipijs nobis ignotis accipimus p̄ circuloquitionem ea que sunt immēdiatiora p̄ncipijs. vt sūt passiones que ex eis causant̄ z immēdiatē fluunt. sicut risibile fluit ex p̄ncipijs hominis. Et isto modo per secundas int̄tōes circumloquimur in logica p̄ncipia rationis p̄maz int̄tōnū cū illis nō sunt p̄p̄ria nomina imposita. Sicut in simili diffiniendo alium circuloquimur et p̄p̄riā differētiā p̄ rudibile. quod i veritate est passio astini.

Respondeo. Si logica p̄ncipaliter consideraret p̄mas intentiones sequer̄t qz ipsa non esset scientia diſtincta a phisica z alijs philosophie partibz. Sequētia probatur. quia ille etiam p̄ncipaliter con-

siderant intentiones p̄mas. sed que in p̄ncipali conueniunt. simplr̄ uenire vident̄. Q̄cedūz qz logica nō qualitercūqz p̄ncipali⁹ p̄siderat̄ p̄mas intentiones. sed vt deū est inq̄stum ordine habet̄ ad p̄ncipia z passiones rōnis qd̄ nō facit̄ phisica aut alia realis sc̄ientia. Q̄n̄ solet̄ dici qz om̄is sc̄ientia est de rebz cōceptis. sola tamē logica est de illis vt cōcepte sunt p̄ quā reduplicatōez etiam circumloquimur formales rōes cōsiderādī rez conceptarum. put̄ in logica cōsiderātur.

Respondeo. Logica dicat̄ rōnalis sc̄ientia. z nō nisi a sc̄d̄s int̄tōibus vt videt̄. qz illa sunt entia rōnis et nō p̄me. qz logica est p̄ncipaliter de sc̄dis intentionibus. Q̄dm qz ens rōnis est quoddam commune analogum ad p̄mam int̄tōem z sc̄dam. sic qz p̄rius dicat̄ de p̄ma int̄tōe que est ens rōis. id est ratio/cinatōis vel cōceptum p̄ rōem. p̄ posterius p̄o z ex p̄le quētī de sc̄da int̄tōe que d̄r ens rōis id est inuētuz p̄ rōem. Sed logica d̄r sc̄ientia rōnalis ab ente rōnis p̄mo modo z sic etiā ens rōnis ponit̄ p̄rium z adequatum subiectum logice.

Respondeo. Vtrum sc̄de int̄tōes sunt subiectiue in rebus aut intellectu. Q̄ro p̄ma p̄te b̄cūssi/me p̄siderādū. qz res accipit̄ dupl̄citer. vno p̄o re ad extra q̄ sc̄z est a p̄te rei z sic sc̄de int̄tōes nullo mō sunt subiectiue in rebus cum sint p̄prietates p̄maz int̄tōnū que s̄t res cōcepte. alie autē s̄t cōditōes rez ad extra z rez cōceptaz sicut etiā terminorum. Q̄n̄ rez ext̄iorum p̄prietates s̄t vel accidentia p̄ se z p̄p̄ria vt risibile ip̄ius hominis. Aut accidentia realia per accidēs z cōmunia. vt album nigz. Sed rez conceptarum s̄m qz cōcepte s̄t. sunt p̄prietates siue accidentia que faciūt̄ intellectū in suo obiecto p̄ ip̄m sic p̄cepte. opatione tamē speculatiua z talia sunt sc̄de int̄tōes s̄m triplicem opatōem intellectus. vt sunt v̄le cathegoricum z syllogisimus. iste em̄ cōditōes nō cōueniunt rebz ad extra. z ideo dicūt̄ gr̄matici qz hec est icōgrua cappa cathegorica qz adiectiū sc̄de impositōis id ē in int̄tōis attribuit̄ substātiuo p̄me int̄tōis. id est p̄prietas rei p̄cepte attribuit̄ rei ad extra. Alio mō accipitur res p̄ re p̄cepta id ē obiecto p̄mario ip̄i intellect⁹ siue in p̄ma sc̄da vt terciā opatōe intellect⁹. z in talibz rebz sunt sc̄de int̄tōes subiectiue. Et p̄ hoc etiā p̄z res p̄sio ad sc̄dam p̄re qz aliqd̄ d̄r esse subiectiue in intellectu dupl̄. vno mō rōne sui qz sc̄z potētia intellectiua est subiectum ei⁹. sic sc̄ia est in intellectu. ab illa em̄ p̄creque denoiatur intellect⁹. qz intellect⁹ d̄r sc̄ies. z sic sc̄de int̄tōes nō sunt subiectiue in intellectu. Alio d̄r cū aliqd̄ esse subiectiue in intellectu rōne alteri⁹. qz sc̄z ē subiectiue in aliquo p̄bo intellectuāli id est re cōcepta siue obiecto intellectus. quod t̄m impp̄ie d̄r subiectari apud intellectum cū nō denoiat̄ intellectū. sed rem intellectā. d̄r em̄ qz aial sit gen⁹ z nō qz intellect⁹ est gen⁹. Q̄n̄ sequit̄ qz illa totalr̄ est ip̄p̄ria. sc̄da intentio est subiectiue apud intellectū. sed ē apud intellectū s̄m qz ap̄d de notat̄ cām extr̄secā siue effectiua siue etiā finalē qz obiectū est finis reducens ip̄m de potētia ad actū. effectiue q̄dem qz sc̄da int̄tōio sit p̄ speculatiua opatōem intellectus. Et obiectiue nō sicut obiectū p̄mariū. sed sicut sc̄darū subiectariū in p̄mario obiecto. Sicut est de veritate p̄plexionis q̄ dicat̄ s̄m aliquos esse subiectiue ap̄d intellectū qd̄ sic rez ē qz ē in obiecto sc̄de opatōis in intellectus sc̄z enūciatōne q̄ est apud intellectum obiect⁹

Q̄dm qz sc̄ia p̄siderās materiā z formā p̄ncipalius p̄siderat formā q̄ materiā. sed logica p̄siderat p̄mas int̄tōes vt materiā. sc̄das p̄o vt formā ergo p̄ncipali⁹ p̄siderat sc̄das q̄ p̄mas.

Q̄dm qz formalis rō p̄siderandī pōt ab aliq̄ sumi dupl̄citer. vno mō a p̄o z quo ad naturā rei. z sic semp̄ necessario sumit̄ ex p̄ncipijs sc̄ie q̄ cōpant̄ ad sc̄ibilia.

tiue. quia si illa veritas est subiectiue in intellectu tunc denotaret intellectum esse verum quod non procedit. Et enunciatio vocalis est illa veritate. et sic verum et similitudine fecerunt in propria vocali. et subiectiue in enunciatio mentali

Ar Contra primam. scilicet interduos denotant res. et sic in rebus. Ans pbat dicendo aial e gen. sed aial pte re. **Adm** q aial capis duplr. vno p re ad extra. et sic puenit sibi p dteara realia scz q sit sensibile aut albu. Alio mo accipit pur e acceptu vt obiectu intellectus et vocat pma interduos vt mtrale et sic est ens rois. q est actu ceptu p roneu fm q hmoi. et sic scz cida intentio genus ipsum denominat

Ar Dicabilitas p mlti dra spe e scda intentio scz qnis. et tñ puenit plare qe res ad extra. **Adm** q intentio q no iporat coicab iluarez p multa spe dra nisi cu p suppoe vnitatis no nuerat q repit in rebus ad extra. sz vltitatis q solu fit p opatoem intellectus q puenit apd intelcm supposita et inferiora tpi na ture. vt sic vna dici posset fm q obiecti intellectui. **Adm** q duplx e coicabilitas scz formal et illa notat cu vnitare p vltitatis. alia e fundamital et ista a pre re e p

Ar Contra scdm. ois relatio rois e in rois scda in scda e relatio rois. q est in roe etz subiectiue **Adm** q maior e distigenda. qz relatio rois q mo scda intentio e relatio rois e in roe effectiue et obiectiue sicut scdaru obiectu. sz no subiectiue qz relatio e subiectiue in relatio. sicut pafinitas in pte. sz scda interduos sunt relatioes pma interduos vt dem e. qz sz i ill scda

Ar Supposito q nll alin? existeret ad? (tue buc fm alijs erit eentia asini. et sic p intellec tus ppare illa eentia ad sua inferiora et fuda re intentione ipci. q est in intellectu subiectiue **Adm** q h argumentu facit ad ppositu. si em intellectus ppat talem eentia sic ceptu ad sua inferiora et sic fundat in ea in tentio scda ipci. et comparatio seu relatio fit i relatio scz q pcedat scz q scda interduos subiectentur in pms

Ar Logica sic scia speculatiua vt practica **Adm** q practicu et speculatu capiunt du pte. vno mo ppe pur st? die scie real. et sic lo gica nec e practica nec speculatiua. Alio mo capiunt ge neralr et ippe fm quada assilatoem scie real et sic et am attribuunt logice. **Adm** est qz logica sit scia spe culatiua simpliciter. sed e practica pma qd. Primu pro batur duplr. pmo qz illa scia est simplr speculatiua. cu? finis e scire siue cognitio veritatis. sz logica p finit hz let re seu speculatiua. q e speculatiua. **Datoz** p3 p p h m scdo metaphisice. vbi de theorie scie finis veritas. practice po op? **Dioz** p3 p p h m pmo topicoz. vbi de qz p hac methodu speculamur qd verum et qd sim in alijs sciens **Scdo** pbat qz illa scia e speculatiua cu? obiectu non est opabile a nob opatione extrinseca. sz obiectuz logice no est opabile a nobi s. qz **Dioz** pbat. qz logica est obiectiue de argumentatone. sz argumentario no est factibi lis p praxim. qz solu fit p opatoem intellectus. praxis ve ro e opatio alii? poterie ab intelcu vt p3 p **Schotuz** ex diffinitoe praxis. **Scdm** p3 pmo. qz logica e scia dire ctiva opationu rois qz no exercet ro nisi volutate mo uere. et qz ad h logica hz modu practici hie. **Sez** cudo p3. qz scia d: practica ab ope. practicu em et opa tiu id e st. sz i logica e aliqd p modu cuiusda opis. sz structo sylu. et qz qnd a similitudiez pte dici scia pctica

Querit Quod distinguuntur scientia practica et speculatiua **Adm** q disti guunt ex pre duoz. pmo ex pre ob iecti qz scia practica considerat res pur st? a nob opa biles. vt saltu put circa eas aliq mo opamur. vt p3 de obiecto p hie moralis. et sicut de obiectis artium mechai caru. sz speculatiua considerat res non vt st? a nobis opabiles sed solu scibiles et speculabiles. qz obiectum scie speculatiue hz extr nos sua pncipia vt p3 de ob iecto metap hie et naturalis p hie. **Scdo** dnt ex pre fi nis. qz finis scie practice e op. sz finis speculatiue e sci re. quare dicit scdo metap hie. **Theo** uice qd dom scie id est speculatiue finis veritas e. practice po opus

Ar Musica e scia speculatiua et tñ obiectu e? est a nob opabile. **Scda** ps pbat. qz nuer? sono rus e res scita in musica. et format a nobis **Et** sicut posset dici de logica cui? obiectu e argumentatone et sic p scia opatione intellect? **Adm** q musica no est de niero sonoro fm q format a nob. sz fm q dependet ex pprijs pncipijs. **Sic** etiā argumentatio hz ppletue fit at a nob. tñ pter nos et extra nos hz sua pncipia. qz resoluit in ppos et terminos rāqz in pncipia sua. et no resoluit in intellectum nostrum

Ar Finis logice e opari. ergo logica e scientia prac tica. **Ans** pbat. qz finis logice est diffinire di uidere et verum a falso **Discernere**. i. facere diffini tiones. **Et** logica docet facere syllogismu **Adm** q logica docet facere diffinitiones et syllogismos p in telligi duplr. vno mo intelligedo p facere ordinatōez vocu significatiuaz et sic est veru. Alio mo intelligen do p facere talem ordine motionis intelligendo res. et sic logica no facit talem ordine sed natura rei sic mo uens. **Et** **Adm** fm alios qz hz finis logice sit qdā ope rari ipius intellectus. no tamē est alteri? poterie ab in tellectu. **Ad** hoc qz aliqd opis sit practicu requi tur tres dditiones. pma qz sit alteri? poterie qz intelle ctus et ppter istā dditionē diffinire diuidere in logi ca no sunt opationes practice. **Scda** qz tale op? sit na turaliter posteri? intellectione. qz regular noticia in tellectus. sed regulatu est postterius pncipio regulante et ergo opationes aie vegetatie no dicuntur praxes qz non st? naturaliter intellectione postteriores. **Tercia** d dicio est. qz debet esse conforme recte rationi. quia pra xis est operatio que habet regulari a noticia intellec tus. sed omne regulatu natuz est conformiter elici sue regule. **Et** ille tres conditiones trahuntur ex diffi nitione praxis quaz ponit **Schotus** **Praxis** em fm eundem. est opatio alterius potentie qz intellectus na turaliter intellectione postterioz nata elici coformiter recte rationi ad hoc vt sit recta. **Speculatio** autē so let diffiniri qz est operatio intellectus ad nihil aliud extra genus contemplationis finaliter ordinata. **Et** fm **hericum** in suis quolibetis **Praxis** est operatio imperata ad quam comparatur noticia practica vel actualiter vel habitualiter vt directiuum effectiue in clusa in p se obiecto intellectus practici.

Arguitur Omnis ars est habitus pra cticus. sed logica est ars vt patet per **Petrum** hyspa num. ergo logica est habitus practicus. **Dato** pro batur. quia fm philosophum sexto ethicozum. **Ars** est recta ratio rez factibilium. sz factibilia st? obiecta

End p hie et ope supple

scda ad p hie qd dicitur p hie

scda ad p hie qd dicitur p hie

prop e fact

scd pncipio

prop e st qm dicitur p hie

tanq̄ instrumento in alijs scientijs fm q̄ d̄ p̄mo thopt
coz q̄ p̄ hanc methodu speculamur qd̄ veru 2 qd̄ fal
tu in alijs scientijs. 2 sic vocal logica vtens. 2 no est itel
ligendu q̄ doces 2 vtēs sint due logice distincte. s̄ est
idē habitus diuersimode tamē p̄sideratus. Vtēz ēra
men q̄ q̄ accipit vt docēs d̄: scientia speculatiua. s̄ q̄
accipit vt vtēs. tunc magnam habet conuententiam
cum practicijs scientijs

Querit Quid est subiectu in tota logica
Anteq̄ respōdeat ad questuz p̄
norandū q̄ subiectu capif octu/
pliciter. vt p̄z in his p̄sibus. Obiectu. verna. posituz
sub. cui quid inheret. Qd̄ p̄us est copula. p̄p̄ logica
liter infra. Quo simul ars herz. bis sunt subiecta qua
terna. Nec vero octauo mō d̄z capif p̄ subiecto attri/
butōis. qd̄ intelligit p̄ hoc q̄ dicit (quo simul ars he/
ret) q̄ sensus est q̄ subiectu octauo mō est illud quod
scientiam vnit. s̄ hoc est subiectu attributōis. q̄ scientia
capit vnitatē a tali subiecto. vt patz p̄mo posteriorum

Tunc d̄m ad questu q̄ cōter ponit argumenta
tio subiectu attributōis totū logicē. q̄ argumentatōi
demonstrat inesse cōmunitissimā passio. que est eē illatū
p̄sequētis ex antecēdente p̄ suum p̄p̄rium p̄ncipiū. quod
est argumētū p̄ ordē explicatō. hoc mō oīs explicat
tio argumētū p̄ ordē est illatiua p̄sequētis ex antecē
te. sed argumētatō est argumētū p̄ ordē explicatō. et
go argumētatō est illatiua p̄ntis ex antecēdente. Secūdo p̄
baz. q̄ argumētatō est qd̄ cōmunitissimū in logica p̄side
ratū. p̄mo notū. nō trāscēdēs methas. ad qd̄ min⁹ p̄n
cipalia habent ordēnem 2 attributōnem. s̄ est subiectu
p̄na tenet a descriptōe ad descriptum

Ar Ens rōis est subiectu in logica. s̄ nō argumen
tato. tenet p̄na. q̄ vnus scie est solū vnū subie
ctū. An̄s p̄z p̄mo. q̄ a multis doctoribz autē
ticijs subiectu logicē ponit ens rōis. P̄z scdo. q̄ diffi
nitō subiectu supius data puenit enti rōis. P̄z terciō
q̄ logica p̄siderat de rebz fm q̄ sunt sub actu rōis. 2 s̄
sola logica scia rōnalis dicit. Qd̄m q̄ ens d̄: rōis
duplr. Vno mō. q̄ est p̄ rōem fabricatū. 2 sic nō ē sub
iectu in logica. nisi forte p̄munitatis. q̄ sic est cōmune
alijs scientijs. s̄ grāmaticē 2 rethorice. vel si sit. p̄p̄riuz lo
gice tūc h̄z se pl⁹ p̄ modū passionis q̄ subiecti. Alio
capit ens rōis p̄ ente rōcinatōis. i. p̄ ente q̄ rō vrit de
ueniendo de noticiā notū ad ignoti noticiā. 2 sic est idē
cū argumētatōe 2 quodāmo supius ad ip̄am. q̄ argu
mētato est rōcinatō quincēs mentē de ignoto p̄ noūm

Et hoc mō capiēdo ens rōis magis p̄p̄ie ponit subie
ctū attributōis logicē q̄ argumētato P̄z q̄ est qd̄ cō
munitissimū iter p̄ncipalr p̄siderata in logica. eo q̄ ad
plura se exēdit. vidēz ad illa q̄ st̄ sub duobz p̄mis ac
tibz rōis. q̄ st̄ simpliciu ap̄ p̄hesio. 2 coz p̄p̄o seu diut
sio. qd̄ nō facit argumētato. Etā rōis magis appo
pate dicit illa circa q̄ logical scia versat

Ar Subiectu scie d̄z p̄dicari de oīmbz in scia p̄s/
deratis. s̄ argumētato nō p̄dicat de oībus in
logica p̄sideratis. s̄ nō ē subiectu logicē. Pa
tor est nota ex conditōibz subiecti attributōis. P̄mō
p̄baz. q̄ nō p̄dicat de p̄p̄oe neq̄ de p̄tibz p̄p̄ois. que st̄
nomē 2 verbū. Qd̄m duplr. p̄mo q̄ subiectu d̄z p̄e
dicari de oīmbz in scia p̄sideratis. nō aut opz q̄ verifi
cat de oīmbz min⁹ p̄ncipalr cōsiderat p̄ncipalr. q̄lia
st̄ nomē 2 verbū. P̄mo isto notandum est q̄ illa dicit

tur p̄ncipaliter p̄siderari in aliqua scia. quoz noticiā
p̄ se querit in tali scia. sicut st̄ subiectu 2 pres subiecti
ue subiecti. de quibz ip̄m subiectu in recto p̄dicat. sed
illa dicunt min⁹ p̄ncipalr. 2 tū necārio p̄siderari. sine
quoz p̄gnitōe noticiā p̄ncipalr p̄sideratoz. haberi nō
p̄t. sicut sūt p̄ncipia subiecti. 2 et p̄tes integrales. vel
etiā p̄p̄te passiones. que tū vident aliquo mō p̄ncipal
liter p̄siderari. Secūdo d̄m q̄ subiectu p̄dicat de oī
bus in scia p̄sideratis in recto v̄ obliquo. Unde q̄
uis non vere dicat. qd̄ est argumētato. tamē vere d̄
p̄o est pars argumentatōis

Ar Nulla argumētato est subiectu in logica. s̄ ar/
gumētato nō est subiectu. p̄sequētia tenet p̄ les
gē subalternariū. An̄s patet p̄ inductōnem. q̄
nec ista neq̄ illa. Qd̄z q̄ hic nō arguit p̄ legē subal
ternariū. cū iste p̄oes non sint eiusdē subiecti 2 p̄dicati
sed p̄mittit fallacia figure dicitōis arguendo a suppo
ne p̄sonali ad simplicem. quia argumētato in antecē
dente supponit p̄sonaliter p̄o inferioribus. sed in p̄nte
supponit simpliciter p̄o natura cōmuniti

Ar Subiectu d̄z esse p̄mo notū. vt d̄t diffinitio. s̄
argumētato in logica nō est p̄mo nota. s̄ nō est
subiectu. P̄mō p̄baz. q̄ ad eius noticiā p̄e
quirif noticiā libri p̄dicabilitum 2 predicamentoz
Qd̄m q̄ subiectu debz eē p̄mo notū noticiā cōfusa. s̄
multa alia p̄us cognoscitur noticiā determinata. sic in
sūt totū integrale p̄us cognoscit q̄ sue pres noticiā cō
fusa. s̄ vt determinate cognoscit optet scire ex q̄bus 2 ex
q̄libz sit. vt dicit p̄mo phisicoz

Ar Subiectu nō d̄z trāscēdere methas illi scien
tie cui ponit subiectu. s̄ argumētato trāscēn
dit methas logicē scie. s̄ nō est et subiectum.
P̄mō p̄baz. q̄ oēs scie vr̄if argumētatoe. Qd̄m
licet argumētato sit cōis alijs scientijs q̄ ad eius vsum
et applicatōem. sola tū logica docet ex quibz 2 ex quas
libz ipsa habeat p̄stui. 2 q̄tū ad illā rōem ponit sub/
iectu adequatū logicē scientie

Ar Nullū opabile a nobis est subiectu logicē scie
s̄ argumētato est a nobis opabilis. s̄ nō est lo/
gice subiectu. P̄mō p̄baz. quia logica est scia
speculatiua. cuius obiectu a nobis nō est opabile. P̄
mō p̄z. q̄ argumētato fit p̄ terciā opatōem intellect⁹
Qd̄m q̄ obiectu scie speculatiue p̄t eē opabile a no
bis opatōe intellectus. s̄ nō d̄z eē opabile opatōe altes
rius potētie q̄ intellect⁹. Vel d̄m q̄ licz argumēta
tō depēdeat ab opatōe nostri intellect⁹. tū vltra h̄ etiaz
h̄z sua p̄ncipia in que resoluit. 2 a q̄bus h̄z suā necita
tē. q̄re h̄ p̄t ponit subiectu scientie

Ar Secūda intentio est subiectu in logica. s̄ nō ar/
gumētato. tenet p̄na vt p̄us. An̄s p̄baz. q̄ lo/
gica est de scdis intētionibz adūctis p̄mis. vt
dicit autēna. Qd̄m q̄ scde intētiōes subiectū p̄s/
deratōni logicē vt passiones quedā. 2 s̄ noticiā eaz so
lū querit p̄pter noticiā p̄mariū intētionū. q̄re repugnat
scde intētiōi eē subiectu. Q̄tū subiectu d̄z eē p̄mo nos
tū. sed intellectus noster p̄us p̄siderat p̄mas intētiōes
q̄ scdas. Dicit autē logica eē de scdis intētiōibz adū
ctis p̄mis. q̄ totū scitū in logica. s̄ p̄clusio p̄p̄lecti p̄is
mā intētiōem. s̄ subiectu. 2 scdam intētiōem que p̄d
cat. 2 est passio subiecti. Et quā do d̄: Autēna p̄p̄
nit secundas intētiōes p̄mis. Dicendum est q̄ p̄
facit ideo. quia per secundas intētiōes in logica cir/
b. d.

Quid dicitur per se
confuse dicitur

Questiones

predicabilium

et loquimur formales rationes considerandi primarum intentionum. sic quado propria passione subiecti circumscribitur dicitur specificam eiusdem subiecti nobis ignorat

Ar Scientia denotatur a suo subiecto. sed logica dicitur sermone a sermone. ut patet ex eius nomine. sermo est subiectum logice. **Adm** q sciencia non se denotatur a suo subiecto attributis. s; quia a passione. quia dicitur pro a fine vel ab aliquo alio alio quo modo in scia considerato. s; q sermo non potest esse subiectum patet. q; scia q; huiusmodi non est designatiu' veri vel falsi. neq; facit fide q; res ita sit vel non sit. et non est instrumentum sufficientes. p qd ad noticiam ignoti devenit

Ar Omnia (que in logica considerantur reducuntur) ad syllogismum. ergo syllogismus est subiectum logice. **Ans** probatur. quia syllogismus est perfectissima species argumentationis ad quam alie reducuntur. **Adm** q syllogismus non est sermo generale instrumentum inveniendi quod dicitur ignotum. quia illud quod inveniuntur procedendo a singularibus ad universalia. s; syllogismus procedit solum ab universali universali accipit. **Est** tamen verum q; scia aliquos ponit triplex subiectum in logica. s; communis ut ens ratio. attributis ut argumentatio. et principalitatis ut syllogismus. q; est principalis species argumentationis. sic etiam in metaphisica ens commune est subiectum attributis. s; deus est subiectum principalitatis. et hoc est singulari in scientiis communibus. de quarum numero est logica

Querit Quid sit subiectum libri predicabilium porphiri. **Adm** q; vltimo in ordine ad predicabile. qd; probatur dupliciter. vno modo p; ditiones subiecti attributis. q; s; ponit sanctus Thomas. q; prima est q; omnia in scientia considerata principatur sub ipis. aut habeant attributone ad ipis. Secunda est q; cognitio eius (qd; pro subiecto ponitur principaliter) in scia intendat. Tercia q; p; ipm scia illa ab alijs distinguat. **Ans** autem ditiones veniunt universali in ordine ad predicabile. q; est subiectum. Secundo probatur. quia illud est subiectum alicuius scie cui demonstrat inesse propria passio propria passio eius principium. sed universale in ordine ad predicabile est huiusmodi. igitur **Adm** probatur. q; eius passio est predicabile. et demonstrat sibi inesse sic arguendo. Omne (quod aptum naturae est esse in multis) est predicabile. omne vltimo in ordine ad predicabile est qd; aptum naturae est esse in multis. ergo omne vltimo in ordine ad predicabile est predicabile. **Et** dicitur notanter (vltimo in ordine ad predicabile) q; licet omnis scia considerat vltimo relinquendo particulare. cum principium larium non sit scia. sed scis. tamen sola logica determinat dicitur vltimo rationem vltis. id est in ordine ad predicabile. vltimo in quantum universale est predicabile

Ar Universale et predicabile idem sunt. et sufficit ponere vnum illo pro subiecto. **Ans** p; per petrum hispanum in tractatu. **Adm** licet sit idem scia rem. dicitur tamen scia rationem. i. diffinitioem. q; vltimo diffinitioem esse in se. sed predicabile p; dicitur de. **Et** in assignatione subiecti non debet predicabile capi ut passio. s; ut dicitur formale rationem considerandi. et sic nihil addit realiter ad vltimo. sed solum pertrahit ad istam sciam. sic q; sub eadem formali ratione in alijs scientiis considerari non potest. **Et** quod dicitur si vltimo et predicabile sunt idem scia rem. q; et erunt idem scia rationem id est diffinitioem. Tenet consequentia. quia diffinitioem est ratio indicans quid est esse rei. si ergo res est eadem. ratio

et diffinitio erit eadem. **Dicitur** q; illa q; sit idem scia rem erunt idem de diffinitioem essentiali. tamen vnum potest esse diversitas diffinitioem accidentales et modales scia rem diversitas essendi eiusdem rei

Ar Subiectum scientie non debet transcendere methas sed vltimo transcendit methas istius scie. q; non est subiectum eius. **Adm** probatur. q; omnis scia est universalium primo posteriorum. **Adm** q; vltimo capit dupliciter. vno modo p; prima intentione. s; pro re substrata scia rem se absolute. et sic transcendit methas. q; omnis scia est universalium. **Alio** modo capit vltimo pro prima intentione in ordine ad passionem rationis. que est predicabile. et sic solus ista scientia est universalium. ut ex immediate dictis etiam aliquantulum relinquuntur notum

Ar Universale non est ens. q; non est subiectum. p; manifestum. **Ans** probatur. q; scia Boetii omne ens est vnum numero. sed universale non est vnum numero. q; non est ens. **Dicitur** q; dupliciter aliquid dicitur vnum numero. vno modo numerositate essentie vel nature. **Alio** modo numerositate existentie vel suppositi. sed dicitur Boetii potest vtroque modo intelligi. quare et universale dicitur ens. **Et** dicitur q; autoritas Boetii seipsam soluit. q; vltimo non est id qd; est. sed quo aliquid formaliter est. q; non oportet q; sit vnum numero

Ar Nullum vltimo est subiectum libri porphiri. q; universale non est subiectum. consequentia probatur ab universali ad infinitam p; lege subalternarum. **Ans** patet. q; nec genus neq; species. **Dicitur** q; non arguitur penes illam legem. sed variat suppositio quia universale in antecedente supponit personam p; suppositis. et in consequenti supponit simpliciter pro natura communi. valeret autem argumentum si sic argueretur. nullum universale est subiectum. q; quoddam vltimo non est subiectum. quod concedendum est

Ar Nullum equivoce potest esse subiectum. sed universale est equivoce. q; male ponit subiectum. **Adm** probatur. quia scia capit unitatem a subiecto. quare oportet ipsum esse vnum. etiam subiectum dicitur habere diffinitioem p; qua demonstratur sibi inesse propria passio sed equivoce non est diffinitio. **Adm** probatur per hoc sensus. **Causat** principium. cognoscit. distribuitur. Atq; representat. et predicat hec vltimo. **Adm** q; universale non q; licet est hic subiectum. sed vltimo predicabile ut patuit

Ar Et quando dicitur vltimo est equivoce ad quinque predicaabilia. **Dicitur** q; nullum equivoce a casu potest esse subiectum. tamen vnum equivoce a scia. quia ut dicitur quia pro metaphisice. scientia non est solum eorum q; sunt vnum simpliciter. sed etiam est eorum que sunt ad vnum. **Universale** autem est analogum ad quinque predicabilia. quia per primum dicitur de vno q; de alio. ut infra magis declarabitur

Ar Omne subiectum dicitur esse convertibile cum sua propria passione. sed universale non convertitur cum predicabili. ergo non est subiectum. **Adm** probatur. q; vltimo est commune ad quinque predicabilia. sed predicabile solum principatur sub proprio. **Adm** q; predicabile potest dupliciter preparari ad primum. vno modo tanquam obiectum ad secundam intentionem fundatam super primam. sic. s; q; predicabile sit fundamentum cui attribuitur ista intentio primum. et sic illa predicabilis est vltimo vel eorum est accidentalis et denotat minatiua. s; vna illarum est inordinata. et sic predicabile est minus coe. **Alio** modo potest preparari ad primum sicut passio

ad predicabile
subiectum

scia rem

Questiones

predicabilium

ens cū dicit (tentabo) vbi subintelligit Porphiri? Et cū dō cā materialis cū dicit (quid gen? quid spēs) tercio finalis ibi (z ad eā que est apud aresto.) q̄to forma/ lis cū dicit (velut introductorio mō)

Querit Quis sit titulus istius libri porphiri? Pro responsione notādū q̄ titulus est orō p̄tines nōmē libi z autoris. libri in recto z autoris in obliquo. Dicit autē titulus a titan qd̄ est sol vel illuminās. qz sicut sol mūdum vel quecūqz obscura illuminat. ita titulus illuminat librum z eius sequētia. Tūc dōm q̄ titulus huius libri est duplex. s. grecus z latinus. grecus est. Incipit p̄sagoge Porphiri in categorias aresto. Latinus expositio illius est. Incipiunt quedā introductōes in predicamenta aresto. Et dicit ex recto cū dicit (velut introductorio mō) Dicit em̄ p̄sagoge ab ysis qd̄ est intro. z gogos ductō. q̄si introductō. qz porphirius introductus est nos p̄ hunc librum in logicam arestotelis. z p̄ hoc p̄z vtilitas huius scie. quia eius vtilitas est q̄ habita illa scia possumus in p̄gnitōem predicamentoz deuenire. Et ergo hic liber porphiri p̄uenienti ordine p̄cedit librum predicamentoz. quia ratōes ordinabilium p̄cedūt ordinatōem. sed in libro isto determinat de rōibz ordinabilium. z in libro predicamentoz de ipsa ordinatōe. ideo patet ordo. quia ille ordinare nescit qui ratōes ordinabilium ignorat

Quam sit necārium Griforo ad eā que ē apud Arestotelē predicamentoz doctrinā nosse quid sit gen? qd̄ dīna quid spēs. quid p̄prium. z quid accidens. Et ad diffinitionū assignatōem. z omnino ad ea que in diuisione vlt̄ demonstratōe sūt vtilia. Istā rerū speculatōe p̄pendiosam tibi traditōez faciēs tētabo breuiter velut introductōis mō ea (q̄ ab antiq̄s dēcāst) aggredi. Iste est liber predicabilium Porphiri. in quo definitur de naturis q̄nqz vniuersalium. Et diuidit in duas p̄es p̄ncipales. s. p̄hemiale z executiuā. que incipit ibi (videt autē neqz gen? z) Probemū in tres subdiuiditur p̄es. in p̄ma red dicit auditores beniuolos ostēdendū vtilitatē huius scie. In secūda red dicit eos dociles ponendo modū p̄cedendū q̄ debz eē p̄pendiosus z introductorius ibi (ideo tentabo) In terciā red dicit discipulos attentos tangēdo difficultatē huius scie ibi (altioribz quidē) Quo ad p̄mū loquitur discipulo suo dicens Griforo cū sit necāriū. i. necesse est tibi. nosse. id ē p̄gnoscere. Deriuat em̄ nosse a noui defectiuo. qd̄ hz sensum p̄sentis z p̄teriti. quid genus qd̄ differētia qd̄ species quid p̄prium quid accidens ad doctrinam predicamentoz ab arestotele traditam. z similt̄ ad diffinitionū assignatōem. z omnino ad ea que vtilia sūt in diuisione vel etiam demonstratōe. Ideo tentabo breuiter velut introductorio modo dicere de istis ea q̄ tradita sunt ab antiq̄is faciēs tibi Griforo in ista

rum rerum speculatōe p̄pendiosam traditōem. qd̄ ideo dicit. quia p̄cedit per acceptōes que sunt quedā manu ductōes ducētes in noticiā istoz vniuersalium. z in hoc tangit huius p̄hemij p̄tem secundam.

Notandum Ista p̄posito (ad) littera cū dicit (et ad ea) dicit circūstantiā causefficialis. quia p̄pter doctrinā Arestotelis tradidit porphirius istā sciam. Et q̄n subiungit (que est apud arestotelem) ista p̄posito apud nō dicit circūstantiā loci ad locatū. sed dicit circūstantiā causefficientis. quia doctrinā predicamentoz dicit esse apud arestotelem. eo q̄ ipse est causefficiens doctrinē illius. Et capis h̄ doctrinā p̄ sciētia. quia idē fecit. licet sub diuerso mō eēndi. doctrinā em̄ nominat illū habitū fm̄ q̄ est in fluxu z fieri siue inquantū p̄cedit a doctore. sicut disciplina denotat illum habitū fm̄ q̄ recipit in discipulum. sed sciētia nominat eūdem habitū. fm̄ q̄ est in intellectu sine fluxu. quia vero ista scia est vtilis ad noticiā p̄dicamentoz. fm̄ q̄ p̄cedit ab aresto. z nō fm̄ q̄ est vel fuit in ipso. ideo conuenienter dicitur ad doctrinam z non ad sciētiā.

Querit Ad que z ad quot ista scia porphiri est necāria? Pro responsione p̄siderandū est. q̄ necāriū casus p̄t̄ quatuor modis. Primo p̄ necārio simpli. secundo v̄t est idē qd̄ violentū. tercio capis pro vtili vel pro illo qd̄ expedit. quarto capis p̄ necārio ex suppositōe. h̄ autem debet capis tercio z quarto modis. Tūc dōm q̄ ista sciētia est ad quatuor necāria. p̄mo ad cognitōem predicamentoz habendā. p̄z quia p̄dicamentum nō est aliud nisi coordinatō generū z speciez fm̄ sub z supra. sed ordinare nescit qui rōes ordinabilium ignorat. que q̄dem ratōes in ista scia tradūtur. ergo ista est necāria ad doctrinā predicamentoz habendā. Secūdo est necāria ad diffinitionū assignatōem. probatur. qz (v̄t habet Boetius) solius speciei est diffinitō que ex genere z dīna constituitur. in qua ponitur accēs dens p̄prium si fuerit descriptiuā. z etiam accidens cōmune q̄n est accēs vel quid nois. ergo oportet cognoscere omnia predicabilia. Tercio valet ad sciam diuisionum. quia fm̄ Boetium in libro diuisionum aliq̄ est diuisio p̄ se. alia per accēs ad cognitōez diuisionis p̄ se. que est generis per dīnas in species oportet p̄gnoscere quid sunt illa. sed ad diuisionem p̄ accēs oportet scire quid sit accidens. Quarto est necāria ad dīmostratōem. qz mediū in demonstratōe potissima ē diffinitō. sed ista sciētia vtilis est ad diffinitionem. ergo et ad demonstratōem.

Si ista scia ad ista quatuor esset necāria sequeretur q̄ aresto. diuinitate tradidisset logicam suam. qd̄ est p̄tra eundem in fine secundū elenchorum. vbi p̄pter artem logicę sufficienter traditam multas p̄nt habere grates. Tūc dōm q̄ doctrinā predicamentoz z alioz q̄ h̄ tangunt nō p̄nt facilt̄ haberi sine isto libro. z p̄tā scia eius dicit necāria nō necessitate inuitabilitatē. sed p̄gruitatis inquantum necāriū est idem qd̄ expediens vel vtile. Vel dicendum q̄ arestoteles virtualit̄ tradidit istam sciam predicabilium in p̄mo thopicoz. vbi determinat de p̄dicatōe dyalectics. ex quozum diffinitionibus facilt̄ sumi possūt diffinitiones predicabilium

Accidēs nō valet ad pgnitōem diffinitōis. et go nō valet p̄dicabilia ad p̄dicata q̄tuor: **A**n̄s p̄bat. q̄ diffinitō datur p̄ cēntialia diffinita. **D**icendū q̄ diffinitō d̄z hic capi generalr̄ put se extē dit ad quācūq; nōtificatōez. quā etiā ingredif accēs. **V**el d̄m q̄ q̄nq; p̄dicabilia valet ad ista p̄dicata q̄t̄ tuor: collectiue supra 7 nō diuisim. q̄re nō optet q̄ q̄d/ liber eoz. seorsū ad ista quattuor sit necāriūm.

Altiorib; quidē questionibus abstīnēs impliciores vero mediocrit̄ p̄iectans. mor sed generib; 7 sp̄cib; illud q̄dē siue subsistant siue in solis nudis purisq; intellectib; posita sint. siue subsistentia corpalia sint an icor poralia. 7 vtrū separata a sensibilib; an in sensibilib; posita. 7 circa ea p̄sistentia dicere recusabo. **A**ltissimū em̄ est hmōi negociūm: 7 maioris egēs inq̄sitionis. **I**llud vero quē admodū de his ac de p̄positis p̄babilit̄ an tiqui tractauerunt. 7 hoz maxime peripate tici. tibi nūc tentabo monstrare

Ista est p̄hemij ps terciā. in qua red d̄t auditores atteros. ostēdendo difficultatē hui; scie. **P**pter enim tūc magis attēdere dicēs q̄ in hoc p̄cessū velit abstīnere ab altiorib; q̄stionib;. hoc est a questionib; difficultib; huius scie. que s̄z vtrū genera 7 sp̄s subsistat. id est aliqd̄ sint in rerū natura. vel sint posita in solis nudis purisq; intellectib; vel etiā an sint entia corporalia vel incorpalia. 7 an sint separata a sensibilib;. i. singularib;. vel sint posita in sensibilib;. 7 nedū vult abstīnere ab istis questionib;. sed et; reculare constātia circa ea. id est p̄sequētia ad istas q̄stiones intro ducendo simpliciōres 7 faciliores. que possunt ex p̄ncipijs istius scie de terminari. **D**einde tibi (**A**ltissimū em̄) ponit rōem quare de istis questionib; 7 eaz; circūstantiis dicere recusat dicēs. q̄ hmōi negociū est altissimū. **H** ē spectat ad p̄mū p̄hm. 7 matorū eger inq̄sitiōe. **C**unc in fine huius p̄is. p̄hemialis ostēdit q̄s velit imit. **A**n in ista scia. dicēs q̄ velit monstrare in p̄nti de q̄nq; vniuersalib; illud quod antiq; p̄hi 7 maxime peripate tici. i. se/ quētes **A**restotelē tractauerūt

Notandū **Q**uōd cōiter assignat̄ q̄tuor; secte philosophāriū. **P**ria est epycuroz. q̄ dixerūt voluptatē eē summū bonū. ignōrātes aliā esse voluptatē p̄ter carnalē. 7 q̄ dimissa aīa t̄m̄ corp̄i curā ipendebāt. **D**icūt autē epycuri ab epy q̄d est supra. 7 cura v̄l curis quasi habens solum curam super cutez corporis. et huius secte magister fere fuisse epycur; p̄hus. q̄d tamen valde mirādū eū. nā **N**ieron. **S**eneca. 7 multi clari i ter p̄hos testant̄ q̄ **E**pycur; oēs libros suos repleuit olerib; 7 pomis 7 vilib; cibis dicēs eis eē v̄redū. quia carnes 7 exq̄site epule i genti cura 7 miseria p̄parāt̄ maiorēq; penā habēt in p̄parādo q̄ voluptatē in abuten do. sapitē q̄s operā dare nō possum; si mense abūdātū

cogitem;. q̄ labore nimio 7 cura indiget. **N**ac q̄dē epy cur; (i. a turpi sequa cū grege) p̄traxit infamie notā. **S**eda secta fuit stoycoz. dicta a stoya q̄d est erat. et sūt stoyci q̄ in ciuitate morant̄. **P**ortie em̄ erat arthes nis in q̄ p̄icta erāt gesta sapiētū 7 viroz fortū historie in hac porticu sapiētes philosophabāt. vñ 7 stoyci die ti sunt. hāc sectā (v̄l quidā volūt) p̄mus zenon institut. alij p̄o p̄i ctago. a atherūt. 7 isti posuerunt duo p̄nci/ pia. vñū bonoz. 7 aliud maloz. s; nihil circa v̄l a stus p̄uerūt. 7 hui; secte p̄sona fuit opinio eractū dicentis v̄l a p̄uncta singularib; tā fm̄ rē q̄ fm̄ rōem. **T**ercia secta fuit achademiticoz. q̄ dicit̄ st; ab achademia vñ plato fuit oriū dus q̄ eūde sue natiuitatis locū 7 studē di vsur̄ discipuloz. frequentia meritoz q̄ suoz celebrata te fecit insignē. h̄ etiā plato secte illi; antoz fuit. a q̄ dicit̄ st; platonicū. q̄ posuerūt v̄l a singularib; separata tā fm̄ rem q̄ fm̄ rōem. 7 nihilomin; singulariū addita res q̄ eēt exēplaria. p̄ducēdi p̄ncipia essēdi 7 media p̄gnoscenti. **P**tra quos loq̄tur p̄hs p̄mo posterioroz de rōisite. **V**aldeat genera 7 sp̄s q̄m̄ si st; mostra st; 7 ad demonstratōem nō p̄sūt. **Q**uarta secta fuit peripate ticoz. dicit̄ a peri q̄d est circū. 7 patos q̄d est calcas v̄l ābulās. nā peripateci st; p̄hi ab ambulatōe. q̄si circū calcātes v̄l ābulantes d̄cti. **C**us autor ē **A**resto. q̄ de ambulās disputare solit̄ erat. **E**t illi tenēt mediū de positōe v̄l is. eo q̄ dicūt v̄l a p̄unctum fm̄ rē. 7 separatz fm̄ rōem. 7 illos sequit̄ porphirius

Quot st; v̄l a siue p̄dicabilia. **D**icendū q̄ q̄nq; scz gen; sp̄s d̄na. p̄tū 7 accidēs. p̄ baf p̄ sufficientiā sic. **N**ā omne p̄dicabile. v̄l p̄dicat̄ in quid v̄l in q̄le. **S**i in q̄d. h̄ est duplr̄. quia v̄l p̄dicat̄ in q̄d determinabile de plurib; d̄nibus sp̄e. 7 sic est genus. aut in q̄d determinat̄ de plurib; d̄nibus nūero. 7 sic est sp̄s. **S**i in quate h̄ est duplr̄. q̄ v̄l in q̄ le cēntiale. 7 sic est d̄na. aut accidērale. 7 hoc duplr̄. q̄ v̄l p̄dicatur conuertibilr̄. 7 sic est p̄rium. aut nō cō/ uertibilr̄. 7 sic est accidēs

Plura st; p̄dicabilia q̄ q̄nq;. ergo diuisio ista est insufficientis. **A**n̄s p̄bat. q̄ ens 7 vnuz 7 alia trāscēdētia st; in mult; 7 de mult; p̄dicantur et tū nō sunt aliqd̄ istoz. **D**̄m q̄ trāscēdētia nō p̄dicant̄ de mult; vniuoce. s; solū fm̄ quādā analogi am. q̄ p̄ncipalr̄ p̄dicantur de suba. 7 de alijs fm̄ p̄por rōem ad illā. sed de rōe v̄l is est vniuoce p̄dicari de ml tis. i. tam fm̄ nomen q̄ fm̄ rōem. 7 non solum fm̄ p̄por tōem vel reductōem

Vniuersale in communi est distinctum contra quinq; vniuersalia. ergo sunt plura q̄ quinq;. **A**n̄s probatur. quia non est aliquod istoz. als em̄ vnum de istis quinq; esset p̄mune alijs q̄tuor;. q̄d ē falsum. **D**icendum q̄ genus vel p̄mune analoguz non ponit in numerum cum suis sp̄ebus. sed v̄l in cōt acceptū de quādā cōem rōem istis quinq; analogice p̄uenientē. q̄ cōtra ea non numeratur

Plura sunt genera ad seinuicēz irreducibilia ergo sunt plura vniuersalia q̄ quinq;. **A**n̄tece dens probatur de genere generalissimo 7 sub; alterno genere. que sunt adinuicēz irreducibilia. quia vnum non fit alterū. **D**icendum q̄ illa habent vñū communem modum predicandi. qui est predicari in quid de pluribus speciebus. quare sub vno predicabi li continentur. sed q̄ inter se distinguuntur. hoc habent

Stoycos *antiqui p̄ secte*

achademiticoz

peripate ticoz

Quod illud p̄nti p̄nti v̄l v̄l
Quidē

Q̄m̄
Q̄m̄
Q̄m̄

Quintoz

1.208

Questiones

per comparationem et respectum ad aliquod superius vel inferius. Et similiter dicitur de omnibus nouem generibus accidentium. quia habent eundem modum predicandi. puta in quale non conuertibiliter.

¶ Plura sunt singularia quam quibus. ergo plura sunt vniuersalia. Antecedens relinquitur notum. Sed consequentia probatur. quia vniuersale et singulare opponuntur. modo multiplicato vno oppositorum multiplicabitur et reliquum. Dicendum quod multiplicato vno oppositorum multiplicabitur et reliquum quo ad significata. id est si vnum plura significat oportet aliud plura significare. sed non quo ad supposita vel inferiora. Non enim oportet quod tot supposita vnius quot sunt supposita alterius. sicut patet de patre et filio.

¶ Differentia generica ut animatum. et specificum. ut rationale habent diuersos modos predicandi. ergo sunt predicabilia distincta. Antecedens probatur. quia differentia generica predicatur in quale essenziale de pluribus speciebus differentibus. sed differentia specifica solum predicatur de pluribus numero.

¶ Dicendum quod differentia generica et specifica solum habent diuersos modos predicandi materialiter distinctos. scilicet ex parte subiecti. et non formaliter quare non ponuntur predicabilia distincta. Et quia dicitur. genus et species solum habent modos predicandi materialiter distinctos. et tamen distinguuntur predicabiliter. ergo etiam differentia generica et specifica debent distinguuntur.

¶ Prima pars antecedentis probatur. quia ambo predicantur in quibus de diuersis subiectibus. Dicendum quod modi predicandi generis et speciei etiam sunt formaliter distincti secludendo subiecta. nam genus predicatur in quibus formabile vel contrahibile. sed species predicatur in quibus formatum et totaliter constitutum. sed tam differentia generica quam specifica predicantur in quale formans. quare non est par ratio. Sed dices. differentia generica etiam videtur esse formabilis. patet quia generalis est et communis. Dicendum quod differentia non dicitur generica quasi contrahi possit sicut genus. sed ideo quia annectitur generi et constituit speciem non vltimate completam.

¶ Individuum est predicabile teste Petro hispano et Porphyrio. ergo sunt plura quam quibus. Dicendum quod individuum est bene predicabile communiter sumptum. non tamen proprie. ut sufficienter distinguit petrus hispanus in principio tractatus secundi. Et quando dicitur. individuum est predicabile proprie sumptum. quia predicatur de pluribus. scilicet de hoc individuo et illo. Dicendum quod individuum tunc capitur pro secunda intentione. que de pluribus dicitur. et continetur sub accidente proportionabiliter loquendo. ut magis patebit infra circa distinctionem individui.

¶ Quiritur. Et utrum vniuersale sit genus ad quibus predicabilia. Dicendum quod non. Patet primo. quia genus vniuersale dicitur de suis speciebus. sed vniuersale non dicitur vniuersale de quibus predicabilibus. ergo non est genus ad ea. Minor probatur. quia ratio vniuersalis. que est esse in multis per prius dicitur de tribus primis que insunt essentialiter quam de duobus vltimis que accidentaliter insunt. quia substantiale prius est acci-

predicabiliū

¶ Et similiter vniuersale per prius dicitur de prius (quod fuit ex principis speciei) quam de accidente quod fuit ex principis individui. Patet secundo. quia substantia et accidens in nullo vniocari possunt. ut patet quarto metaphisice. ergo nec inesse substantialiter et inesse accidentaliter. sed aliqua vniuersalia insunt substantialiter. et aliqua accidentaliter. ut patuit. ergo et. Patet tertio. quia nulla secunda intentio est genus ad aliam secundam intentionem. Cuius ratio est quia genus dicitur et dicere debet vnam naturam quam nata est habere aliquid esse in re ad extra. sicut homo animal.

¶ De ratione vniuersalis est inesse. sed accidens maxime inesse. ut patet ex eius definitione. ergo accidens est maxime vniuersale. Dicendum quod dupliciter aliquid inesse. Vno modo secundum rationem et essentialiter. sicut superius inesse inferiori. et ab illo principaliter sumitur ratio vniuersalis. Alio modo aliquid inesse realiter et accidentaliter. sicut accidens inesse subiecto. et super illo fundatur ratio vniuersalis solus minus principaliter et per posterius.

¶ Arguitur. Vniuersale predicatur de quibus predicabilibus speciebus differentibus in quibus. ergo est genus. Antecedens probatur. quia conuenienter respondetur ad interrogacionem factam per quibus. ut si queratur. quid est genus. conuenienter respondetur est vniuersale. Dicendum quod quibus vniuersale respondeatur ad interrogacionem factam per quibus improprie. et secundum quandam similitudinem. non tamen proprie. quia non dicit veram quibus dicitatem seu naturam. que sit in multis. sed solum dicit intentionem. que secundum analogiam conuenit multis. ergo etiam proprie non est genus. nec quibus quibus predicabilia vere species.

¶ Arguitur. Vniuersale ponitur pro genere in definitionibus vniuersalium. ergo videtur quod sit verum genus. ipso forum. Dicendum negando consequentiam. quia aliquid potest poni loco generis. quod tamen non est verum genus. sed solum habet modum generis. maxime quando definitio non est proprie dicta. quia tunc omne magis commune potest habere modum generis respectu minus communis. Pro quo notandum quod in quibus rationis proprie non reperitur genus. ratio quibus genus sub se debet habere plures species. que sunt res reales. et consequenter species habent sub se plura individua. que non conueniunt entibus rationis.

¶ Vniuersale est vniuersale. et non est species differentia. prius vel accidens. ergo est genus. et non videtur habere alias species quam istas. scilicet genus species differentia. et cetera. ergo est genus respectu illarum. Prima probatur. quia nulla est verior illa in qua idem predicatur de seipso. Dicendum quod illa propositio. vniuersale est vniuersale est distinguenda. quia vniuersale a parte subiecti accipitur dupliciter. Vno modo secundum suppositionem simplicem pro hac intentione vniuersale. et sic est falsa. nec procedit probatio. quia non predicatur idem de seipso nisi secundum vocem. quia subiectum accipitur pro intentione. et predicatum accipitur pro re substrata intentioni. Alio autem modo accipitur vniuersale a parte subiecti secundum suppositionem personalem scilicet pro re subiecta intentioni siue pro illo quod est vni-

uerfale & sic est vera. quia sensus est. illud quod est vlt
puta genus vlt species est vlt quod verum est. sed nul
lum sequitur incoincidentis

Querit An uerfale predicat de quinqz pdicabilibus
vniuoe & no vt species vel differentia. ergo vt
genus. Tenet sequentia. quia solum ista tria
predicatur vniuoe. Antecedens probatur. qui predica
tur de ipis fm idem nome a eandem ratioem. Dicen
duz quauis ratio vniueral dicat de quinqz pdicabi
libus vna voce. illa tm no est equaliter pncipata. sed so
lum fm prius & posterius. nam p prius dicitur de gene
re. & per posterius de alijs

Querit Quare Bozphirius mouet predi
ctas tres qstiones difficiles & eas
non soluit. **Quid** dicitur q hoc fa
cit triplici de causa. Prima ne videtur alicui q nulla
questio difficil de vniueralibz formari posset. Secun
da vt per hoc q de ipis vltibus difficulta querit & sciri
possunt incitetur animus auditoris ad scientiam vni
uerfaliuz magis attentus inquirenda. Tercia ne Boz
phirius videretur illas questiones ignorasse. Sed ex
cusat se a terminatione illaru questionu. quia de his de
terminare est supra vires logice. quia in eafuz determi
nationibus vti oportet rōnibus sumptis ex pncipijs
causaz & passionibus entis inqstum ens ex qbus cog
noscitur quid sit subsistere in intellectu solo nudo & pu
ro. hoc autē non habet cognoscere logicus. sed magis
metaphisicus.

Querit Logica est scientia p̄muni ad omniū metho
dorum pncipia viam habens. vt dicit Petrus
hypanus. ergo omnis questio quā tūcūqz diffi
cilis sit potest terminari per artem logice. **Quid** dicitur
q logica dicitur scientia p̄muni p applicationem sui sub
iecti. & no dicitur p̄muni quia p̄siderat p̄mas causas
cōmunes omniū entiu. & ideo no habet viam ad p̄n
cipia omniū methodoz. nisi pro quāto docet modum
formandi argumentationes in omibus scientijs. Vel
dicendū q iste questiones possunt terminari per faculta
tem dialecticā aliquo mō topice. no tm demratiue.

Querit Quare iste qstiones potius for
mantur de generibz & speciebz q̄
de alijs vniueralibz. **Quid** dicitur
q triplex potest assignari ratio. Prima & potissima est.
quia genus & species predicantur in quid. ideo magis
per se subsistere videtur. alia vero predicatur in quale
ideo magis videtur esse in alio & no posse p se subsiste
re. Secunda ratio. quia alia vltia in genere & specie quo
dā modo esse significatur. Differentia em est potesta
te in genere. actu vero in specie. sed p̄p̄m est in specie
ex cuius pncipijs fuit & accidens p̄mune est in indiui
duis. & ita illa duo vltia citius videntur posse p se subsi
sistere extra intellē & singularia q̄ alia. Tercia q̄ cuz
Bozphirius mouet istas questiones de genere & spes
cie. etiā mouet eas de alijs pdicabilibus. patet. q̄ alia
tria p̄trahunt seu determināt genus & spēm. sed deter
minatio p̄tinetur sub suo determinabili.

Notandum Tres qstiones a Boz
phirius note proportionā
tur tribus questionibus
verificabilibz in secdo posteriorz positis. Prima questio
fuit. vtruz vltia & p̄cipue genera & spēs substant in res
bus extra oēm intellē aut in solis nudis purisqz in

tellectibus posita sint. correspondet questioni si est. **Se**
cūda que fuit. dato q substant extra intellē. vtruz
sint corpalia vlt incorpalia. adaptatur questioni qd est
Tercia que querit. vtruz sint sepata a singularibus vt
in singularibus subsistentia. proportionatur questioni qd
est. eo q querit de inesse vltis. modo p questionez quia
est querit inherētia passionū & p̄p̄tatiū.

Querit An vltia vlt sunt genera & spes
cies subsistat in rez natura. aut in
solis nudis purisqz intellectibus
posita sint. **Pro** responsione ad primā particulaz ques
tionis notanduz est p̄mo. q subsistere capitur duplr.
Vno modo p̄p̄e pro illo qd no adiacet alicui alteri
in quo sit ad hoc q sit. & sic subsistere & esse distinguū
tur sicut magis & minus p̄mune. quia esse p̄mune est
omibus entibus taz substantijs qz accidentibus. sed sub
sistere dicit p̄p̄m modū essēdi. qui soli substantie
p̄uenit & no omni. sed soluz p̄me vel forme imāriali.
vt est anima rōnalis que p se subsistere potest. & h mo
do no capitur hic. Alio mō capitur subsistere p̄mune
p̄out idēz est q esse sine existere in veruz natura siue in
se siue in alio. & isto modo capitur in titulo questionis
tam more. **Secūdo** notandū. q hoc concretuz vni
uerfale cuius abstractuz est vltitas duo includit. vni
per moduz materialis. vlt ipa natura seu qd dicit
subiecta vltitaz & intentioni secūde. Aliud impoitat p
moduz formalis scz quēdā respectuz p intellectuz cir
ca talem naturam inuētuz per quē ipa refertur ad sua
inferiora. **Tunc** dicendū ad p̄mam p̄culam ques
tionis. q vlt quo ad suū esse materiale respicitur in res
bus extra intellectuz. sed fm suū esse formale & fm com
pletam rationem vniueralis solum respicitur in anima.

Primū p̄t. q̄ illud (qd totā cētiaz altēius dicit)
in eo cul est cētiaz. sed vlt quo ad rem subiectā inten
tioni est h̄mōi. scz q dicit totam cētiaz rei ad extra.
ergo est in re ad extra. **Secūdo** probat. quia duo sunt ne
cessario req̄sita ad p̄pletam rōem vltis. scz vltitas & ml
tiplicitas aptitudinal. eo q vniueralis significat vnu
in multis & de multz. sed ista duo nature p̄uenire non
p̄nt nisi inq̄tuz ē p intellē obiectiue app̄hensa a quo
habet vltitaz & per intellē ad sua inferiora comparata
a quo habz multiplicatē aptitudinalē. Nam intelle
tus p̄siderat naturam illā posse inēe pluribus. & p cō
sequēs de pluribus fore pdicabile. **Et** p̄o declarā
tione secūde particule vidēdum ē de expositione termi
norum q̄s scz intellectus dicit solus nudus & purus. vni
de intellectus dicitur solus cui nihil a parte rei corre
sponder. vt est intellectus ch̄imere & aliozum figmen
torum. quia illa sunt no entia. sed non enti nihil corres
ponder. Sed p opposituz intellectus cui aliquid cor
responder dicitur non solus. sicut est intellectus lapis
dis vel homis. Nudus vero dicitur qui non est spes
cie intelligibili informatus. existens sicut tabula rasa
in qua nihil est depictum. **Et** per oppositum intellē
rum intellectus dicitur no nudus. qui est informatus
speciebus intelligibilibus. sicut intellectus docti.
Sed intellectus dicitur purus qui simpliciter intuitur
et sine discursu intelligit. Vel ille intellectus dicitur
purus qui ab omi fantasmate est depuratus. sicut est
intellectus diuinus. **Et** per oppositum intellectus
dicitur no purus qui per fantasmata cognoscit. sicut
est intellectus humanus. **Tunc** vero dicendū est

Questiones

predicabiliū

q̄ nullum vniuersale logicū est in solo nudo aut pu-
ro intellectu; reponibile. patet quia vniuersale logicū
nomiat naturam seu quid dicitur actu per intellectu ab-
stracta; a cōditionibus singulariū que natura ē in re
quantū ad id quod est. sed obiectiue est apud intelec-
tum inquantū repñatur p̄ speciem lumie in intellectu
agentis a fantasmate causatā. sed ista repugnāt intelec-
tū solo nudo 2 puro. Nam intellectus solus exclusi-
dit rei correspondentiā. nudus vero excludit specie; in-
telligibili; informatōem. 2 purus excludit fantasma-
tis speculationem

¶ Nullus est vniuersale ponēdū extra intellectu;
ergo supra dicta responsio est falsa. **¶** Accedens
probat̄. quia om̄e (quod est in rerū natura
extra intellectu) ideo est. quia vni numero est. vt di-
cit Boetius Aristoteles. 2 Avicenna Sed vniuersa-
le nō est vnus numero. quia vnus numero est singulari-
re. **¶** Dicendū q̄ dictum Boetiū intelligitur de his q̄
sunt in vltimo actu nature. sed hoc modo nō sunt vni-
uersalia. sed sunt potius vt rerū p̄ncipia. **¶** Et dicens
dum q̄ illud dicitur intelligitur de his que existūt pri-
mo gratia sui. sed vniuersalia soluz existūt ex p̄sequē-
ti gratia suoz singularium

¶ Om̄e (quod est in rerū natura extra intellectu)
est hoc aliquid vt dicit Aristoteles. vniuersa-
le autē nō est hoc aliquid. sed potius quale qd
ergo etc. **¶** Dicenduz eodez modo. quia illud qd est
vltimo in natura p̄fectum est hoc aliquid. h̄mōi autēz
est solum singularare

¶ Si vniuersale haberet esse in rerū natura extra
intellectu; hoc erit in singulari vt demonstrat
Aristoteles contra Platonē primo posteriorū.
dicens. gaudeant genera 2 species quia si ista monstra
sunt 2 ad demonstratōem nihil conferūt. ergo vniuer-
sale esset singularare quod falsuz est. Tenez p̄sequētia qz
om̄e quod recipitur in aliquo ad moduz recipientē; re-
cipitur. **¶** Dicendū q̄ om̄e receptuz in alio habz mo-
dum recipientis respectu illius esse quod habet 2 reci-
pit in recipiente. sed nihil prohibet illud (qd est recep-
tum) in aliquo accipi fm̄ se ip̄m. ac si non esset in illo et
tunc nō recipitur ad moduz recipientē; sed fm̄ moduz
nature recepte siue fm̄ modū propriū. Sic etiā vniuer-
sale fm̄ q̄ est receptuz in indiuiduo est singularare 2 hoc a-
liquid vt magis proprie singularizatū. sed acceptum
fm̄ se est quale quid. **¶** Unde nō est idem esse singulariza-
tum 2 esse singularare. quia esse singularizatū est esse con-
tractuz ad esse alicuius singularis. sicut esse specificatū
est idem qd esse contractuz ad esse speciei. 2 sic esse sin-
gularizatū est esse singularare per alre; sicut humanitas
sortis. Sed singularare est illud quod ex sua prop̄a ratō-
ne includit singularitatē. sic; sortes vt materia sortis.

¶ Esse particularē; est incōicabile. ergo esse vni-
uersalis qd est in tali particulari erit incōicabile.
quod tamē non videtur veruz. Tenez p̄sequē-
tia. quia in eodez idem est esse vniuersalis 2 particularē;
al's em̄ vnus homo esset duo homies. **¶** Dicenduz q̄
vniuersale fm̄ q̄ est in singulari nō habet aliud esse re-
ale qz esse singularis. habet tamē aliud ee fm̄ roem. 2 er-
go esse eius potest esse cōicabile etiā stante q̄ esse sin-
gularis sit incōicabile.

¶ Si vniuersale esset in rerū natura extra intel-
lectum aut incepisset esse aut nō incepisset. si nō

ergo erit eterni quod nō cōuenit nisi primo em̄i scilicet
deo. Si incepisset vel a se vt ab alio. nō a se ip̄o qz nihil
est causa sui ipsius nec se ip̄m efficiens. Non ab ali oia
sic incepisset p̄ actum alicuius agentis. 2 sic vniuersal-
le erit singularare. quia actus 2 opationes sunt singula-
rium tanqz agentū. **¶** Dicendū q̄ vniuersale (quod
est in rerū natura extra intellectu) nec incepit esse nec
desinit esse p̄ se. sed solum ex p̄sequēti siue p̄ accidēs di-
cente Gilberto vniuersale p̄ uicē ex consequēti p̄o-
ducto singulari.

¶ Scdm̄ cōmentatorē Intellectus ē qui facit vni-
uersalitatē in rebus. sed intellectus nō facit aliqd
extra se. ergo nullum vlc est a parte rei extra in-
tellectu;. **¶** Et confirmat̄. quia fm̄ Aristotele vniuer-
sale du; intelligitur. p̄cularare vero du; sentit. **¶** Di-
cenduz q̄ vlc capitur dupl̄. Vno modo pro vlc imp-
fecto quale ē vlc in re. sic em̄ vniuersale dicit̄ quod de
se nō est singularare. 2 sic vlc simpliciter est a parte rei extra
intellectū. Alio modo accipitur vlc pro vniuersali per
fecto scz pro vniuersali post rem. 2 sic soluz est in anima
suple obiectiue quo mō sibi puenit intentio vltimatis.
vt dicit sanctus Thomas scdo de anima Et sic etiāz
dicitur sc̄o. Intentio esse subiectiue in intellectu. id est
in obiecto apprehenso p̄ intellectu. **¶** Et dicens qd vlc
est duplex. scz in potētia. 2 sic natura accepta fm̄ illud
esse quod habz in re singulari 2 sic est extra oem̄ intelle-
ctum. Aliud est vniuersale in actu. 2 est eadē natura de-
nudata a singularitate 2 conditionibus singularium ac-
cepta sub dupl̄i relatōne quaruz vna est ad intellectu
fm̄ quā natura dicit̄ vna. alia est relatō ad plura infe-
riora fm̄ quā natura dicit̄ in multis ap̄tū dinali. Et
illas relatōnes nunqz potest natura habere nisi inquā-
tum est p̄ intellectu apprehensa

¶ Notandū q̄ natura vt essentia de; signata p̄ modū totius po-
test trip̄l̄r considerari. vno
modo fm̄ eius prop̄am ratōem. 2 sic cōueniūt nature
ea que cadunt in eius prop̄am definitōem. 2 similr̄ pas-
siones exire ex p̄ncipijs essentialibus 2 non cōueniūt vt
sic nature p̄dicata accidētia realia nec ratōnis. **¶** Et
dicitur vlc ante rem nō quid ē tēpore. sed natura. quia
talis natura fm̄ se cōsiderata nō habet ordinē actus
lem ad supposita. sed p̄ intellectu simplicem om̄ia sing-
ularia puenit. Alio modo capitur eadez natura seu
quid dicit̄ vt est in re. i. supposito. 2 sic multa sibi acci-
dunt. quia p̄dicata accidētia que verificātur de sin-
gularibus etiā de natura sic accepta dici possunt. 2
vocatur vlc in re. Tercio accipitur illa natura vt est p̄
intellectū abstracta a singularibus 2 conditionib; eorum
et sic vocatur vlc post rem. id ē vniuersale a singularib;
abstractuz. 2 istud est verum vlc quia ratio vltimatis
sibi puenit. vnde de ratōne vniuersal̄ est vnitas cuz ml-
tiplicitate ap̄tū dinali quoz quodlibz supaddit na-
ture vni accidens rōnis Nam vnitas addit relatōem
rōnis ip̄ius nature ad intellectu. sed multiplicitas ad-
dit relatōem ratōnis ip̄ius nature ad singularia. **¶** Et
quo patet q̄ vniuersale dicitur analogice de illis tri-
bus. quia p̄ prius dicitur de vniuersal̄ i post rem. 2 per
posterior de alijs. quia vniuersale ante rem est vnum
et non multa. 2 vocatur vniuersale metaphisicum.
Sed vniuersale in re est multa 2 non vnum. 2 vocat̄
tur phisicum. Vniuersale vero post rem est vnum

Questiones

predicabilium

Querit *Utrum* vltia sint in sensibilibus et singularibus vel secundum esse a singularibus separata. *Ad* id quod vltia capiuntur dupliciter. vno modo per naturam vniuersalem considerata simul cum intentione vltiarum. et sic vltia est secundum rationem separatam a singularibus quia intentio vltiarum videtur esse vnum et idem habeat habitudinem ad multa prouenit ex abstractione intellectus. quare oportet naturam esse abstractam et a singularibus separatam. *Alio* modo considerat quantum ad ipsam naturam secundum se prout inuenitur in singularibus et sic sic esse nature non est separatam ab illis. *Et* istud probatur primo per philosophum primo posteriorum dicentem quod non est necessesse opinari vltia esse extra singularia ad hoc quod de vltibus sit scientia demonstratiua. *Sed* oportet idem. quia si vniuersale esset separatam a singularibus secundum esse actuale sequeretur quod esset celum preter hoc celum. et terra preter hanc terram. et sic de alijs. quod est contra *Aristoteli*. primo celi.

Quia scientie secantur quemadmodum dum res de quibus sunt tercio de anima. sequeret ergo quod alia esset scientia de celo. et de hoc celo. et alia geometria de terra. et de hac terra. *Tercio* probatur si vltia esset actu secundum esse perfectum preter singularia sequeret quod esset hoc aliquid et singulare. quod esset per se subsistens indiuisum in se et diuisum a quolibet alio et sic non predicaretur de singulari nisi solo nomine quod falsum est.

Ad vniuersalia habet esse in re. natura. et non per singularia vel a singularibus. ergo possunt esse sine singularibus. *Dicendum* licet natura (quod vniuersalis dicitur) non habeat esse entitatis a singularibus vel per singularia. habet tamen ab illis esse entitatis. quia non potest comprehendi esse habere nisi in singularibus. *Vel* dicendum quod omne illud (quod habet esse non per aliud) potest esse sine alio nisi ita sit quod esse suum sit in alio cui ipsum est causa essendi. et ita vltia est in alio sicut secunda substantia est in prima.

Ad quod separata sunt loco et tempore. illa simpliciter et secundum substantiam separata sunt. sed reuera sunt separata loco et tempore a singularibus. ergo simpliciter et secundum esse sunt ab eis separata. *Primo* probatur. quia vltia sunt vbi que. sed singularia sunt solus hic et nunc. *Dicendum* quod vltia dicitur esse vbi que et tempore prout inuenitur. scilicet per indeterminationem ad certam differentiam loci et temporis. qui a cuius per intellectum alicui nature attribuitur intentio vltiarum considerat huiusmodi naturam per intellectum absque consideratione alicuius differentie loci aut temporis. quod abstractum a conditionibus indiuiduorum.

Ad intellectus noster est separatus. quia non est organum corporis coniunctus. ut dicitur tercio de anima. ergo vniuersale erit separatam. *Teneri* oportet. quia vniuersale est obiectum nostri intellectus. sed obiectum et potentia debent proportionari. *Dicendum* quod obiectum et potentia debent proportionari in aliquo. quia requiritur quod vnum habeat se ut actus. et alterum ut potentia. non tamen oportet ipsa proportionari in omnibus. *Vel* dicendum quod intellectus quodammodo est separatus et quodammodo coniunctus. Separatus quia non indiget organo corporeo tanquam subiecto. sed est coniunctus quia indiget in operatione sua corpore tanquam obiecto saltem remoto. quia oportet quemcumque intelligentem fantasmatam speculari. *Sic* etiam vniuersale aliquo modo est separatam quia secundum rationem. et aliquo modo coniunctus scilicet secundum rem.

Ad idem non potest esse corruptibile et incorruptibile. singularibus. sed vniuersale est incorruptibile. singularibus vero corruptibile. ergo non est idem esse singularis et vniuersalis. *Dicendum* quod non est inconueniens idem secundum rem differens. tamen secundum rationem esse corruptibile et incorruptibile. sed vniuersale et singulare sunt idem secundum rem. sed differunt ratione.

Ad vniuersale habet verius esse in intellectu vel in singularibus. *Dicendum* quod vniuersale capitur dupliciter. vno modo secundum proprium et substantialem actum nature vniuersalem. qui est dare singulari esse nomen et rationem. et sic habet verius esse in singularibus. *Alio* modo capitur vniuersale secundum proprietatem principiorum ipsi sum constituentium. et sic habet verius esse in intellectu accipiendo verius prout idem est quod purius. sicut verum aurum dicitur quod est aliene nature impmixtum. *Probat* tur. quia principia constructiua ipsi in singulari non sunt pura. imo sunt principia indiuiduorum mixta. sed vniuersale in se ipso aut in intellectu ab omnibus istis est denudatum.

Ad utrum sit idem vniuersale ante re et post rem. *Dicendum* quod est vna et eadem natura idemitate essentie. sed est alia et alia secundum rationem. *Utrum* natura vniuersalis secundum se accepta prout sibi solus conueniunt ea que sunt de eius definitione vocatur vltia ante rem. *Et* illa eadem natura accepta ut est comunicata ad esse nature particularis et distincta per materiam signatam vocatur vltia in re. *Sed* illa natura accepta per intellectum ut est principium artis et scientie vocatur vltia post rem. *Et* quando queritur. quid facit illas diuersitates in natura vniuersali. *Dicendum* quod intellectus qui secundum diuersos respectus rationis attribuit huic nature aliud et aliud nomen.

Ad utrum vniuersale sit in intellectu per suam reale presentiam. aut solum secundum similitudinem. *Dicendum* quod solus secundum similitudinem intentionalem. quia dicitur tercio de anima. quod res non sunt in anima. sed rerum similitudines. vbi per res intelligimus vltia. et per rerum similitudines intelligimus spes intelligibiles vniuersalium. *Et* hoc confirmatur ratione tali. quod si vltia esset realiter in intellectu. daret sibi nomen et rationem. et etiam de ipso predicaretur que omnia sunt falsa et impossibilia. *Sed* albertus dicit. quod natura vltis per suam realem presentiam realiter acceptam sit in intellectu et non solus per suam similitudinem. *Et* ad auerroem philosophi ista allegata respondet. quod ipse philosophus per res intelligat singularia que solus habent esse ratum in natura. sed per similitudinem rerum intelligat vltia secundum quod dicit Boetius. quod spes est entitatis similitudo suorum indiuiduorum. sed ista expositio communiter non est vltata. ideo primo probabilius dicitur.

Ad utrum vltia sit in rerum natura productibile. *Dicendum* quod dupliciter aliquid producitur. vno modo per se. quod se per se terminat actus productionis. et illud per se subsistere habet et nullatenus in alio. et hoc modo solum inpositus de genere substantie est producibile. *Alio* modo aliquid est producibile in alio. et hoc dupliciter. vno modo ex consequenti. sicut vniuersale producitur cum singulari in quo est substantialiter. propter quod dicit Gilbertus porrianus. quod natura occulte agit in rebus. quia producendo singulare simul cum singulari producit vltia. *Alio* modo per accidens sicut est illud quod

ad 22

ad 22

ad 22

illam de q̄ est sibi p̄ncipaliter ad p̄positū. sc̄da sibi (tri/ p̄licat igitur) P̄ria itez diuiditur in tres s̄z q̄ tres po/ nit acceptōnes q̄ sc̄da sibi (dicat̄ autē) t̄rcia sibi (alter/ autē rursus) Quo ad primū inuit p̄mo m̄ltiplicare/ tam q̄ q̄ speciet̄ dicēs. q̄ neq̄ genus neq̄ sp̄s videt̄/ simplr̄ dici. i. vno mō sed equooc. Un̄ genus p̄mo mō/ d̄r collectio multoz quodā mō se h̄ntū ad aliq̄d vni/ p̄ncipiū 7 ad seiuine. Im̄ quā acceptōem colloco rhoma/ noz (que a rhomulo d̄ndit per successiua ḡnatoez) vo/ catur genus in q̄ntu 3 oes de illa collcōne habitu d̄nez/ habēt ad rhomulū tanq̄ ad p̄muz parentū qui aliq̄d/ sui h̄t in tota collcōne q̄d est semen p̄paginātōis dis/ fūsum ab eo. 2 in hoc deā multitudine distert ab alijs q̄/ ab alio parente siue p̄ncipio d̄nderūt

2 ad p̄mo p̄mo

Querit̄

Quare d̄r in textu. videt̄ autē neq̄/ genus neq̄ sp̄s 7c. 7 nō ponit̄ est. D̄m q̄ ideo q̄ acceptōnes iste/ magis h̄t in mēte q̄ in rez natura. ideo maḡs dicit̄ v̄/ detur. Et accipit̄ hoc p̄bum videt̄ apud p̄bm tribus/ mōis. Vno mō vt ē expressiūū veritat̄ apparētis 7 nō/ exītis. 7 sic dicit̄ i elenchis. syls̄ sophisticus videt̄ syls̄/ logisim 7 nō est. Alio est expressiūū veritat̄ p̄bab̄s/ liter 7 nō necārio. 7 sic d̄: p̄mo thopicoz. p̄bab̄s est. q̄d/ videtur oibus aut plurib 7c. Tercio mō accipitur/ vt est expressiūū euident̄ veritat̄. 7 sic in p̄posito d̄: q̄/ neq̄ genus neq̄ sp̄s videt̄ simplr̄ dici. i. vno mō

q̄d videtur oibus aut plurib 7c

Notādū

hoc aduerbiū simplr̄ etiā/ multipl̄r accipit̄. vno simplr̄/ valet. i. sine addito. 7 sic suis/ tur sc̄do thopicoz. cuz d̄r. simplr̄ dico q̄d sine addito/ dico. Sc̄do simplr̄ valet. i. v̄liter. 7 sic dicim̄ syls̄/ simplr̄ dictus. i. v̄liter est subiectū noue logice. 7 sic et̄/ est aliqua sup̄p̄ simplr̄. Tercio simplr̄ valet. i. inco/ tracte. 7 sic dicim̄ syls̄ simplr̄ dictus est subiectus li/ b̄i p̄rioz. Quarto simplr̄ valet. i. nō multipl̄r vel non/ vno mō. 7 ita dicit̄ Porph̄rius in hoc loco. q̄ neq̄/ nus neq̄ sp̄s d̄r simplr̄. i. vno mō Sed vniq̄d̄q̄ eoz/ dicit̄ multipl̄r. q̄ tres s̄z acceptōnes gener̄

q̄d addidit̄ sunt m̄

Q̄me v̄e debet esse vniuoū. sed genus est v̄e/ vt p̄z ex nūero vniuersaliū. ergo ē vniuoū. D̄m q̄ genus capitur dupl̄r. Vno mō in/ sua cōitate pro oibus suis acceptōibus. 7 sic est equoū/ Alio mō capit̄ solū pro t̄rcia acceptōne. 7 sic est vni/ uersale 7 vniuoū

q̄d m̄ d̄r alio

Collcō est actio. sed genus p̄mo mō nō est ac/ tio. ergo nō est collcō D̄m q̄ forma argum̄/ tū nō valet nisi maior fiat v̄lis 7 t̄c est falsa. v̄n/ collcō capit̄ dupl̄r. vno mō actiue. alio mō passiue pro/ rebus collect̄. 7 sic sinitur hic. 7 est idēz q̄d progenies. nam de eadez progenie habitu d̄ne habent adinuitē/ propter consanguinitatē.

Collcō lapidū habet se ad vniū p̄ncipiū. i. ad/ colligētē. ergo ē genus p̄mo mō D̄m quā/ uis talis collcō habet se ad aliq̄d vniū q̄d est ex/ tra genus ipsoz. nō tamē se habz ad vniū eiusdē gener̄/ ris. q̄ colligens nō est eiusdē gener̄ cuz lapidib 7 collec/ tis. 7 ergo excludit̄ p̄ hoc q̄ d̄r quodā mō. q̄ valet. i. q̄/ dam sp̄ali mō. q̄ res collecte s̄m istam acceptōez ha/ bent habitu d̄ne ad p̄ncipiū. nō q̄dlibet. sed ḡnātōis/ Et p̄ hoc etiā excluditur collcō multoz et̄ idēz opio/ nis vel secte. quia nō habēt se adinuitē quodā mō. id ē/ modo cōsanguinitat̄ ad vniū p̄ncipiū. i. p̄muz paren/ tem. de quo intelligitur textus.

tem. de quo intelligitur textus.

Dicitur autē et aliter rur sus genus. q̄d ē/ vniuscuiusq̄ ḡnātōis p̄ncipiū. vel ab/ ab eo qui genuit. vel a loco in quo quis ge/ nitus est. Sic em̄ horrestē quidē dicimus/ a Tantalō h̄re genus yluz autē ab hercule/ Et rursus p̄ndaz. quidē thebanū esse gene/ re. platonē vero atheniēsem. 7 em̄ patria est/ p̄ncipiū vniuscuiusq̄ ḡnātōis quē ad/ modum 7 pater

Edo p̄e

In ista pte sc̄da ponit̄ sc̄dam acceptōem. 7 duo fas/ cit̄. Nam p̄mo ponit̄ acceptōem. sc̄do compar eam ad/ primā sibi. hec autē dicit̄ p̄mo. q̄ genus sc̄do mō d̄r/ citur vniuscuiusq̄ ḡnātōis p̄ncipiū. 7 hoc ab eo q̄ ge/ nit. vel a loco in quo q̄s genitus est. i. genus sc̄do mō/ dicit̄ p̄ncipiū ḡnātōis tam actiūū q̄ p̄seruatiūū. Et/ ponit̄ de vtroq̄z exēpla. p̄ma duo s̄nt de patre. q̄ dicit̄/ mus horrestē habere genus a tantalo et̄us pauo. 7 ylu/ ab hercule tanq̄ ab attauo. sed sc̄da duo s̄nt de loco si/ ue patria. q̄ dicimus p̄ndaz. esse thebanū genere. id/ est natuz ex thebis. 7 dicimus platonē esse atheniēsem/ id est natuz ex athenis

Rhomulus ē genus sc̄do mō. 7 tamē nō est p̄n/ cipiū vniuscuiusq̄ ḡnātōis. sc̄da ps probat̄. q̄/ est t̄m p̄ncipiū rhomanoz. D̄m q̄ illa de/ scriptio gener̄ sc̄do modo intelligitur reddēdo singu/ la singul. quia quodlibz genus est p̄ncipiūz siue genera/ tōis. 7 nō vnum oim̄.

Pater est p̄ncipiūz ḡnātōis. 7 tamē nō poit̄/ tur pro exēplo textus D̄m q̄ mater est so/ luz p̄ncipiū materiale 7 passiuū. hic vero p̄nci/ piūz capis pro p̄ncipio actiūo. quia genus logicuz q̄d/ dicit̄ ad similitudinē gener̄ sc̄do modo. est p̄ncipiū for/ le habens p̄uenientā cuz p̄ncipio actiūo. Si t̄m aliq̄s/ veller dicere q̄ mater esset p̄ncipiūz actiūū. 7 q̄ actiue/ cōcurrat. d̄m esset q̄ pater in t̄ctu capis pro parente/ et sic cōprehendit̄ tam patrem q̄ matrem.

Materia 7 forma s̄nt p̄ncipia ḡnātōis. 7 tamē/ nō sunt genus sc̄do modo. vt claz est D̄m/ q̄ duplicia sunt p̄ncipia ḡnātōis. i. intrinseca/ et extrinseca. Intrinseca s̄nt que manēt s̄m substantiā in/ re genita. vt materia 7 forma Extrinseca s̄nt duplicia. sc̄z effectiua 7 p̄seruatiua. cōseruatiua sunt vt locus vel/ patria Effectiua sunt duplicia. i. vniuooca 7 equooca. eq̄/ uooca s̄nt que cōcurrūt ad productōez multoz effectiūū/ sp̄c d̄r̄riuz. sicut sol Vniuooca s̄nt duplicia. i. actiua vt/ pater. 7 passiuā vt mater. sed genus sc̄do mō est p̄nci/ piūz extrinsecū effectiūū vel cōseruatiūū

Tempus nō ponitur genus sc̄do mō. ergo nec/ locus. 7 n̄a tenet p̄ simile. q̄ vtrūq̄z est quedaz/ q̄ntitas D̄m q̄ nō est lile. q̄ tēpus est mas/ gis cā corruptōis q̄ ḡnātōis. eo q̄ est mēlura succe/ ssiua. q̄ s̄m Aresto. quarto p̄b̄sicoz. (ea que s̄nt in t̄pe/ senescūt 7 labescūt in t̄pe) sed locus ē mēlura p̄manēs/ et est p̄ncipiūz in facto esse ḡnātōis. quia cōseruat lo/

q̄d d̄r̄riuz

rarum. Et quando dicitur accidens non est principium generatiois substantie. sed locus est accidens igitur. Dicitur quod locus capit dupliciter. uno modo mathematico quantum est distantia a tribus punctis mundi immobilibus. Vnde logice inquit est absolute superficies corporis. et sic non est principium generatiois. Alio modo capit locus philosophice. id est per ut habet formale philosophicum. quod est virtus quidam celestis in ipso loco a primo locare infusa. Et sic nuda est principium generatiois. sed habet mirabilem virtutem generandi et conservandi rem naturalem.

Arguitur et tunc. prima probatur per simile quod motus non fit sine tempore. Quod motus accipitur dupliciter. uno modo secundum se et absolute. et sic est causa corruptionis. quod per motum ipsum quodlibet variat et quo facit ipsum distare a dispo[n]e in quo plus fuit. Alio modo capit secundum quod stat sub intentione movetis. et sic est principium generatiois quod movens per motum intendit inducere formam in mobile que nunc per introductionem nisi abijctam forma sibi opposita sic etiam tempus inquit stat sub intentione agentis in tempore per accidens potest esse causa generatiois.

Ubi autem videtur permixtissima esse significatio Rhomani cum sunt qui ex genere descenderunt Rhomulo. et citropide. qui ex genere descendunt citropis et horum primi. Et prius quod appellatur est genus uniuscuiusque generatiois principium. de hinc etiam multitudo eorum que sunt ab uno principio. ut a rhomulo. Namque dicitur videntes et ab alijs separates. dicebamus omnem illam collectionem esse rhomanorum genus.

Postquam porphirius posuit duas acceptiones generis et viles et reales. habet autem ponat sciam comparat illas duas ad invicem penes prius et posterius. dicitur quod hec secunda acceptio videtur esse permixtissima et principalior quod probat dupliciter. primo quod genus primo modo habet esse generis secundo modo ut collectio Rhomanorum a rhomulo. unde Rhomani dicuntur qui ex genere descenderunt rhomuli. Similiter citropide dicuntur qui ex genere descenderunt citropis. Secundo patet hoc quod nomen generis apud civiles per substantivum est generis secundo modo primo. sicut genus per appellatum uniuscuiusque generatiois principium. et postea multitudo descendens ab illo principio vocata est genus. Non illius est. quod illud a quo aliquid capit distinctionem per se illo quod ab ipso capit distinctionem et dicitur. sed genus primo capit distinctionem a genere secundo modo igitur. Dicitur probatur quod una multitudo capit distinctionem ab alia per principium illius multitudinis. sicut collectio Rhomanorum distinguitur a collectione Citropidaz. quod una descendit a rhomulo et alia a citrope.

Arguitur et isto sequitur quod secunda acceptio debet precedere primam. Sequela probatur quod causa est antecessoria. Quod ordine nature secunda acceptio precederet primam. sed ordine discipline et quo ad nos sequitur. quod genus secundo modo maiorem habet convenientiam cum genere logico. et magis declarat genus logicum et ergo etiam propius

quibus ad ipsum ponitur. **Aliter** autem et rursus dicitur genus. cui supponitur species. ad hoc fortasse similitudine dicitur etiam principium quoddam est huiusmodi generis.

earum que sub se sunt specierum. videtur etiam similitudine continere omnem. que sub eo sunt specierum. In ista tertia parte ponitur tertia acceptio generis. et cum hoc ostendit qualem habet similitudinem cum duabus primis. dicitur quod rursus aliter philosophice videtur genere quod civiles dicitur enim genus apud philosophos cui supponitur species. Et hoc genus fortasse sic dicitur esse. quod habet similitudinem quoddam cum predictis acceptio[n]ibus. quod genus tertia modo dicitur est quoddam principium suarum specierum que sunt sub ipso. et sic convenit cum genere secundo modo. Sicut etiam continere videtur omnem similitudinem eorum que sub ipso sunt. et in hoc convenit cum genere primo modo.

Arguitur generi supponitur dicitur etiam individuum et tamen non sunt species. Ista tertia acceptio non videtur vera. Quod illa acceptio sic est intelligenda. genus est cui dicitur in recta linea predicamentali et immediate supponitur species. sed dicitur non supponitur generi directe neque individuum immediate quod non oportet quod sint species. Et quod dicitur individuum vagum sicut aliquid aial ponitur immediate sub genere. Quod licet secundum voce videtur atur immediate ponit sub aiali. non tamen secundum rem sciam quod aliquid aial sit aliquid posterius illa specie cuius individuum de monstratur ut per individuum vagum circulo dicitur.

Arguitur pars supponitur toti. sed genus est pars speciei. genus supponitur speciei. Dicitur patet quod species distinguitur per genus et dicitur quod genus capitur dupliciter. uno modo in ratione differentis. et sic est pars speciei. Alio modo capitur ut est quoddam totum. ut respectu speciei. et utroque modo sibi supponitur species. sed maius hoc posita habet virtutem de parte integrali. et non essentiali seu differentia.

Arguitur genus est cui supponitur genus. non solum species. Nam probatur quod substantie que est genus generalissimum supponitur illud genus secundum se corpus. Quod in intermedia inter genus generalissimum et speciem specialissimam patet dicitur genera et species ad diversa comparata. quod dicuntur genera inquit habet ordinem ad superiora. et genus corpus comparatum ad substantiam est species substantie.

Queritur et iste tres acceptiones generis sint sufficienter assignate. Quod patet per philosophum non intendit ponere omnes acceptiones generis. sed solum illas que habent convenientiam cum genere logico. et que nos ducunt in noticiam generis logici. sed tales sunt due civiles hic posite. que illas cum acceptio[n]e logica habet solum ponit. unde genus logicum convenit cum genere primo modo in hoc. quod sicut genus logicum continet multitudinem specierum. eo quod non est genus nisi respectu specierum que sunt sub ipso. ita genus primo modo est collectio multorum generatorum ab uno descendenti. Differet tamen. quod genus logicum continet suas partes per modum totius essentialis. ideo predicatur de qualibet eius parte. sed genus primo modo continet et partes per modum totius integralis. et non predicatur de partibus. Sicut etiam genus logicum habet aliquam convenientiam et aliam quod dicitur cum genere secundo modo. Convenientia stat in tribus primo convenienti. quod sicut genus secundo modo est principium omnium descendenti ab ipso. ita genus logicum est principium omnium

Genus acceptio dicitur quod illa dicitur de magis et de genere

Genus est acceptio dicitur quod illa dicitur de magis et de genere

Genus est acceptio dicitur quod illa dicitur de magis et de genere

Genus est acceptio dicitur quod illa dicitur de magis et de genere

Genus est acceptio dicitur quod illa dicitur de magis et de genere

gdo e... is go... imus... circule... gene... ria est... read... duo f... e cam ad... do mo de... b do q... sedo mo... truu. Et... q. dicit... ano. r... de loco li... gemere. id... rhomulom... no est pn... probat. q... q illa de... dedo lingu... sue genera... me no poss... arer est lo... vero pncip... logicuz qd... principiu for... Et in alijs... i. r. q. actue... vo parent... tonis. r. tunc... est. Om... s. Linterior... a substantia in... a h. duplicia... ut re locus vel... a r. equoca. et... alio p. effectum... a. s. activa ut... mo est pncip... o mo. ergo ne... usq. est quod... e. r. q. u. est ma... it m. clura. hanc... ea que sit in ge... natura. gemo... qua colerum. in

Questiones

predicabilium

specierum Secundo conueniunt. qz sicut genus secundo modo est in quolibet descendenti ab ipso. sicut pat' alit' quid sui habet in filiis. sic genus logicu est in qualibet suaz specie. Tercio conueniunt. qz sicut gen' scdo mo est pncipiū pueniente et etiā differētie oim cōrentoꝝ sub ipso. ita genus logicū est pncipiū pueniente specierum et etiā differētie a spēbus aliorum generū. Differunt autē pmo. qz genus scdo mo est pncipiū effectū et extrinsecum. sed gen' logicum est pncipiū formale et intrinsecū. Scdo differunt qz genus scdo mo est solū hz pntem in suis inferioribz. sed genus logicū est in suis speciebus fm essentia. Tercio differunt. qz genus scdo mo nō p'dicat de cōrentis sub ipso. sed genus logicum p'dicatur de suis speciebus

Secundus

Et si aliquod gen' masculinū seim v' neutru et si r' aliqd est gen' actiuū et passiuū. et ille acceptioes hic nō ponuntur. s' sunt pl'es qz tres. Odm q' p' p' h'ius nō voluit ponere oēs acceptioes gnīs. sed solū ciuiles ap' quos nomē gnīs p'us fuit in usu. et ab illis trāslatū est ad logicos. p' p' uenientia hic inde repr'at. Et qn' dicitur. grāmatica et logica maiorē habēt cōuenientia qz logica et politica. Odm q' verū ē. s'z genus logicū in multis hz maiorē puenientiam cū genere ciuili qz grāmaticali v' patuit

Tripl' igitur cū genus dicitur de tercio ap' p' h'os fmo ē. qd est d' describētes assignerunt genus esse dicentes quod de pluribz et d' r'itibz spe i eo qd quid sit p'dicatur v' aial

Secundus

Ista scda ps pncipal' hui' cap' in q' Por. positio acceptioibz gnīs dicit illaz de qua est hic ad p'positum. Dicēs cū genus dicitur tripl' v' patuit solū de genere t'cio mo est sermo apud p' h'os qd ipi diffinitētes dicunt. Genus est qd de pluribz spē d' r'itibz in eo qd qd ē p'dicatur. v' aial p'dicatur de hoie b' a zino q' spē differunt.

Secundus

Q' gen' sit p'dicabile distinctum p'ra alia q' r'itur. Odm q' sic. et sit p'dicabile p' p'z. qz aprū natū ē p'dicari de pl'ibz. v' dicitur' diffinitio. q' est p'dicabile. p'na. p'bat p' locū a diffinitōne ad diffinitū. s'z q' sit p'dicabile distinctū. p'bat. qz hz distinctū modū p'dicādī ab alijs. v' patz ex sufficiētia p'dicabilitū. qz p'dicatur in qd p'rabibile. sed p'dicabilia distinguunt' penes diuersos modos p'dicandi

Genus est mat'ia fm Porphiriū cap'lo de drā. sed mat'ia nō est v'le. s' gen' nō est v'le. Odm q' genus nō est mat'ia. s'z habz quādā p'portio nē cū mat'ia. qz sicut forma determinat mat'ia. ita d' r'ia p'rabit gen'. et h'z modū mat'ie respectu differētie p' quā determinatur et contrahitur

Terminus in diffinitione pmo loco posit' d'bet ee gen'. s'z (qd) nō est gen'. s' male ponit' p'imo loco. Et p'firmat. qz qd est nomē infinituz et nihil notificat s' male ponit' in ista diffinitōne. Odm q' termin' fm verā p'st' r'uctōem pmo loco posit' h'z esse gen' aut dare intelligere illud qd est gen' v' h'z modū gnīs. et sic ē in p'posito. qz qd cap'it h'z relatiue. et referē v'le positum loco generis. et sic soluitur scdm. quia quod nō cap'itur infinite sed relatiue. vel si cap'itur infinite ad huc ponitur in diffinitione ista. et finitur per part'culas sequentes

Ans predicat de pluribus spē differētibus et tamē nō est genus sed p'mune analoguz. ergo ista diffinitio cōuenit alteri a diffinito. P'ri ma pars probat. diendo homo est ens. asinus ē ens. Dicendū q' ens p'mo excluditur p' genus diffinitū quia nō est v'le. Secūdo excludit' quia nō predicat' imediate de pluribus spē differētibus cuz generaliss' ma nō possunt esse species. Tercio quia ens nō p'dicatur in quid. cuz non possit respōderi ad interrogatiōnem factam p' quid. vnde cuz queritur. qd est hō. male respōdetur est ens. sed magis p'supponit. quia questio qd est p'supponit questione si est.

Genus sepe in p'dicatioibus subiect' ergo nō semp' predicat. Ans probatur. dicēdo aial est substantia. aial est genus. Dicēdum q' quādo genus subiectur in p'dicatioe essentia li et directa tūc habet rōem spā subalterne respectu sui superioris sed in rōne g'z sp' p'dicatur de suis spēbz fm aptitudinē

In ista propoe. homo est aial. aial est genus. et tamē nō predicat de pluribus. Secūda ps patet. quia soluz predicat de vna specie. Dicendū. quāuis aial a actu soluz predicat de vna specie. tamē aptitudine de pluribus p'dicatur. sed hoc verbum p'dicatur in diffinitōne ista dicit aptitudines et nō actum. quia aptitudo est mag' intrinseca diffinitōni q' actus. Vel dicēdum secūdo. q' genus nō p'dicatur de pluribus in vna propoe. tamē bene in diuersis. v' patet dicēdo. hō est aial. asinus est aial. Et quādo dicit. quod semel dēū est amplius refumit nō potest. ergo idem p'dicatur nō potest poni in diuersis p'pōibz. Odm q' vox semel. plata refumit nō p' eadez in nūero. tū bñ vox aial sitis. que est signū eius d' r'et cū voce p'mo plata. et sic eadē scatio vocis p' refumit. licet nō idē sonus. et illa scatio sufficit ad h' q' sit idē p'dicatur in diuersis p'pōitōnibus

Quicqd est de intrinseca rōe alicui nō p' ab ipso separari eo manēte. s'z scare actū est de intrinseca rōe p'bi. q' p'bo nō separat. Minor p'z ex diffinitōne p'bi. Odm q' p'bi sp' scare actū p' intelligi d' r'it' p' r. vno modo sub actuali exercitō. et sic ē falluz. Alio modo sub exercitō aptitudinali. et sic est verū.

Ans nō est genus. et tū p'dicatur de pluribus d' r'it' b' spē. Scda ps p'bat dicēdo. asinus est hō. leo ē hō. Odm q' gen' p'dicatur de pl'ibz spē d' r'it' b' p' p'dicatioe. s'z iste s'z f'alle. Et nō p'dicatur de eis i qd qz q' q'at. qd est asinus. nō r'ndet. est hō. Et qn' dicit. iste s'z vere. hō nō est asinus. equ' nō est asinus. et tū asinus est spēs. Odm q' genus vere et affirmatiue p'dicatur de pl'ibus spē d' r'it' b' b'z. sed iste sunt negatiue

Iste s'z vere et affirmatiue. asinus ymaginat hō equ' ymaginat hō. s'z spēs p'dicatur de pl'ibz spē d' r'it' b' b'z vera et affirmatiua p'dicatioe. Dicendū q' ans est falluz. qz in illo p'bo ymaginat' includit' negatō. et s'z sunt p' r'ual' negatiue. Et tū dicit' q' gen' p'dicatur de pl'ibz spēbus mediāte p'bo substantiū. s'z ymaginat' nō est p'bi substantiū. Et possent oēs iste obiectōes solui p' istā p' r'icula (p'dicari in quid) q' stat p' p' d' r'icatioe p' affirmatiua directa vniuoca et eentia. q' a

Analogū p' se positū stat p' scatioe famosior' Gen' p'dicatur de pl'ibz puenientibz spē. q' nō spē d' r'it' b' b'z. Ans p'bat. qz aial gen' p'dicatur de hoie et asino q' spē pueniūt. qz hō ē spēs et asinus ē spēs. Odm

centū q' spēs accipit dupl'r. vno mō p scda intēōne. et sic gen' p'dicat de plib' spē puenientib'. vr pbat ar/ gumū. Alio mō capif' p pma intēōe siue p re substra ta. 2 tē p'dicat gē d' plib' d' n'it' b' spē. i. natur' specific'.

Quor' mōis aliqd' p'dicat in qd' **O**dm q' trib' mōis pmo d' p'dicari in qd' qd' de na/ nera 2 spēs de p'dicamto substātie. Scdo d' p'dicari in qd' qd' de natura sua nō ē qd'. s'z solū de mō scā di vr gna 2 spēs accēntū. Tercō d' p'dicari in qd' qd' de totā qd'ditarē rei explicite 2 puerrib'lr a pma potētia v'qz ad vlti' actū. 2 sic diffinitō qd'ditaria p'dicat i qd' de

Ar' d' dices qle videt' p'dicari in qle (suo diffi/ no gen' dicit qle. s'z gen' p'dicat in qle. Dior. p/ bat. q' gē ē forma m'ctis cōicabil'. de rōe forme autē ē q'ificare. **O**bz q' dupl'r ē forma. qdā ē forma p'fusa 2 ind'ficata. 2 h' mō gen' ē forma nō qdē scata p modū forē s'z p modū marie 2 substātie q're p'dicat in qd'. 2 nō in qle. Alia ē forma d'eterminās 2 specificās 2 sic d'ra ē forma. q' q'ificat ipz gen'. 2 illa p'dicat in qle

Qu' qn' arguit. gen' 2 d'ra idē dicit'. s'z sic d'ra p'dica tur i qle. ita 2 gen'. **O**bz q'suis dicit' eā dē naturā s'z rē. nō tū sub eodē mō eēndi. q' naturā quā dicit' gen' p modū substātie. differentia dicit' p modūz qualitaris

Allud nō p'dicat i qd' qd' nō dicit' totū eē illi' de q' p'dicat. s'z gen' nō dicit' totū eē spē. s'z non p'dicat in qd' de spē. Dior. pbat. q' h' soli diffi/ nitōt' p'uit q' ex gne 2 d'ra p'ponit'. **O**bz h' gen' nō d' cit' totū eē spē d'eterminatū. dicit' tū totū eē eē cōsuluz 2 ind'eterminatū. quod sufficit ad h' vr p'dicetur in qd'.

Qu' color sit gen' **O**bz q' sic q' p'dicat de plib' spēb' i eo qd' qd' ē. s. de albedie 2 nigredine.

Qu' si dicat color ē accēs. s'z nō ē gen' **T**z pna p locum ab opposit'. **O**dm q' dupl'r ē accēs. s. p'dicam'tale vr est de illō qd' nō ē substātia. Aliud est accēs p'dicabile qd' s'z nō ē gen' spēs d'ra v' p'pū. pmo color ē accēs s'z nō scdo. **Q**u' qn' arguit. color adē 2 abē suo subiecto p'ter ei' corruptōem. s'z est accēs p'dicabile. t'z pna p lo/ cū a diffinitōe ad diffinitū. **O**dm q' aūs ē s'lm. q' color scā abstractie. 2 s'z nō h'z bitu d'iez ad subiect'. s'z mag' coloratū ē (coloratū qd' ē accēs p'dicabile

Ar' gen' ad albū 2 nigrū. 2 tū p'dicat in qle. q' ē ac cēs p'dicabile vr d'cm ē. **O**bz q' coloratū cō patur ad duo. vno ad suū subiectū. 2 sic est accēs. 2 p'dicat i qle. Alio cōp' ad iferiora sua. 2 sic ē gen' co mō q' gna 2 spēs s'z in cōcretis accēntū. **Q**u' qn' d'z: co loratū nō p'dicat in qd' de albo 2 nigro. q' nō ē gen' ad spā. **O**dm q' tripl'r aliqd' p'dicat in qd'. vno f'm rē tū et sic d'z de gne substātie p'dicat in qd'. q' d'ra f'm rē idē dicit' cū gne. Alio f'm modū tū. 2 sic gna 2 spēs d' p'dicam'te accēntū p'dicat i qd'. q' caput substātie qn' cōpant ad sua iferiora. Tercio f'm rē et modū s'z. 2 sic cōuenit generib' 2 spēbus de p'dicamto substātie

Qu' gen' p re subiecta intēōi sit h' diffinitū vr gen' p'ipa intēōe. **O**bz q' gen' p re sub/ iecta intēōi h' diffinit'. pbat q' illō diffinit' cui diffinitio attribuit'. s'z diffinitio illa attribuit' gni p p/ ma intēōe vr p re subiecta. q' illa h' diffinit'. Dior. pbat. q' o'z oēm bonā diffinitōem p'e dicit' de suo diffi/ nito 2 cōuenire o'i cōtento sub diffinito. vr p'z p cōditōes bone diffinitōis. s'z mior' p'z. q' Dior. 2 sum'lr De. hyl.

statim diffinito gne dat exemplū de gne p re subiecta. Et cōfirmat. q' oē p'dicari p'pōis vr d'z p'e de subie/ sed gen' p scda intēōe nō d'z p'e de spēb'. q' nō p'di/ cat de ipis. Dior. p'z. q' illa est falsa. hō est gen' afin' est genus. Est etiā cōsiderandū q' diffinitō gnis sus/ pius data aut est cēntial' 2 qd'ditaria suo mō. 2 tūc d'is/ finit' gen' p pma intēōe s'z tū sub noie scēe intēōis p quā circūloq'mur formale rōem cōsiderādi p'maz. ins/ tentiōnū in logica. vr est cālis ostendēs quō causet' gē p scda intēōe. q' s'z cātur p intellectū ex h' q' aial' vr h'mōi p'dicat de plibus spē d'ribus. 2 tūc diffinit' p se cū da intēōe. **Q**u' g' d'z q' diffinit' p re subiecta in

Ar' p'me intēōes diffinit' (tēōi q' p intēōe in sciētis realib'. q' nō possūt diffinitū in logi/ ca q' ē rōnal' scia. **O**bz q' differēter p'dicāt p mas intēōes scie reales 2 logica. nā scie reales p'de rāt p'mas intēōes f'm q' p'pant ad passiones reales. 2 sic eas etiā diffinitū. sed in logica cōsiderāt' s'z q' habēt ordinē ad passionē rōis. vr est eē gen' eē spēm. 2 tūc etiā diffinitū in logica. nō tam itelligēdū est q' ille passio nes rōis sint formales rōes cōsiderādi. q' illa nō d'it i quif' a re cut' est formalis rō. nisi forte q' ad nos. q' nos nō habemus s'z nomina iposita illis pncipijs formalib' bus. quare ea p passiones circūloquimur

Qu' ei' q' p'dicant' alia qdē de vno solo d'nr sicut ididua vr socrates. 2 hic 2 hec 2 h' Alia p'o de plib' que ad modū gna 2 spēs et d'z 2 p'pa 2 accēntia cōit' s'z nō p'pe alieit' Est at gē qdē vr al. spēs p'o vr hō. d'ra vr rōale p'pū vr risibile. accēs vr albū nigrū sedere

Qu' sic Porphiri' volēs declarare p'dicāz diffinitōez p'pōit vna diuisione sibi valentē ad p'positum dicens. **E**oz q' p'dicatur qdam p'dicatur de vno solo sicut ins/ diuidua. vr fortes 2 p'lo p'dicant' de seipz. Alia p'o p'pe dicant' de plib' que ad modū genera 2 spēs 2 d'z 2 p'pa et accēntia q' cōia s'z 2 nō p'pa id iduoz. sicut albedo socratis. q're d'z in textu et accēntia q' cōiter. **T**ūc ex emplificat de ill' dicens. est ar gen' qdēz vr aial. species p'o vr hō. d'ra vr rōnale. p'pū vr risibile. accēs vr albuz

Qu' ad d'z (eoz q' p'dicāt' etc) p/ dicabile nō fuit p'p'ie p illo qd' solū p'dicat de mltis. s'z accipit' tur cōiter p illo qd' p'dicatur de vno solo siue de pluri/ bus. 2 sic etiā indiuiduum est p'dicabile

Ar' d'z nō p'e eē in seipō. vr p'batur q'rtō p'picoz q' d'z nō p'e p'dicari de seipō. **T**z pna q' p'dica ri de seipō p'suppoit eē i seipō. **O**bz q' aliqd' itel ligitur eē in seipō dupl'r. vno p'mo 2 f'm totū. et sic non p'e i dē eē in seipō nec p'mo p' se. nec p'o p' accēs. vr pbat q'rtō p'picoz. Alio f'm p'p'es 2 sic aliqd' p' dicit' eē in se/ ipso sicut albū ē in albo. q' albedo ē in corpe albo. s'z tē fortes ē in forte. q' fortitas desig'ra in abstracto ē in sor/ te desig'ro in concreto. vr f'm allos. q' aia fort' est in mate ria fortis. 2 ergo etiā fortis p'dicatur de seipō forte

Ab his ergo (que de vno solo p'dicāt) dif ferūt genera eo q' de plib' assignata p'dicāt. **A**b his at que de plib' a spēb' qdē qm spēs

centū q' spēs accipit dupl'r. vno mō p scda intēōne. et sic gen' p'dicat de plib' spē puenientib'. vr pbat ar/ gumū. Alio mō capif' p pma intēōe siue p re substra ta. 2 tē p'dicat gē d' plib' d' n'it' b' spē. i. natur' specific'. Quor' mōis aliqd' p'dicat in qd' Odm q' trib' mōis pmo d' p'dicari in qd' qd' de na/ nera 2 spēs de p'dicamto substātie. Scdo d' p'dicari in qd' qd' de natura sua nō ē qd'. s'z solū de mō scā di vr gna 2 spēs accēntū. Tercō d' p'dicari in qd' qd' de totā qd'ditarē rei explicite 2 puerrib'lr a pma potētia v'qz ad vlti' actū. 2 sic diffinitō qd'ditaria p'dicat i qd' de A r' d' dices qle videt' p'dicari in qle (suo diffi/ no gen' dicit qle. s'z gen' p'dicat in qle. Dior. p/ bat. q' gē ē forma m'ctis cōicabil'. de rōe forme autē ē q'ificare. O bz q' dupl'r ē forma. qdā ē forma p'fusa 2 ind'ficata. 2 h' mō gen' ē forma nō qdē scata p modū forē s'z p modū marie 2 substātie q're p'dicat in qd'. 2 nō in qle. Alia ē forma d'eterminās 2 specificās 2 sic d'ra ē forma. q' q'ificat ipz gen'. 2 illa p'dicat in qle Q u' qn' arguit. gen' 2 d'ra idē dicit'. s'z sic d'ra p'dica tur i qle. ita 2 gen'. O bz q'suis dicit' eā dē naturā s'z rē. nō tū sub eodē mō eēndi. q' naturā quā dicit' gen' p modū substātie. differentia dicit' p modūz qualitaris A llud nō p'dicat i qd' qd' nō dicit' totū eē illi' de q' p'dicat. s'z gen' nō dicit' totū eē spē. s'z non p'dicat in qd' de spē. Dior. pbat. q' h' soli diffi/ nitōt' p'uit q' ex gne 2 d'ra p'ponit'. O bz h' gen' nō d' cit' totū eē spē d'eterminatū. dicit' tū totū eē eē cōsuluz 2 ind'eterminatū. quod sufficit ad h' vr p'dicetur in qd'. Q u' color sit gen' O bz q' sic q' p'dicat de plib' spēb' i eo qd' qd' ē. s. de albedie 2 nigredine. Q u' si dicat color ē accēs. s'z nō ē gen' T z pna p locum ab opposit'. O dm q' dupl'r ē accēs. s. p'dicam'tale vr est de illō qd' nō ē substātia. Aliud est accēs p'dicabile qd' s'z nō ē gen' spēs d'ra v' p'pū. pmo color ē accēs s'z nō scdo. Q u' qn' arguit. color adē 2 abē suo subiecto p'ter ei' corruptōem. s'z est accēs p'dicabile. t'z pna p lo/ cū a diffinitōe ad diffinitū. O dm q' aūs ē s'lm. q' color scā abstractie. 2 s'z nō h'z bitu d'iez ad subiect'. s'z mag' coloratū ē (coloratū qd' ē accēs p'dicabile A r' gen' ad albū 2 nigrū. 2 tū p'dicat in qle. q' ē ac cēs p'dicabile vr d'cm ē. O bz q' coloratū cō patur ad duo. vno ad suū subiectū. 2 sic est accēs. 2 p'dicat i qle. Alio cōp' ad iferiora sua. 2 sic ē gen' co mō q' gna 2 spēs s'z in cōcretis accēntū. Q u' qn' d'z: co loratū nō p'dicat in qd' de albo 2 nigro. q' nō ē gen' ad spā. O dm q' tripl'r aliqd' p'dicat in qd'. vno f'm rē tū et sic d'z de gne substātie p'dicat in qd'. q' d'ra f'm rē idē dicit' cū gne. Alio f'm modū tū. 2 sic gna 2 spēs d' p'dicam'te accēntū p'dicat i qd'. q' caput substātie qn' cōpant ad sua iferiora. Tercio f'm rē et modū s'z. 2 sic cōuenit generib' 2 spēbus de p'dicamto substātie Q u' gen' p re subiecta intēōi sit h' diffinitū vr gen' p'ipa intēōe. O bz q' gen' p re sub/ iecta intēōi h' diffinit'. pbat q' illō diffinit' cui diffinitio attribuit'. s'z diffinitio illa attribuit' gni p p/ ma intēōe vr p re subiecta. q' illa h' diffinit'. Dior. pbat. q' o'z oēm bonā diffinitōem p'e dicit' de suo diffi/ nito 2 cōuenire o'i cōtento sub diffinito. vr p'z p cōditōes bone diffinitōis. s'z mior' p'z. q' Dior. 2 sum'lr De. hyl.

Et dicendum qd vbiq; est tota centia generis ibi est tota potestas radicaliter siue originaliter. sed no tota liter 2 actuali. qz centia gnis est in diuisibil. 2 q vbiq; est ibi tota e. s. potestas e diuisibil in oppositas differetias q contrahunt genus ad plures species

Notadu Potestas gnis no est aliud nisi ipsa diuisibilitas gnis i plures spes 2 plectur natura gnis intellecta vt vna est fm rōez parabil. 2 diuersas differetias in plures spes. Et ppter loqndo dicitur opposite no sunt pās g. sed magis illa potestate explicat. Et n distinguuntur ille differetie realiter a genere sed inter se et ergo spes p eas pstitute no sunt distincte a gne. 2 tam inter se s. distincte. sicut in sili fm illos qy depreciant centia aie cū suis potētis. potētie aie no distinguuntur ab aia. sed inter se s. distincte 2 separe

Ar Spes p saluari in vno idiu duo fm centiaz 2 potestate sili. g. etā genus p saluari in vna spē.

Adm q no est sile q: ptractio gnis est formal 2 fit p diuas formalr oppositas. vbi gra. aial ptabit p rōna le 2 irronale ad hoiem 2 ad animū. 2 g potestari e soluz in illis saluar. s. ptractio seu detmiatio spē ad indiudua est material. 2 fit p diuas materialr oppositas cuius mot e materia s. g. qz ex h q natura humana recipit in hac vl in illa materia. puta fortis vl ploniss efficitur singularis. qn q indiuiduū est imateriale vl qn tota materia e factara vnica forma sic q nihil materie est extra illā formā. 2 qn ipa materia no h aptitudiez ad aliā formā. tūc tota nafa vl spē saluar i illo idiu duo vno

Ar Si spes fm totā pntem posset saluari in vno idiu duo seqret q no eēt vl. Seqra. pbat. qd vl eēt qd aptū natū eēt in multis. **Adm** q totā spm saluari in vno idiu duo pnt intelligi duplr vno fm totalitate pntis vl potētie q se 2 ex pte materie. sic e vez qn materia sic e disposita vt patuit Alio mo fm totalitate vlis aptitudis q se 2 ex pte foie abso lute. 2 sic no est tota in vno idiu duo. qz ipa exstēs in vno pnt fm aptitudinem forme esse in alio

Species autē dī qdem 2 vniuscuiusqz rei forma. fm quā dcm est priami quidē dem species digna est imperio

Ar Stud est caplin scdm in q Por. detemiat de sdo vii. l. de spē. 2 diuidit in tres pres pncipales. in pta ponit acceptōes spē. In sēda triplr diffinit spēm h intēta In tertia declarat diffitōes illas. sēda ibi assignat q tertia ibi (planū aūt) Prima in duo fm q ponit duas acceptōes spē. scdm ibi (dī at spē) Quo ad pntū dīe q spē dī vniuscuiusqz rei foia seu plectritudo fm quā forāz dēz e q spē pami (q fuit elegatissima) dīg e ipio. 2

Ar Cōueniēt ordie (ista e acceptō ciuil. caplz de spē imediate seqt caplz de gne) Dicendū q sic ppter multas cās Prima fuit ex p foritate i. mo p dīcā dī cū gne. qz sic gen p dīcā i qd ita et spē. Sēda qz gen 2 spē dependēt ex se iuicē in pgnitōe. g. p uentēter vnū ponit iurra aliū. Tercia. qz gē nus actu 2 intellē includit in spē s. no in dīa. qz dīa e

Ar Ostitūes e an pstitutū. 2 pnt (simplr foia capitū an pncipiatū. s. dīa pstitutit spēm gēā p cedidit. Dio: p3. qz dīa est ps diffinitua spē.

Et cōfirmat qz porphirii in pncipio enūerando qns qz p dīcā bta pponit dīam spē. 2 silt facit postea in de cōitat b. **Adm** q ordie nature dīa pcederet spēm sicut ps diffinitua pcedit suū totū. s. ordie discipline 2 q ad nos ecōtra spē pcedit dīa. 2 illū ordiez h obfuar

Ar Quare porphirii h poit diuersas acceptōes spē **Adm** q spē est qd dā multiplex. vt p3 ex pncipio capli de gne. s. multiplex indistinctuz parat p fusionē pmo elēchoz. g. pmo po it multiplicitate hnt siltudiem cū spē apud p hos pncipalr intenta 2 q nos ducit ad pgnitōez spē logicalr siltre sic fac ista acceptio h pmo posita. vñ sic spē ciuils est foia 2 pulcritudo siue elegātia illi? cui? e spē. sic etiā spē lo gica est decētia 2 pulcritudo g. qz foia 2 termiat eius

Ar Rōnalis e vniuscuiusqz rei pōnalitatez foia 2 tū no est spē. pma pbat qz est foia hois. s. sēda p3 qz h illā rustit? no est mī? dign? im pio q pām? **Adm** q duplx est foia. s. subaltis 2 acci dentalis. s. in pposito est pmo de foia accidentalī q est qdā formolitas 2 pssit in debita pmsuratōe pntū ad iuicē fm pportōez siue spē. 2 illa in pamo digna fuit im pio. eo q est signū pulcritudinis mentis

Ar Dīa termiat potentialitatez g. q nom species magis fuit se ipōm dīe q spē **Adm** q ge nus capis duplīter. vno? vt est totū pntātm. et sic h3 termiari p diās q s. ei? pres pntiue Alio mo capis vt est totū vniuersale 2 isto mo capis gen? quan do poitur p dīcā bte ab alijs distinctum

Ar Dīcā at spē 2 ea q est sub assignō gne. s. quā solem? dicere hoiez quidē spēz animal cū sit genus animal. albū aūt coloris spēm triangulū vero figure speciem

Ar Meic poit sēdaz acceptōez spē dīcēs. spē est q poit sub assignato gne. i. sub gne p? dīctio s. vñ expoz vl sub assignato gne. i. sub detmiatio. qz spē no pt esse va ga lb gne qz spē e detmiatū gē? qd e de qd dīrate spē. Ex exemplificat de spēz triū p dīcā mtoz. p de p dīcā mto libe. qz solem? dicere hoiez eē spēz aialis. cū animal sit ei? gen? Sēdo de q litate. vt albū dīcū? color? spe cie? Ter? de q litate. qz triāgulū specie figure dīcū?

Ar Albū no est spē coloris g. s. dīz ex? est s. h3 pbat. qz species recip? p dīcātoez sui g. s. h3 no dī cū? albū est color s. mag? albū est coloratū **Adm** q pteritū accipit h p abstracto. vt albū p albe dīne qz pteritū est nobis notius qz abstractum

Ar Gen? 2 species s. in eodez pnto. s. triāgul? no est in eodez pnto cū figura g. no est species figu re **Adm** q pbat. qz species ponit sub assignato gne. i. sub gne detemiatō sic q no pt esse vāga sub gne qz detemiatū gen? est de qd dīrate spē. **Adm** qz figura est de pnto q litate. s. triāgul? est de q lta spē q litate. **Adm** qz figura capis triplr. vno? p supfiete q termio vel termis claudis 2 sic est in pnto q litate. 2 ei? species vt sic poit triāgul? materialiter capit? Sēdo su mit p foia accidentalī alteri itroduca s. ex pgentiā forme subaltis 2 sic est in pnto q litate. 2 ei? species vt sic poit triāgul? formaliter. Ter? capis i q tū noiat ordiatōem pntū iter se 2 in ordie ad locū. 2 sic est in pnto pōnis vel

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including phrases like "Ar", "Adm", and "Ar" with various annotations.

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including phrases like "Ar", "Adm", and "Ar" with various annotations.

scus. Et ergo fm q figura diuersimode capit h3 h poi tur in diuers pntis. Ell d3 q triangul' capit duplici vno' matiat' p trib' ex qb' linea pponit' z sic e de gne g'itatis. Alio mo capit formalr p ipa triangularitate z sic est de g'ra spe q'itatis sic figura scdo mo capta

Ar Unu' opposito z no' poif sub alio. s3 gen' z spes ctes st' oppoita. g' spes no' ponit' sub gne. **Da** / tor p3 ex'plarit' q' alredo no' ponit' sub ingredie **Co** d3 q' gen' z spes caput' duplr. vno' p' fcatis. i. p' intentioib' scdis z sic opponit' relatie z no' ponit' sb se innice. Alio' caput' p' denoiatis. i. p' naturis substrat' ill' ite'ioib' z sic v' poif' sb alio z u' opponit' nisi h3 roez.

Ar Indiduu' ponit' sub assignato gne z no' e spes g' **Co** dm q' duplr' est positio alie' sb gne. vna q' tota pncipiat a gne z tal' est spei' **Alia** est q' no' tota pncipiat a gne s3 a mat'ia signata z p' d'ioib' ind' iuidu'atib' z tal' est positio idiu' dui sub gne. **Al'** ddm q' indiduu' no' ponit' sub gne imediate s3 mediate spei' **Et** q' d' indiduu' g' imediate ponit' sub gne. sicut h' anal' imediate ponit' sub aiali. **Co** dm q' ius in isto crem plo indiduu' imediate vid' eat ponit' sub gne. tñ int' g' e' et idiu' dui sp' mediat' species illa cui' idiu' dui dem' s' strat. q' no' sic defecus ad idiu' dui nisi p' species

Q si gen' etiā assignātes spei' memiem'. dicētes q' de plib'z d'ntib' spei' eo qd quid sit p'dicat' **Et** spes dicim' id qd sub genere e' posse at' o3 quoniā z genus alie' e' genus z spes alicuius est spes. idcirco necesse est in vtrozūq' rōnib' vtrūq' vti

Co dic' q' d' an' d' diffinit' spes h' int'era remou'z du' d'icēs cū diffinitēs gen' facim' mēroez de spē. dicētes gen' est qd p' d'icat' de plib'z spē d'ntib'z. z nūc rursuz d'icim' spes est q' poif' sub assignato gne facitēs mēroez de gne z sic poif'z putari q' eēt circū' i' ill' diffinitōib' et q' idē eēt not' z ignoti. h'us z posteri'. **R**ndz por. q' necē e' scire q' gen' no' est sui h' spē gen' z spes g' spes idēco necē est in vtrozūq' rōib' vtrūq' vti. i. i' diffinitōe g' necē est ponit' species. z ecōtra in diffinitōe spē poi' gen'

Ar In diffinitōib' absolutoz no' p' fieri' ecū' sed gen' z spes vt h' diffinitū' s'z entia absoluta. **igif** **Da** tor pbat' q' i' ill' idē no' p' eēt not' z ignoti' respcū ei' d' e' cū h' iplicz **S**z mior' p3. q' gen' z spes dif finit' h' p' p'm' ite'ioib' q' no' s'z re'ctia. imo gen' e' p' spē qd no' h3 lo' i' respectis **Co** dm q' no' e' incōueniens in absolutis idē eēt not' z ignoti' respcū ei' d' e' in diuerso gne p'gnitōis. **N**ā idē p' esse not' q' ad nos z ignoti' q' ad naturā v' ecōtra sic i' p'posito gen' est not' spē q' ad nos. q' cōtra s'z nob' notōza. s3 q' ad naturā spes est no rior' gne. z g' vñ h3 diffiniri p' aliez z ecōtra qd por. in nūc cū d' necē est in vtrūq' vtrozūq' rōibus vti

Assignāt ergo z sic spes. spes e' qd ponit' sub assignato gne **Et** de q' genus i' eo quod qd sit p'dicat' **Ampli'** at' sic quoz spes est qd de plib' z d'ntib' nūero i' eo qd qd sit p' d'icat'. s3 bec qd e' assignatō spei' spēalissie z

que solū spes e'. alie' q' erūt z nō spēalissiaz **Alia** e' scda ps pncipal' h' capli in q' **Por.** poif' d'nti nioēs spā h' int'ere z s'z tres. **P**ria spes est qd poif' sub assignato gne. scda scd' ex alia. spes est de q' gen' i' eo qd qd sit p'dicat'. tertia spes est qd p'dicat' de plib' nūero d'ntib' in eo qd qd est **Et** d'it' bec assignatō tertia ab alijs q' ista p'pa est spēi' spēalissime q' solū spes e' z distic tū p'dicabile a gne. alte' no' due nō s'z tñ spes spēaliss' maz. s3 p'ueit' et' spes' s'balnis q' s'z gna z spes respe **Un'** rei d3 eēt tñ v' diffinio (ctu diuersoz

Ar spes est vna res q' v' p'dicabile ab alijs d'nti ctū. g' h'bit tñ vna diffinitōem. **Da** tor pbat' q' vñ' rei est tñ vñ' eēt. s3 diffinitio est oro in d'icās qd est eēt rei **Co** d3 lz vñ' rei sit tñ vñ' eēt eētiale. tñ vna res p' h'ere pla e' a cōntalia qre etiā p' h'ere plures diffinitōes descriptias diuersimode datas. z sic e' in p'posito q' p'ma diffinitio dat de spē inq' tū e' repositū i' p'nto scda dat de ea in rōe subieci'bil'. z scia in rōe p'dicabilis

Ar v' diffinitio spēi' p'ma sit bñ assignata. **Q** d' d3 q' sic si bñ intelligat' q' f' sus e' e' spes e' q' d'icat' z imediate poie poif' sub assignato ge nere **Di'ct'** (d'icat') ad excludendū d'iaz diuisiūā g' q' q' dem sub gne ponit' s3 id'icē **Et** ad d'it' (imediate) ad excludendū indiduu' qd poif' sub gne mediate spē. z n' dicit' sub h' solū inferioritate v' ordine. s3 cū h' d'it' cāz si ue p'n' ordis z pōnis z sic d'it' ordi'nc pncipatis ad p'cti' para. q' gen' p' d'iaz suā e' tota cā ipi' spē. nihil em h3 spes qd no' accipiat a gne. z h' no' p'ueit' d'ie nec' ididuo q' d'ia no' ponit' sub gne poie pncipatōis q' d'ia est sim pl'r forā gen' no' pncipās. als em eēt p'positū. **S**z ind' iuidu' lz pncipiet a gne z sub ipō ponat' nō tñ e' gen' to ra cā z p'n' sue pōnis. q' aliqd h3 indiduu' qd no' acci pit a suo gne. s3 p'n' id'iu' d'uatōis. qd caput a mat'ia signa

Notādum p' pncipare duob' mo dis suis. vno' logicalr. z sic pncipare e' in se pnci' patū z pncipari rōem suscipe. z sic spes ponit' sub assignato gne sicut pncipās ipm eo q' gen' itelligit' recipi i' spēm z nō ecōtra. **Alio'** caput' pncipare realr z h' duplr' vno' ip'prie inq'tū pncipare e' pncipatuz imitari. q' mō effect' cāe efficiētis caput' rōem efficiētis nō fm eādē rō nē in spē. s3 solū fm qudā similitudinem p'rut'. sic in caus' efficiētib' equocis. **Alio'** accipit' p'prie z sic pncipare e' idem qd p' actualitatis seu p'prietatis alie' realr z for malit' accipe z h' mō qd libz calidū pncipat' calore. q' n' p'or' caliditate recipit'. als em nō eēt calidū p' pncipat' pōez s3 p' cōntiā. z sic oia citra p' d'nt' pncipare eēt a p'

Ar **Co** p' e' spes z tñ no' ponit' sub assignato gne **Scda** ps pbat' q' poif' indefiniatē sub diuers' gñib'. s3 sub suba z g'ititate **Co** d3 q' **Co** p' no' ponat' sub ill' gñib' inq'tū spes s3 inq'tū est cōe equocū diuers' rōib' plib' p'ueiens. cū sit qd dā in d'eterminatuz quod repugnat' spēi' q' p' genus et d'iam d'eterminat

Ar v' diffinitio spēi' in rōe p'dicabilis data sit p'ueient' z bñ assignata. in q' d'it' spes e' qd p'd'icat' de plib' nūero d'ntib' in eo qd qd est. **Co** dm q' sic q' oēs p'ditōēs bone diffinitōis p'ueit' si bñ. nā p'mo indicat' p'cē eētā z naturā diffinitū' z p'pe tit oī p'cto sub ipō. z facit' diffinitū' differre a q'libz alio et sic de ceteris p'prietatib' bone diffinitōis. g' ipa e' bona **Et** p'ueit' ista diffinitio solū spēi' spēalissie vt p3 p' **Por.** post hui' diffinitōis assignatōem vbi poif' d'iam hui'

magnus est

327 1200 a

283 p'prie

200 dignificat' p'prie

278

278

278

278

278

278

278

278

Questiones

possunt esse plures secundum successione. unde secundum philosophum in libro de animalibus natura non patitur per eodem tempore sicut plures esse fenices. potest tamen esse plures secundum successione et innovacionem secundum corruptione non unam et generacionem alteram. Nam fenix secundum philosophum vivit annos quingentos vixit collectis aromatibus post quos rogum sibi struit et conversa ad radium solis et alax consussione voluntariu incendiu nutrit et seipam pburit sic quod iter de cineribus altera surgit. Et movet quodammodo an masculus vel femina. et dicitur quod neuter eorum quod nec generat nec generatur per semis pagacionem. id non habet membra. natura enim nihil facit frustra. Et secundum philosophum multos sub masculino. profertur generare. et secundum aliquos sub feminino

Ad Michael gabriel sunt species et non predicantur aliquid modo de pluribus numero dicitur. probatur secunda pars quod sunt sube imateriales. scilicet nulla forma vel natura multiplicatur secundum numerum nisi ex diversitate materie ut innuit philosophus in plerisque locis. Quodammodo quod iste sube separate capiuntur dupliciter. uno modo in quatuor nature sunt siue forme et sic sunt concubiles multas. Alio modo capiuntur in quatuor sunt et sic forme secundum se sube substituitur et sic non sunt concubiles multas. unde non est inconveniens quod aliquid consideratum uno modo sit apertum natum in pluribus existere et id est consideratum alio modo habeat repugnantiam existendi in pluribus

Ad Genus in ratione predicabilis diffinitur per species. Genus est species vel predicabile dicitur diffinitur per genus et non per individua. Tercia pars quod genus et species dependet ex se invicem in quatuor. Quod dicitur quod species capitur dupliciter. uno modo in ratione subiecti. et sic cognoscitur et dependet ex quatuor. et hoc modo etiam species habet diffinitur per genus vel per species in primis duabus diffinitionibus. Alio modo capitur species in ratione predicabilis. putat species habet ordinem ad sua subiecta. licet quod sunt individua et sic cognoscitur eius non dependet ex genere. sed ex individuis per que etiam diffinitur.

Ad Illud quod predicatur de aliis dicitur totum esse illos de quibus predicatur. sed species non dicitur totum esse individuum. Genus non predicatur de individuis. Quod probatur quod individuum includit materiam signatam quam non includit species. Quodammodo species non dicitur totum esse individuum. de terminatum et accidentale. dicitur tamen totum esse profusum et essentialiale quod sufficit ad hoc quod de ipsis predicatur

Ad Individua (de quibus predicatur species) non habent quod dicitur. Genus species non potest de eis predicari in quod. Tercia pars quod alia individua possent diffinitur. Tercia pars quod dicitur de supposito esse in. sicut in simili homo non potest dici nisi de eo quod habet in se humanitatem. Quodammodo quod individuum potest dupliciter considerari. uno modo vel est res quodammodo nature composita in qua stat nature ipsius fluxus. et sic etiam habet quod dicitur illius nature. Alio modo consideratur ex parte accidentium et materie signate. et sic relinquitur est ab arte et scientia. quod vel sic individua sunt sensibilia et infinita et fecerunt per noia discreta sicut sunt sortes plato. Et est nota dum circa ultimam particulam diffinitionis quod licet quod capitur dupliciter. uno modo putat esse illud quod dicitur per diffinitionem et sic diffinitio vel animal rationale predicatur in quod. Secundo capitur per illo quod dicitur rursus ad interrogacionem secundum quod. et sic capitur habet. quod cum quod dicitur est loquens rursus de hoc.

Ad Planum autem erit quod dicitur hoc modo in unoquoque predicamento sunt quedam generalissima et rursus alia specialissima. et inter generalissima et specialissima alia. Est autem generalissimum quod dicitur supra quod nullum

predicabilium

aliud est superueniens genus. Specialissimum autem post quod non erit alia inferior species. inter generalissimum autem et specialissimum et genera et species sunt eadem ad aliud quod dicitur et ad aliud sumpta

Ad Ita est tertia pars huius capituli in qua philosophus declarat diffinitiones species et dividit in tria. quod primo declarat primam quod dicitur de specie in ordine ad genus. secundo declarat secundam ibi assignato autem tertio declarat tertiam ibi (de quibus autem) prima iterum in tria. nam primo declarat primam diffinitionem per coordinacionem predicamentalem in generalissima. secundo in specialissima ibi (sit autem) et declarat coordinacionem predicamentalem per naturalem coordinacionem. ibi determinat autem. Quo ad primum dicitur quod illud quod dicitur est de specie secundum quod ponitur sub assignato genere planum erit in unoquoque predicamento. quod in unoquoque predicamento collectiue sunt quedam generalissima et quedam specialissima. et est quedam intermedia que vocantur subalterna. Generalissimum autem est supra quod non est aliud genus superueniens. Specialissimum vero post quod non est alia inferior species. Subalterna autem sunt genera et species ad aliud quod dicitur et ad aliud sumpta. quod sunt genera respectu inferiorum. et species respectu superiorum.

Ad In uno predicamento est tamen unum generalissimum. Genus autem dicitur quod in unoquoque predicamento sunt quedam generalissima. Tercia pars quod ascendit a specialissimis ad generalissima oportet multa in unum colligere. ut infra dicitur. Quodammodo quod illud dicitur philosophus intelligit reddendo singulari singularis. quod in predicamento substantie est unum generalissimum. et sicut in predicamento quantitatatis et sic de aliis. et sic colligendo omnia predicamenta in unoquoque sunt quedam generalissima

Ad In qualibet coordinacione predicamentali sunt plura specialissima. ergo etiam plura generalissima. Tercia pars quod totum motus dicitur unum oppositorum quot motus et reliquum. Quodammodo quod verum est quod ad significata non tamen quo ad supposita. quia unius oppositi possunt esse plura supposita quod alterius

Queritur Quomodo dividitur genus? Quodammodo quod dividitur in genus generalissimum et subalternum. Respondeo divisionis est quod omne genus ponitur in ordine predicamentali. vel est primum illi coordinacionis sub quo omnia alia continentur et sic metrum et mensura aliorum et sic est genus generalissimum. vel est quod dicitur mensuratum a primo illius ordinis et inferiora mensurans et sic est genus subalternum. Et est illa divisio analogi in sua analogata. quia generalissimum est genus perfectius quam subalternum. eo quod nomen generis impositum est a generalitate. sed genus generalissimum habet maiorem generalitatem et comitatem quia sub se plura continet. Sed secundum alios est divisio subiecti et accidentis. quod accidit illi nature que est genus quod in ordine predicamentali stans in uno situ secundum supremum tamen dicitur genus generalissimum et quod posita in medio sit genus respectu unius et species respectu alterius et dicitur subalternum

Arguitur Nullum genus dividitur divisione analogi in sua analogata. scilicet ista est divisio generis vel ex nomine per se non est analogica. Maior est nota. quod genus equaliter dicitur de suis speciebus. Quodammodo quod aliqua divisio potest dici generis dupliciter. unum modo quia fit secundum modum divisionis generis. quod secundum se fit per diuersas formales formaliter oppositas. et sic illa non est divisio generis. Alio modo dicitur divisio generis ratione diuisi quod secundum genus secundum nomen vel vocem dividit et sic illa est divisio generis

Questio dicitur in spe
 cialissima et subalterna. Quia rō est. qz nom
 spē ipositū est nature a spēalitate. vñ q̄ habet
 spēalitem in tmo aut nō. si pmo mō sic est spē spēa
 lissima. si scdo mō sic est subalterna q̄ est sil spē et gen?
 Et illa itez est dīsto analogi in sua analogata. qz spē
 ctes est nomē ipositū a spēalitate. s; spē spēalissima p/
 fecitns picipat illud q̄ subalterna. Etā nom spē p/
 trālatū est ad spēn spēalissimā q̄ subalterna. ve dicit
 Autenna et alphorabi? Et est ad h rō qz trālatio fie
 ri d; fm maiore silitudiem. sed spē spēalissima maios
 rem h; silitudiem cū spē ciuiti. q̄ spē subalterna q̄ no
 mai spē fm illā silitudiem pū trāferat ad spē spēalif
 simā. Dicit p; qz oēs trāferetes se fm aliquā silitu
 dinē se trāferūt lexto topicoz. Dicit p; qz spē spē
 spēaliffiā est vltio detimata p diāz. ita qz to? pūlio g/
 sic ablata. s; q̄to aliqd est actual? de tōto est pulcr?

Ad descendēti a gñe gñalissimo ad spēz spēaliffi
 mā pū occurit spē subalterna q̄ spēalissima
 q̄ videt q̄ illi pū sit nomē spē ipositū. Pū est
 notū. qz nō deuenit a gñalissimo ad spēaliffimā. nisi p
 infimētia q̄ dicunt subalterna. Dicit qz trālatio no
 minis nō fit rōe pōrtatis vñ posterioritatis occurfus.
 s; solū rōe silitudis et qz spē spēaliffima maior; h; silit
 tudiem cū spē in ciuitib; q̄ subalterna. iō h; nom spē si
 bi verius a ppositū. Et d; spē spēaliffima species qz
 pparōem ad genus cui subijctur. sed d; specialiffima.
 qz non h; inferiores speciem de q̄ p dicitur

Notandum qz subalterna in gñe et
 spē nō est eiusdem rōtis
 qz gen? d; subalterna a s;
 alfnatione passiva eo qz subalterna p qd differt a gñe
 gñalissimo. dicit aut gen? respē inferioz. s; spē
 subalterna a subalternatōe actia. qz s; subalterna p qd dif/
 fert a spē spēaliffima. et d; spē p pparōem ad supi?
 Et qñ d; qz ibi sit repugnātia in adiecto. dicendo ge/
 nus subalterna qz gen? dicit suprapōem. subalterna vero
 suppōem. Et d; qz nō est repugnātia qz ab alio h; ali
 qd q̄ est gen? et ab alio qz sit subalterna. Dicit em gen?
 pbitū diez quā h; ad inferiora et subalterna p bitudiez
 Et subalterna sint quā h; ad supiora

Questio iter gñaliffia et spēaliffima sicut itz qui
 dā mediū colores iter extremos. Dicit qz nō
 s; est duplx dīā. pma qz colores mediū cāntur ex pūx
 tione cāz extremoz. colorz. iō s; naturā posteriorz. s;
 vtroqz extremo. et dñr media p picipatōez cāz vtrius/
 qz extremi. sed media inter gñaliffia et spēaliffima non
 cāntur ab vtroqz extremo. iō nō s; posteriora vtroqz
 nec s; media p picipatōem extremoz. s; s; soluz me
 dia ordis et pōnis inter extrēa eo qz supi? cā est et pncipi
 um mediū. et me? est pñ? et cā iferōtis et ppter h; mediū
 natura ē poster? supiori et p? iferōri. Secda dīā qz co/
 lores mediū nō picipat extrēos eēnalr actualr. s; solū p
 tualr p qñdā mixtōez cāz extrēoz. s; me? inter gñā
 liffimū et spēaliffimū eēnalr picipat gñaliffimū et pti/
 Dicitū pponit ex extrēis (cipat a spēaliffio

Ad et suppoit illa extrēis ipf poster?. s; sic non est de
 subalternis. q̄ in eūeienter ponūtur media.
 Dicit qz duplx est mediū vñ ē me? p picipatōem ex
 tremoz. sic lapores mediant iter extrēa sua vt acutum
 inter dīe et amaz. et illd suppoit extrema. Aliud est me/
 diū pōnis et ordis et illd suppoit vñ extremū et suppo/
 nitur ab altero. quo modo subalterna sunt media

Sit aut in vnoquoqz pdicamento maius
 stū qd d; substātia ē qd dā et ipa ē gen? sub/
 hac at corp? sub corpe pō aiātū corp? sub
 quo aīal. sub aīali rōnale aīmal: sub quo hō
 sub hoīe pō socrates et plo et q̄ s; picularēs
 hoīes s; hoz substātia qdē gñaliffimū est
 et qd gen? sit solū. hō pō spēaliffimū et qd so
 lū spē sit. corp? pō spē quidē est substātie
 genus pō corpis aīati. et aīatū corpus spē
 qdem est corpis. genus pō aīalis. aīal at spe
 cies qdem est corpis aīati. genus pō roalis
 aīalis s; rōnale aīal spē qdem est aīalis: ge
 nus at hoīs. hō pō spē qdē rōnalis aīalis
 nō at genus piculariū hoīm s; solū spē. et
 oē (qd aī indiuīdua pūmū ē) spē erit solū
 nō etiā genus. Quēadmodū igit et substan
 tia cū suprema sit eo qz nihil sup eā sit gena
 est gñaliffimū. sic et hō cū sit spē postqz nō
 sit alia inferior spē. necq; aliquid eorū que
 pnt diuidi s; solū indiuīdua. indiuīduū em
 est socrates et plato. spē erit sola et vltiā spē
 cies et vt dēm ē spēaliffima. Que vero sunt
 in medio eorum quidem que supra ipsa sūt
 erunt species eorum vero que post ipsa sūt
 erunt genera

In ista pte declarat pnam diffinitōem p coordina
 tionem pdicamentalez in specialī et dīdī in duas pres
 in pma facit h. in scda declarat habitudiez illoz q̄ s;
 in pdicamento. ibi qre quidem bec. Quo ad pimum
 dicit qz illd (qd dēm est) manifestū ē in vnoqz pdica
 mento. sed ondī in pdicamto sube pncipaliter qz illa
 est omnibus alijs pō: Est em ibi substātia genus gñā
 liffimum. sub quo immediate est corpus. sub quo cor
 pus animatum. sub quo animal. sub quo animal ratō
 nale. et sub illo est homo sub homine vero sunt indiuī/
 dua. vt socrates plato Inter omnia autem predicta sub/
 stantia est gen? gñaliffimū qz est gen? solū nulluz hñs
 gen? supra se extrē pūmū pdicatu. et hō est spē spēaliffi
 ma. eo qz em spē postquā nō ē alia iferioz spē. Dia
 at infimētia sūt gñar spē. gñā respē eoz. q̄ s; ifra ipa
 et spē respē eoz que sunt supra ipa. Et tamen nos
 tā dum qz aīmal rōnale solum ponitur genus hominis
 fm stoycos qui ponunt demones et angelos bonos ai/
 malia rationalia immortalia

Califfimū
 pēs. inter
 nā et spē
 lūmpa
 declaratō
 larur pūā q̄
 (s; s; d; al)
 pū pū) pūa
 rōem p eoz/
 spēal. s; (s;
 turale conā
 dicit qz illd
 gñe pūmū
 mētro collat
 Califfimū. et
 Califfimū s;
 one spēaliffi
 Subalterna
 (s; s; s; s;
 uogium.
 Califfimū. s;
 qdā gñaliffi
 aliffimū ad gñā
 nra dicitur
 reddidit lingu
 it vñ gen? gñā
 sic de alīs. et sic
 qdā gñaliffi
 vntali sunt pū
 aliffima. Et s;
 oqz quot mōis
 h; significata nō
 iri possunt esse
 Dicit qz dī
 liffimū et subal
 tis. et oē gen?
 illi illi cooz dīā
 et mētura ali
 urati a pmo il
 gen? (subalter)
 a analogata. qz
 subalterna. eo qz
 tate. sed gen?
 et cōitatem qua
 dicitur subicem
 et genus qz in eoz
 supioro em dicit
 tra in medio sit ge
 gen? et d; (subalterna
 vñ dīā diuisione a
 analogata. s; ista ē dī
 pū. s; nō ē analog
 et d; de suis specie
 est dīā generis dī
 m diuisionis gene
 aliter oppositas. et
 mō dicit dicitur
 a nomen vel vocem

Arbor

porphiriana

Sequitur arbor porphiriana

Sortes	Plato	Compositio ex natura et supposito
	Homo	
Mortale	Immortale	
	Animal rationale	
Rationale	Irrationale	
	Animal	
• Sensibile	Insensibile	
	Corpus animatum	
Animatum	Inanimatum	
	Corpus	Compositio ex materia et forma
• Corporea	Incorporea	
	Substantia	Compositio ex genere et materia
• Corporea	Ens extra	Compositio ex subiecto et accidente

Arbor porphiriana

Querit Quare porphirius de coordinacione predicamentali magis exemplificat de predicamento subiecti quam de alio alio modo. etiam in predicamento subiecti generis et species subiecti esse subordinata. et melius notata quam in alijs. Et constituitur ista coordinatio ex preteritis quia predicamentum notat coordinacionem aliquid de seipso predicabilem quia subiectum in creatura sumptum. Et vocat ista coordinatio generis et speciem arboris metaphoricè ad similitudinem arboris naturalis. in qua sunt tria principalia consideranda. scilicet radix. truncus et rami. sicut enim arbor naturalis habet radicem ex qua truncus sumit originem sed rami pullulant ex truncis et radice. et illa sunt de eterna arboris. scilicet folia et fructus. sicut accidia arboris naturalis. ita sicut in ista coordinacione generis et speciem radix truncus rami fructus et folia metaphoricè representant. ideo videntur ter arboris. Quia radix in hac arbore est duplex. quia videlicet attendit penes esse entis et sic subiectum est radix. quia prima subiectum est quia proprie principaliter et maxime subsistere debet. ipsa enim primo existit et per ipsam omnia alia. Truncus sunt reus ordo generis et speciem. Ra-

mi sunt dicitur laterales et originatur seu pullulat ex radice et truncis. Fructus vero sunt accidia propria quia sapore trahuntur ex essentialibus principijs subiecti. sicut fructus a roboris realiter sapore habet ex natura arboris. Folia autem sunt accidia composita quia sicut folia defluunt ab eis corruptio substatie arboris. sic et accidia composita assunt et absunt subiectis. eis tamen non corruptis.

Arbor naturalis pullulat a deorsum eo quod habet radicem infra terre quod deorsum est. scilicet hec germinat a sursum. non assilatur arbori naturali. Quia porphirius quia primo genus est substantia que dividitur per diversas donec habeat ultima species. Quia attendendo radicem penes esse entis. tunc radix est subiectum et deorsum deorsum. sicut radix per arboris ponitur plus terra licet per naturam propriam arboris sit sursum. si enim suba ponere sursum ut radix est. tunc ponitur dicitur homo porphirianus quia arbor. Sed alij dicunt quod solum assilatur arbori euerse et desuper germinat et sic non in omnibus assilatur arbori naturali.

Querit Quare arbor porphiriana sit puer enter ordinata. Quia quod in ratione arboris in compositis est bene posita. scilicet in quantum est talis arbor ex generibus et speciebus predicamentali subiecti intelligibiliter composita sic est prima diminuta et per se ipsa diminuta quia defecit in hoc genere corporis mixtum et in differentijs corpus immediate dividitur que sunt simplex et mixtum. Sed est superflua in illa clausula animal rationale que ponitur generis hominis quod falsum est. Patet primo quia est diffinitio hominis sed diffinitio non est generis diffinitio. patet secundo quia generis non puerit cum specie sed animal rationale puerit cum homine. Et hoc posuit porphirius non per opinionem propriam. sed stoicorum quos imitatur in hac parte. Et quia dicitur porphirius in principio dixit se sequuntur opinionem peripateticorum. Quia quod intelligit in pluribus et prepositiombus sed in divisionibus et diffinitionibus sed non in omnibus.

Arbor genus dicitur uniuocè predicari de suis speciebus sed substantia non est homini. male ponitur generis generalissimum. Quia porphirius predicari uniuocè est predicari nomine et ratione. sed substantia cum sit generis generalissimum non habet rationem. Quia dicitur in diffinitione uniuocorum ratio substantie non dicitur capere per diffinitionem quod dicitur solum. scilicet per quod cumque notificatio que color est notificatio et sic et substantia notificat per se esse quod est puerit omni substantie.

Arbor nulla dicitur potest esse puatua. sed incorporea. Quia notat puatorem. non est dicitur. Quia dicitur pbatur quod de ratione dicitur est puerit species positua. que ipsa erit positua. Quia dicitur quod incorporeum et alie dicitur similitudinis lateris non sunt puatue per rationem. scilicet solum sunt puatue per rationem. et hoc propter oppositam quam habet cum dicitur dextri lateris. videlicet etiam propter species que constituit nobis incognitas. est tamen verum quod ex oppositis causis sunt puatue. Nam alij sunt puatue propter excellentiam species puerit. sicut incorporeum. immortale. alie vero propter nimiam immersionem forme in materia. ut inanimatum insensibile irrationale. et cetera.

Arbor corpus est species generitatis. generitatis puerit. Quia corpus est immediate species substantie. Tunc nota. Quia diuersorum generum et non subalternatum positum dicitur uerse sit species et dicitur. Quia est per hoc in predicamentis. Quia dicitur quod corpus non est species substantie et generitatis uniuocè sed equo ce. Nam corpus capitur dupliciter. uno modo per substantiam corporea que nata est suscipere trinam dimensionem et sic ponitur hoc. Alio modo accipitur per ipsam trinam dimensionem que sit latitudo et profunditas et utraque species generitatis.

Pro Cratyl

Corpus deberet pmo diuidi in corpus simpli et mixtu. Inconuenienter pmo diuidit in aiatu et in inaiatu. Nis pbat qz oec corpus aiatu est mixtu sed no eotra omie corp mixtu est aiatu. Quid cendiu qz vez est qz porphiri in illis dicitur est dimiu tus r similitur i spe p mixtu pstituta. Sz alij dicu qz i ar bore porphiriana ponunt tm spes costitute p drias formales mixtu vero e dria material. r ita p ipm nihil i spe pstituit. Sed istud no est viter vez qz mixtu qnqz sumit a forma mixtu. r no a miscibilib. illr simplr luit a forma simpli. r qz sic pueniter ponit dicit fozales

Corpus aiatu est quod da pplexu g incoeni ent ponit in ista coord inatoe. Tenz pna qz lo lu incoopleta ponunt in pdicamentis. Qd hz corpus aiatu sit qddā pplexu fm voce est tm incooplexu hz rē. r ponit ppenuria vocabuloy. qz no est simplr nomē ipositū rei scatep ipm. Et pstituit ex aiatu inqz tum aiatu est dria ptabes corp. Et qn dicit corpus aiatu etiā pificat de alijs. scz de pnbz sube sez manu r pede. Qdm qz aiatu dicit duplr. vno mo simplr r sic illud dicit aiatu cur act ad eate e aia. r sic totuz corp aiat dicit aiatu. Alio mo fm qd illud. qd pncipat motu r fsuz p ipm ab aia sibi in fluxu r sic pres sunt aiate.

Sensibile puenit alcedini. qd no est dria cōstis/ turina aial pcurtibul cū eo. Nis pbat qz albe do nata e sentiri sensu visus. qz e sensibil. Qd hz qz sensibile ve venit a pbo actiuo sentire sic ponit dria aialis r no puenit alijs. sed albedo est sensibilibis pur ve nit a pbo passiuo qz nata e sentiri. Et qn dicit sensibilibis le actiue est ppta passio aialis. qd no est dria. Nis pba tur qz sensibile dicit a sensu. sz sensus e natural potens tia aial. Qdm qz sensibile capif duplr. vno vt dicit a nat urali potētia r sic no est dria sz passio exis in gne qlira tis. Alio capif vt dicit aia fstituta. r h mo est subal dra et sic sensibile est idē quod sensitiuum

h hz imediatu ordine ad aial. g male poitur inf hoiem r aial ronale. Et cōfirmat qz diffini/ tio no est gen? ad diffinitū. sed aial ronale e diffi nitio hois. igif. Qdm qz por. in hac pte seqr stoy eos. qz posuerūt bohos spūs r malos spūs qz dixerunt eē aialia ronalia imortalia. Sz h sim est. qz oē aial cōs positū est ex pparijs. r oē ppositū ex pparijs e corrup/ tibile. r ergo (vt pps patuit) porphiri h gen? aial rō nale incoeuienter posuit cū suis differentijs.

Qz dicit dria supior dextri lateris sic gen? ad dif ferētia inferiorē eiusdē lateris. Qdm qz non ppr tres cās. pma qz ois dria est simplr. r su mitur a foza. gen? p a maria. r spes alie g? pstituit ex suo gne qre e pposita. Secda rō qz si vna dria eēt g? ad aliā tūc opterz illā eē spēs r sic ppositā ex genere et dria r illa itez pponeret ex aliā dria. r sic eēt pcessu s in ifinitū. aut opterz veire ad vna dria rō ppositā r qz rōe illa eēt simplr eadē rōe r oēs alie. Tercia rō qz si sic tūc opterz deuire ad vna pma dria r de oibz alijs p? dicabile qz eēt gen? gnālissimū r tūc eēt pla gnā qz des

Qna dria pdicatur (eē qd e ptra cōez scola de alia sicut supior de inferiori r non vt spes. dria. pphū vt accides ergo vt gen? Qd hz duplr p? qz vna dria pdicatur de alia iō. qz fm rem idē sz r non qz fm rōem in ea icluditur sicut gen? clauditur i suis speciebz. Secdo ddm qz no o3 pdicatoez illā (qz vna dria pdicatur de alia) eē fm ordine alie p dicabil qz est ior diana negatīe. qz ipa no est ordiata negz sua puentens

Quare bec qdē duas hnt bitudies. cam que ad supiora fm quā spēs ipoz eē dicun/ tur. r eā que est ad posteriora sz quā gnā ip soz eē dnr. extrēa p o vna hnt bitudies. nā et gnālissimū ad ea quidē. que posteriora sunt hz bitudies. cū gen? sit oim id qd est supre/ mū. eā p o que est ad supiora nō hz cū sit su/ premū r p mū pncipiū. Spēalissimū autēz vna hz bitudiem eā que est ad supiora quo rū est spēs. eā p o que e ad posteriora nō hz sz etiā indiduo3 spēs d. sz species quidem indiduo3 velut ea pntines Spēs aut supi orū velut que ab eis cōrinctur

In ista pte Por. declarat bitudies illoz qz st in pre dinto. Ptes qz illa qz st in me? r vocant subaltna hnt duas bitudies vna ad supiora sz quā dnr spēs supioz et aliā ad inferiora fm quā dicit eoz gnā. Extrēa ha bēt vna tm bitudiem vt gnālissimā solū habēt bitudies ad ea q post ipa st. Sz spēalissima sit vna habēt hāz bitudiem eā. sz e ad supiora fm quā spēs ipoz dicit eā ar qz e ad inferiora nō habēt sz dicit ididuo3 spēs. di uertimoe tam qz dicit spēs supioz sicut pte ab eis r dicitur species indiduo3 quasi ea cōrincta

Intme? sz vltā r pdicabilia. sz vlt sine pdica/ bile solū hz vna bitudies. f. ad inferiora g itme/ dia nō hnt duas bitudies. Pior p3 et diffini/ tioe vltis Qd hz qz infmedia capitū duplr. vno mo iqz sz pdicabilia tm r sic solū hnt vna bitudies. f. ad infer/ riora de qbz pdicāf. Alio mo p dicit inf qz pdicabi lia r subieabilia sit. r sic hnt duas bitudies. qz inqz sunt pdicabilia habent bitudies ad inferiora sz inqz sunt subieabilia puenit ipf habitudo ad supiora

Qba e gen? gnālissimū r tm hz bitudies ad su piora. Sz gnālissimū nō solū hz bitudies ad ea qz post ip3. Secda ps aut pbat qz hz bitudies ad ens Qd hz qz gen? gnālissimū hnt hz bitudies equo cā ad aliqd mag? cōe nō tm hz bitudies ad supiora qd est vniuocū qz ens d: analogice de decē gnālissis vt infra pbat Et si dicit sba hz bitudies ad gen? rāqz ad supiora vniuocū. qz bñ dicit sba est gen? Qd hz qz illa nō e ha

Si bitudo vniuoca sz accētal r denoiatia spēs spēalissimā hz bitudies ad supiora qz cēnalr pncipat sic et hz bitudies ad ididua a qbz pncipat cēnalr r de qbz pdicatur g hz duas bitudies Qdm qz hz spēs spēalissimā hz duas illas bitudies. qz tm bitudo ad supiora solū e fozal qd hnt tm vna bitudē nē. bitudo p o ad ididua est material r ad ea qz nō ca dūc

Spēs pntinz supiora ergo nō (sb arte g reliqtur pntet ab ipf. Sz pna. qz idēz nō est pntens r pntetū respēū eiusdēz Qd hz qz spēs pntet gen? r pntet ab ipo dnt tm qz spēs pntinz g? actu r intellēū hz pntet a gne pntē. Et ergo spēs respēū g? est ps r rō tū ps qdem subiectia r pntia gnis. sz est totū essēz tiale r diffinitibile. qz diffinitur p genus r dnam.

Quid sit subaltna hnt duas bitudies vna ad supiora et aliā ad inferiora fm quā dicit eoz gnā. Extrēa habēt vna tm bitudiem vt gnālissimā solū habēt bitudies ad ea q post ipa st. Sz spēalissima sit vna habēt hāz bitudiem eā. sz e ad supiora fm quā spēs ipoz dicit eā ar qz e ad inferiora nō habēt sz dicit ididuo3 spēs. di uertimoe tam qz dicit spēs supioz sicut pte ab eis r dicitur species indiduo3 quasi ea cōrincta

Intme? sz vltā r pdicabilia. sz vlt sine pdica/ bile solū hz vna bitudies. f. ad inferiora g itme/ dia nō hnt duas bitudies. Pior p3 et diffini/ tioe vltis Qd hz qz infmedia capitū duplr. vno mo iqz sz pdicabilia tm r sic solū hnt vna bitudies. f. ad infer/ riora de qbz pdicāf. Alio mo p dicit inf qz pdicabi lia r subieabilia sit. r sic hnt duas bitudies. qz inqz sunt pdicabilia habent bitudies ad inferiora sz inqz sunt subieabilia puenit ipf habitudo ad supiora

Si bitudo vniuoca sz accētal r denoiatia spēs spēalissimā hz bitudies ad supiora qz cēnalr pncipat sic et hz bitudies ad ididua a qbz pncipat cēnalr r de qbz pdicatur g hz duas bitudies Qdm qz hz spēs spēalissimā hz duas illas bitudies. qz tm bitudo ad supiora solū e fozal qd hnt tm vna bitudē nē. bitudo p o ad ididua est material r ad ea qz nō ca dūc Spēs pntinz supiora ergo nō (sb arte g reliqtur pntet ab ipf. Sz pna. qz idēz nō est pntens r pntetū respēū eiusdēz Qd hz qz spēs pntet gen? r pntet ab ipo dnt tm qz spēs pntinz g? actu r intellēū hz pntet a gne pntē. Et ergo spēs respēū g? est ps r rō tū ps qdem subiectia r pntia gnis. sz est totū essēz tiale r diffinitibile. qz diffinitur p genus r dnam.

margin notes on the left side of the page, including fragments of text from the adjacent page.

Determinat ergo generalissimū ita qd cū sit gen^o nō est spēs. Et rursus supra qd nō ē aliud supueniēs gen^o. Spēalissimū autē qd cū sit spēs nō est gen^o. Et qd cū sit spēs nūq̄ diuidit in spēs: Et qd de plurib^o et differen- tibus nūcro in eo quod qd sit predicat. Ea p̄o (que i medio sunt extremoz subalterna) vocatur ḡna et spēs et vnūq̄dqs ipoz gen^o et spēs eē p̄nt ad aliud quidē et ad aliud sūpra. ea vero (que sunt aū spēalissima vsqz ad ḡna- lissimū ascendētia) et genera dicūt et species et subalterna genera.

Hic porphirius declarat ordinē pdicamētalē gē- nerū et sp̄rum ordinē naturalem. Et duo facit qz p̄ mo resumit ea q̄ dca sunt in p̄cedentib^o. scdo p̄sequit i- tentū suū ibi vt dicit agamēnō. Dicit p̄mo qz p̄bi gē- neralissimū sic diffiniūt. generalissimuz est qd cum sit genus nō p̄t eē spēs. Et rursus ē etiā sup qd nō ē aliud genus supueniens. Spēalissimū vero ē qd cuz sit spēs nō potest eē gen^o. Et cū sit spēs nūq̄ diuidit i alias spe- cies. Et quod de pluribus differentiū numero in eo qd qd sit pdicaf. S; illa (q̄ sunt in medio extremoz si- cut subalterna) vocant ḡna et spēs respectu diuersoz. si- cut sunt illa q̄ sunt ante spēalissima ascendendo vsqz ad generalissima.

Querit^r Unde habz gen^o generalissimū qd est gen^o et qd nō p̄t eē spēs. **D**i- cendū qd cū dicit gen^o ḡnalissimū duo tangunt. p̄mū est sibi cōes qz est gen^o qz hoc etiā puenit subalternis. sed scdm qd est ḡnalissimū est sibi p̄- prium. p̄mū q̄bz p̄ respectum ad inferiora scz ad suas spēs respectu quarū dicit genus. Scdm vero hz p̄ nes- gationē horū generis qz scz ipō nihil est p̄i^o v̄l ḡnali^o et vtrūqz tāgit in diffinitōe p̄ma p̄mū cū dō cuz (sic ge- nus) scdm cui subūgit nō p̄t esse spēs.

Sicut bona diffinitio debet dari p̄ negatōem sed diffinitōes ḡnalissimū dant p̄ negatōem. ḡ- nō s̄t bone. **D**ator p̄bat. qz negatio nihil notifi- cat. **D**ōm qz nulla bona diffinitio debz dari p̄ pu- ram negationem. tamē bñ potest dari p̄ negationem p̄- quā dat intelligi affirmatio et sic ē in p̄posito qz cū di- citur genus generalissimū est sup̄a qd nō est aliud ge- nus supueniens intelligit̄ ista affirmatō qz gen^o genera- lissimū est genus tm̄ sup̄mū sue coordinatōis et suo mō- dōm est de diffinitōib^o sp̄i spēalissime. **E**t qñ dī ge- nus ḡnalissimū nō est gen^o tm̄ ymmo etiā ē spēs igitur. **A**ns p̄bat qz est spēs ḡnis in cōi. dōm vt p̄i^o qz nō ē dī- uisio ḡnis in spēs. s; ē analogiā in sua analogata.

Quā habet spēs spēalissima qz nō p̄t eē gen^o **D**ōm qz hoc habz a negatōe inferioris qz oīe genus habet duas dr̄nas diuisiūas per- quas sub ipso due constituuntur species respectu qua- rū genus dicit sed illas dr̄nas non hz spēs spēalissima et qz descēdēt a ḡne ḡnalissimo ad sp̄ciem spēalissi-

mam iubet plato quiescere

Sicut p̄mo diffinitōes spēalissimū pueniunt ad- huc ḡnō sunt bone. **A**ns p̄bat. qz pueniūt ebi^o mere. **D**ōm qz excludit p̄ p̄cula affirmati- uā positā in illis diffinitōib^o eo qz chimera nō est spēs. **E**t negationes positae cū illa p̄cula affirmatiua suffici- enter notificant spēm spēalissimam.

Agamēnon et atrides et pelopides et tantalides et ad vltimū **J**ouis

Hic porphirius declarat ordinē pdicamētalē p̄ sū- mile qd habet in naturalib^o siue in familia regali. et vt vidit in duas pres. In p̄ma facit h̄. In scda ponit dif- ferentiā inter ordinē pdicamētales et naturalē. ibi (sed in familijs) Dicens p̄mo qz sicut in familijs siue in na- turali generatione ē regere aliquē qui est filius tm̄. vt a gamēnon. et aliq̄ ē est pater tm̄. vt **J**upiter. et aliq̄s q̄ sūt patres et filij respectu diuersoz. vt atrides pelopides et tātalides. ita s̄llr in ordine pdicamētalē est regere ali- qua que sunt ḡna tm̄ vt substantia q̄ritas. et aliq̄ q̄ sūt spēs tm̄. vt hō asin^o. et aliq̄ que sunt ḡna et spēs respectu diuersoz. vt in media sicut pater in qualibet cathogo- ria pdicamētalē.

Scdm signēta poetaz saturn^o dicit fuisse pa- trē **J**ouis ḡmale hic dicit qz in ordine naturalē ḡnatōis **J**upiter fuit pater tm̄. **D**ōm licz qz **J**upiter dicit fuisse fili^o saturni tm̄ qz patrē suū expul- sit a regno ideo in dignitate regali et gradu honoris pa- ter tm̄ dī qz in eo tanqz in summo stat familia regali. in agamēnone autē tanqz in infimo q̄ est tm̄ accipiens et nō p̄fundens semēn. intermedia vero dant posterioribus et recipiunt a prioribus.

Sed in familijs plerūqz ad vnū reducū- tur principiū: p̄bi gr̄a ad ionē. In ḡnib^o autē et sp̄ib^o nō sic se hz neqz em̄ ē vnum cōe ger- nus oīm ens. nec oīa eiusdē ḡnis sunt fm̄ v- nū sup̄mū genus quēadmodū dicit **A**resto- teles. s; sunt posita quemadmodū in pdica- mentis dcm̄ est. p̄ia decem ḡna q̄si decem p̄cipia. v̄l si oīa quis entia vocz equiuoce inquit nūcupabit nō vniuoce. **S**i enī vnuz cōe eēt oīm genus ens. vniuoce entia dice- rent. cū p̄o sint decz p̄ma p̄cipia. cōe f; nomen est solū nō etiā fm̄ diffinitionis ra-

tionem que fm̄ nomen est

Hic p̄ter porphirius ponit dr̄am int̄ coordina- tōem pdicamētalem et ordinē naturale que in familijs regitur. Dicens qz in familijs plerūqz oīa reducunt ad vnū p̄mū v̄puta ad ionē in p̄posita coordinatōe. s; in generib^o et sp̄ibus nō habet se sic qz nō oīa reducūt ad vnū p̄mū genus. **E**t circa hoc remouet dubiū quia

Questiones

predicabilium

uniuocē dicitur de metaphisica sortis et platonis... scia non habet unitatem...

Decem vero generalissima sunt, specialissima vero in numero...

Quid sit post specialissima infinita sunt... Porphyrius postquam mentem fecerat...

Quid sit numerus horum trium... Atri numerus horum trium...

Descendentibus autem ad specialissima... descendentes per multitudinem...

Quid sit post specialissima... In mathematicis sunt species specialissime...

Qua propter versus ad specialissima... Quia propter versus ad specialissima a generalissimis...

formales et finite Individua vero... formales et finite Individua vero...

Quid sit post specialissima... Specialissima non sunt infinita...

Quid sit post specialissima... Quare individua predicato...

Quid sit post specialissima... Quod sit post specialissima...

Quid sit post specialissima... Quod sit post specialissima...

Descendentibus autem ad specialissima... descendentes per multitudinem...

Quid sit post specialissima... Quare descendentes a generalissimo...

Quid sit post specialissima... Quare descendentes a generalissimo...

Handwritten marginal note on the left side of the page.

Handwritten marginal note on the left side of the page.

Small handwritten mark or note.

Handwritten marginal note on the right side of the page.

Small handwritten mark or note.

sus deuenit ad vnu gen? qd pte pntet sub se mltas sps. z ita colligit mlti in vna natura. qa illd qd coe e sp est collectiu mltor. vr sps colligit idiuidua z pccies in vna natura gnis colligut. z qa gen? coius e spe to est magis collectiu z vntiuu qz sps

Ar Spes colligit multa idiuidua in vna natura specificā. sz gen? solū colligit mlti in vna natura genericā. sz sps magis colligit qz gen? Te/ner pna. qz maior est pueniētia specificā qz genericā. Odm qzuis sps magis colligit intēsiue z pfecti qz gen? nō tū extēsiue z potestate. qz gen? colligit multas sps cū oibus idiuiduis. sic aut nō est de spibus

Querit Ar ista autoritas porphiri (picipatōe spēi plures hoies sz vna) hō sit vera. Qd qz sic si bñ intelligat. est em sensus. plures hoies sūt vn? hō in spē. qz a talibz pluribz picipat. sicut petrus paul? io hes et atij hoies singulares sūt vn? hō. fm qz hō dr natu/ra spēi pdicare de ipis. z hō mō ois forma toti? est vni/riua vsus supius pluriū vsus iferi? inter se diuersoz.

Ar Vnu p se positū stat. p vnitare nūerali. sz in di/cta autoritate p se ponit. igit. Maior pbat. qz analogū p se positū stat p suo fcatōe famosior. Odm qz vnu hō non ponit p se. sed restringit p hō qd dr. picipatōe spēi ad vnu spē. Et qñ dr. nihil dimi/nuat vel restringit alterū. nisi ponat secū ex pte eius dez extremi. sz picipatōe spēi ponit in autoritate a pre sub/iecti. z vnus nō. sz nō restringit vnu. Odm qz illa de terminatō picipatōe spēi intelligenda est in pdicato. sic plures hoies sūt vnus hō picipatōe spēi

Ar Singulare nō pdicat de plurali. sz p dicatione sed hō sit in deā. p pte por. igit est falsa. Maior p/bat a sili. qz illa est falsa. plures hoies sz fortis. Qd qz duplex est singulare. qdā est qd supponit discrete vel psonat p suis suppositis. z illd non pdicat vere de plurali. sicut illa est falsa. plures hoies sz vn? hō picularis. Aliud est singulare vlt termin? singula/ris nūeri. qz supponit simplr p natura coi. z talis bñ p/ dicit de plurali. z sic ista est vera. plures hoies sz vn? hō picipatōe spēi. qz sensus est qz plures hoies pticu/lares vniū in vna natura specificā

Ar Bñ sequit picipatōe spēi. plures hoies sūt vn? hō. sz plures hoies sz vn? hō. qz h arguit a pte in mō ad suū totū. sz pns est falsus. sz illd ex quo seqtur. Odm qz h est fallacia a dicto fm qd ad simplr. qz vniū in antecedente stat. p vno in spē. sz in pntē stat. p vno in numero. sz vnitās nūeralis ē vnitās simplr. nō aut vnitās specificā

Notandū Ar colligere z adunare sz idē fm rē. vnt tñ fm rōem qz collectō icipit a mltis et terminat in vnu. iō dr collectō mltor in vnu adunatō. Et sz mlti mōi collectōis de qbz in vesore ad lōgū dr. sz adunatō incipit ab vno z terminat ad mltā. qvltē rē in vno fctio vniū. Et p h p3 qliter gen? est collectiū pluriū specterū. z spēs pluriū idiuiduoꝝ

Ar Aliquato at gne z spē qd sic vtrūqz z ge/nere qdē vno. spēs p pluribz. sz em in plu/res spēs diuisio gnis ē. gen? qdē sp d spē p

dicit z oia supiora de inferioribz. Spēs aut neqz de primo sibi gne. neqz d superioribus neqz ei puerit. Qz at eq de eqs pdicari. vt hinibile de eq. aut maiora de minoribz. vt al de hoie. miora vero de maioribz mīme. neqz em aial dicit esse hoiem: quēadmodum hominem dicit esse animal

Ar De declarat sedam diffinitōem spēi. qz sūt qz spēs ctes est de qz genus in eo qd qd est pdicat. z circa h pos/nit quedā ex quibz p ostēdi diffinitō pus data. Dicit pmo. postqz assignatū est de gne z etz de spē. qd sic vtz qz illoꝝ. z postqz assignatū est qz gne exite vno spēs sz plures. qz vnu gen? p hēdit ples spēs. eo qz diuisio ge/nris sp est in plures spēs ad min? p nō repugnātiā. iō necē est pcedere qz gen? sp pdicat de spē vr dr sedā dif/finitō. qz oia supiora de inferioribz pdicant. Spēs at nō pdicat de primo sibi genere. neqz pdicat de supioꝝ ribz generibz saltē or dinare. qz nō couertit cū eis. neqz ē in plus qz ipia. sed fm rectū ordinē p dicit d oꝝ eq p dī carī de eqs. vr hinibile de eq. z maiora de minoribz. vr aial de hoie. miora vero de maioribz mītime p dicari possunt. quia licet dicamus hoiem ēē aimal. nō tamē dicimus animal ēē hominē. i. qz homo p dicit de aial sicut animal p dicitur de homine

Notadum Ar diuisio gnis eo qz sp/quitur ei? p tatem est in ples spēs. licz vr pus di/ctū est gen? qz ad eētā suā possit saluari in vna specie. Cur rō est. qz qdlibet genus diuidit p diuitias opposi/tas. qz pstituit oppositas spēs. z qz diuisio gnis ad mi/nus est in duas spēs. Et qñ qñt. qua spē oppōis op/ponit due diuitie idē genus p diuidit. Odm fm no/mē z vocē opponit p uatiue. qz vna dr p uatōem alteri us. sic insensibile dr p uatōem sensibilis. sz fm rē op/ponit dispate sicut spēs p tute p ipas. que oppō rdu/cit ad p rariā. quare dr pmo p hificoz qz in vno qz ge/nere est vna pma p rarietas ppter oppōem diuarū di/ uidentū gen? generalissimū.

Ar Quare est necārium equa p dicit de equis et maiora de minoribz. z nō ecōtra. Qd qz iō. qz i or diata p dicitōe fm or dīne p dicitū lū oꝝ p dicitū inesse subiecto. sic qz nihil ordinate p dicit de alio. nisi actu sit in ipō. sz hoc solū puenit puer/ribilibz z maioribz. qz iferi? siue min? coe nō est in sup/iori actu. sz solū potestatiue. qz etiā nō p dicit de ipō

Ar Hic p dicit equū de eq. rīstibile est hō. rudibz/le est asin?. z tñ nō sz p pte p dicitōes. scdā ps p3. qz nō sūt fm aliqūe or dīne p dicitū bilū. Di/cendū qz por. in textu nō intēdit qz vtrūqz p uertibilibz debeat p dicitari de reliq. sz vnu d3 p dicitari z aliō subij/ci. quia illud (cui puenit inesse) debet p dicitari sicut est p rtiū. z species debet subijci.

Ar Dato qz nullū ēē aial nisi hō. ad huc aial ve/re p pte p dicitare d hoie. z tñ nō ēē mat? siue supius ad ipm. Odm qz si nullū ēē aial nisi hō in rerū natura. ad huc aial ēē magis coe z genus ad hoiem. Primū p3. qz nomē aialis impugnat a senti/re z localr moueri. qd pus est z p rtiū qz rōcinari a q

imponit nomē hoīs. 7 illa est p̄dicatō p̄fusor̄ 7 p̄oz̄. Scdm̄ p̄z̄. q̄ isto posito adhuc eēt de naturali p̄tate ai mal. qd̄ diuideret̄ opposit̄ d̄ntijs. q̄ oppositas p̄stituunt spēs. nō obstant̄ q̄ in rebus nō haberet̄ ex̄tiaz. q̄a hoc accidit̄ rebz̄ creatis fm̄ Anticennā. s̄z̄ Albert⁹ in capitulo de spē d̄t q̄ si ponam⁹ nō eēt aliquā spēm aīa lis nisi hoīem. tūc quidē sequit̄. si hō est aīal ē. s̄z̄ nō se/ q̄t q̄ aīal sit gen⁹. s̄z̄ at̄ incōuenient̄ d̄: nisi ponat̄ iste ca sus. q̄ ip̄sibile eēt aliā spēm ab hoīe fore. q̄ tunc illa esset̄ idētica. homo est animal

Accidit̄ cōia vere 7 p̄tate p̄dicant̄ de substantia dīcedo. hō est albz̄. coruus est niger. 7 tñ nō sūt maior̄a respectu sube. Scda ps p̄bat. q̄ nō sūt in eodē p̄dicamēto cū ip̄a. s̄z̄ sup̄ior̄a 7 inferior̄a sūt eiul dē gener⁹. Qd̄m q̄ p̄ maior̄a nō debem⁹ h̄ intellige re solū sup̄ior̄a eiul dē gñis. s̄z̄ vlt̄er oīa mag⁹ cōia. 7 q̄ albz̄ 7 nigrū etiā dīcūt de alijs rebz̄ q̄z̄ de hoīe 7 coruo q̄ h̄nt se vt maior̄a tā p̄p̄tōe ad illa. Q̄el d̄m q̄ p̄oz̄ p̄bat nō vult dicere q̄ q̄nūq̄z̄ p̄dicat̄ maius de mino ri q̄ sit p̄dicatō ordinata. s̄z̄ nūq̄z̄ est ordinata nisi p̄di cat̄ maius de minozi. vel equū de equo.

Ille s̄z̄ vere 7 p̄tate p̄dicatōes. aīal est hō. hō ē hoīes. 7 tñ p̄dicant̄ mior̄a de maior̄ibz̄. igit̄ cō tra textū. Prima ps an̄tis p̄bat. q̄ ex p̄ se nō seq̄ tur p̄ accūs. s̄z̄ dīc̄t̄ p̄p̄tōes sequūt̄ ex p̄p̄tōibus p̄ se p̄ru re p̄clusionis. Qd̄m q̄ ille p̄dicatōes nō sūt directe 7 ordīnate. vñ ex p̄dicatōe p̄ se h̄nt sequūt̄ p̄dicatō p̄ accūs dēs. i. inordinata. Et q̄uis inferit̄ p̄dicari possit̄ de su perior̄i p̄cularit̄ dīcedo. aliqd̄ aīal est hō. nō tñ vlt̄er Rō. q̄ in p̄dicatōe ordinata optz̄ p̄dicatū esse actu in subiecto. vel tā q̄z̄ de cōtia eius. vel tā q̄z̄ accūs. s̄z̄ in fe rius sic nō inest sup̄ior̄i in sua vniuersalitate accepto

De q̄bz̄ aut̄ spēs p̄dicat̄. de his nec̄arioz̄ spēs gen⁹ p̄dicabit̄. 7 gñis gen⁹ vsq̄z̄ ad gñā lissimā. Si em̄ vey est socratē hoīem dicere hoīes p̄o aīal. aīal p̄o subaz̄. vey ē 7 socratē aīal dicere atq̄z̄ subam. sp̄ em̄ sup̄ior̄a de ife rior̄ibz̄ p̄dicat̄. 7 spēs q̄dē de idīuiduis p̄di cabit̄. gen⁹ at̄ 7 de spē 7 de idīuiduo. gñalīf simū at̄ 7 de gñe 7 de generibz̄ si plā sūt me dia 7 sub alīna. 7 de spē 7 de idīuiduis. Di cēt̄ at̄ gñalīssimū q̄dē d̄ oībz̄ sub se posit̄z̄ ge neribz̄ spēs q̄z̄ 7 idīuiduis. gen⁹ at̄ qd̄ an̄ spēa lissimū ē de oībz̄ spēs alīssimis et idīuidu is. solū aut̄ spēs de oībz̄ idīuiduis

Quic̄ porphīr⁹ p̄bat terciā dīffinitōem spēs. 7 cū h̄ ostēdit̄ q̄ genus etiā p̄dicat̄ de idīuiduis. Et diuidit̄ in duas p̄tes. in p̄ma facit̄ h̄. in scda ostēdit̄ qd̄ sit idī uiduū ibi. (Indīuiduū aut̄). Quo ad p̄mū d̄t q̄ de q̄ buscūq̄z̄ p̄dicat̄ spēs. de illis etiā p̄dicat̄ gen⁹ spēs. 7 ge nus illi⁹ gñis vsq̄z̄ ad generalīssimū. q̄ si vey ē dicere socratē ē hoīem. 7 hoīem ē aīal. 7 aīal ē substantiā. etiāz̄ vey est dicere socratē ē aīal. 7 sic p̄nter vsq̄z̄ ad gen⁹ ge

neralīssimū. Cui⁹ rō est. q̄ spēs includit̄ genus 7 illō gen⁹ iterū includit̄ suū gen⁹. 7 sic p̄nter. gōia de idīuiduis spēs p̄dicant̄. Ex quibz̄ inferit̄ p̄ modū correlariū d̄ntia in mō p̄dicandi inf̄ gñalīssimā subalterna 7 spe cialīssimā. q̄ generalīssimū p̄dicat̄ de gñe 7 generibz̄. si s̄z̄ plura inf̄media. 7 etiā p̄dicat̄ de spē 7 idīuiduis q̄ gñalīssimū d̄t. qd̄ de oībz̄ sub se posit̄z̄. i. generibz̄ spēs bus 7 idīuiduis p̄dicat̄. s̄z̄ gen⁹ qd̄ imediate est an spēs alīssimū p̄dicat̄ de oībz̄ spēs alīssimis. 7 de oībz̄ in idīuiduis. Spēs p̄o p̄dicat̄ solū de oībz̄ idīuiduis. q̄ re h̄n dēm est in scia dīffinitōe spēs. spēs est qd̄ p̄dicat̄ de pluribz̄ nūero dīfferētibz̄ in eo quod qd̄ est.

Genus est ps spēs. q̄ p̄ ip̄m spēs dīffinit̄. s̄z̄ ps nō nō p̄dicat̄ de toto. q̄ gen⁹ nō p̄dicat̄ de spē. Dīo. p̄bat. q̄ illa ē fallā. dom⁹ ē paries. Di cendū q̄ ps integral̄ nō p̄dicat̄ de suo toto. s̄z̄ h̄n pars eētialis 7 dīffinitīua. quo mō gen⁹ est ps spēs

Indīduū at̄ de vno solo p̄culari p̄dicat̄. In dīuiduū em̄ d̄t socrates. et h̄ albū. et h̄ veni es et suffronici fili⁹. si sol⁹ sit ei socrates si/ l⁹. Indīuidua ḡ dīcūt̄ h̄mōi. qm̄ ex p̄p̄ta tībz̄ p̄sistit̄ vñ qd̄q̄z̄ eoz̄. q̄z̄ collectō nūq̄z̄ in alio eadē erit. socrat̄ em̄ p̄p̄tates nūq̄z̄ i alio q̄libz̄ erūt̄ p̄culariū. be p̄o (q̄ s̄ hoīs) dico at̄ ei⁹ q̄ est cōis p̄p̄tates erūt̄ eadē plū bus. magis at̄ in oībz̄ p̄cularibz̄ hoībz̄. in eo q̄ hoīes s̄z̄. Cōtīnēt̄ ḡ idīuiduū qd̄em sub spē. spēs at̄ sub genere: totū em̄ qd̄ ē ge n⁹. idīuiduū at̄ ps. spēs p̄o et totū est et ps. s̄z̄ ps qd̄ ē alteri⁹. totū at̄ nō alteri⁹ s̄z̄ alijs. p tībz̄ em̄ totū est. De gñe qd̄ ē et spē et qd̄ gñā lissimū. et qd̄ spēs alīssimū. et que gñā eadē et species s̄z̄. q̄ etiā idīuidua et q̄t mōis genus et species dīcat̄: suffīcienter dīctuz̄ est

Quic̄ porphīr⁹ ad euidētā eoz̄ (q̄ dīctā s̄z̄) declarat̄ incidētāl̄ qd̄ sit idīuiduū. Et diuidit̄ hec ps in tria nā p̄mo facit̄ h̄. scdo inferit̄ qd̄ dā correlariū ibi (p̄tine tur q̄) terco epilogat̄ circa dīctā ibi (de gñe qd̄ ē). Quo ad p̄mū ponit̄ duas dīffinitōes idīuiduū. Prima est q̄ idīuiduū est qd̄ de vno solo p̄culari p̄dicat̄. sic socrat̄ res plato. hoc albū. h̄ veniēs. 7 suffronici fili⁹. si sol⁹ socrat̄ sit ei fili⁹. Scda dīffinitō est q̄ idīuiduū est qd̄ cō stat̄ ex p̄p̄tates. q̄z̄ collectō nūq̄z̄ erit eadē in alio p̄ culariū. socrat̄ em̄ p̄p̄tates nūq̄z̄ s̄z̄ eedē in aliq̄ p̄cu larīū hoīm. s̄z̄ ille p̄p̄tates (q̄ s̄ hoīs. sic s̄z̄ p̄p̄tates cōis) ille s̄z̄ eedē in pluribz̄. 7 in oībz̄ p̄cularibus hoībz̄ fm̄ q̄ hoīes s̄z̄. sicut̄ rīsbīle ē p̄p̄tates hoīs. 7 cō uenit̄ oī hoī. Et istis inferit̄ p̄o. correlariū resumē do p̄dīctā dīcēs. q̄ cū idīuiduū p̄tineat̄ sub spē. 7 spēs cōis sub gñe. sed q̄ gen⁹ erit sic qd̄ dā totū 7 idīuiduū qd̄ p̄ ps. spēs at̄ est totū 7 ps. ps qd̄ ē alteri⁹. totū p̄o nō

parata a corpe retinet renisuz ad corpus quauis sic se parata. 7 p talem renisuz indiuiduar. no sic intelligen do quasi relatio sit pncipiuz indiuiduatis. sed ita quia aia retinet illam indiuiduatoez separata a corpe/ re qua prius habuit existens in corpe. Et solet dare si mile de figuratone quoru dā corpoz. quia cera p sigil luz figurata retinet illā figurā etiā sigillo separo.

¶ Indiuidua^o sube est ex seipā. sicut indiuiduatio accētis ex subiecto suo qnto metaphice. q̄ nō opz ponere materiā figuratā q̄ritate pro illi^o pncipio. Et pfirmatur. quia ab eodē res hz entita/ tem 7 vnitatē que p̄uertit euz ente. sed quēlibz res hēt entitatē formāit a seipā. ergo 7 vnitatē. **¶** Q̄dm q̄ ali quid indiuiduari a seipō intelligit triplr. Vno mō. i. a substantia sui esse. 7 sic substantia eē diuini est pnci^m indiuiduatis i deo. vt dī in libro de caus. Alio mō id ē substantia forme sue sub esse. 7 sic sube separe per se substanties indiuiduatur. Tercio. i. p̄ propā pncipia. 7 sic substantia material' indiuiduatur per materiā quā/ titati subiectam.

¶ Illud (q̄d est cōmuler) nō ē pncipiū indiua/ tionis. sed materia 7 q̄ritas itz plurib⁹ cōes. ergo nō sunt adequatū pncipiū indiuiduatis **¶** Maior p̄z. quia p̄ pncipiū indiuiduatis aliqd fit de terminare hoc. **¶** Minor. p̄bat p̄mo de materia. q̄ ma/ teria fm se accepta est indrns ad multas spēs. 7 ad ml/ ta indiua. sicut q̄ritas p se est cōis. quia p se sibi cō/ uenit rō p̄dicabil'. Et pfirmat per scotū. q̄ ponit dīaz indiuiduales p quā intelligit modū infnsecū nature spe/ cifice p̄rabens ipam ad eē indiuidui. sicut dīa specific/ ca p̄rabit genus ad eē speciei. 7 solet vocari beccetas

¶ Q̄d̄z q̄ p hoc argu^m sufficēter probat q̄ nec mate/ ria sola. nec q̄ritas sola est sufficēs pncipiū indiua/ tionis. sicut tñ multi mgn̄ n̄tūtur saluare. vt Albrus de vna pte. 7 Egidiuz de Roma ex alia. nō tamē p̄/ bat qn illa duo simul sumpta vt materia sub quāritate cōplete reddāt subam materialē indiua. vt super⁹ paruit in rōne q̄nta. **¶** S̄ ad pfirmatōem q̄ affuit aus/ toritatē Scoti dōm. q̄ illa beccetas quā ipē ponit vl' est aliqd diuerfuz a materia 7 forma p̄catis p ipaz aut nō **¶** Si nō ergo potitur idē esse pncipiū indiuiduatis sui ipsius. **¶** Si sic querit an sit suba vel accidens. si sube tūc erit materia forma vel totuz cōpositū. nō forma q̄a illa indiuiduatur. **¶** Etā indiuiduatio nō outur a pnci/ pio eēdi sed subsistēdi. q̄re forma nō indiuiduar. ne q̄ totuz cōposituz quia idē indiuidaret seipm. relinq̄/ tur ergo q̄ sit materia 7 sic incidit euz alijs. **¶** Si p̄o sit accēs tūc nō potest dici q̄ sit accēs respectm. q̄ illud est posterius omi absoluto. ergo seq̄tur q̄ sit accēs abs/ solutuz 7 nō qualitas. ergo q̄ritas 7 sic itēz. incidit cū alijs. quoz vtrūq̄ reprobatū est. q̄re 7 sua op̄ntio reli/ quitur p hoc improbata **¶** Si p̄o p̄ beccetas intelligit materiā sub q̄ritate tūc cessat cōtrauerfā.

Querit

¶ Utz in rebus materialibz natu/ ra 7 suppositū differāt **¶** Q̄d̄z q̄ natura 7 suppo^m capiūtur duplici/ ter. Vno mō logice. i. fm q̄ ab intellectu p̄siderātur sine his que eis accidūt. capiēdo scz naturā pro scda suba 7 suppo^m pro p̄ma. 7 sic sunt idē vt dī in p̄ntis. q̄ tūc capif suppositū incōplete quo ad p̄mū solū q̄d ē de rō/ ne eius p̄cise itādo in p̄nto sube **¶** Et sic loq̄tur p̄bs sep/ timo metaphice. vbi dicit q̄ idēz sunt q̄d q̄d est. i. natu/ ra 7 id cuius ē id ē suppositū. 7 soluz excludit ibidem ens p accidēs in quo differūt. q̄ nō est idēz res alba. 7 quid est albū. q̄d p̄catur nomine albi. Nam albū nihil fecit nisi qualitatē vt dī in p̄ntis. res aut alba est substā/ tia habēs illam qualitatē. 7 quia p̄bus ibidē nō excēs p̄t substantias materiales quare infert q̄ in illis sunt idem. **¶** Et cōfirmatur illud. q̄ si aliquid ad dēret sup/ posituz. vel illud eēt substantia vel accidēs. **¶** Non substā/ tia. quia neq̄ addit materiā neq̄ formā euz vtrū q̄ sit etiā de rōne speciei. Neq̄ accēs. quia tale vt sic ē posterius substātia. Tercio probat. quia spēs est tot/ ta q̄d dicitur indiudoz. vt dicit Boetius q̄d nō eēt si in diuidua aliqd adderet supra spēm. Alio mō capitū/ tur p̄bice q̄stuz ad p̄stitutua vtriusq̄. put esse h̄it i rez natura extra intellēm. 7 sic non sunt idēz quia in re materiali est aliqd p̄stituens indiuidū quod nō consti/ tuit naturā speciei. quia materia signata que ē p̄ncip̄/ p̄tuz p̄stitutū indiuidui p̄plet nō claudit in definiti/ one ipsius q̄d quid est. i. nature vel essentie. **¶** Et sic lo/ quitur p̄bus in eodēz septimo. sed paulo post vbi dīz dit ad substārias materiales in rez natura existētes. et excipit duo ab illa sentētia quā supra posuerat. scilz q̄d quid est. est idem euz vnoquoq̄ cuius est. i. q̄ natu/ ra est idem euz supposituz. p̄mo excipit substārias ma/ teriales. 7 secūdo excipit ens p accidēs. q̄re patet q̄ isto mō capiēdo suppo^m nō est idem euz natura. **¶** In oibus creaturis natura p̄stituit suppositū sed nihil p̄stituit seipm. ergo in nulla creatura est idem supposituz 7 natura **¶** Q̄dicēdm q̄ natura dī constitutere suppo^m nō quali natura sit vna res 7 supposituz alia. nisi velimus loqui fm op̄ionem illoz qui dicunt. q̄ natura spēi sit forma tñ. sed sic q̄a fm moduz significādi natura p̄catur vt pars. suppositū vero vt totuz. 7 natura p̄catur vt p̄stituens. suppo/ situm vero vt constitutū. **¶** Secluzis omibus accidētibus a forte 7 plato/ ne. adhuc remanēt duo indiua distincta. q̄a habent materias 7 formas realiter distinctas sed nō distinguūtur per spēm q̄ in natura specifica cō/ ueniunt. ergo p aliquod supad dīuz speciei. 7 per cōfēs/ quens p̄cise in predicamēto stando nō sunt idēz natu/ ra 7 supposituz **¶** Q̄dicēdm q̄ secluzis omibus accē/ tibus ab illis indiuis. adhuc remanēt in eis mate/ ria signata per quā distinguūtur. Nam materia i quo libet retinet suam significatōem. quā p̄us habuit sub quāritate. ratōne cuius esset determinata ad esse parti/ culare. **¶** Et est simile de aīma separata a corpe vt p̄us paruit **¶** Et dōz q̄ illa indiua remanēt distincta q̄ ad p̄mū q̄d est de ratōe indiuidui. sed nō q̄ ad scdm **¶** Etando in predicamēto substātie supposituz aliqd includit. quād nō est de rōne nature spe/ cifice. ergo nō sunt oīno idem. **¶** Antecedens prob/ batur. q̄a suppositū intelligitur vt habens esse nō autē natura **¶** Q̄dm q̄ sicut esse nō est de ratōne spēi. ita ne q̄ ē de rōne indiuidui. 7 ergo q̄tū ad hāc rōem indiuidū nō addit aliqd supra natura. Quia tñ eē p̄riet ad sup/ positū 7 nō ad naturā. ideo aliqd mō p̄cedi posset q̄ nō sint idē natura 7 suppo^m **¶** Et. definitio materie 7 for/ me ē p̄ter rōem spēi natural'. sed ē de rōne indiuidui. si cut p̄z de hoīe. q̄ de rōne spēi hūane ē q̄ p̄ponat ex aī/ ma 7 corpe. s̄z accidit hoīni inq̄tū homo q̄ sit ex hac a/ nima. 7 ex hoc corpore.

Offerentia vero cōiter et prope et magis prope dicitur cōiter quod dicitur differre altere ab altero dicitur quod alteritate quodam differre quicquid quod modo vel a seipso vel ab alio. Differre enim socrates a platone alteritate. et ipse a seipso vel puero. vel iam viro. vel faciente aliquid vel quod scilicet et spiritus in aliquid modo habendi se alteritatibus.

Questus est capitulum tertium istius tractatus. in quo definitur de tercio predicabili quod est divina. Et dividitur in tres partes principales. in quarum prima ponitur diversae acceptiones huius nominis differentia. In secunda parte dividitur eam ibi (differentiis quedam) In tertia eadem dividitur. ibi (quod est) Prima dividitur in duas. quia in prima parte ponitur tres acceptiones differentie. In secunda comparantur ad invicem. ibi (vltiter igitur) Prima dividitur in tres partes secundum quod tres ponitur acceptiones. Quo ad primam dicitur quod divina dicitur tripliciter. scilicet cōiter. prope. et magis prope. Communis divina est. quia altere differre ab altero quodam alteritate quocumque modo. et hoc siue a seipso vel ab alio differre dicitur. sic socrates differre a platone alteritate quadam. quia ut dicitur Apulegius plato latus fuit facie. socrates autem non. Et hoc modo idem etiam differre a seipso diversis temporibus ut socrates sedens differre a seipso non sedente. vel etiam socrates iam senex differre a seipso puero per accētia iuventutis et senectutis. Et ut vltiter dicatur hec divina considerat semper secundum aliquem modum diversimode se habendi ad seipsum vel ad alium. alteritatibus quibuslibet vel cuiuslibet generis. siue talia accētia fuerint cito separabilia vel non

Notandum differentia congruo ordine sequitur genus et spiritum. eo quod predicatur in quale. sed illa predicatur in quid. Sed prece ditur propter et accidēs. quia differētia est principium eēntiale speciei eā deest constitutus. et in quod eēntiale predicabilis. Proprius vero et accidēs sequitur spiritum vel individuum. sicut effectus suam causam. et predicatur in quale accidentale.

Queritur utrum dividitur divina in divinam cōiter dicitur. prope deam. et magis prope deam sit pueniens. Dicendum quod sic. quia datur per membra opposita que si per se accipiuntur a seipso rotā naturā dividit. igitur est bona. Et est ratio huius divisionis. quia divina dicitur ab actu differēdi. eo quod differre facit. Et hoc dupliciter. quia vel facit aliud in substantia. aut solus alteratū. Si primum sic est divina magis prope. Si secundum hoc est dupliciter. quod vel facit alteratū accētia separabili vel accētia inseparabili. Si primum sic est divina cōiter. Si secundum sic est divina prope.

Notandum hec divisio est divisio vocis in secatā. vel est divisio equivoce a consilio i sua equoacata quod equoacū solū nomē habet eō equoacatis. Si hoc capitatur divisus fecit. nec oportet quod ibi nomē fecerit omnia immediate imo fecit ea ordine quodam. dicitur cōiter quod sit divisio analogi i sua analogata. quod divisus per prius cōvenit vni membrorum dividētū. et postertus reliquū. Nec prope diffinitur divina i sua cōitate. sed potest describi deceptōne

equoace deā de secatis decepti ut cognoscat. de quod membro dicatur per prius. An in divinam eōez. ppam. et magis prope duplex potest attendi ordo. Unus nature et simpliciter. Alius discipline et quod ad nos. Dicitur in nature: divina magis prope prece dit alias. sed ordine discipline est viceversa. Rō pmi. quia divina magis prope sūitur a forma substantiali que prior est forma accidentali a quod sumitur cōiter et prope. Rō scō est. quia accētia quo ad nos notius est prius subiecto a posteriori. et adhuc nomē dicitur per prius dicitur de divina cōiter quod ppria. quia divina cōiter est magis in usu vulgarit loquētiū. et illū ordinē quod ad nos suat Porphiriū in textu.

Si omnis bona divisio sit per opposita. sed ista non est huiusmodi. igitur minor probatur dupliciter. primo quia est tri-membri. ergo altere membrorum alteri non opponitur. quia tūc vni vni opponitur. decimo metaphisice Secōdo probatur. quia vni membrorum sequitur ad aliud. quod vni sequitur differunt magis prope. ergo dicitur prope et cōiter. Dicendum quod ista divisio est reducibilis ad bi-membri. hoc modo. divina alia magis prope. alia non magis prope. Et vltra dicitur non magis prope. alia prope alia cōiter. et accipiatur ista membra cum passione nullū sequitur ad aliud.

Si socrates et plato eēntialiter differunt. et tūc nec differētia cōiter prope vel magis prope. ergo ista divisio non est sufficiens et bona. Secōda pars antea probatur. quia non divina magis prope cum illa non habeat nec divina prope vel cōiter deā. quia tales faciunt solū differre accidentali et non essentiali. Dicendum quod Porphiriū solū loquitur hic de divina sumpta ex parte forme. Divina autem in divi duorum sūitur ex parte materie que non est adpositus. Et dicitur quod dicitur socrates et plato divina magis prope. quia sicut dicitur materialiter eo quod materia vnius non est materia alterius. ita differunt formaliter. eo quod forma vni non est forma alterius eēntialiter et realiter. Et quod dicitur. cōvenit in divina magis prope. Dicendum quod pueniunt in illa forma secundum rationem et logicē. et non secundum rem vel philosophicē. et sic oppositio non est secundum idem

Queritur utrum sit aliqua divinitas cōiter ut in textu dicitur. Dicendum quod sic. et dicitur cōiter non quia cōiter in illis quorum est divina. quia ea ratione magis diceret cōveniētia quod divina sed dicitur cōiter a cōitate vrentiū. quia cōies et vulgares huius iudiciū maxie sensuale est. vrentur illa divina. distinguentes res per accētia. quod ignorās propum nomē alicuius dicit. voco sedente in scamno

Si divina cōiter hic dicitur. ergo male ponitur membrum divisionis. Dicendum quod divina dicitur cōiter dupliciter. Uno modo per predicatōem et sic divina cōiter hic dividitur. quia divisus cōiter predicatur de oibus membris dividētibus. Alio modo dicitur cōiter ut deim est ratione vrentiū. et sic ponitur membrum dividētibus.

Si divina cōiter est vix accēs. ergo non videtur acceptio divina bona. Pius est manifestū per exēpla textus. Consequētia patet. quia divina et accēs sit distincta predicabilia. Dicendum quod materialiter idem sit divinitas et accidēs. sed differunt formaliter. quia divina cōiter de divina et accēs alia et alia ratione. Nā dicitur accidēs per cōparatōem ad subiectū cui inest. sed vocatur differētia. per subiectū suū (cui inest) per ipsum differre ab alijs subiectis. quibus non inest.

Si illud quod est cōiter non est principium divine sed puenit. ergo videtur quod sit oppositio in adiecto. dicendo differētia cōmunitis. Dicendum ut dictum est. Vel dicitur quod differētia dicitur ideo

Questiones

predicabilium

comūnis quia nō soluz facit vnā rem differre ab alia. sed facit etiā idem differre a seipō. vt fortes senex differt a seipō puero.

Querit *Utr* hec sit vera fortes senex differt a seipō puero. *Qd* dicitur qd ista propō est distinguenda sū equocationē. quia si sumat dicitia pro dicitia cōter dicta ipsa est vera. qd illo mō qd cūqz accūs impedit dñimodā ydemitatē et facit dicitā. *S* si sumat pro dicitia propa vel magis propa ppō ē falsa. vt puz ex rōne illaz dicitā.

Ar Omnis relatio requirit duo extrema in actu. sed fortes senex. et puer nō sunt simul in actu. ergo dicitia (que ē quedā relatiō) nō est inter ista duo extrema. *Da*ior probat. qz relatiua posita se ponit. *Qd* dicitur qd oportet extrema relatiōis esse actu sū rōnem referendi. sed nō sū exitiā. qd patet. qz prius et posterius licet nō simul existant. tñ simul sunt sū rōem qua referuntur. qñ eū prius est sub rōne pōis tūc est et posterius sub rōne posteriori. licet tūc nō existat simul.

Ar Relatio nō est actu nisi suū fundamētū sit actu. sed fundamētū pōis et posterioris nō sū sū mul actu. ergo neqz puz et posterius in eā relatiōis. *Da*ior probat. qz alij relatio esset nobilitatis entitatis. qz suū fundamētū. *Qd* dicitur qd argumētum vey probat. et ergo ad pūuz dicitur est aliter. qz inf fortes senex et puez. nō est dicitia realis que sit relatiō realis sed est propē nō ydempritas realis ad quā nō requiruntur duo extrema realiter exitiā. quia talis pōt esse inf ens reale. et nihil vt dicit sanctus Thomas in pmento sup decimū metaphice lectōne dicit. Et ita similitr dicitur est de pōis et posteriori in tpe. qz talia potius dicitur nō idem qz distincta distinctōne reali. accipiēdo distinctōnem pro relatiōne reali. sed secus est de alijs modis pōis.

Ar Fortes senex differt a seipō puero. ergo nō est idēz sibi puero. et per pūuz nō est idēz sibi qd ē manifeste falsuz. *Pr*ima pūa patet. qz idem et differēs opponitur. igit ad positōem vni sequitur negatiō alterius. *S*ed scda psequētia probat. qz arguitur negatiō a superiori ad inferius. quia nō idēz negat ydempritatē vltter. ad qd sequitur negatiō eius dē a seipō. *Et* dicitur qd ista pūa nō valet. fortes senex nō est idem sibi puero. igitur nō est idēz sibi. quia pūititit ibi fallacia psequētis. arguendo a diuersitate accidentali ad diuersitatē substātiāle. et ergo pbatio fuit falsuz.

Ar Si fortes senex differt a se puero. igitur fortes senex et puer differit. *Tūc* vltterius sequitur. igitur fortes senex et fortes puer sū multa. *Et* vlttra. fortes senex et fortes puer sū multa. ergo fortes et fortes sunt multa. sed hoc est falsuz. ergo totuz pūum ex quo sequitur. *Pr*ima psequētia tenet in omnibus relatiōis equipantē. Nam bene valet. fortes est similitr platonē. ergo fortes et plato sunt siles. eo qz relatio equipantē eāqz liter denomiāt vtūqz extremū. *S*ecūda psequētia p batur. quia differētia est spēs multitudine. ex quinto metaphice. et sic arguitur ab inferiori ad superius. et ergo sequitur differētia ergo sunt multa. *S*ed tertia psequētia puz similitr. qz terminus sumptus euz demonstratiōne est infertor ad seipm sumptū sine demōstratiōne. *Qd* dicitur qz vltia pūa ē negāda. qz arguit a sū qd ad simplr. qz demōstratiō i ante dimittit a sorte absolute. et id nō sequitur supius ad inferi. sed vt sū qd ad simplr.

Proprie autem differre alteruz ab altero dicitur qñ inseparabili accūs ab altero differt.

Inseparabile accūs est. vt nasi curuitas. cecitas oculoꝝ. cicatrix cū ex vulnere occaluerit.

Hic ponit sedam acceptōes dñie dicitis. qz pōpē dicitur ab altero differre p accūs inseparabile. *D*icitur autē accūs inseparabile. nō quasi nullo mō sepabile. sed quas si difficult sepabile. eo qz eāz firmā hz p quā tñ subeo sicut curuitas nasi in symo. cut? natus symie ppatur et cecitas oculoꝝ. vel cicatrix aliq indu rata que ex vulnere occaluerit. symitas eū inest p naturā. cicatrix pō p occasione. *P*rociqz mō differt sym? a nō symo. et cicatrix hñs a nō hñre. et aliqñ idē differt a seipō sū diuersa tpa p hoc qz nūc hz cicatrix et puz nō habuit.

Quo dicitur se hñc ista tria. symitas nasi. cicatrix vulnere. et cecitas oculoꝝ ad sua subiecta. *Qd* dicitur qz ita. qz symitas v? curuitas nasi ab intrinseco aduenit. sed cicatrix vulnere oīno ab extrinseco. qz ex vulnere euz occaluerit. i. induratu fuerit. qz occalco es ere ē idēz qd indurere. vel callū. i. durum facere v? fieri. *C*ecitas pō oculoꝝ inesse pōt ab intrinseco et extrinseco. *I*ntrinsēco qdē vt in hñtibus euz casus fluētēs vel lippos in qbus naturā oculi exticatur propter putredinē. *E*xtrinseco vero vt in illis qbus oculi ex demerito eruūt.

Prima propa est accūs inseparabile. sed cecitas oculoꝝ nō est accūs. igitur. *Da*ior probat. qz est pūatio sensus que est nō ens. *Qd* dicitur dū pliciter. pūmo qz cecitas capitur duplr. *E*no mō pro earentia visus euz aptitudine ad illuz. et sic est pūatio er nō dicitia. *Al*io mō capitur pro qūitate disponēte oculoꝝ ne videat. et tūc est quid positū et dicitia propa. *U*el dicitur qz pūatio nō pōt esse accūs inseparabile p in herentiam. tamē bene sū denoatiōne.

Prima dicitia fundat aliquē respēm. sed pūa nō fundat respēm. igitur et. *Da*ior pbat quia ē nō ens. sed respēs est ens. mō quod nō est nō potest fundare ens. *Qd* dicitur licet nō ens nō pōt fundare respēm realem. tamē bñ respēm rōnis. sed relatio dicitie propē extendit se ad respēm rōnis. *U*ñ dicitia est inter respēm realem et rōnis. qz respectus realis subiectat in fundamēto reali qd ipm fundat. sed relatiō rōnis nō fundat in suo fundamēto sed in intellectu qui ipam effectiue causat.

Quare aliq dicitia dicitur propa. *Qd* dicitur qz idō quia p aliquā rōem accedit ad eā que est magis propa. qz licet ipa nō sit de eēntia eius in quo est et qd differre facit. hēt tñ eām in eēntialibz ipi? siue sint eēntialia pplexionis siue eēntialia p pōnis ipi? sius subiecti. *E*t p subiectū nedū dēt intelligi spēs. sed et; indiuiduū. v? ps indiuiduū in qua ē tale accūs. sic simitas ē in naso. et claudicatio ē in tibia.

Prima et pūit et oppositō distiguūt. qz vnu nō pōt altere dēfmiare. *U*ñ pbat. qz sū p dicitia bilita disticta. *Qd* dicitur qz dicitia nō dicitur ppa. a ppo qd est gūū p dicitabile. sed a pperate dēfmiari subiecti. qd p ipm ē distiguibile siue sit spēs siue indiuiduū siue ps siue totū. *Q*uia tñ propūū p dicitabile pōt dicit dicitia propa. idēo aliter dicitur est qz accūs inseparabile pōt m? pliciter p dicitari. *E*no mō per ppatōem ad subiectū

cui inheret r qd disponit vl qualificat. r sic fundat sub per ipm inreuo accntis. Alio mo p siderat inqru sub

Notadū

Q d dntia propa facit solum alteratū. i. diuersitate accnta/ ralem. q: facit differre p acci/ dens inseparabile. Et quādo d: nibile est dā propa

Mag' ppe at differre alterz ab altero dz qñ specifica dñā differt. quēadmodū hō ab equo specifica dñā differt ratiōnali qlitate

Quare aliqua dñā vocat mag' propa. Et cēduz q d: magis propa p pparoz ad dñā cōem vel propam a qbus differt r aliqd sup ad dit. No em ē cōis cuz nō sit in vsu cōiter loquentū. i. vulgariū.

Quare aliqua dñā vocat mag' propa. Et cēduz q d: magis propa p pparoz ad dñā cōem vel propam a qbus differt r aliqd sup ad dit. No em ē cōis cuz nō sit in vsu cōiter loquentū. i. vulgariū.

Aliter ergo oīs dñā facit alteratū cuilibz adueniēs. s; ea (q ē cōit r prope) alteratū fa

Notanduz. Q ista tria relatiā alf dnt. veniūt q: dicit diuersitate accntalē r pōt ee alteritas eiusdē ad seipm

te. S; alius dicit diuersitate suppositale. r sic d: for res ē alius a platone. r etiā in diuims locū habet. qā dicimus pater ē alius a filio. qā ibi est plalitas psona rum. Aliud pō dicit diuersitate cēntialē. r sic dicit mus q hō est aliud ab asino. eo q diuersas cēntias ha bent. Et fm hec tria repitur triplex distinctio vel di ueritas que p illa tria teltā expmif. vna est distinctō cēntialis que fit p infnsca qd duratis seu cēntie. sicut ē distinctio diuersaz speciez p suas formas vel etiā inf diuiduoz diuersaz speciez. r hec distinctio expmif p hoc relatiū aliud. qd fm Alanū est relatiū diuersitatē substantie r essentie. quia neutz genus correspondet inf differentie cēntie. Alia est distinctio supposital que fit per extnsca essentie vel nature. quia p materiam signa tam quāritate saltem in materialibz. ita tamē q sine ta libus natura nō subsistit. r expmif p hoc relatiū alius. Tercia distinctio est accntalis que fit p extnsca essen tie que nō soluz st' extra rōnem eius. sed etiā extra ges nus nature. q: sine illis natura pōt esse subsistēs. r feat tur nobis p hoc reltiū alterz

Alus est reltiū diuersitatē substantie fm Des trū hypanū. sed fortes nō est diuersus in suba a platone. ergo nō est alius ab ipō. Pmo p batur. quia substantia r essentia idēz st'. sed indiuidua eiusdem speciei eādem essentiā cōmunicāt. Dicent dum q substantia capitur duplicif fm p hū qnto mēs raphisice. Uno mō capitur pro qd ditate quā feat des finitio fm qd dicimus q definitio feat substantiā rei. r sic fortes r plato cōueniūt in substantia. Alio mō capit substantia pro subiecto vel supposito qd subsistit in ges nere substantie. r isto mō capitur qñ dicitur q alius sit relatiū substantie diuersitatē

Dñāz ergo alie qdē alteratū faciūt. alie vero aliud. ille qdē (q faciūt aliud) specificce vocāf. ille pō (q alteratū) simplr dzñe: aīali em dñā adueniēs rōnalis aliud facit r spēs aīalis facit. illa vero (q est mouēdi) alteratū solū a quiescēte facit. Quare hec qdez aliud illa vero alteratū soluz facit. Scdm igif a/ liud faciētes diuisiones fiūt a gñibus i spe cies r diffinitōes assignātur q sunt ex gñe et hmōi differētijs. Scdm aut eas q soluz al teratū faciūt. alteratio sola cōsistit r aliquo mō se habēdi pmutatōnes.

Ista est scda pars pncipalis butus capituli. In q ponit diuisiones differētie. Et diuidit in qnz par tes fm q quinqz ponit diuisiones. r pmo ponit pri mam diuisione. Dicens q differētiāz quedā faciūt alteratū id est diuersitate accntalē. r quedā faciūt aliud id est diuersitate cēntialē. Et istud prz ex plari ter. quia rōnale adueniēs aīali facit aliud. quia spēm aīalis pstituit vt hōiem. sed mouere vl quiescere ad ueniens aīali facit soluz alteratū. quia aīal quiescēs a motu solum differt accidētaliter ab alio vel a se ipō

le

le

le

6da pars

Questiones

primo moto. Et potest inter ista duo membra ex te-
tu trahi duplex differentia. Prima quia ille differen-
tie que faciunt aliud vocatur specificae. id est constituen-
tes speciem. Ille vero que faciunt alteratum vocatur diffe-
rentie simpliciter. Secunda differentia quia secundum differen-
tias (que faciunt aliud) sunt divisiones generum in species
et etiam secundum ipsas assignantur definitiones que assignan-
tur per specificas differentias. sed sunt illas differentias (que
solum faciunt alteratum) non sunt definitiones. sed sola al-
teratio communiter dicta que consistit in hoc quod aliquid
se habet aliquo modo secundum permutationes quaslibet secundum ali-
quem modum habendi scilicet qualitate et quantitate etc.
que in quolibet genere accidentis fieri possunt. et per hoc
soluitur instantia. alteratio solum est in tertia specie quod
iuratis. ergo solum secundum illas qualitates dicitur unum dif-
ferre ab alio communiter et proprie

Queritur Quare differentie facientes alte-
rarum vocatur simpliciter differ-
tie. cum tamen sint accidentia. **Re-**
spondetur quod vocantur simpliciter differentie. non ex eo quod sunt spec-
te differentie. per simpliciter distinguitur contra secundum quod. sed dis-
tinguitur simpliciter differentie ut simpliciter valet tantum sicut si
ne addito vel sine aliqua determinatione corroborante ip-
sas ad perfectam rationem differentie. quo modo differentie
magis proprie dicitur differentie specificae. et ergo sicut
ens in potentia dicitur ens simpliciter quasi sine determinatio-
ne corroborante ipsum ad certum gradum entis. sic etiam dif-
ferentia communis et propria dicitur simpliciter dicitur propter
pauationem additionis perfective

Respondeo Omnis differentia faciens alteratum ergo non est aliqua
differentia faciens aliud. Antecedens probatur per Por-
phyrium in textu precedenti ubi dicit quod uniuersaliter
omnis differentia alteratum facit. **Dicendum** quod altera-
tum capit dupliciter. Uno modo communiter pro quacumque di-
uersitate siue essentiali siue accidentaliter. et sic omnis differen-
tia facit alteratum cuiuslibet adueniens. Alio modo capit
proprie ut solum dicit diuersitatem accidentalem. in quantum
scilicet descendit ab illo relativo alter. quod est relectum diuersi-
tatis. et hoc ultimo modo capitur hic et distinguitur
contra aliud

Respondeo Omnis differentia faciens aliud etiam facit al-
teratum. ergo illa membra coincidunt. Antecedens
probat. quis ad diuersitatem essentialem sequitur
diuersitas accidentaliter. **Dicendum** quod differenter dif-
ferentia communis et propria ex una parte et differentia mag-
is propria ex alia faciunt alteratum. Nam differentia com-
munis et propria faciunt alteratum formaliter et immediate.
Sed differentia magis propria facit alteratum mediate et ef-
fective. quia ipsa primo distinguit essentialiter. et ad illam
distinctionem sequitur distinctio accidentaliter. sicut ex di-
stinctione causarum sequitur diuersitas effectuum.

Ad superioribus ergo rursus inchoanti di-
cendum est. differentiarum alias quidem esse sepa-
rabiles. alias vero inseparabiles. moueri enim
et quiescere et sanum esse et egrum. et quocumque
his proxima sunt separabilia sunt. auero ad-
quatum esse vel simum. vel rationale vel irrationale
et inseparabilia sunt

predicabiliu

Hic Porphyrius ponit septem divisionem dicitur dis-
cens. quod inchoando a superioribus. a differentia accepta
in sua comitate dicitur quod differentiarum quedam sunt sepa-
rabiles et quedam inseparabiles. dicitur sepa-
rabiles sunt differentie communes. sicut moueri quiescere que licet cito sepa-
rabilia sunt. tamen multa ad se inuicem comparata illis differ-
runt. **Ad** enim quod moueri differt ab eo quod non moue-
tur. et id quod quiescit differt ab eo quod non quiescit. **Ad**
num autem et egrum esse sunt accidentia non cito separabilia.
tamen separabilia sunt et illis etiam differunt subiecta. ut sa-
num a non sano et egrum a non egrum. et sic predicta sunt dif-
ferentie separabiles. et quocumque sunt his proxima. **Insepa-**
rabiles vero sunt proprie et magis proprie. sicut aquilum et si-
mum esse. que sunt accidentia nasci stantem et manentem eam
in naso habentia. **Similitas** enim carum ex nasi curuitate et
medij nasi depressione. **Ad** quum vero ad modum rostri
carum ex reuotione anterioris partis nasi plus os quam mes-
dium nasi eleuat. de autem cause eorum sunt de nasi compo-
sitione et permanentes sunt in naso quare accidunt ex talibus
figuris nasi causata sunt inseparabilia. quia stante causa per
se stat effectus. **Et** similiter dicitur magis propria ut rationale
et inseparabilis est. quia habet causas inseparabiliter in eo
cuius est differentia.

Queritur An diuisio differentiarum in se-
parabiles et inseparabiles sit bon-
na. **Respondeo** quod sic. quia omnis
differentia vel habet eam firmam et stabilem in eo quod differ-
re facit et sic est differentia inseparabilis. aut habet eam mobi-
lem et cito transientem et sic est differentia separabilis que potest se-
parari et ratione ab eo quod differre facit

Respondeo Accidens diuiditur per separabile et inseparabile. et
ergo differentia non potest sic diuidi. **Pro** probatur.
quia diuersorum generum et non subalternatum positio-
rum sunt diuersae species et differentie. **Ante** prebitur ex capitulo
de accidente. **Dicendum** quod differentie ratione separabile et in-
separabile attribuitur differentis et accidentibus. Nam dif-
ferentie dicitur separabiles vel inseparabiles in quantum de-
stinguunt separabiliter vel inseparabiliter. sed accidentia dis-
tinguntur separabilia et inseparabilia propter mobiles vel firmam
inherentiam

Respondeo Illud (quod separatur ab aliquo) non facit ipsum dif-
ferre ab alio. sed omnis differentia facit differre
unum ab alio ut patet ex nomine. ergo nulla est differentia
separabilis. **Ad** probatur. quia illud (quod debet facere
differre) debet inesse huic quod differre facit. **Dicendum**
quod male concluditur. sed debet sic concludi. ergo nulla differentia
est separata. quia differentie separabiles quod diu in se faciunt differ-
re sua subiecta. **Ad** non repugnat aliquid inesse et tamen
separabile esse. et ergo bene dicitur esse quod diuersorum quedam sunt
separabiles et quedam inseparabiles. sed non est dicitur quod quedam
sunt separe et quedam insepare. quod hoc (quod separatum est ab a-
liquo) non facit ipsum differre positue. sed solum pauatiue.

Notandum Differentie se habent ad
inseparabilem differentia propria
et magis propria. quia differentia
magis propria dicitur inseparabiliter contradictione eo quod nullo modo
separari potest nec re nec ratione. quia ipsa est pars definitio-
nis. sed definitio nunquam separatur a suo definito. Sed
differentia propria licet non separetur re. est tamen separabiliter ratione. id est in-
tellecone. sicut est proprium accensum spiritui vel individui. dif-
ferenter tamen. quod species intelligi quod dem potest sine pro-
prio suo. sed non sub opposito proprio. ut sibi gratia possit

Cū ergo tres spēs differētie cōsiderēt. z cū be quidē sūt sepabiles. alie sūt inseparabiles. Et rursus inseparabiliū cū be quidē sint p se. ille sūt p accidēs. Rursus eaz q p se sūt alie sūt sūm q̄s diuidim? ḡna in spēs. alie vero sūm q̄s ea q̄ diuisa sūt specificant. vt cū p se oēs dñe sint h mōi aiatiz inaiati. sensibilibz z insensibil. rōnalis z irrōnalis. mortalis z immortalis. ea q̄dē q̄ est aiatiz z sensibilibz dñia p̄stitutina est sube aialis. est em̄ aimal suba aiatia sensibilis. ea sūt q̄ est mortalis z immortalis dñia: z rōnalis z irrōnalis diuisiue sunt aialis dñe. p eas em̄ ḡna z spēs diuidim? s. hec q̄dē q̄ diuisiue sūt dñe genēz p̄pletive sūt z p̄stitutive sp̄rum. Diuidiunt em̄ aial rōnali z irrōnali dñia. z rursus mortali z immortalī differētia Sed ea que est rationalis differētia z mortalis constitutiue sunt hominis. rationalis vero z immortalis dei Ille vero que sunt irrōnalis z mortalis irrationaliū animalū. Sic etiam z supreme substantie cum diuisiue sūt animati et inanimati differētia. z sensibilis z insensibilis. animata z sensibilis congregat ead substantiam animal p̄fecerunt. Quoniam ergo eodem alio modo quidē accepte sūt cōstitutiuē. Alio mō at diuisiue specificē oēs vocant. z his maxie opus ē ad diuisiones genēz. z ad diffinitōes sp̄rum. s. nō hīs q̄ sūm accēs inseparabiles sunt. nec magis hīs que sunt separabiles.

Nic porphiri? resumēdo quedā supius dicta suspadit quintā diuisione dicit p̄mo. q̄ cū tres mōi sp̄rum differētie (vt dictū est) cōsiderent. scz p̄muis. p̄prie. z magis. p̄prie. z adhuc cū quedā sint separabiles. q̄ dā inseparabiles p̄pter rōez ante habitā. z rursus cū inseparabiliū differētiarū q̄dam sūt p se. quedā vero p accidēs. supet alia diuisio illarū differētiarū q̄ p se sunt si compemus eas ad ea. quoz sūt differētie. quia que dā sūt diuisiue generū. vt ille sūm q̄s diuidiuntur genera in spēs. p̄tatem z nō eētā genēz diuidētēs. Alie

vero sūt p̄stitutiuē specierū. vt sūt tales sūm q̄s ea q̄ diuisione genēz accepta sūt specificant. Et h̄ patet ex p̄lariter. quia animatū z inaiatū diuidiuntur corpus. sed sensibile z insensibile diuidiuntur corp⁹ aiatum. rōnale et irrōnale diuidiuntur aial. mortale vero z immortale diuidiuntur aial rōnale sūm s̄p̄cos. z iste eedē dñie sunt cōstitutiuē. sicut aiatuz sensibilis est dñia constitutiua aialis. Est em̄ aial p̄ diffinitōem substantia aiatia sensibilis. planta aut substantia aiatia insensibilis. lapis autem substantia aiatia insensibilis. Et q̄ dicitur est q̄ sunt eedē dñie diuisiue z constitutiue. iō possit aliquid inferre dictā diuisione nō esse bonā. eo q̄ nō datur p̄ opposita. s. p̄phiri? hoc remouet ibi (Sed hec q̄ dem) dicit q̄ hoc h̄t respectu diuersoz. q̄ iste differētie p̄ sui oppōem dicunt diuisiue generū. z dicuntur cōstitutiuē specierū quādo vna earū accipit vt p̄pletiuē potētie generis aduentēs. cū em̄ ex potētia z actu cōpositū p̄pletū sit z p̄fectum spēs p̄stitutia dī. Et quibus omibz patet q̄ eedē dñie alio z alio mō sumptunt diuisiue z p̄stitutiuē. Et oēs tales vocant specificē. q̄ cū suis generibz iuncte faciūt spēs vel substantias vel specialissimas. Et sic ibi (Et his maxie) ex diuisionibz supra positis eligit dñiam h̄ intentam dicit q̄ hīs dñiis inseparabilibz p se diuisiuis z cōstitutiuis maxie opus est ad diuisionem genēz. quibz in suas p̄tates partiales diuidunt. z etiā vtiles sūt ad speciez diffinitōes. quia oēs tales a p̄ma vsqz ad vltimā colligunt ad spēs plenā diffinitōes. differētijs vero p̄ accēs inseparabilibz z multo magis separabilibz nō vrimur ad illa. z q̄ de hac intēte solū sūt ille q̄ p se sūt z substantiales

Querit̄ **E**t eadem sit dñia diuisiua generis z p̄stitutia sp̄i. **Q**uom̄ q̄ sic. z hoc p̄bat dupl. p̄mo in ductiue in singulis. q̄ hec dñia rōnale cū sibi opposita. irrōnale diuidit hoc genus aial dicendo. aial sūm aliud rōnale aliud irrōnale. z hec dñia (que est rōnale) ad dita generi p̄stituit hanc spēm que ē hō. q̄ hō sūm suā diffinitōem est aial rōnale. z ita sūt ē in alijs. **S**ecundo p̄bat q̄ si esset alia dñia diuidēs genus. et alia spēm p̄stituens. tūc spēs p̄stituta nō includeret p̄tē potestatis generis. quod tamen necērium est dicere. **E**t est ibi considerandū q̄ dñia sūm sūm naturam diuidit genus q̄ p̄stituat spēm. quia non potest irelligē q̄ p̄stituat spēm nisi iam exierit generis potestare per diuisionem potestatis generis. a quo magis sumptuz est nomen differētie. put est vnum de quinqz predicabilibus. vt infra magis declarabitur.

Arguitur **O**pposita nō possūt vni p̄uenire. s. diuidere z cōstituere sūt opposita. q̄ nō sūt idem in differētia. **D**ino. p̄bat. q̄ diuisio est causa corruptōnis. z constitutō est cā generatōis. **Q**uom̄ q̄ opposita bñ possūt vni p̄uenire respectu diuersoz. z sic est h̄nam rōnale est diuisiū respectu generis. scz animalis. et est constitutiuum respectu speciei scz hois

Notādum **D**uplex ē diuisio. q̄ dā est in diuersas res. z illa diuisione mēbra nō p̄nt realiter coincidere. vt p̄z p̄ vnam conditōnem bone diuisionis. **A**lia est diuisio eiusdem rei in diuersos eius modos. z in illa mēbra possunt coincidere sūm rem sicut p̄us etiam patuit de diuisione vniuersalis

abilium

et talis est vltima diuisio dñtie. qz est ea dē dñtia realk que genus diuidit. 2 spēm constituit. s3 alia ratōe dī diuisiua 2 pstitutiua. vt patuit

Si Genus totū est in qlibet spē. q nō diuidit in species p dñtias. Cōsequētia tenet. qz si diuidet ref. tūc fm vnā partē eēt in vna spē. 2 fm aliam partē in alia. Hñs pbat. qz p dñcat vt totū de qlibet spē. q etiā vt totū cuilibet inest. qz p dñcat de fundatur sup inē. **Q**dm q genus est in qlibet spē fm totā essentia. que indiuisibilis est. sed nō totalr vel fm totā potestare. 2 iō nō diuidit fm cēntiam. s3 fm prātem

Et quādo dī. dñie p rinent in prāte generis. vt dicit porphiri. q nō st diuisiue prātis eius. Cōsequētia tenet. qz qd p rinet in alio nō diuidit ipm. **Q**d3 q dñtie nō diuidit gen^o in qntū st in prāte generis. s3 in qntū st accepte p intellectū. 2 educte de prāte gñis.

Si Differentie sunt stri later. vt in copotēū in aīa tū. 2 ceterē sūt diuisiue generū. 2 nō st pstitutiue spēs. vt patz in arboze porphiriana. q nō sp eadē dñtia est diuisiua gñis 2 pstitutiua spē. **Q**dm q iste dñtie vtiq3 constituit spēs. licet nō iā positiua ea rōp sūt nobis incognita. 2 q etiā dñie ille p cantur nobis nominibus puatiuis

Quare dñtie magis vocant specifica a constitutiōe. q3 genericē a diuisione. Dicendū q ideo. qz constituit 2 diuidere sunt duo actus dñtie conuenientes sibi quodam ordine. sic qm^o presupponit alium. 2 quia constituit est vltimus act^o ideo ab illo sumitur denotatō. Et est aduertendū qz facere differre magis p riet dī effectus sequens ad act^o differētie q3 dī differētie actus. quia ex eo q differētia ratōne oppōis (quam habet ad aliā) diuidit gen^o et diuidendo constituit speciem habet q facit differre speciem constitutam per ipsam a spē constituta p oppōsitam differētiā

Si Sensibile est differētia diuisiua generis. 2 tamen non est constitutiua spē. ergo non omnis differētia dī specifica a specie. quam pstituit. **S**ecūda pars antecedentis probatur. quia constituit gēnus scz animal. Dicendū licet animal non sit spēs specialissima. est tamen species subalterna. quod sufficit ad hoc q differētia pstituens ipsum vocetur specificā. **Q**uando dicitur. habemus in p muni vsu loquendi q quedam sunt differētie specificē. 2 quedā genericē. Dicendum q tunc differētia dī specifica q constituit speciem specialissimam. 2 non subalternam sed hic dicitur specifica a spē. nedum specialissima. s3 etiā subalterna.

Querit Utrum genus possit p dñcat de suis differentijs diuisiuis dicen do. rationale est animal. irrationale est animal. Dicendum q non proprie loquēdo vt dicit philosophus quarto metaphice. 2 q rto thopī corum. quia fm Auicennā gen^o intelligit sicut ens extra essentiam eius. eo q cōceptus generis est alius a cōceptu differētie. **P**rociū notanter (proprie) qā si capiat dñtia iproprie p spē quam constituit. sic genus de ea p dñcat possit. sicut p dñcat de specie

Arguit Omne diuisum p dñcat de suis mēbris diuidit b. sed gen^o ē diuisum respectū suarū dñtarum. agitur 22 Dicendum q maior est vltēr falsa. vt patet

de diuisione. in partes integrales. Posset tamen dici q genus etiam vt genus est aliquo modo p dñcat de suis dñtīs diuisiuis. **E**t qñ querit. quā p dñcat. dicendū fm doctore sanctū in de ente 2 essentia. q p dñcat tōe inordinata. s. illa que assimilaf p dñcatōi q subiectū p dñcat de sua passione. ppter duplicem puenientia bñcānde reptā. sicut q vna ē inordinata. ita 2 alia p rima puenientia. quia sicut subiectū est extra p mariū intellectū passionis. 2 passio est oīno extra intellectū subiecti. ita sūt gen^o est extra pceptū p mariū dñie. 2 ecōtra dñia est penit^o extra pceptū gñis. **S**ecūda puenientia ē. quia sicut p riuū est quale spū fluēs ex ei^o pncipijs. ita dñtia est qle generis. egrediēs ex generis potestare.

Si P h s t e r t i o metaphice dī. q ens non est gen^o quia p dñcat de suis dñtīs diuisiuis. ergo nullū gen^o p r p dñcat de suis dñtīs diuisiuis. **Q**dm q p h s non interimit absolute ens ideo esse genus. quia p dñcat de suis dñtīs. s3 ideo qz p dñcat de suis dñtīs quidditate. eo q nihil est qd entis subterfugere p r. modo nullū genus sic p dñcat de dñtīs quali existēs de rōe 2 p mario intellectu dñie qz gen^o sumit a materia. dñia vero a forma. sed materia nō est de p mario conceptu forme

Quas etiam determinantes dicūt. differētia ē qua spēs abundat a gñe. homo em̄ ab aīali plus h3 ratōnale 2 mortale: aīal em̄ ne q3 ipm nihil horū est. **N**ā vñ habebūt spēs dñtias. neq3 em̄ oppositas habet. nā in eodem simul habebūt opposita. sed quēadmodū p bant potestate quidē oēs hab3 (que sūt sub se) differētiā. actu vero nullam. **E**t sic neq3 ex his (que non sunt) aliquid sit. neq3 opposita circa idem sunt

Ista est tertia ps huius capituli. in qua porphiri^o ponit diffinitōes dñtie magis p rite. **E**t diuidit in qñ q3 ptes fm q quinq3 ponit diffinitōes. que pcedūt in pcessu. pma ps subdividit in duas. quia pmo ponit p mām diffinitōem. sedō mouet dubiū. 2 soluit ipsum ibi. **N**ā vnde. **Q**uo ad p mū dī qz p r p a t e r t i c i d e t e r m i n a t e s. i. d i f f i n i e n t e s d ñ t i a m d i c u n t. d ñ t i a e s t q u a a b u n d a t s p e s a g e n e r e. q d p b a t e x e m p l a r i t e r 2 i n d u c t i u e. qz homo cū sit spēs tñ abundat ab aīali. qd ē genus hñs differētijs rōale mortale. aīal em̄ fm q genus ē sive fm se acceptū nihil horū est actu. quia si aīal fm seipm eēt rōnale vel mortale. tūc non posset p r a b i p e r illam differētiā irrationale. 2 si fm se esset irrationale. non posset contrahi per istam dñtiā rationale. **S**3 cir ca hoc posset esse dubiū vñ spēs habeat illas dñtias. qz non possunt eas habere a genere. quia sic essent in genere re. 2 opposita essent in eodem. quod est impossibile. nō etiā a nihilo. quia nihil nullus est causa. neq3 a seip s i s. quia nihil est constitutum sui ipsius. **A**d hoc re s p o n d e r p o r p h i r i u s qz species illam differētiā qua a genere abundat habet a genere. 2 opposita sunt in eodem fm potentiam sive fm potestatem. quia fm q p e s

quidē

quidē

ad dī

illa 6 cada parte

ad dī

ripateci pbat gen? hz ambas dntias pte. actu ve ro nulla. z sic no sequit incoenies. s. q habeat dntiaz a nihilo. vel q opposita sunt in eodem

Ar Sola spes diffinit fm Boetii. hz dntia no est spes. q no pr diffinit. Sinor pbaf. qa spes et differetia sunt distincta pdicabilia. **Ad** q sola spes diffinit diffinitone eentiali. capiend diffini toem pprie. tamen multa alia possunt diffiniri diffini toe accentali z descriptiua. z sic etia eiusde possunt esse plures diffinitoes descriptiue notificantes diuersas. p pterates diffinitu. z hoc modo ponuntur a porphirio quinqs diffinitoes differentie

Querit Quomodo exponit ista pma diffi nio dntie. **Ad** qm q pr duplr exponi. vno mo sic. differentia est qua abundat spes a genere. i. differentia est vte qd ponit tur in diffinitoe spci vltra genus. sicut cum dr. homo e aial ronale. ibi (ronale) est differentia hois. z ponit vlt r. Genus in diffinitoe hois. Secdo exponitur. i. differetia e qua spes actu z intellectu plura includit q gen?. Nam spes includit actu z intellectu omnes differetias que includuntur in suo genere actu z intellectu. z vltra hoc spes includit actu z intellectu illa differentia per quam genus ptabitur ad esse speciei. Unde aliquid includi in alio actu e. z ipm ibi includi vt formaz eentiale. id est includi eentiali z formaliter. Sed aliquid includi intellectu est ipsum includi tanq illud sine q non potest intelligi.

Ar Ista diffinitio puenit alteri. ergo non est bona. Ans pbaf. q conuenit pprio. quo spes a genere abundat. quia spes habet propriu z non gen?

Ad qm sicut dicitur est q abundare in pposito est act u z intellectu plus habere. sed pprium no est de intel lectu speciei. ergo p ipm spes non abundat a genere. sicut p differentiam. que vltra genus includitur in diffi nioe quid dicitur a speciei.

Ar Genus plus pdicatur de pluribus q species vt dicit in de coitribus. ergo non abundat spe cies a genere. sed magis econtra. **Ad** dicenduz q consequentia non valet. quia abundare in pposito non est plus pdicari de pluribus. s. est plus habere vl includere. spes autem includit vna differetiam. quaz genus eo mo no hz. ergo p differetiam ab eo abundat re dicitur. **Ad** q quando replicatur. porphiri? postea in de punitatibz differetia sctra inter genus z species dicit q genus vltra spem abundat differetijs. ergo h inconuenienter dr oppositum. cu hoc videatur impli care. Dicitur q abundare capis duplr. vno modo coi ter. vt est quocuzq modo plus habere. z sic loquit por phirius postea. quia vt sic genus habet duas differen tias ad minus potestate. Alio mo capitur pprie vt sus perius diffinitum est. z sic in pposito species dr abun dare inquantu plus continet continentia actuali. licz genus plus pteat pntentia virtuali

Ar Genus habet vnam differentiaz actu. z duas potestate. ergo abundat differetia a specie. **Ad** net consequentia. quia species habet soluz vna differentiam actu. z nullam potestate. euz consistat in arhamo quando est specialissima. Antecedens probat ur in exemplo. quia animal est gen?. z habet actu vna differentiam. scz sensibile. z duas potestate. scz ratona/ le z irrationale. **Ad** dicendum q sensibile non est dntia

constitutua animalis. neq actu in aiali includit inqntum gen? est. s. inqntu spes. z io aial inqntum gen? est nulla hz dntiam actu. licet pte habeat duas

Ar Si spes abundaret dntia a genere. vel illaz has beret a se a genere vl a nihilo. sed nullu illoz est dicendum. igit. **Ad** q ex sufficienti inductoe relinquatur nota. Sed mior pbatur inductiue. no a se quia sic id effer constituens seipm neq a genere. vt suffi cienter p porphirium pbatur. nec etiā a nihilo. quia nihil nullius causa esse potest. **Ad** dicendū q porphirius illam instantiam in textu mouet. z etiaz soluit dicens. q spes non hz illam differentiam a se. nec a nihilo. sed a genere. **Ad** ad iprobatoem responder. q due differetie opposite sunt in genere potestate. no aut actu et ex hoc nullum sequit incoenens. **Ad** est talis potestas no cause materialis efficientis vel finalis. sed fo malis. quia (vt beatus Thomas dr) genus feat alu qua formā. non tamen determinate illam vel illa. Est ta men verum q vntas generis assilatur vntati materie et potestas eius sue potestati. q sicut potestas materie formabilis est per formam naturalem ad ee pfectum z distinctu in re naturali. sic potestas generis ptabitur est p differentia pcientem spectem

Ar Idem est esse in genere z sub genere. sed dntie no sunt sub genere. q non sunt aliquo mo in genere. Sinor pbaf. qz si eent posite sub gne. tuc piciparet ipm gen?. z sic no eent simplices. qd tamē iugius pbatur est. **Ad** qm q esse in gne z sub gene re vno modo id e sunt. sed non oibus modis. **Ad** qn qz modis dr. aliqd ee in genere. vno mo sicut picipas est in participato. z sic spes sunt in genere. z isto modo est idem ee in genere z sub gne. Alio mo sicut via est in genere rerum. z sic motus est in genere p suū terminuz. quia p hunc terminat ad res certoz generum. **Ad** q sicut constituens est in constituto. z sic materia z forma sunt in gne substantie. Quarto sicut pncipia a quibus fluunt nature generum. z sic vntas z punctus sct in genere qntitatis. **Ad** qro aliquid est in genere fm potesta tem. z sic dntie sunt in genere.

Ad diffiniunt autem eam. z hoc mo dntia est. que de pluribus z differetibus specie in eo quod quale sit predicatur. rationale em et mortale de homine pdicatur in eo quod quale est homo dr. sed no in eo quod quid est. quid est em homo interrogatis nobis. conueniens est dicere animal. qle aut animal inquisiti. quonia ratonale z mortale est con uenienter assignam? **Ad** rebus em ex materia z forma pstantibz. vel ad similitudine pportone qz materie ac forme pstitutem habetibus que admodu statua ex materia ere. ex forma aut figura. sic z homo communis z specia lis: ex materia quidē similiter pportonabi

abundat a...

aliquid dicitur...

margin notes on the right edge of the page.

literq; p̄sistit ex genere. ex forma autē differētia. totū autē hoc aīal rōnale mortale hō ē quemadmodum illic statua.

Nic ponit scđam diffinitōem differētie dataz de ea in rōe p̄dicabil. 2 diuidit in duo. nā p̄mo ponit diffinitōem. scđo pbat dñāz p̄dicari in q̄le. ubi (qd ē em) dicit p̄mo q̄ logici etiā diffiniūt dñāz hoc mo. dñātia est qđ p̄dicat de plurib; sp̄e dñātib; in eo q̄ q̄le. scđo rōnalez mortalez p̄dicat de hoīe in q̄le. 2 nō in eo qđ quid est. Et hoc pbat duplr. p̄mo. q̄ illud p̄dicat i quale qđ uenietē r̄ndetur ad interrogatōem factā p̄ quale. s; sic est de dñā. q̄ euz interrogat a nobis qđ est hō. uenietē r̄ndetur aīal. s; interrogatī q̄lis ē hō uenietē respōdem? ē rōnalis mortalis. Scđo pbat idem. quia differētia in compōe sp̄e h; se per modum forme. q̄ habet se p̄ modum q̄lis forme qm̄ est qualifica re. Ans probatur p̄ se. quia sicut in artificialib; res p̄stituit ex materia 2 forma. vel ex his q̄ p̄portōem hñt cum materia 2 forma. sicut statua p̄ponit ex ere tanq; ex materia. 2 figura tanq; ex forma. sic sp̄es logica p̄ponit ex genere tāq; ex materia. 2 ex differētia tanq; ex forma. In hoc totū (aīal rōnale) est. sicut es 2 figura ex quibus cōponit statua. quia sicut figura determinat 2 actuat ipsum es. ita differētia contrahit 2 actuat ipsum genus.

Querit̄ **U**trū ista diffinitō differentie in rōe p̄dicabilis data sit in oibus conuenietē assignata. **D**icendum q̄ illa diffinitō debite intellecta est sufficiens 2 bona. p̄t; q̄ uenit omī p̄tento sub diffinitō. 2 facit diffinitū differre a quolibet alio. nā p̄ h; q̄ dī (quod) intel ligat̄ vniuersale loco generis. vel etiā intelligat̄ p̄ illud quādo dī de plurib;. q̄ p̄prium vniuersalis est de plurib; p̄dicari. sed p̄ hoc q̄ dī (de plurib; sp̄e dñātib;) differt a sp̄e. 2 p̄ hoc q̄ addit̄ (in eo q̄ quale) differt a genere qđ p̄dicat̄ in quid. 2 p̄ hoc etiā differt a p̄p̄io et accidēte. q̄ illa p̄dicat̄ in quale accidēte. differētia vero in q̄le essentialē. qđ est p̄ncipalibus. q̄ sumit a forma substantiali. 2 sic ponit hīc quale

Utrū p̄dicabile debz dicere totūz eē illius de quo p̄dicat̄. sed dñātia nō dī totū eē sp̄e. q̄ nō est p̄dicabile respectu speciei. **P**ino; probatur. q̄ si sic sp̄es posset diffiniri p̄ dñātia absc; genere quia ad diffinitōem sufficit q̄ dicat totum eē diffinitū. **S**ed licz dñātia nō dicat totū eē sp̄e simplr 2 omnib; modis. q̄ sic genus sup̄flueret in diffinitōe sp̄e. dī tū totum eē eius fm̄ illū modū eēndī quo dat esse sp̄e et est p̄dicabile respectu sp̄e. quia dī totūz eē formāz et contrahens speciem

Pars nō p̄dicatur de toto fm̄ p̄m quarto thopicoz. sed differētia est pars sp̄e. ergo nō p̄dicatur de sp̄e. **D**icendum q̄ differētia cōparat̄ ad duo. vno mō ad genus qđ p̄trahit. 2 sic h; rōnem p̄tis. Alio mō comparat̄ ad sp̄em de qua p̄dicatur et sic habz rōnem totius vltis. **U**el dōm q̄ duplex est pars. sicut dicitur est de gñe.

Bona diffinitō conuenire debz omī p̄tento sub diffinitō. sed ista non est h̄mō. ergo non ē bona. **P**ino; probat̄. quia nō cōuenit differētie vltimē. que conuertibilis est cum sp̄e. quia non p̄dicat̄

cat̄ de pluribus differētib; sp̄e. **D**icendum q̄ duplex est differētia. vna est que cum aduenit generi cōstituit sp̄em subalternā. 2 illa differētia vocat̄ generica seu cōuertibilis cum gñe. sicut sunt ille differētie. que mediāt̄ inter genus gñalissimum 2 genus subalternum quod immediate ponit̄ supra sp̄em sp̄ealissimāz. **A**lia est differētia. que cum aduenit gñi constituit sp̄em sp̄ealissimā. sicut rōnale respectu homis. **S**ic hīc solū diffinit̄ dñātia gñea. que sumitur ab actu p̄fectissimo ipsius differētie. qui est diuidere diuisuz ad infra 2 nō ad latus solū vt facit dñātia sp̄eifica. ergo etiam p̄fectissime est differētia. sed nomē p̄ se posituz stat pro suo significato p̄ncipaliori 2 famosiori. **U**nde duo act; cōueniūt differētie. p̄mus est diuidere seu facere differre et ab isto actu nomē dñātie est impostum. 2 p̄mo cōuenit differētis generalibus. quia plura faciunt differre quia faciūt differre generaliora ab inuicē. **S**cđo act; est constituere. quia dñātia cum gñe constituit sp̄em. 2 ille actus p̄ plus uenit sp̄eificis dñātib; s; nomē dñātie vt p̄dicabile est magis sumit̄ ab actu p̄mo q̄ secūdo.

Utrū quādo replicat̄. q̄ Dorphirū dat exēplum de differētia sp̄eifica. ergo videt̄ q̄ ista diffinitō. **D**icendum q̄ rōnale positū loco exēpli fm̄ Dorphirū nō ē dñātia vltima. quia ip̄e loquit̄ fm̄ op̄inonem Platōnis. q̄ posuit aīal rōnale genus homis 2 deoz. **N**ā in libro d̄ deo Socratis dī. q̄ demones sūt aīalia corpore aerea mēte rōnalia. tempore eterna. **S**ed quia hoc sup̄ius reprobatū est. ideo ponēda sunt alia exēmpla. vt sunt sensibile corporeum aīatum. 2 ē

Differētia sp̄eifica est p̄dicabile 2 nō nisi diffinitō. ergo diffinitō differētie debz sibi p̄uenire. **D**icendum q̄ hoc non optet. quia sufficit q̄ diffinitō cōis analogi cōueniat p̄ncipaliori scato fm̄ se totam 2 posterori quo ad aliquas eius p̄tes. neq; p̄ dī dī q̄ differētia sp̄eifica p̄tineatur sub sp̄e. quia habz distinctū modū p̄dicandi. q̄ p̄ncipaliter distinguit p̄dicabilia. **O**ctia quia sic eadem rōne differētia generica poss; contineri sub genere. 2 sic essent tū quat tuoz p̄dicabilia

Illud quod dicit̄ eēntiam 2 quid dītatē alī cuius hoc p̄dicatur de eo in quid. sed differētia dicit̄ quid dītatē sp̄e. ergo p̄dicatur in quid de sp̄e. **D**icendum q̄ dñātia fm̄ rem dīcat quid dītatē 2 eēntiā sp̄e. nō tū dī illā fm̄ modū scā dī. q̄ dī eam p̄ modū forme. cur? est q̄lificare. q̄re etiāz in quale p̄dicat̄. nō qđ ē accidēte s; eēntiale

Notandum **D**uplex est quale. scz eēntiale 2 accidētale. **Q**uale eēntiale ē illud qđ est de eēntiā 2 diffinitōe quid dītatē illius de quo p̄dicat̄ scans p̄ modum forme. sicut rōnale est quale eēntialis le hoīs. quia ponit̄ vt ps formalis in diffinitōe homis dīcēdo homo est animal rōnale. **S**ic quale accidētale ē illud quod non est de eēntiā eius de quo p̄dicat̄. **E**t est duplex. scz sp̄e. quod scz fluit ex p̄ncipiis eēntialibus sp̄e. sicut r̄sibile respectu hoīs. 2 q̄le in dīuidui. qđ fluit ex p̄ncipiis p̄plexionalibus in dīuidui sicut est accēs cōe. vt album nigrum

Plus dicit̄ septimo metaphisice. q̄ omēs partes diffinitōis sunt formales. ergo nulla ps ei potest esse material. **E**t p̄firmat̄ quia fm̄ **A**ristotele scđo phisico p̄ p̄tes diffinitōis reducunt̄ ad gē

222

226

Differētia generalis dicitur duo act;

222

q̄d fluit ex p̄ncipiis p̄plexionalibus in dīuidui

c. ij.

nus cause formalis p qd videt immut q materia no po nit in diffinitone... Om ad ambo sil. q licz ocs pres ppare ad diffinitu sint forme vel formales...

Phs scdo de aia noiar for:ma qd qd est ee rel id est diffinitoem. no aut materia. Om q forma d: qd qd est esse. no qa materia pcurrat sed io. qz forma est pncipalioz ps z completiua diffinitois...

Os z figura in statua realr distinguunt. sz genus z dña no realr distinguunt in spe. qz ista copatio porphiri est falsa. Dno: probaf. qz gsnus sps dñtia in eo de dicitur candē eñtiam...

Describunt aut hmoi dñtiam hoc modo. Differentia est quod aptus natum est dividere ea que sub eodem genere sunt...

Nic ponit terciā diffinitoem dñtie. z cū hoc declarat cā in exemplis dices. qz pparhetici describūt dñtiam isto mō. Dña est qd aptū natū est dividere ea q sub eodē gñe sunt...

Querit Quare Porphirius in ista diffinitōe vtrū aptitudine. cū tamē in alijs sp sit vsus actu. Om qz ideo. quia actualis diuisio accidit dñtie...

Notandū Dicitur diffinitio solz ex sic ponit. Dña q ē apta natura dividere gen? z ea que

sub genere posita st. i. spēs. sed aliter dñe diuidit gen? z spēs. Genus em diuidit. qz ptas gener? p ipas pñf. sz diuidit spēs positas sub gñe...

Sortes z plato ponit sub eodem genere. quia sub aiali. z tñ no diuiditur oppositis dñtīs qz illas non hñt. Om q dña est apra nata diuidere ea que ponit sub eodē genere positōe formali...

Illā (que sub eodē genere posita sunt) st? spēs sz dña no est apra nata diuidere spēs. qz diffinitō erit falsa. Dno: probaf. qz spēs ē diuisibil? z pñfens in aithano qñ est spēalissima...

Accidētia pñtia st? apra nata diuidere genus et ea que sub genere posita st? qz ista diffinitō puenit alijs. Pñs probaf. qz rñibile diuidēs anīmal distinguūt hominem ab omnibus alijs animalibus...

Assignat etiam hoc mō. differentia ē qua differūt a se singula. nā fm genus non differunt. sumus em aialia nos et irratonalia sed additum rationale separat nos ab illis...

Nic ponit Porphirius quartam diffinitoem differentie. que conuenit sibi fm q est actu in specie. z datur de differentia fm proprium eius effectum. qui est facere differre speciem quam constituit...

Questiones

quod aptum naturae est dividere genus. et ea que sub genere posita sunt etiam proprie veniunt quod dicimus aialium aliud risibile. aliud non risibile. Et contra similiter veniunt proprie. quod risibile homo differt a lingulis speciebus. Sed ista definitio solum veniunt dicitur magis proprie. ideo dicitur Porphyrius quod proprie veniunt magis intrinsece speculantes et per se veritates que solum dicitur magis proprie veniunt. dixerunt quod dicitur est que producit ad esse rei seque species et eius quod est esse rei proprie est. et esse proprie definitiois quod dicitur vel definitiva. et non integralis. quod esse rei est indivisibile.

Ar Genus producit ad esse species et eius quod est esse rei pars est. ergo non tamen dicitur. Ans patet. quod species constituitur ex genere et dicitur. **Q**uod genus non producit ad esse species. sed magis producitur per dicitur ad esse species. quia genus est quoddam commune et confusum specificabile et trahibile. sed dicitur est quoddam actualis specificas genus et ad esse determinatum trahens.

Ar Accidens non producit ad esse rei. sed dicitur est accidens. ergo non producit ad esse rei. **Q**uod dicitur est probat. quod dicitur consequitur genus sicut proprium speciem. sed proprium est accens species. ergo dicitur erit accidens generis. **Q**uod dicitur differetia non est accidens formam. sed solus habet modum accidentis. neque est sicut de proprio quod genus habet esse substantiale prescribibile per dicitur sicut materia per formam. et ergo dicitur non consequitur esse completum generis. sicut proprium consequitur esse completum speciem. neque est species plus potentialis substantialis sed solus accidentalis. **Q**uod autem dicitur substantialis formam rem sit substantia per quod nisi sic definitioes substantiarum essent per accidentia.

Ar Si dicitur producat ad esse rei sequeret quod ipsa sola sufficeret constituere definitioem species. **Q**uod probat. quia dicitur totum esse rei ad cuius esse concludit. **Q**uod dicitur quavis dicitur dicitur totus esse species. non tamen dicitur illud per modum totius sed per modum forme tamen et ergo necesse in definitioe cuius dicitur ponit genus. quod per genus esse rei inchoatur. sed per dicitur finaliter completur et sic illa duo sicut vnta sufficienter explicat quod dicitur rei.

Ar Ita definitio veniunt esse efficienti. que tamen non est dicitur. ergo non est bona. Ans probat. quod concludit ad esse rei. et effectus. **Q**uod dicitur quavis efficiens producit ad esse rei ut extra in secula. non tamen ut causa in secula. nec est proprie rei quod non ingreditur effectum formam substantiam sed solum formam suam virtutem.

Quod dicitur proprie quod dicitur dividitur. nam et dicitur quod solum alicui species accidit et si non omni proprie dicitur. ut homini medicum esse vel geometra. Et quod omni accidit et si non solum quocumque modo homini esse bipede. Et quod solum et omni et aliqui ut homini in senectute canescere. **Q**uod dicitur proprie et quod solum et omni et proprie quocumque modo homini esse risibile.

Ar Istud est quartum capitulum illius tractatus primi. in quo Porphyrius definitur de quarto predicabili quod est proprium. Et dividitur in tres partes primum capitulum. in prima ponit modum ipsius proprii. In secunda remouet quoddam dubium. ibi. Nam et si non semper. In tertia dicitur

Indicabiliu

que acceptioem proprii hic intentat. ibi. (hec autem proprie.) Quo ad primum dicitur. quod proprie dividitur proprium quadripartitiam. i. quadruplur siue quatuor modis. Primum modo dicitur proprium quod solum alicui species accidit. sed non omni in diuiduo illius species. sicut esse medicum veniunt solum homini et non omni. Secundo dicitur proprium per oppositum ad predicatum quod solum seque accidit omni homini sed non solum. ut esse bipede omni homini accidit sed non solum. quia etiam veniunt auiibus. Tertio modo dicitur proprium quod veniunt omni solum sed non semper. sicut canescere hoc modo accidit homini. quod conuenit omni homini solum sed non semper. quia tamen in senectute. Quarto modo dicitur proprium quod omni solum et semper veniunt. sicut risibile veniunt homini.

Notandum Proprium veniunt omni dicitur sequitur genus et speciem et dicitur et procedit accidens. Ratio primi est. quod genus et species predicantur in quod proprio proprie predicat in quale. sed quod est ante quale. Et sequitur speciem. quia proprium sicut ex principiis species. sed illud quod ex principiis alicuius estatur ordine nature est posteriorius eo. Et sequitur dicitur. quia dicitur predicat in quale essentiali. proprium vero in quale accidentali. Sed procedit accidens. quod proprium conuenit proprie predicat de suo subiecto. accidens proprie non conuenit proprie. quare ante est ante non conuenit proprie.

Querit Et distinctio Porphyrii in quatuor modis sic veniunt assignata. **Q**uod dicitur sic quod proprie per sufficientem entiam. quia omne proprium aut est simpliciter aut formam quod si simpliciter sic est quartus modus. Si formam quod in quantum seque dicitur a proprio simpliciter. hoc est tripartitum. quia vel deficit in hoc quod est omni et sic est primus modus. aut in illa pericula solum si sic est secundus modus. vel in illa pericula semper. et sic est tertius modus. Vel possit sic sufficientia colligi. quod omne proprium aut est conuenit cum suo subiecto. aut non. Si primum hoc est dupliciter. quia vel semper inest suo subiecto. vel aliquando. et aliquando non. si primum sic est proprium quarto modo. si secundum sic est proprium tertio modo. Si non est conuenit cum suo subiecto. hoc est dupliciter. quia vel habet se in plus quam suum subiectum. vel e contra subiectum habet se in plus quam proprium. si primum sic est proprium secundo modo. si secundum sic est proprium primo modo. **Q**uod illa diuisio sit veniunt ordinata proprie. quia primo loco ponitur acceptioes proprie maiores habentes veniunt cum proprio quarto modo. et sic gradatim sit descendus ad proprie proprie acceptioes istius predicabili quod est proprie quarto. et consequitur speciem ratione fore. Et quod proprie quod proprie ana logice dicitur de istis quatuor modis. quod dicitur de tribus primis acceptioem proprie formam quod magis vel minus accedunt ad dicitur verum proprie. quod est proprium quarto modo.

Ar Aristoteles primo thopicorum ponit tamen tres modos proprie. scilicet proprie simpliciter. quod et ad aliquid. quod male dicitur Porphyrius. quod dicitur dividitur proprie quadripartite. **Q**uod dicitur quod sub tribus modis proprie ponit. primo thopicorum consequitur proprie proprie quatuor habet positos. quod proprie simpliciter vocat proprie quarto modo. et proprie quod proprie tertio modo. Et sub proprio ad aliquid consequitur proprie duos modos habet positos. quod illi sunt ad aliquid proprie. scilicet in ordine ad species. scilicet proprie primo. aut in ordine ad individua. sicut proprie secundo modo.

Ar Quare proprie primo modo veniunt solum et omni. **Q**uod dicitur quod idem. quod proprie primo modo oritur ex principiis proprie vnus determinate speciem contingenter. tamen in quantum igitur consequitur principia speciem determinate in

Quod dicitur

Marginal notes on the right side of the page, including the word 'Querit' and other commentary.

foli. sed inq̄stum cōsequitur illa p̄tingenter nō oportet q̄ in sit ōnibus indiuisis. 7 hoc mō esse medicū vel esse geometrā est prop̄uz hominis. q̄a cōsequitur p̄ncipia hu mane nature que s̄t aīa 7 corpus mediāte intellectu 7 volūtate. 7 quia hō p̄tingēter applicat illa p̄ncipia ad studiu. ideo nō ōmī cōpetit. sed solum illi qui studet talem artem.

Ar Spēs equaliter est in ōnibus indiuisis. ergo e tiam prop̄um p̄rio mō. Tenet p̄sequētia. q̄a illud centralia p̄ncipia sp̄ei p̄sequitur. **Q̄d** m q̄ illud qd̄ inest sp̄ei essentiali 7 de necessitate. hoc inē ōnibus indiuisis spectet. sed nō opz de illo qd̄ inest cōs r̄tingenter. sic aut̄ est de p̄rio p̄mo modo. sicut esse me dicuz inest hōini ex applicatōne intellectus per volunta rem ad studiu. que applicatio est p̄tingens. q̄a volū tas applicat intellectū libere. neqz in ōnibus eodē mō do intellectus ad studiu applicatur. sed fm̄ diuersas in clinatōnes diuersi afficiūtur diuersis studiis.

Ar Esse medicū puenit canibus. ergo nō soli hōi ncedens pbatur p̄ illos cōes versus. **Q̄d** i tione bona sunt in cane bis duo dona. Est lin gua medicus dnoes fidelis amicus 7c. **Q̄d** m q̄ cē medicū puenit canibus a natura. nō tamē ab arte me dicine que acq̄ritur p̄ studiu 7 laborem. Unde canis naturalr̄ habet linguā siccam 7 calidā. gr̄a siccitat̄ ex trahit malos humores. sed gr̄a caliditatis facit cōref cere carnes.

Ar Esse medicū ab arte puenit ōni hōini. pbatur. q̄a ōmīs hō est aptus natus esse medicus. **Q̄d** m q̄ est medicū cōuenit ōni hōini fm̄ nature aptitudinē. q̄a ōmīs homo est susceptiu 7 medīs cine. sed nō puenit ōni hōini fm̄ artem seu habitum: q̄a nō ōnis homo hēt habituz medicinē. **Uel** dōm q̄ esse medicū vt est prop̄iu p̄rio modo nō debet dicere aptitudinē. sed actum.

Querit Quid sit prop̄iu secūdo modo. **Ar** **Q̄d** m q̄ est illud qd̄ cōuenit ōni ni p̄tento sub specie. sed nō soli illi sp̄ei. sicut esse bipedes puenit ōni hōini. sed nō soli.

Rō est. quia p̄sequitur p̄ncipia p̄munia sp̄ei ex neces sitate. 7 q̄a cōsequitur p̄ncipia p̄munia. ideo nō soli con uenit. sed q̄a de necessitate sequitur. ideo puenit ōni in diuisiō. sicut exemplū est de hoc qd̄ est esse bipedem. qd̄ nō fuit ex p̄ncipiis hominis inq̄stum hōmō. neqz ex p̄ncipiis auū fm̄ q̄ hōmō. sed fuit ex illis fm̄ q̄ cōue niūt in aliquo p̄muni inuoluto q̄a sez in eis est forma redrens talem dispōnem materie ad exercendū opatio nes sibi debitas. s. ad gradieduz duob 7 pedibus

Ar Bipes nō accidit hōini. ergo nō est. p̄p̄iu se cūdo mō hominis. **Ar** ncedens pbatur. q̄a bipes imprat hēre duos pedes. sed pedes s̄ p̄tes in tegrales substantie que nulli accidūt. **Q̄d** m l3 bipes ex p̄notato imprat duos pedes. t̄ ex fcatō imprat hēre duos pedes qd̄ accidit hōi. q̄uis sibi n̄ accidāt pedes

Ar Nō oīs hō hēt duos pedes. ergo cē bipedē nō accidit ōni hōini. **Ar** n̄ p̄z de illis hōibus qui s̄ trūcati vno v̄ abobus pedib 7. **Q̄d** m q̄ esse bipedē capitur dupl̄. Vno mō vt dicit actum. et sic nō oīs hō est bipes. neqz vt sic ē aliquo mō hōim p̄ p̄iu. **Ar** lio mō capit vt dicit aptitudinē vt sez idz est qd̄ aptuz natū hēre duos pedes. 7 sic puenit ōni hōi. vno vt sic hō (qui nō h3 aliquē pedē) ē bipes. Ex quo

p̄z. q̄ aliter cap it accidit hīc 2 in p̄mo mō. q̄a hīc cap tur vt dicit aptitudinē ad actuz. sed in p̄mo capitur vt dicit actuz. 7 ergo dem̄ est q̄ medicū esse actu ē p̄p̄iu p̄mo mō. hīc vero d̄: q̄ esse bipedes aptitudinē. est p̄ p̄mū secūdo modo

Ar Aptitudo ad actū ē prop̄uz q̄rto mō. ergo ma le ponitur hīc p̄ p̄p̄o secūdo mō. **Ar** n̄ pbatur. q̄a risibile dicit aptitudinē ad ridendū. 7 est p̄ p̄mū q̄rto mō. **Q̄d** m q̄ aptitudo ad actuz est p̄o p̄mū q̄rto modo respectū subiecti ad eū. nō tamē respe ctu cuiuslibz subiecti. Sicut exēplū gr̄a aptitudo sen tiendi est p̄p̄mū q̄rto modo aīalis. 7 tamē est prop̄uz secūdo mō hominis. sic etiā esse bipedē vel aptitudo ha bendi duos pedes respectu alicui 7 cōmūnis inuolati. posset dici p̄p̄mū quarto mō. sed tamē est prop̄um se cundo modo hominis.

Querit **Ar** tertia acceptio p̄p̄mū sit hēs ne posita. in qua dicit. prop̄uz q̄r to modo est. qd̄ puenit ōni soli l3 nō semp. **Q̄d** m q̄ sic. 7 ratio eius est. q̄a tale prop̄ p̄sequitur p̄ncipia p̄p̄ia sp̄ei. ideo puenit soli 7 necario. ideo puenit ōni sed trāsmutabitur. i. fm̄ q̄ ipsa spēs se habet in certa trāsmutātōne 7 dispōne. ideo nō puenit sibi fm̄ officē tēpus 7 semper. sicut canescere puenit ōni hōim 7 soli. sed nō semp. q̄ soluz tpe senectutis.

Ar Canescere nō puenit ōni hōini. ergo nō est p̄ p̄mū tertio mō. **Ar** n̄ pbatur. q̄a nō puenit for ti si iuuenis existat. **Q̄d** m l3 canescere nō ac cidat vel pueniat forti pro illo tpe. tamē accidit sibi p tēpore senectutis. si ad senū pueniat. **Uel** dōm. q̄ l3 ca nescere nō pueniat actualr̄ forti. tamē fm̄ aptitudinē. sed puenit dēt hīc dicere aptitudinē. **Ar** quādo d̄ si puenit hīc dicit aptitudinē. tūc male addit in textu 7 nō semp. pbatur. q̄a canescere sp̄ puenit hōim aptitu dinaliter. **Q̄d** m q̄ puenit vel accidit vt dicit aptitu dinē p̄struitur cuz ōni 7 soli. sed inq̄stum dicit actum p̄struitur cuz illo aduerbio semp.

Ar Canescere etiā puenit hōim in iuuetute. **Ar** tūc pbatur. q̄a plures in iuuetute efficiūtur cani maxime quādo sunt inuoluti curis. iuxta illud. Cura facit canos q̄uis homo nesciat ānos. **Ar** Dicendū q̄ duplex est canities. scz essentialis vel na turalis que puenit hōim propter magnitudinē sui ces rebz. quia hō habet maximū cerebz respectu sui coz pous 7 etiam humidissimū. cuius hui ditas r̄patur q̄ diu calor naturalis cordis fuerit fortis. sed precedente etate 7 calore frigescente incipit putrefcere. 7 tunc facit pilos canescere. **Ar** Alia est canities accidentalis. que salz per accidens p̄tingit. aut propter magnā sollicitudinē et curam p̄pter quā calor naturalis tepescit. aut prop ter notabile lesionē capitis. v̄ etiā p̄pter debilitatē p̄ple xiois. 7 illa puenit multz in iuuetute. vt experientia docz

Ar Canescere puenit canibus 7 lupis. ergo nō so li hōim. **Ar** ncedens pbatur. q̄a canescere nō est aliud q̄ acq̄rere griseos crines quos ip̄i habēt. **Q̄d** m licz canescere ex fcatō nō est aliud q̄ acq̄rere griseos crines. tū ex p̄notato ē aliud. q̄a p̄notat hoc qd̄ fiat in sp̄e hūana. v̄ nō sunt idē canescere 7 grisescere. q̄a canescere determinat sibi sp̄em humanā. sed grisesce re nō determinat sibi certā sp̄ciem

Ar t̄ q̄rta acceptio p̄p̄mū sit vera. in qua d̄. Prop̄iu quarto mō est qd̄ inest ōni soli 7 sp̄.

2303

Dicendum qd sic. ratio quia tale propum psequitur pncipia ppta spci necario z intrasmutabil. z quia cosequitur pncipia ppta ideo puenit soli. z quia necario illa pncipia cosequitur sic puenit omi. qa vero intrasmutabiliter. sic sez qd no oportet ipm subiectu disponi ad suscipiedu illud. ideo puenit sibi semp. Et ppter hoc etiam dicitur predicari puerim sine pueribiliter de spe id est vltur z affirmatiue. quo mo dicimus omis homino est risibil. z ome risibile est homo.

Notandum

ad propuz qro modo requiruntur tria. scilicet vltas suppositoz. vltas tepoz. z conuertibilitas sine exclusio eiusdem passionis ab omi alio. Primum innuitur p hoc qd dicitur (omi) supple supposito illius spci. ex cuius pncipijs emanat. Secdm patet per hoc qd dicitur (semp) hoc em aduerbiuz semp oem diam teporis excedit z necessitate inducit. Sed tertiu patet ex hoc quia propum qro modo dicitur competere soli spci. p primu distinguit a propo pmo modo. per scdm a propo tercio modo. p tertiu a propo secdo modo.

Nulla bona definitio debz dari p opposita. sz ista datur p opposita. ergo no est bona. Maior presupponit nota. qa definitio explicat vnuz ee definiti. sed oppositoz no est vnuz esse. Dimoz probatur. qa dicitur omi soli que opponitur. Odm q iste pncipale referitur ad diuersa. qa soli referitur ad spem. sz omi referitur ad indiua eius de specie.

Ista definitio ppii puenit alijs. ergo no est bona. Ans probat. qa puenit differentie vltime. que couenit omi soli z semp. sicut ronale puenit omi homi. z illi z semp homi. Odm q dicitur vltima excluditur p hoc quod dicitur accidit. no em accidit spci. sed essentialiter sibi puenit. eo q essentiali eius pstituit. sed p priuz licet aliquo mo possit dici de eencia spci quasi essentiam psequens. non tamen est de essentia eius quasi ipsam constituens.

Esse qtuoz qritate pntina accidit omi soli z sp corpis. z tamen no est propum qro mo corporis. Secda pars pbat. quia qrtum e accns pntie corpis. z illa e ptingens. z p accns corpus e qtuoz qritate pntina. Odm q esse qtuoz est ppuz qro modo corpis fm modu. sed no fm rem. qa no fluit ex pncipijs spci. sed indiui. Et sicut dicitur de colorato respectu corpis mixti. qa coloratu no fluit ex pncipijs essentialibus corpis mixti. sed soluz pplexionalib. sed pplexio respicit indiua. Et ddm. q licet qrtum qritate countina accidit semp corpis. vt semp id est qd omi tpe. no tamen semp accidit corpis vt id est qd necario. z sic capitur semp in illa descriptone.

Etiam et si no rideat tamen risibilis dicitur no q iam rideat sed q aptus natus sit ad ridendum. hoc autem est ei semp naturale. equo binnibile.

Ista est secda pars huius capituli. in q autor remouet dubiu. quia possit qd dicere. ho non semp rideat. ergo hoc propuz sez risibile no puenit omi soli z sp homi. Ad hoc rñ det porphiri. q risibile vtrq est ppuz ho quia licz ho no sp actu rideat. tñ sp e aptus natus ad ridendum. z hoc est ei naturale sicut ee binnibile est naturale equo.

Eda pnt

Querit

Tris risibilitas sit ppuz homis sicut risibile. Odm q no. qz p pnti vt hic capis est vlt pdcabil. sed risibilitas de hoie pnti no pot cuz sit abstractuz. An sepius dcm est supius q vlt est totu vt forma totius eius de quo pntur. dices totu esse eius eo mo quo pntur de ipo. qd ideo dicitur qa aliqua pta dicunt esse essentialia sicut genus spes z dña. Alia pto dicitur esse accidentia. sicut illa que denoiatiue pnt. vt ppuum z accns.

Risibile no puenit omi soli z sp homi. ergo non est propuz quarto mo hois. Ans pbat. qa no sp ho rideat imo aliq stz hoies qui nunqz ridet sicut agrestes. Odm sicut dcm est in textu q risibile no dicit actu. sed aptitudinē. z sic sp adest qz caritur effectiue ex eis de pncipijs ex qbus spes causat. Sic ex empli gra. p hoc q homo est aial ronale. ppuum est ei q sit amiratiu de vltis z audis. z de alijs obiectis comspibentis z qa amiratiuus e potēditur in inqstionem. z inqstione facta si apprehendit aliqd per moduz couenientis sequitur delectatio. sed p hoc q natura delectatur emittit spūs z calores ad faciem z ad pres exteriores. ex quo sequitur delectatio oris z alteratio vltus. z sic risus. Sed si econtrario aliqd apprehendat aliqd tanqz in couenientis sequitur tristitia. ad qua sequitur retractione caloriz z spirituu ad cor z cordis pntio z sequeter cerebri ppressio. z tandē humidi lachrimabil' expressio. et sic fit fletus.

Propum qro mo no debet indicare qd est esse. sed risibile indicat qd est esse hois. vt dicedo ho est aial risibile. ergo no est ppuz qro mo. Odm lz risibile indicat qd est esse rei accidentis tanqz signuz a posteriori pferens. no tamen essentialr tanqz causa a priori pstituens.

Frigiditas e ppa qlitas aque qro mo in summo sibi puenit. vt dicitur de gñarone. z tñ no sp in aque. Odm q frigiditas capis duplx. vno vt e queda qlitas actu denoians suu subdm. et sic no est ppa qro mo aque. qz no sp actu aqua e frigiditas. Alio capis frigiditas p qlitate q aptitudie denoiat suu subdm. z sic est ppa aque. qz sp aqua nata est esse frigiditas. Et qñ qritur. qre frigiditas qntz actu separatur ab aq z no huiditas. cuz tñ frigiditas i summo maxie puenit aque exns sibi. ppa qro mo. dicit qz ideo qz frigiditas e qualitas mag' actia qz huiditas. z ideo est minoris resistentie. qz mag' actia sunt minoris resistentie vt dicitur de gñarone. z ergo ignis aqes in aqua p calores q directi opponitur frigiditati corripit eius frigiditates z relinqt huiditate. Sed de caliditate ignis dicitur ab qz distictione q sit ppa qro mo. qz ignis sp e calidus. lz no sp calefaciat. Et qñ dicitur. caliditas est pnti alijs sez aeri z soli. Odm q pnti igni in summo. sed couenit aeri solū p pncipatōez. soli pto pnti no foialr z effectiue.

Hec autem proprie noiantur propa quoniam etiam couertuntur. quicquid enim est equus e binnibile. et quicquid binnibile est equus.

Ista e tertia ps pncipal' hui' capli. in q dicitur. eligite acceptōez ppii h intentā. dices q illa q stz. ppa qro mo noiantur ppe propa. qz couertibilr pntur de suis spsibus. Dicimus em q quicqd est binnibile e equus. et

3° p

ter opus intellectus e realis. sed ista que e per opus in
tellectus est rōnis. Sed minor probat. quia omnis effec
tus differt realiter a sua cā extrinseca. sed propa passio e
effectus sui subiecti. igitur **S**ino: p̄t̄. quia p̄p̄a pas
sio fuit ex subiecto vel p̄ncipijs eius. 7 nō vt a cā in fin
seca nec cā finali. igitur vt ab efficiēte **U**bi p̄siderans
duz est. q̄ in ista rōne reprobat̄ur due op̄iones. **Q**uaz
p̄ma est aliquoz **S**co: r̄st̄az qui dicūt passionē esse
formalr̄ distinctā a suo subiecto. sed nō essentialr̄ necq̄
prop̄e realiter. 7 sic ponūt altam diuisionē distinctōis
sic scz distinctōnū alia est ex natura rei. alia rōnis. d̄s
tinctio ex natura rei diuidit. quia aliqua ē ex natura
rei p̄cise. alia formalis. alia essential. alia realis. sed r̄i
omnes difficultates saluāt̄ur melius 7 facilius p̄ distin
ctōnē realem 7 rōnis. 7 ergo reputat̄ oimodo sup̄flūū
fin gere tot gradus distinctōnis. **A**lia est op̄inio noīas
lium q̄ dicunt q̄ passio soluz differt a suo subiecto in
cōnotato p̄pter relatōem āneram. sic q̄ fm̄ ip̄os r̄s̄
bile 7 homo penitus idēz scant. sed in hoc differūt. q̄a
risibile p̄notat r̄sp̄c̄m ad actuz ridendi q̄ est aliqd̄ ex
trinscum nature hūane. **P**rima op̄inio excludit̄ per
maioris probatōem. 7 secūda p̄ probatōem minoris.

Secūda p̄batur. quia illa distinguūt̄ur realiter de q̄s
bus verificāt̄ur predicata p̄tradictoria realia. sed de
subiecto 7 sua passione verificāt̄ur p̄dicata p̄radictō
ria realia. igit. **S**ino: p̄batur dupl̄r. p̄mo quia sub
iectuz realiter subternit̄ passioni. sed passio nō subster
nit̄ur passioni. **S**ecūdo quia passio est in subiecto. s̄z sub
iectuz nō est realiter in subiecto. sed esse realit̄ in subie
cto 7 nō esse realiter in subiecto opponūt̄ur cōtradictō
rie **T**ercio probat. quia passio est accidēs sui subiee
ti. sed idēz nō est accidēs sui p̄p̄tus. ergo passio non est
idēz realiter cuz suo subiecto **P**at̄or p̄batur. q̄ p̄p̄
hoc rōnale nō est p̄p̄m hoīs. quia sibi nō accidit

Quarto p̄batur. q̄ illud qd̄ est eēntialiter idēz cuz a/
liquo 7 p̄dicatur in q̄le hoc est d̄na. sed p̄p̄uz nō est
d̄na. quia alls eēt soluz q̄ruoz p̄dicabilia. **Q**uinto p̄ba
tur. quia risibile est passio homis. 7 plus distinguit̄ ab
homie q̄ intellectūs 7 voluntas. quia illa p̄supponit. sed
intellectūs 7 voluntas distinguit̄ur realiter ab essentia
homis. ergo 7 risibile. **S**ino: p̄t̄. quia ip̄a realit̄ m̄
ultiplicāt̄ur essentia nō multiplicata **S**exto probat. q̄a
passio 7 subiectuz distinguit̄ur p̄dicamēt̄aliter. ergo e
tiam realiter **T**enet p̄ntia. quia p̄dicamēt̄a a toto ges
nere distinguit̄ur realiter. licet nō s̄tialiter 7 eēntialit̄
ter. **A**ccidens probat. quia omnis passio est natural̄ po
tentia de secūda specie qualitat̄is. sed subiectuz plerū
q̄ est substantia.

Quēcūq̄ sunt distincta realiter eēntialiter de
Sino: potest vniū separe ab alio. sed deus nō potest se/
parare passionē a suo subiecto. igitur. **P**at̄or
pater. q̄a deus potest om̄e illud qd̄ nō implicat p̄tradi
ctōnē. **S**ino: p̄batur dupl̄r. p̄mo quia si sic sequer̄t̄
q̄ delectia posset fieri ignorātia **S**ecūdo quia etiā se
queretur q̄ omnis scientia nostra esset soluz cōditional̄
lis. q̄a scz sciremus passionem de subiecto si deus nō
separaret eam. **O**dm̄ q̄ illud est argumētuz **S**co: r̄s̄
taruz qui dicūt subiectuz 7 passionē distingui p̄pter
rōnes p̄cedēs formalr̄. sed soluz eēntialiter p̄pter il
lud motiū. **S**ed dicēduz dupl̄r. p̄mo q̄ probatō ma
ioris nō est vniuersalr̄ vera. etiā in absolutis maxime

in his vbi vniū habet necessariā cōnexionem ad aliud.
vnde licet subiectū sit de se indepēdens habet tamē ne
cessariā cōnexionem ad entitatem passionis. 7 magis
passio habet necessariā cōnexionē ad subiectū **Q**uia
tamē multi tenent q̄ deus pōt separe om̄ia absoluta d̄
stincta realiter a se inuicem 7 separe p̄seruare qd̄ est sa
tis probabile. **S**deo secūdo dicēduz est ad minorem.
q̄ est falsa. 7 ad p̄mam probatōem est dicēduz. q̄ isto
posito hoc nō esset soluz possibile. sed necessariuz q̄ de
scientia fieret error. quia cōclusio esset falsa 7 etiā aliq̄
p̄missaz. **E**t licet illa qualitas que p̄us fuit scia q̄n
cōformiter rep̄ntabat obiectuz esse sicut erat maneat q̄
litas destructo obiecto. nō tamen manet scia id est q̄li
tas cōformiter rep̄ntans obiectum sicut est. **E**t hoc
solet alter sic dici. q̄ scitētia manet destructo obiecto q̄s
rum ad id qd̄ est absolute in scientia. licet destruit̄ur
quātum ad id fm̄ q̄ dicitur relatiū fm̄ dici. **A**d
secūdam probatōem d̄m. q̄ omnes res sunt p̄tingēt̄es
referendo eas ad eā p̄mam. que p̄tingēt̄ om̄ia pro
ducit. si aut̄ referāt̄ur effectus ad causas scdas natura
les tūc possunt dici necessarij. 7 sic de necērijs est scia

Aliud (quod p̄uenit alicui secluso ont̄ eo qd̄ nō
Sino: est idem essentialr̄ cum ip̄o) hoc est idēz essen
tialiter cu eo. sed passio r̄sp̄c̄u subiecti ē h̄mōi
igitur. **P**at̄or est nota ex terminis. sed minor p̄batur su
mendo pro exēplo vnam passionē. vt risibile r̄sp̄c̄u ho
mis. secluso em̄ om̄i eo qd̄ non est idem essentialr̄ cum
homie. vel homo est risibil̄ vel nō. si sic habeo proposi
tum. si nō est risibilis. **C**ontra deus pōt essentia hoīs
dare actum ridendi 7 nō essentia pidis qd̄ nō est nisi
quia essentia homis est risibil̄ in potentia 7 non eēntia
lapidis **D**icēduz q̄ illa est ratio **J**ohānis canonī
ci quā ponit in sua metaphica 7 nominat eam achillem
asserens se nunq̄ vidisse aliquē rhomistaz hanc rōem
soluentem. **S**ed dicēduz q̄ mio: illius rōnis est falsa
et ad probatōem d̄r. q̄ secluso om̄i eo quod nō est idēz
essentialr̄ cum eēntia homis homo nō est risibilis for
maliter 7 potentia propinqua. licet sit risibil̄ potentia
subiectiua mediata 7 remota. **R**atō p̄mi est. quia pos
tentia formal̄ 7 propinqua ad suscipiēduz actuz ridē
di est per potentiaz intellectiua que requirit̄ ad hoc q̄
actus ridendi posset dari essentia homis. sed potentia
intellectiua realiter distinguit̄ur ab essentia homis. idō
si ab essentia homis secludatur nō manet hō formalit̄
risibil̄ necq̄ posset vt sic deus essentia homis dare act̄
rum ridendi p̄ moduz actuz. s̄z bene p̄ moduz qualita
tis s̄z haberet talis essentia potentia subiectiua 7 remo
tam ad suscipiēduz actuz ridendi. **E**t sic pat̄z q̄ ille
Johānes canonici putans se demonstrasse deceptus est
per fallaciam equiuocōnis eius quod est eē in pōna

Sino: Si propa passio esset realiter distincta a suo sub
Sino: iecto sequer̄t̄ q̄ esset accidēs. quia inest ip̄i sub
iecto. 7 per p̄sequēs esset vniū p̄dicabile cuz acci
dente qd̄ est falsuz **D**icēduz q̄ accidens accipitur
dupl̄r. **I**no modo fm̄ q̄ distinguit̄ur contra substans
tiam. 7 sic propuz est accidens. **A**lto mō fm̄ q̄ ē vnuz
p̄dicabile distinctuz contra alia. 7 sic propuz nō est acci
dens. **E**t tamē vep̄ q̄ aliq̄ sunt illius op̄ionis q̄ pas
sio sit eiusdēz p̄dicamēt̄ cum suo subiecto. 7 tamen sit
accidens subiecti necessario ip̄m p̄sequēs. sic tamen q̄
soluz reductie ponatur in eodēz p̄dicamēt̄o. sed quia
cōmūnis op̄inio opposituz dicit. idēo simpl̄r d̄m est.

blum

Dorphiriu 17 Tractatus Folio xxxi

vno modo fm se absolute. et sic quicquid realiter dicitur de ipso, dicitur etiam de quolibet contento sub ipso. Alio modo capitur vt habet ordinem ad intentionem secundam et sic aliquid potest dici de ipso quod tamen negatur de contentis sub eo. Et sic dicitur quod sub accidente (vt hic diffinitur) non prinetur hoc accidens vt illud inquit hoc demonstrat indiuiduum, sed vt demonstrat speciem vt genus accidentis ad subiectum parti. et sub accidente vt hic diffinitur prinetur albi nigrum coloratum et similia.

Ar Coloratum non potest abesse subiecto, ergo non est accidens vt hic diffinitur. Hinc probatur, quia non contingit dare hominem non coloratum.

Dicendum licet coloratum actualiter non possit abesse subiecto, tamen hoc non repugnat sibi, quia color non radicatur in essentialibus principijs hominis, sed in principijs complexionalibus que transmutabilia sunt, et quia coloratum solum adest per suas species et indiuidua specterum, ideo quando vnum contrarium expellitur alterum semper remanet subiectum coloratum.

Ar Inherere est accidens accenti, et tamen impossibile est inherere abesse accenti propter eius corruptionem. Secunda pars probatur quod accidens separatim est eius corruptio. Dicendum quod duplex est inherencia, quodam est qua accidens actualiter inheret, et illa de facto separatur ab accidente, vt patet in sacramento altaris et ergo est accidens accidentis. Alia est inherencia apertudinalis, et illa non separatur ab accidente. Sed vt sit de essentia accenti vt prius ipse accens sequens in fra dicitur.

Ar Forma substantialis sicut anima potest adesse et abesse propter subiecti corruptionem, et tamen non est accidens. Prima pars assumpti probatur, quia forma substantialis adest et abest materie prime propter eius corruptionem, cum ipsa forma prima sit ingenerabilis et incorruptibilis. Dicendum quod subiectum sumit dupliciter vno modo pro subiecto forme accidentalis quod scilicet est totum compositum ex materia et forma substantiali, et sic sumitur hic, sed tunc forma substantialis non adest et abest subiecto propter eius corruptionem. Alio modo accipitur subiectum pro ente in pura potentia, et sic materia prima est subiectum forme substantialis, sed isto modo non accipitur in proposito. Ut dicendum quod licet materia per separationem forme substantialis non corrumpatur sed suam substantiam corrumpit tamen forma esse actu, quia materia non habet esse actu nisi a forma.

Ar Dori et zhuri sunt accidentia, et tamen non assuntur et abunt suis subiectis propter eorum corruptionem. Dicendum quod mori et comburi capiuntur dupliciter, vno modo pro alterationibus precedentibus instantaneis mutationibus, et sic sunt accidentia sicut alteratio que ad accens terminatur, et etiam diffinitio eis conuenit. Alio modo capiuntur pro instantaneis mutationibus vt dicunt simpliciter principiorum dissolutionem et sic non sunt accidentia cum sint mutationes ad formam substantialem, et ergo non est contra diffinitionem si sui subiecti principia corrumpant.

Diuiditur autem in duo, in separabile et in inseparabile, namque dormire separabile accens est nigrum vero esse inseparabiliter coruo et ethiopi accidit. Potest tamen subintelligi et coruo

albus et ethiops nitens candore propter subiecti corruptionem

Ista est secunda pars huius capituli, in qua ponitur diffinitionem accens, et diuiditur in duo, quod primo facit hoc. Secundo remouet dubium ibi (potest tamen) Quo ad primum dicitur quod accens in comuni iam diffinitur diuiditur in duo, scilicet in accens separabile et in accens inseparabile. Accens separabile est sicut dormire moueri quiescere, sed accens inseparabile est sicut nigrum in coruo et ethiops quod inseparabiliter eis accidit. Et quod possit aliquis dicere quod omne accidens in extra diffinitione precedentem potest abesse suo subiecto, ergo nigrum in coruo non est accens inseparabile. Ad hoc respondet philosophus, quod coruo potest intelligi albus et ethiops nitens candore, id est albedine propter subiecti corruptionem.

Quod accens sit huius separabile et inseparabile diuisum. Dicendum quod sic, quod omne accens commune (de quo est huius adpositum) fluat a principijs complexionalibus indiuidui, vt ergo illa principia sunt a subiecto factiliter mobilia et sic causant accens separabile, aut sunt firmata et radicata in suis subiectis et sic causant accens inseparabile. Et quo sumitur quod alia causam inseparabilitatis habet accens proprium in se, et accens esse in indiuiduo, quod proprium inseparabiliter emanat ex principijs specie in immediate suam essentiam sequitur, sed accens commune quibus sit inseparabile, non tamen ita intrinsece sequitur naturam sui subiecti sicut proprium, sed ratione iue complexione vt alius cuius alterius extrinsece, et sic vnum sine altero intelligitur, sed proprium sine suo subiecto proprio intelligi non potest saltem per se ipse accipiendo, neque potest subiectum proprium intelligi sub opposito proprio sicut subiectum accens inseparabilis potest intelligi sub opposita forma. Quibus diuersitate causa est, quod species per sua principia essentialia est tota causa prima ipsius proprii, sed posita causa prima ponitur effectus. Sed indiuiduum per sua principia subaltera (quod sunt materia et forma) non est tota causa neque prima accens inseparabilis, sed mediante dispone complexionalia quod sequitur, tale accens vt proprius effectus, et ideo remota per intellectum rati complexione vt quomodolibet transmutata, adhuc substantialia manent salua et sic accens inseparabile cum illis dispositibus remouetur, aut cum eadem complexione separatur, et isto sic statu potest subiectum intelligi sub opposita quantitate.

Ar Omne accens adest et abest propter subiecti corruptionem, et nullum est accens inseparabile. Consequenter tenet quod quod est inseparabile non potest abesse subiecto.

Omnimodum dupliciter, primo quod accens non dicitur inseparabile propter dictionem que nullo modo separabile, sed potius contrarie quod difficilius a suo subiecto separatur. Et dicendum quod licet accens inseparabile non possit separari forma remota, et ideo inseparabile dicitur, potest tamen separari forma intellectum, quod vt dicit philosophus coruo potest intelligi albus, et ethiops nitens candore propter subiecti corruptionem.

Ar Accidens inseparabile coincidit cum proprio, et non est melius diuidens accens esse. Hinc probatur quod proprium non potest abesse suo subiecto forma remota, sed huius forma intellectum sicut accens inseparabile, homo enim potest intelligi sine risibili cum non dependeat ab eo. Et omnimodum licet proprium possit abesse suo subiecto, et subiectum intelligitur si ne proprio forma intellectum simplicem, non tamen in intellectu diuidentem de quo intelligitur Dorphirius quando dicit quod coruo potest intelligi albus. Unde intellectus simplex est qui intelligitur simpliciter res non proprie.

Secundum philosophum

Secundum philosophum

Secundum philosophum

Doc albus est apud philosophum
ue et negatur per accidens
ecto, et tamen non est accidens
aut alteri, et diffinitur. Et
non est vniuersale. Obi
non potest huius albus esse
esset vniuersale et indubi
esset cum sit indubi
ebet potest diffinitio
accidens vniuersale
ergo illa diffinitio
ambus. Dicendum quod
intentionem potest capere

Questiones

do eas affirmatiue vel negatiue. sed intellectus dicitur
compositus qui intelligendo res componit vnam cum
alia. aut diuidit vnam ab alia

Arguitur Accidens inseparabile non potest
vere diuidi et negari de suo
subiecto. ergo non potest sibi absque
esse sibi intellectum diuidere. **Ans.** probatur quod ille intellectus
tunc est falsus qui intelligit rem aliter quam est. sed coruus non
est sine nigredine. **Q**uidam quod ille intellectus est falsus qui
intelligit rem aliter quam est vel per se. sed coruus non sic albus
per se esse albus maxime considerando eius principia essen-
tialia tamen. **E**t hoc est quod alij sic dicunt quod licet accidens inseparabile
non possit vere diuidi et negari de suo subiecto per
simplicem copulam in propositione de inesse. ut coruus non est niger
patet tamen per negari a suo subiecto in propositione modali de pos-
sibilitate. ut iste sunt per se coruus potest non esse niger. cignus non
potest esse albus. et ita intelligit per se virtus deum suum
Quod quod dicitur prius deum est quod accidens inseparabile non
potest abesse suo subiecto sibi rem. **D**icendum quod est du-
plex constitutio subiecti. vna est substantialis que est ex ma-
teria et forma et loquendo de tali constitutione accidens inseparabile
potest abesse sibi rem subiecto manente eodem subalter-
na. **A**lia est constitutio accidentalis scilicet inesse talis vel talis complexi-
onis et sic accidens inseparabile non potest sibi rem abesse suo subie-
cto quod probatur ad ipsum per ad eandem. sed manente causa scilicet
plexione manet accidens et sic dicitur intelligi quod prius deum est
duplex est constitutio accidens separabile et inseparabile. ergo in
divisione coincidunt. **Ans.** probatur quod albedo est
accidens inseparabile in cigno et est separabile in ho-
mine. **D**icendum quod idem accidens potest esse separabile
et inseparabile respectu diuersorum. non tamen respectu eius-
dem. sicut albedo respectu hois est separabilis. sed respectu
cigni est inseparabilis non per se considerando principia sub-
stantialia cigni. sed magis pensando principia plexionalia que
consequuntur totam speciem. quare etiam tale accidens inesse omni-
bus indiuiduis specie. **U**t dicitur quod idem accidens in nume-
ro non est separabile et inseparabile. tamen bene idem accidens in spe-
cie quod differet ad sua subiecta comparatur

Alle grammaticum est idem accidens numero se-
parabile et inseparabile. patet quod est separabile a sorte
puero et est inseparabile a seipso sene. et iam doc-
to. **D**icendum quod non est inconueniens vnum et idem ac-
cidens numero successiue esse separabile et inseparabile
et sic est de accidente de quo assumit argumentum. **S**icut
in simili idem morbus in principio potest esse curabilis
qui tamen in fine fit incurabilis

Diffinitur autem sic quoque accidens est quod
conuenit eidem inesse et non inesse. **U**el quod ne-
que differentia neque proprium sit. semper autem
est in subiecto subsistens. **O**mibus ergo de-
terminatis que opposita sunt dico autem ge-
nere specie differentia proprio et accidente:
quod dicitur erit que eis composita sunt et que propria

Ista est tertia pars huius capituli quinti. in qua po-
nitur duas alias diffinitiones accidunt. dicens primo quod ac-
cidens est. quod conuenit eidem inesse et non inesse. ut al-
bum potest homini inesse et abesse. **U**el quod neque est

predicabilium

genus. neque species. neque differentia. neque proprium. sem-
per autem est in subiecto subsistens. **T**unc epilogat cir-
ca dicta. dicens quod determinatis omnibus que posita sunt
scilicet genere specie differentia proprio et accidente. ostendendum est
sepe conuenit que sunt eis composita et que propria. hoc est ostendendum
est in quibus conueniunt et in quibus differunt

Intus diffinitio est tamen vna diffinitio sexto to-
picorum. ergo inconuenienter accidens triplici dif-
finitione notificatur. **D**icendum quod vnius rei est
tamen vna diffinitio essentialis. sicut vnius rei est tamen vnus
esse essentialis generatum per illam diffinitionem ut dicitur sexto to-
picorum. tamen vnius rei diuersimode considerate potest esse
plures diffinitiones accidentales. et sic etiam diuersimode
dantur tres diffinitiones de accidente. quod prima datur de acci-
dente per participationem ad suum subiectum in quo est et a quo
esse habet. et tangit in ea proprium modum predicandi ac-
cidentis. quare dicitur sibi conuenire in ratione predicabilis
Secunda datur per participationem ad suam causam per quam
inest subiecto que est conueniens. **T**ercia datur per abnegationem
alio: um. et de illis duabus ultimis diffinitionibus
dicitur Aristoteles. quod prima est melior quam secunda quia ad co-
gnoscendum secundam oportet scire quod sit genus quod spes-
cies etc. sed hoc non oportet de alia

Queritur **E**trum a accidens bene diffinitur
a Porphyrio. cum dicitur accidens
est quod contingit eidem esse et non
in esse. **D**icendum quod sic. et debet contingit repeti ad
non inesse ut accidens est quod contingit eidem inesse. et con-
tingit eidem non inesse quod nisi sic denotaret potentia pro-
pina ad simul inesse et non inesse. **E**t est ratio diffini-
tionis. quia accidens inest subiecto suo per causam vari-
abilem et mutabilem et non per causam stantem vel immobili-
lem. ergo non inest suo subiecto de necessitate. sed potest
contingenter et sic contingit ipsum inesse et non inesse et per hoc
excluditur proprium quia tale inest per causam necessa-
riam quare semper inest suo subiecto

Ista diffinitio non videtur alia a precedente. **E**t sic
propina. **A**ccidens probatur quia idem est inesse et non
in esse ex vna parte. et adesse et abesse ex alia parte
Quidam licet sint idem tamen aliter exponunt. quod adesse
et abesse exponuntur logicaliter. sed inesse et non inesse exponuntur
reale. **Q**uod tamen inesse et non inesse etiam logicaliter ex-
ponuntur. id aliter dicitur quod ista secunda diffinitio solius ratione
differt a prima quod prima datur per dici de secunda datur per esse in

Ista diffinitio conuenit alteri. **Q**uod non est bona. **Ans.**
probatur quod conuenit omni locato. scilicet vno quod contingit dos-
lio inesse et non inesse. **E**t sic conuenit quibus integralibus
bus quod contingit manu inesse et non inesse. **Q**uidam quod alius est
modus conuenit in quod accidens est in subiecto et locatum in loco. vel
etiam per integral in suo toto. ut patet quod philosophorum. **T**amen
ista diffinitio solius intelligit de quanto modo conuenit in

Ista diffinitio non conuenit omni preterito sub diffini-
to. **Q**uod non est bona. **Ans.** probatur quod non conuenit moueri
respectu celi. quod non contingit celum non moueri.
Quidam quod licet celum se moueat potest tamen moueri et non moueri
vel motus celi dupliciter capit. vno modo vel participatur ad fines
primos scilicet ad continuam generationem et corruptionem istorum esse-
ntiarum et sic motus celi non habet naturam. et quod philosophi cognouerunt
solius illius finem motus celi id dixerunt motus celi esse perpetuum
Alio modo vel participatur ad finem ultimum quod finis est completio numeri be-
atorum et sic celum etiam naturaliter habet finem philosophi non co-
gnouerunt **U**t dicitur quod licet moueri non possit inesse et non inesse

et quod dicitur

et quod dicitur

et quod dicitur

et quod dicitur

Questiones

comuni uniuoco 2 sic no essent generalissima qd falsuz est. Quinto patet idē qz sicut se habet p se eē ad sub/stantiaz ita se habz eē in alto ad accidens. s3 p se eē non est de essentia substantie sed passio eius. vt patet in pres/ dicamentis. igitur 2c.

Arguit Illud est idem essentialiter alicui qd pucit sibi circūscripto oī eo qd est extrinsecū eēntie sue. s3 aptitudi/ nalis inherētia siue posse inherere qd idē ē. ē hmōi igitur 2c. Datoz nota est ex terminis. circūscriptis em omi/ bus accētibus qd remanet est eēntia. Dicoz. pbat. qz cir/ cūscriptis oibus ab eēntia albedinis adhuc h3 aptitudi/ dine inherēdi p quā a subna distinguit 2 accētia in sa/ cramento altaris qzuis separata s3 tū ppe illā aptitudiez accētia remanēt. Qdōz qz mior est s3. Et ad pbatio/ nem d3 qz circūscripto ab accēte. omī eo qd no est de es/ sentia ei? no remanet in eo posse inherere formalit sed tū fundamētaliter ibi em no esset formalit inherētia aptitudinal sed est eēntia accētis qz possz esse fundamē/ tum illius inherētie. 2 qz illa eēntia ē diminuta 2 defecti/ ua ideo no puenit sibi p se esse sicut sube. Enā illd dī/ cū p se esse quod habz qd dicitatem quā psequit eē no in/ subiecto quod no est verum de accēte

Pro hoc nomē accēs implicat entitatē accētale euz/ ce? hūidine ad subam. qz videt qz talis hūido sit de eēntia accētis. Anō. pbat. qz accēs d3 qst/ cadēs a suba vl cadēs ad subam. Quid em accēs qz/ si a cadēs vl ad cadēs eo qz cadit a suba vl ad subaz. Qdōm qzuis in hōie accēs vt sic inseparabilr implicet/ habitudo ad subam tū in eo qd d3 accēs rāqz hmōi hū/ tudini substratū no implicat hūido ad subam. s3 ipm/ pcepti p sub habitudine. qzuis vl spā. habitudine ad/ subam no cointellecta. Et qn d3 ad min? habitudo est de eēntia accētis respectū. Qdōm qz ill? accētis ē/ duplx habitudo. vna est habitudo obiectiua ad suuz/ correlatiū 2 illa habitudo est ipsa met natura relatiui. Alia ē habitudo effectiua vl etiā subiectiua 2 illa intelli/ git relatiū supaddi. qz relatiū sub intēde qz vl spā p/ intelligi. et? habitudine ad subam no cointellecta

Illd quo formalr accēs est. ē sibi idē eēntialit. sed inherētia est hmōi igit. Dicoz. pbat per/ psm septimo metaphisice. qz accidētia sunt en/ tia eo qz sunt taliter entis. id est no sunt formaliter en/ tia nisi qz sunt inherētia. Et pfirmat p Boetū q d3/ cit qz accētis esse est inē. Qdōm qz accēs d3 esse ent/ id est sube in gñe cause efficiētis 2 no formalis 2 qz eo in/ autoritate pbi no reduplicat solū eām extrinsecā. Ad p/ fir mationē dōm qz Boeti? no loquit de eē accētis eēntia/ li. s3 de aliq eē qd psequit eēntia qd aliq vocāt eē exntie/ naturalr. s3 em accētia in sacramento altaris sunt sine sub/ iecto tū hoc no cōuenit eis nisi ex diuina pte sustētā/ te vt dicit sanctus Thomas in tertia pre

Inherētia est de diffinitōe accētis. qz de ei? eēntia. Cōsequētia probat. qz quelibz ps diffi/ nitōis est de eēntia diffinitū. Qdōm qz verū ē/ de diffinitōe quid dicitur 2 essentiali. modo accēs diffi/ nitōis p inesse vl inherere diffinitōe descriptiua. et/ accidentalī. Et dicendum qz fm Doctōrē scām esse ens/ in subiecto non est diffinitio accidentis neqz esse ens p/ se sine subiecto est diffinitio sube 2 loquit de diffinitōe/ eēntiali qz ens no p se gen? vt puz pbatum est

predicabilium

Inherētia est de essentia huius inherētie 2 si/ mus sed hec inherētia 2 illa sunt accidentia. er/ go inherētia est de essentia alicuius accidentis. Dicendum qz inherētia est bene de essentia aliqz/ accidentium que se3 non sunt aliud nisi respectus ibes/ rendi vt sunt accidentia respectiua subiectiue vl effec/ tiue. sed non est de essentia illorum accētium que no s3/ respectus inherēdi vt sunt accidētia absoluta vl etiā3/ respectiua obiectiue vl terminatiue

Illud est de eēntia accētis. p qd accēs differt/ a substantia. sed p inherētia a minus apti/ tudinalē accēs a substantia differt igitur.

Dōm qz accēs no differt a suba p actualem inherē/ tiam. qz al's qstias in sacramento altaris no disting/ ueret a substantia. neqz p inherētia aptitudinalē nisi a/ posteriori que distinctio licet sit accētalis est tū signuz/ distinctiōis essentialis. Sequit textus

Commune quid e3 est omnibus de plu/ bus predicari. sed genus quidē de spe/ ciebus 2 de indiuiduis: 2 differentia simili/ ter. species autem de his que sub ipsa sunt/ indiuiduis. At vero propriuz 2 de specie cu/ ius est pprium 2 de his que sub specie sunt/ indiuiduis. accidens autem 2 de speciebus/ et de indiuiduis. Namqz animal de equis/ et bobus 2 canibz predicatur que sunt spe/ cies 2 de hoc equo 2 de hoc asino 2 de hoc/ boue que sunt indiuidua. irrationale vero/ et de equis 2 de bobus 2 de his qz sunt parti/ culares predicatur. Species autē vt ho/ mo solum de his que sunt particulares ho/ mines pdicatur. Propriū au tē (quod est/ risibile) de homine et de his que sunt parti/ culares. Aigrū autem et de specie coruoz/ et de his que sunt particulares quod est ac/ cidens inseparabile 2 moueri. de homine 2/ de equo quod est accidens separabile: sed/ principaliter quidē de indiuiduis. secundo/ vero loco de his qz continent indiuidua.

Iste est tractatus scdus huius libri in quo Porph/ ritus determinat de quinqz pdicabilibus ppariue ppan/ do se3 ea ad inuicem penes puenientiam 2 differentiaz. Et cōtinet iste tractatus qnqz capitula. in pmo agit de/ ppariōne omnium pdicabilium ad inuicē in gñali. Se/ cūdo pparat in speciali genus ad quattuor sequentia

ando quid p pmo de p d
accēs pbat quod pbat dicit
dicit pmo

lium

Porphirii *Quarta* **Folio xxxiii**

In tercio differētia ppat ad tria seqntia. In q̄to ppat
tur spēs ad duo sequētia. In q̄nto cōparat p̄riū ad ac
cidens. Oīes p̄mo q̄ oīa p̄dicabilia in h̄ p̄ueniūt q̄
de plurib; p̄dicantur. Sed differēt. q̄ gen^o r̄ d̄nā p̄
dicant de spēb; r̄ indiuiduis. spēs aut̄ solū de indiuidu
is p̄dicat. p̄riū vero de vna sola spē cui^o est p̄riū r̄ de
indiuiduis illius spēi. Accēs aut̄ de spēb; r̄ indiuidu
is p̄dicat. sed p̄ncipalr̄ de indiuiduis r̄ sc̄dario de ḡn̄i
bus r̄ spēbus que sunt in indiuiduis. Exēpla omniū
istoz ponunt in textu vt aīal p̄dicat de equis canib; r̄
bobus q̄ sunt spēs. r̄ de hoc equo r̄ h̄ boue que sunt in
diuidua. Irrōnale aut̄ de equis r̄ canib; r̄ de his que
sunt p̄ticularēs res. hō v̄o q̄ ē spēs p̄dicat solū de p̄ticu
laribus hoībus. Risibile vero q̄ ē p̄riū p̄dicat de
homie r̄ de p̄ticularib; hominib;. Nigz aut̄ (q̄ est ac
cidens inseparabile in coruo) p̄dicat de coruo r̄ de p̄ticu
larib; eius. sed mouere r̄ q̄scere (q̄ sunt accidētia separabi
lia) p̄dicant de hoīe r̄ equo r̄ de p̄ticularib; hoībus r̄
equis. p̄ncipalr̄ tamē de p̄ticularibus r̄ ex p̄sequenti de
his que continent ea

Querit Itē cōsit q̄nq; p̄dicabilib; de
plurib; p̄dicari. **Ad** q̄ sic qz
oīa p̄dicabilia sunt v̄la. sed v̄le ē
illud quod aptum natū est esse in multis qz d̄z v̄le qua
si v̄nū p̄sum in multis. ergo cū p̄dicari sumat ab inesse
quod d̄bet p̄dicabile est sic de multis dicibile. quod ē
eis cōe nō q̄dem cōe v̄nuocū in quo oīa cōeant sicut
homo r̄ asinus p̄ueniūt v̄nuoce in cōi rōne aīalis. sic
aut̄ nō p̄ueniūt ista q̄nq; v̄la. quare etiā nō habēt ali
quod genus sup̄ se sed b̄n cōe analogum q̄ est predica
bile seu v̄le. s̄m q̄ habitum est circa p̄ncipiū. Secūda
ratio ē qz p̄dicari de plurib; est de diffinitōe p̄dicabil
ergo debet p̄uenire omī p̄dicabili. Cōsequētia tenz qz
diffinitio debet cōuenire omī p̄tento sub diffinito

Notandum p̄ueniētia r̄ d̄nā de
quib; h̄ agit nō sunt p̄dic
abilia distincta. s; sunt so
lū q̄dam p̄ditōes q̄ sequunt̄ ip̄a p̄dicabilia p̄ actū cōs
patiū v̄nius p̄dicabilis ad aliud. Et q̄ soler̄ dici q̄
d̄nā accipit̄ dupl̄r. vno mō p̄ forma qua aliqua essen
tialiter r̄ realiter ab inuicē d̄nt. r̄ sic dicim^o q̄ rōnale
sit d̄nā hoīs r̄ sensibile d̄nā aīalis r̄ isto mō est p̄dica
bile ab alijs distinctū. Alio^o cap̄it̄ vt ē q̄dam relatō ra
tionis q̄ aliq̄ nata s; ab inuicē differre s̄m rōem r̄ sic ca
pit̄ h̄ r̄ sic suo mō d̄m est de p̄uenientia

Ad Prop̄ū est p̄dicabilib; de plurib; p̄dicari q̄ nō ē
eis cōe. **Ad** q̄ d̄nā. qz p̄riū r̄ cōe opponunt. **Ad** h̄
pbat. qz d̄nt oī solū r̄ sp̄ p̄dicabilib; **Ad** q̄
qz p̄riū r̄ cōe opponunt q̄ referunt ad idē eodē mō sūz
p̄riū. q̄ nō sit in p̄posito. qz p̄dicari de plurib; est p̄riū
v̄lib; q̄n p̄pant ad indiuidua q̄b; nō p̄ueit. qz p̄ h̄ d̄nt v̄
mueralia ab indiuiduis. s; est eis cōe q̄n p̄pant in se. qz
oib; p̄uenit. Sicut in illi risibile ē p̄riū hoī r̄ est cōe oī
bus hoīb; **Ad** d̄m q̄ ē eis p̄riū s̄m sup̄pōem simpli
cē s; s̄m sup̄pōem p̄fusalē est eis cōmune

Ad Accēs cōe t̄m est in vno subiecto. q̄ solū p̄dicat̄
de vno r̄ nō de plurib;. Tenet q̄nā qz p̄dicari suif
ab inē. **Ad** h̄ pbat qz si q̄t in plurib; subiectis t̄m est
set v̄nū r̄ nō v̄nū. q̄ ip̄licat̄ **Ad** d̄m q̄ accēs cōe p̄ ca
pi dupl̄r. vno^o s̄m spēm. r̄ sic hō est t̄m in vno subiecto
sed in plurib;. r̄ etiā p̄ p̄dicari de plurib;. Alio^o cap̄it̄
s̄m nūmz r̄ sic est t̄m in vno subiecto v̄ in plurib; ac

ceptis p̄ modū v̄nius q̄n s; habēt v̄nionē ad inuicē; s; se
cut patet maxie de q̄titate differētia. sed isto mō accēs
nō ē p̄dicabile. sicut p̄us dem ē **Ad** q̄n q̄rit de q̄ p̄e
dicat accēs cōe p̄ p̄us. **Ad** d̄m q̄ p̄ p̄us p̄dicat de indiut
dūis q̄ spēb;. r̄o qz v̄nū q̄d; p̄rur p̄us de ill; q̄b; p̄mo
inē. s; accēs cōe p̄mo inē indiuiduis. q̄ p̄us de ill; p̄dicat̄
Ad h̄o p̄z ex d̄cis. qz accēs nō cātur ex p̄ncipijs indiut
dūis. s; p̄riū p̄ oppositū p̄us p̄dicat de spē ex cui^o p̄nci
p̄is sicut r̄ q̄ d̄z in textu qz accēs cōe t̄m separabile qz in
separabile p̄ncipalr̄ p̄dicat de indiuiduis. sed v̄o loco
de his q̄ p̄tinet indiuidua id ē de speciebus

Qōmune aut̄ generi r̄ d̄nā p̄tinentia
spēz. p̄tinet em̄ r̄ d̄nā spēs r̄ si non
oēs quoz ḡnā rōnale em̄ r̄ si nō cōtinet ea q̄
sunt irrationalia vt genus quē ad m̄dū ḡ
mal. tamē cōtinet hominē et deum que sunt
spēs et que cūq; p̄dicātur de genere. vt ge
nus et de his (que sub ip̄o sūt) spēbus p̄di
centur et q̄cunq; de differētia et de his que
sub ip̄a sunt spēbus predicabunt. **Nā** cum
genus sit aīal nō solū de eo predicat̄ vt ge
nus substātia r̄ aīatū. s; etiā de his q̄ sunt
sub aīali spēb; oib; predicat̄ vsq; ad indiui
dua cūq; sit d̄nā rōnal̄ predicat̄ de ea vt
d̄nā id q̄ ē rōe v̄ti r̄ nō solū de eo q̄ ē rō
nale sed et; de his q̄ s; sub rōnali spēb; pre
dicabit̄ rōne v̄ti. **Cōmune** aut̄ est p̄empto
genere vel differētia: simul p̄imi que sub
ipsis sunt. quē ad modū si nō sit animal nō
est equ^o neq; homo et ita si nō sit rōnale nul
lum erit aīal quod v̄tā ratione.

Istud est secūdum capitulum huius tractatus. in
quo Porphirius comparat specialiter genus ad quat
ruor alia. **Et** s̄m hoc istud capitulum habet quattuor
partes. In prima comparat genus ad differētia p̄
mo penes conuenientiam. secundo penes differētia
ibi (proprium autem) **Et** ponit tres conuenientias ge
neris et differētie. Prima est. quia genus r̄ differētia
continent sub se plures species q̄uis differētia non p̄
tineat tot quot genus. quia animal continet sub se hoī
minem et alia irrationalia. rōnale vero solum con
tinet rationalia. vt hominem r̄ deum. Secunda con
uenientia ē. quia quecunq; predicantur de genere etiā
predicantur de speciebus contentis sub ip̄o genere sic
etiā quecunq; p̄dicant de differētia etiā p̄dicant de
specie cōstituta p̄ illam r̄ de oib; indiuiduis illius spē

Ad d̄m ad
que p̄nt
Ad d̄m ad

Ad d̄m ad
Ad d̄m ad

Questiones

predicabilium

Tercia conuenientia. quia sicut pempto genere destruunt omnia que sub ipso sunt. ut si non est animal non erit equus neque homo sic etiam pempta differentia destruitur omnia que sub ea sunt ut destructo rationali destruitur omne illud quod est utrens ratione

Queritur Quare Porphyrius quando predicabilia adinuicem ponit dicitur quod species cum tamen superius diffiniendo ipse proponit speciem dicitur. **Ordinatio** quod fecit ut inuenerit finem unum ordinem differentiam precedere speciem et finem alium e contra speciem precedere dicitur. quod finem ordinem nature differentia precedit speciem. quod differentia constituit speciem. sed constituens naturaliter est ante constitutum. Sed ordine doctrine e contra species est ante dicitur sicut constitutum ante simpliciter. Sunt etiam superius posite cause que genus et species immediate continguntur quas nunc repetere omitto

Ar Sensibile est differentia animalis et tamen prius totum species quot animal. Sed a philosopho probatur quod puerunt ad inuicem. **Ordinatio** quod dicitur. Porphyrius intelligitur de differentia diuisiua respectu cuius genus habet quod sit genus et non de dicitur constituta a qua habet genus quod sit species. Sicut exempli gratia animal continet sub se plures species que rationale quod animal continet sub se hoicem asinum leonem etc. sed rationale solum continet hoicem et deos finem opinionem stoicorum

Ar Differentia non subicitur sed a uentientia superius ponit falsum. Ans probatur quod dicitur habet rationem forme que se debet predicari. Etiam differentia est oino simpliciter. quod nihil potest de ea predicari. **Ordinatio** licet dicitur in quibusdam dicitur habere rationem forme et non subicitur in predicari one saltem directa. tamen in quibusdam ponit loco generis vel species habet rationem materie et potest subici

Quare destructo genere et dicitur destruitur ea que sub ipsis continentur. **Ordinatio** quod tunc quod destructo potest destrui posteriori et non e contra. sed genus et differentia sunt pota suis contentis que ipsis destructis contenta sub ipsis destruitur. Et quod sumitur quod arguendo a destructione superioris ad destructionem inferioris bene ualeat pota ut fati clare patet in quanto tractatu philosophi. bis. circa locum a to. vlt

Ar Destructis primis substantiis impossibile est aliquid aliorum remanere ut dicitur in principis. contra ad destructionem inferioris sequitur destructio superioris. **Ordinatio** quod differentia superioris et inferioris se inuicem destruit quod destructis inferioribus que sunt individua destruitur etiam superiora que ad esse existunt principia aliorum ex quibus etiam destruantur quo ad esse essentie sed e contra destructis superioribus principia destruitur inferiora quo ad esse essentie formale et intelligibile ipsorum quod habet a superioribus

Proprius autem est generi de pluribus predicari que dicitur et species et proprium et accens: animal enim de equo et de hoiere et aue et serpente predicatur quod drupes hoc de solis quattuor pedes huiusmodi. homo vero de solis indiuiduis et binibile de equo et de his que sunt particulares. et accens similiter de paucioribus. oportet autem dicitur accipere quibus diuidit genus. non eas que coplent suba generis. Amplius genus continet differentias

potestate. animal enim hoc quidem rationale est illud vero irrationale. Amplius quod dicitur genera pota sunt hiis que sub se posite sunt dicitur. propter quod simul quidem eas auferunt non autem simul auferunt. sublato enim animali auferunt rationale et irrationale. dicitur vero non auferunt genus. nam si omnes interimantur tamen suba animala sensibilis subintelligitur. que est animal. Amplius genus quod dicitur in eo quod quod est predicatur. differentia vero in eo quod quale quod est (quod ad modum de m e) predicatur. Amplius genus quod dicitur unum est finem unamquamque speciem. ut bovis id quod est animal. dicitur hoc pro plibus. ut rationale mortale mentis et discipline perceptibile quibus ab aliis differt. Et genus quod dicitur quod dicitur simile est materie. forme hoc dicitur. cum autem sint et

alia conia et propria generis et dicitur tunc ista sufficiat

Hic Porphyrius ponit genus ad dicitur penes eorum differentiam et ponit sex dicitur. Prima quod genus predicatur de pluribus que dicitur aut aliquid aliorum predicabilium. et huiusmodi intelligitur est de dicitur diuisiua et non constituta ut animal predicatur de hoiere equo aue et serpente. quod drupes vero quod dicitur differentia de solis quattuor pedes habentibus. homo vero de solis indiuiduis et binibile de equo et particularibus equis et accens similiter predicatur de paucioribus que genus. quod non potest esse quod unum accens oibus (quod sit sub genere ponitur) ut albu vel nigrum

Sed dicitur dicitur est quod genus in sua parte prius duas differentias. quod patet per exemplum quod animal genus est duorum predicacione sicut animal continet rationale et irrationale et predicatur de vlt quod dicitur hoc de altero tamen predicatur. Tercia dicitur est. quod genera quidem pota sunt natura his que sunt sub se dicitur et eo quod differentie exiit de parte generis. huiusmodi autem signum est. quod sublati generibus auferuntur simul et ipse dicitur que sunt sub genere. sed sublati differentibus non oportet quod simul genera auferantur. quod patet per exemplum. quod sublato animali quod est genus auferuntur simul rationale et irrationale que sunt differentie animalis. differentie vero simul ablate non simul auferuntur genus. quod si omnes differentie diuisiue animalis auferantur ad huc tamen potest intelligi substantia animata sensibilis que est animal finem animalis que est genus. Quarta dicitur est. quia genus in eo quod quod quod est predicatur. differentia vero in eo quod quale sicut superius ex eorum dicitur differentionibus patuit. Quinta differentia est quia unum genus proximum est unius speciei tamen quod in ea constituitur ad speciem constituendam. differentie vero contrahentes sunt plurime. ut rationale mortale mentis et discipline perceptibile quibus homo ab aliis differt

Sexta differentia est. quia genus quidem in constitutione speciei simile est materie per hoc quod est contrahibile. differentia vero similis est forme quia contrahit et determinat potentiam generis. Tunc epilogat dicens quod licet possent esse alia communia et propria

generis et differentie tamen ista (quod nunc deum sunt) sufficere
in genus predicat de pluribus quod
Queritur Ad idem quod sic. quod ad rationem
generis requiritur quod predicat de pluri-
bus speciebus et eorum individuis. sed ad rationem acci-
dentis sufficit predicari de pluribus individuis. plus au-
tem est predicari de speciebus et individuis quam de individuis
tamen. Et per hoc etiam genus differt ab omnibus alijs
ut circa tertium dictum est

Ad Genus dicitur cum alijs predicabilibus in hoc quod est
predicari de pluribus. ergo male dicitur quod per illud idem
differt ab alijs. Ans probatur. quia predicari de
pluribus est commune omnibus ut prius patuit. **Dicendum**
quod hoc propter de pluribus capit dupliciter. vno modo
ut valet id est de multis et in hoc omnia conveniunt. Alio
modo capit comparativum per magis multum et sic genus
differt ab omnibus alijs per hoc quod de pluribus predicat

Ad Accidens predicatur magis de pluribus quam ge-
nus igitur. Antecedens probatur quia predicatur
de omnibus speciebus et individuis. de quibus genus
predicatur et cum hoc de ipso genere. Et confirmatur
quia quale accidens predicatur de omnibus substantijs
corporeis et de omnibus qualitatibus concretive sumptis.
sed non est dabile aliquod genus quod possit de tot
predicari. **Dicendum** ad ista simul quod licet accidens pre-
dicatur de omnibus illis tamen ad rationem accidentis non
requiritur tamen de multis predicari sed sufficit aptitudo
ad predicari de aliquibus individuis. Etiam accidens
directe solum de individuis predicatur indirecte vero
de generibus et speciebus. genus autem directe et se predicatur
de suis speciebus et individuis. **Ad** dicendum secundum alios quod
licet genus non excedat accidens in ambitu supposito.
excedit tamen predicacionem accidentis in intentionibus
substantivum et ergo genus hoc modo predicatur de
pluribus quam accidens

Ad Unus species est tamen una differentia prima sicut
vnum genus primum. ergo quinta differentia
est falsa. Ans probatur. quia homo species habet
solum unam differentiam quod a diuina generi sufficere
non dicitur homo est animal rationale. **Ad** idem quod vnum species est tamen
vna differentia prima et propria prout tamen vnum species esse plures circuli
loquuntur per quas circuloquimur vna differentiam propriam
innominatam sicut supposito quod rationale non sit. propria
differentia hominis tunc oportet propriam differentiam eius circuloqui
per rationale mortale. sed nunquam circuloquitur vnus
genus proximum per duo genera

Genus autem et species commune quod habent
de pluribus quemadmodum dictum est predi-
cari. sumatur autem species ut species non etiam
ut genus si fuerit idem species et genus. commune
autem his est et priora esse eorum de quibus pre-
dicantur. et totum quiddam est vtriusque

Ista est secundum da pars huius capituli. in qua Por-
phirius comparat genus ad speciem penes convenien-
tiam et differentiam. ponens primo tres convenientias
Prima est quod genus et species hoc commune habent quod
predicantur de pluribus in quantum vtriusque eorum est v-
niuersale. quod est in multis et de multis dicitur. Et

quod talis communitas conveniat tam generi generalis-
simo quam subalterno et similiter tamen species specialissime quam sub-
alterne tamen in proposito accipit genus ut genus et non ut
species quod ad diuersa quedam illorum possunt esse gen-
nera et species et maxime veniunt ista generi quod est genus
tamen. et species que est species tamen. **Secunda** convenientia est quod
vtriusque eorum est prius eo de quo predicatur eo quod sunt prin-
cipia essentialia illorum de quibus predicantur principia autem
prius est principiato siue eo cuius est principium. **Tercia**
est quia vtriusque eorum totum est quoddam respectu
suorum inferiorum quia vtriusque continet ea de quibus
predicatur. genus autem totum est ad id quod continetur

Ad Species est totum respectu generis. non econ-
tra. Antecedens probatur quia species ponit ex
genere et differentia sed compositum habet rationem
totius. **Dicendum** quod est duplex totum ut ad positum
sufficit se totum integrale et vniuersale. Et secundum hoc etiam
duplex est pars se totum integrale et totius vniuersalis.
unde si loquamur de toto integrali diffinita speci-
es est totum genus autem est pars integralis diffinita.
Si vero loquamur de toto vniuersali sic econtra genus
est totum et species est pars quando comparatur ad ge-
nus. et sic loquimur de toto in proposito. **Vel** dicendum
quod genus capitur dupliciter. vno modo secundum se. et sic est quod-
dam totum. Alio modo ut comparatur ad aliquam naturam
tamen magis determinatam et sic habet rationem partis

Differunt autem quod genus quidem conti-
net species sub se. species vero continet et non con-
tinet genera: in pluribus enim genus quam species
est: genera enim placere oportet et formata spe-
cificis differentijs perficere species. vnde et priora
sunt naturaliter genera et simul interimetia
sed que non simul interimant. et species quod est cum
sit. est et genus. Genus vero cum sit oino erit
species: et genera quidem vniuerso de speciebus
predicantur species vero de generibus minime.

Amplius genera quidam abundant eorum que sub
ipsis sunt spirituum continentia. species vero a
generibus abundant propter differentijs. Am-
plius neque species fiet vnquam generalissimum
neque genus specialissimum

Hec Porphirius ponit septem differentias inter genus et species. Pri-
ma est quod genus ambitu sue partem continet sed species non
continet. et non continet genera. **Quia** ratio est. quod genus habet se in plus
quam species et hoc. in precedentibus generis est collectio multorum id est
multarum species in vnum et loquitur de continentia partium et non actu
ali. quod per tale species magis continet generis quam econtra. **Secunda**
differentia. quod genera habet intellectui placere omnes species. cum tamen signum est
quod genera non possunt perficere species nisi informati specificis differentijs
id est quod formati constituit alio placet illi licet cupit placet
statue. **Tercia** differentia. quod est ex eo quod generis placet tamen
quam magis sic per naturam species est species. **Quarta** (quod loquitur ex facta) est

sed ad quiddam

ad idem

marginale text on the left side of the page, partially cut off.

Questiones

predicabilium

interemptis generibus simul intermuntur species sed non econtra. quia omnibus speciebus et differentiis interemptis adhuc saluat genus sui esse intellectualem. Contra differentia quia genera predicantur uniuoce de suis speciebus eo quod dant eis nomen substantiam et rationem. Species vero de generibus minime predicantur: diuina predicacione. non enim predicantur de generibus nisi per accidens quibus enim quoddam animal sit homo et ratio hominis cuiusdam ueniat animal non tamen conuenit animal in eodem. Sexta differentia est quod genera potentia abundant a speciebus eo quod continent species. species vero constituitur ab illis a quibus continentia propria gratia dicitur per quas constituitur que dicitur actu in speciebus sunt potestate cum genus non habeat eas nisi potestate. Septima dicitur est. quod species siue specialissima siue subalterna nunquam potest fieri generalissima. quod est contra rationem generalissimi. Et sicut id quod est in aliquo genere siue generalissimo siue subalterno nunquam fit specialissimum. quod ratio specialissimi est quod cum sit species non potest esse genus sicut superius etiam dicitur fuit. ergo differunt genera a speciebus.

Ar Species continet genus et dicitur namque prescientia? **Ar** male dicitur quod genus non continet a speciebus. **Ar** dicitur licet species contineat genus tamen quod totum essentiale continet suam partem essentialem. non tamen sicut totum uel continet suam partem subiectiuam. quod modo genus continet suas species. **Ar** dicitur quod species continet genus continetia actuali. sed econtra genus continet species continetia practica de qua ad pro-

Ar Destructis omnibus speciebus etiam destruitur genus. **Ar** male dicitur quod interemptis generibus necesse est species interiri et non econtra. **Ar** dicitur quod omnibus destructis speciebus etiam destruitur genus? quo ad esse reale tamen essentie quod existit in nihilominus in manibus? apud intellectum quod tunc ad esse intelligibile sed non econtra. quod species non potest intelligi si neque tamen cum species posita est de necessitate positum est genus quod in specie actu et intellectu. genus vero cum sic positum est. non sequitur omnino quod species sit quod species non nisi potentia est in genere. posita autem potentia non propter hoc necessario ponitur actus qui in potentia non est finis actum.

Queris autem et proprium commune quid est sequi species. Nam si homo est animal et si homo est risibile et equaliter predicatur genus de speciebus et proprium de his quod illo principat equaliter enim et homo et bos animal et Catho et Cicero risibile. conuenit autem et uniuoce predicari genus de propriis speciebus et proprium de his quorum est proprium.

In hac tertia parte Porphyrius comparat genus ad proprium penes conuenientiam et differentiam. Et primo ponit tres conuenientias. Prima. quod utrunque horum predicabilium consequitur speciem de qua predicatur non quidem finem naturam. quia sic genus prius est specie. sed finem rationem quia sequitur. si homo est animal est. et si homo est risibile est. Sed quando dicitur proprium sequi speciem tunc simul cum ratione consequentia est etiam ordo nature et intellectus quia species est causa propria et non econuerso. Secunda conuenientia est quia tam genus quam proprium equaliter hoc est. non finem

magis et minus predicantur de suis subiectibus. equaliter enim homo et bos. sunt animalia et Catho et Cicero que sunt hominis in diuina equaliter sunt risibiles. Tercia conuenientia est. quia commune est generi et proprio quod uniuoce predicantur. ita quod genus uniuoce predicatur de speciebus et proprio. de his quorum est proprium.

Ar Proprium non equaliter participatur. ergo contra secundam conuenientiam. **Ar** Accedens participatur. quia risibile est proprium. sed unus homo magis ridet quam alter. ergo non equaliter. **Ar** Dicendum licet ridere non equaliter participetur. quia non est proprium sed accidens. tamen risibile equaliter participatur. **Ar** Et quando dicitur etiam unus homo magis est risibilis quam alter. igitur. Antecedens probatur quia unus homo magis est inclinatus ad risum quam alter. **Ar** Dicendum quod risibile capitur dupliciter. uno modo ut dicitur naturalem potentiam propinquam. ad risendum que consequitur complexionem et dispositionem corporis. et sic unus homo est magis risibilis altero. sed tunc risibile est accidens commune. Alio modo capitur risibile. ut dicitur potentiam seu aptitudinem naturalem remotam ad risendum. que consequitur rationem specificam hominis. et sic unus homo non est magis risibilis altero. et hoc modo est proprium.

Queris Utrum proprium predicatur uniuoce de speciebus contentis sub ea. **Ar** Dicendum quod predicatio uniuoca capitur dupliciter. Uno modo pro predicacione essentiali et sic non predicatur uniuoce. Alio modo capitur pro omni predicacione necessaria et ordinata et sic predicatio quarti predicabilis est uniuoca. **Ar** dicunt alij quod proprium predicatur partim uniuoce eo quod fuit ex principibus essentialibus speciei et partim denominatiue. quod fuit ex illis in aliud genus predicamentale.

Ar Proprium predicatur denominatiue de specie et contentis sub ipsa ergo non uniuoce. Antecedens probatur quia omnis illa predicatio est denominatiua ubi terminus unius predicamenti predicatur de termino alterius. et maxime quando accipitur predicatur de substantia. **Ar** Dicendum quod predicatio uniuoca capitur dupliciter. uno modo ut distinguitur contra predicacionem equiuocam et denominatiuam sicut et sic proprium non predicatur uniuoce sed magis denominatiue. Alio modo capitur ut solum distinguitur contra equiuocam predicacionem et sic proprium predicatur uniuoce quod non equiuoce.

Differunt autem quomodo genus quid est prius est. posteriorius pro proprio: oportet enim prius esse animal de hinc diuina dicitur et propriis. Et genus quid est de plibus speciebus predicatur. proprium vero de una sola specie cuius est proprium. Et proprium quid est? uerum simul predicatur de eo cuius est proprium. genus vero de nullo uerum simul. Nam neque si animal est homo est. neque si animal est risibile est. si homo est risibile est et econuerso. **Ar** Amplius proprium omni specie in eum cuius est proprium

Quo modo...
genus et species

Quia
Sic
Et

Ad pro

primum et uni soli et semper. genus vero omni quidem speciei. cuius fuerit genus et semper non autem soli. Amplius quidem species inter se simul interimuntur generis quorum sunt species. propria vero inter se simul interimunt ea. quorum sunt propria: et hiis quorum sunt propria interimuntur et ipsa simul interimuntur

¶ Dicuntur itaque quatuor differentias generis et propriae. prima est quod genus est prius natura et intellectu omni eo a quo predicatur. propria autem est posteriori natura et intellectu specie de qua predicatur. Quibus ratio est quod operet genus prius diuisi specie affinis diuisi quod speciem constituit ut causa propria illi specie ei propter quod genus actu et intellectu prius est specie. propria vero causaliter a specie de qua predicatur. Secunda diuisio est quod genus necesse est predicari de pluribus speciebus. propria vero predicari de una sola specie cuius est propria. Tercia diuisio est quod propria conuenit similibus de eo cuius est propria. si enim simile est homo et e contra si homo est simile est. genus vero de nullo sigillatim similitudo (cuius est genus) predicari videtur et conuenit similitudo si aial est homo est. Quarta diuisio est quod propria inest omni indiuiduo soli et specie. genus vero inest omni et specie sed non soli specie de qua predicatur sicut aial non inest soli homini etiam aliis speciebus brutorum scilicet asino et equo. Quinta diuisio est quod species quidem interimuntur non solum interimuntur genus quod non sequitur si homo non est aial non est. propria autem interimuntur simul interimuntur ea. quorum sunt propria et e contra sequitur enim si hinc si non est ergo equus non est et e contra

¶ Sensibile dicitur a potentia sensitiva est propria aialus et tamen predicatur de homine et asino quod dicitur specie. **¶** Dicendum quod Porphyrius in toto isto libro et signanter in de comunitatibus predicabilium loquitur tamen de propria specie specialissime et non de propria quod ad totum eius ambitum et generalitatem

¶ Posteriori non destruit prius. scilicet proprium est posteriori specie ergo non destruit speciem. **¶** Dicitur: probatur quod proprium est effectus speciei et principium eius.

¶ Quod proprium interimere speciem intelligitur dupliciter. uno modo causaliter et sic non interimunt ea quod species est prior propria ut argumentum probatur. Alio modo concomitantem quod species et propria habet eandem principia. Et corruptio propria corripitur principia propria et talia etiam sunt principia speciei et sic per quandam concomitantiam corripitur. propria species corripitur

¶ Generis vero et accidentis comitatio est de pluribus (quod admodum dictum est) predicari siue separabile sit accidens siue inseparabile etiam moueri de pluribus: et nigrum de coruis et de omnibus ethiopicis et de aliis inanimatis predicatur. Differt autem genus ab accidente quoniam genus autem species est. a comitatio pro speciebus inferiora sunt: nam si etiam inseparabile sumatur accidens tamen

prius est illud cui accidit quam accidens. Et generis quidem que participat equaliter participat. accidentia vero non equaliter. Intentione enim et remissione suscipit accidentium participatio. generis vero minime. Et accidentia quidem in indiuiduis principaliter subsistunt. genera vero et species naturaliter propria sunt id in indiuiduis substantiis. Et genera quidem in eo quod quod sit predicatur de his que sub ipsis sunt. accidentia vero in eo quod quale aliud est vel quod se habeat unum quod quod est enim et ethiops interrogatus. dicitur niger et quod admodum socrates se habeat dicere quod, niam sedet vel ambulat. Genus vero quo ab aliis quattuor differat dictum est

¶ In hac quarta parte Porphyrius copat genus ad accidens primo penes unam convenientiam. Dicitur quod generis et accidentis commune est quia utriusque de pluribus predicatur quemadmodum sepius dictum est. hinc enim utriusque eorum quod sunt uniuersalia. Et hoc quod conuenit tamen accidens separabile quam inseparabile. moueri enim (quod est accidens separabile) de valde multis predicatur. **¶** Si genus vere (quod est accidens inseparabile) predicatur de omnibus coruis et de omnibus ethiopicis et etiam de aliquibus inanimatis ut de carbonibus et huiusmodi. **¶** Deinde ibi differt ponit quattuor differentias generis et accidentis. Prima est quia genus est ante species. sicut principium est ante principiatum. accidentia vero posteriora sunt speciebus et indiuiduis de quibus predicantur. **¶** Secunda differentia est quia omnia illa (que participat genera ut genera) equaliter et non hinc magis et minus participant illa. quia participat illa in termino. accidentium autem participatio est hinc magis et minus. Sicut enim potest intelligi per naturam coruis albus ita saluo coruo potest intelligi minus niger et magis niger. generum autem participatio minime et nullo modo est hinc magis et minus

¶ Tercia differentia est. quia accidens primo et principaliter subsistit in indiuiduis que sunt accidentium comitatum principia et propria subiecta. genera vero et species et differentie naturaliter sunt priora indiuiduis. Genera enim sunt principia essentialia specierum et species sunt totum esse indiuiduum. sed quod est principium principii etiam est principium principii.

¶ Quarta differentia est. quia genera predicantur in eo quod quid est de his que sub eis sunt speciebus. in quo tamen differt a differentia proprio et accidente. sed accidentia que habent esse absolutum predicantur in quale ut qualitas et quantitas. ea autem que habent esse comparationis vel comparationi admittuntur (ut ad aliquid agere et pari et huiusmodi) predicantur in eo quod quomodo se habet. **¶** Si si quis interrogatus fuerit quod est ethiops. prout respondet est niger. si vero quod se habet

Quarta p. c.

Questiones

fortes in corporis portia congrue respondet q̄ sedet vel
stat. v̄l quomo do se h̄z in agendo dicimus q̄ ambulat
v̄l aliqd̄ aliud agit. Concludit ergo q̄ hec sunt differē
rentie q̄bus genus differt ab alijs quatuor: p̄ dicabilibz
¶ Accidens quādoq̄ est simul cū suo subiecto q̄
male d̄r q̄ semp̄ est posterius alto. **¶** Nō p̄bat
de accidente inseparabili qd̄ nisi eēt simul cū subie
cto (cut̄ inest) nō diceretur inseparabile. **¶** Qd̄m q̄ h̄ ar
gumentū soluit̄ ex textu q̄ q̄bus aliqd̄ acc̄is sit insepa
rabile. tñ illd̄ (cut̄ acc̄i dit) h̄us est fm̄ naturā 7̄ intellectu
oportet eīm q̄ subiectū acc̄i dētis sit ens p̄pletū i se v̄t d̄e
Autēna ante. 7̄ sit occasio v̄l causa q̄ acc̄is sit in ip̄o
¶ Omne vniuersale habet p̄ncipia v̄lta s̄z acc̄is
cōe nō habet p̄ncipia vniuersalia q̄ nō ē vniuers
sale. **¶** Qm̄o. p̄bat q̄ als vniuersale non esset
scibile. sed minor̄ patz̄ ex tertia differētia. **¶** Qd̄m q̄
accidens cōe fluit̄ ex p̄ncipijs̄ indiuidui in q̄stū ramen
illa cōueniūt in aliqua sc̄da subst̄tia que pluribz̄ est
¶ **¶** Sicut exēpl̄ gr̄a eēt coloratū cōsequit̄ indiuidua in q̄stū
conueniunt in illo ḡne quod est corpus mixtum quare
etiam de omnibz̄ indiuiduis mixti dicit̄

¶ Cōtingit aut̄ vnumq̄q̄ alioz̄ differre ab
alijs quatuor. 7̄ cū quinqz̄ quidem sint 7̄ v
nūq̄qz̄ ab alijs quatuor differat. quater
quinqz̄ id est viginti fient oēs differētes s̄z
sp̄ posterioribz̄ enumeratis. 7̄ sc̄dis quidez̄
vna sup̄atis. p̄pterea qm̄ iā sumpta ē. tertijs̄
vero duabz̄ quartis vero tribz̄ quintis ve
ro q̄tuor. decē oēs sunt q̄tuor tres. due vna
gen^o p̄o differt a d̄nā 7̄ sp̄e 7̄ p̄prio 7̄ acc̄ite
q̄tuor ergo sunt oēs d̄nē **Differētia** (p̄o q̄
differt a genere dictuz̄) est quādo q̄ differt
gen^o ab ea dicebat̄: relinquitur q̄ q̄ differat
differētia a specie 7̄ a p̄prio 7̄ accidēte di
cere 7̄ siunt tres. rursus q̄ species quidē dif
ferat a differētia d̄ dictum est qm̄ quo differt
differētia a sp̄e dicebatur. **¶** Quo aut̄ diffe
rat sp̄s a genere d̄cīm ē qm̄ quo gen^o ab ea
differt dicebat̄. reliquū ergo est vt quo dif
ferat sp̄s a p̄prio 7̄ accidēte dicat̄. due igiſ
sunt d̄nē. p̄pū aut̄ quo differat ab accidēte
relinquitur. nam quo a specie 7̄ d̄nē 7̄ ḡnē
differat dictū est in illorūz̄ ad ip̄m differen
tijs̄ quatuor igiſ sumptis differētijs̄ ḡnis
ad alia tribus p̄o differētie. duabz̄ aut̄ sp̄ci

predicabilium

vna aut̄ p̄prij ad acc̄is. decē erūt oēs. qua
rum q̄tuor: (que erāt generis) ad reliqua su
perius demonstramus

¶ Sic Porphirius in generali 7̄ q̄si incidentaliter enu
merat oīs d̄nās p̄dicabiliū 7̄ cū hoc reducit eas ad
numez̄ quend̄ ā. **¶** Dicens q̄ cōtingit vniquodq̄ vni
uersaliū differre ab alijs ad min^o vna differētia. cuz̄
ergo q̄nqz̄ sunt 7̄ qd̄libet differt ab alijs quorū seq̄tur q̄
erūt q̄ter quinqz̄. id est viginti hoz̄ vltim d̄nē s̄z q̄a
posteriora differunt a p̄oibz̄ eisdē differētijs̄. q̄bus p̄o
ra differētiā a posterioribz̄ sequit̄ q̄ genus differt ab a
lijs q̄tuor differētijs̄. differētia p̄o ab alijs tribz̄ q̄ o
mitrit̄ p̄partio illa que est ad genus cum illa sit habita
in p̄partione generis ad ip̄am. **¶** Sp̄s vero p̄pter eandē
causam differt ab alijs duabz̄. p̄prij vero vna differen
tia. 7̄ sic in vniuerso erūt decē d̄nē. q̄ genus habet q̄tu
or. differētia tres. species duas. proprium vnam.

¶ Porphirius multo plures enumerat differē
tias p̄dicabiliū q̄ viginti vt p̄z̄ trāscurrendo il
lum tractatum de cōmunitatibz̄ q̄ p̄tradicit̄ sit
h̄ijſt̄. **¶** Qd̄m q̄ in generali sunt viginti d̄nē p̄dicabil
iū vt h̄ in textu declarat̄. s̄z adhuc generalius loquen
do sic sunt multo plures vt patz̄ in eius p̄cessu s̄z Por
phirius recoligit illas differētiās reduces̄ ip̄as ad vi
ginti 7̄ vltorius ad decem cur̄ ratiōne tāgit̄ in textu

¶ Commune ergo d̄ differētie 7̄ sp̄ci est eq̄
aliter p̄cipari. boiē nō eīm eq̄aliter p̄ci
pant p̄riculares boiēs 7̄ rōnald̄nās. **¶** Com
mune p̄o est 7̄ semp̄ ad eē h̄ijs q̄ eoz̄ p̄cipāt
sp̄ eīm socrates rōnal^o ē 7̄ sp̄ socrates homo
¶ Stud est tertiū cap̄lm̄ istius tractatus in q̄ Por
phirius p̄pat d̄nām ad alia posteriora p̄dicabilia et
fm̄ hoc diuidit̄ istud cap̄lm̄ in tres p̄tes. In p̄ma p̄pat
d̄nām ad sp̄m̄ penes p̄uenientiam 7̄ differētiā. 7̄ p̄
mo penes p̄uenientias duas. **¶** Prima q̄ eōe est differen
tie 7̄ sp̄ci equalit̄ 7̄ nō fm̄ magis 7̄ minus a suis inferio
ribz̄ p̄cipari. 7̄ h̄ manifestum est p̄ exempla boiēnem
eīm eq̄aliter p̄cipāt oēs p̄riculares boiēs 7̄ sicut d̄m̄ ē
de rōnali. **¶** Sc̄da p̄munitas est quia species 7̄ d̄nā s̄z
allunt h̄ijs q̄ ip̄sa p̄cipāt 7̄ nō alterant̄ ab ip̄is sicut sit
alteratio cū accidētibz̄ formis. **¶** T̄ti socrates semp̄ ē
rationalis 7̄ semp̄ est homo quia p̄dicatū est de eētia
subiecti 7̄ sunt p̄pōnes tales sempiternē p̄tatis. **¶** Q̄ q̄
sumit̄ ista autoritas siue socrates sit siue non sit semp̄
est rationalis et homo

¶ Querit̄ **¶** Utr̄ ista autoritas Porphirij
sit vera **¶** D̄z̄ q̄ sic. quia p̄di
catio sup̄ioris de inferiori ē vera
licet inferioris nō existat. patz̄ p̄mo quia ad p̄tate p̄o
sitionū necessariā nō requirit̄ q̄ extrema sint hoc ē q̄
existant v̄l habeāt esse actualis existētie sed sufficit q̄
habeant cōformitatem ad inuicē sed iste p̄pōnes fortes
est rōnalis. fortes est h̄o. sunt nec̄arie. 7̄ sufficit q̄ ext
ma habeāt p̄oformitatem ad inuicē. 7̄ p̄ p̄ns sunt vere
simp̄lr̄ loquēdo. **¶** Qm̄o. patz̄ q̄ habitudo generis ad
sp̄m̄ v̄l sp̄ci ad indiuidua est p̄petua vt dicit̄ Auicē
na 7̄ Algafel. **¶** Probat̄ sc̄do. quia omnis p̄positio essen
tialis est necessaria. sed ista Socrates ē h̄o est eētialis

ergo est necessaria: igitur non potest falsificari. **P**roba-
tur tertio. qz socrate corrupto ista est vera socrates est
socrates. qz idē pdicaf de se ipō. 7 socrates est socrates
qz socrates est hō. qz pns est de intellectu aīctis. **P**ater
qro. qz nisi sic nulla esset ppositio de inesse simpliciter
in q pdicaf p mune de supposito. qz nō esset semp ve/
ra. 7 qz nihil pē subsumi sub medio in maiori de neces/
sario nisi suppositū p munitis. ergo nulla de inesse posset
sumi sub maiore de necario regulariter. qd est contra
p m pmo pōz. **S**ed moderni intelligūt istā ppositio
nem socrates semp est homo nō simpliciter. sed qz diu
est quē admo dū dictū est de accidente circa terciā dī/
finitōem qz semp est in subiecto subsistens. qz dicunt q
est. in ppositione semp significet esse existentie. hoc autē
fm veritate dici nō pē neqz simile ē hincinde. qz h pdi/
cati est essentialē. sed in alijs est accidentalē

Altere ens nō potest predicari de nō ente. s; cor-
rupto socrate adhuc hō est verū ens. qz nō pē
dicaf de socrate nō ente. **P**roba. qz salua ē
in alijs suppositis existentib;. **O**dm qz in ista ppōne
socrates est homo nō predicaf existēs de existente. sed
humana natura pcepta vt dicibilis de plurib; predi/
caf de eadē natura concepta. vt hec in q actu 7 intellec/
tu includit. qz etiā vere de ea predicaf. qz ad veritatem
ppōnū talū nō reqrīt existētia rerū. sed vno extremoz
q est hic. **E**tia ddm qz in dicta ppōne predicaf ens de
ente. licet nō predicaf entis de existente

A Bene sequit fortis semp est hō. qz fortis semp
est. sed pns est falsum. qz aīctis. **P**rima pna p/
bas. qz fm p m scdo penharmentias bñ valet
pna a pūctis ad diuisa. qn nō est oppositio in adiecto
7 in predicato. nec predicaf esse fm accūs. sed hic for/
tis semp est hō nō est oppositio in adiecto sicut hic. hō
mortuus. neqz predicaf esse fm accūs. sicut cū dī: hō ē
alib; musicus. **S**ecda pna pbas. qz nunqz falsum seq/
tur ex pō in bona pna. **O**dm qz in pma pna nō bñ
arguit a pūctis ad diuisa. qz in ante predicaf eē scdm
adiacēs. i. fm aliqd extraneū. qz eē hoīs de socrate est
extraneū eo qd eē qn pdicaf scd; adiacēs. qz cē qd
dicit pdicatioem hoīs de sorte eodē mō se. h; cū qz
trāsmutatioe facta circa esse qd pdicaf in ppōne de se/
cūdo adiacente. **V**el ddm qz ibi pmitit fallacia a fm
qd ad simplicif. qz esse pformitatis est eē fm qd. 7 pos/
nit in ante. sed esse actualis existentie est esse simplicif
et sic ponit in psequente

A Bene seqtur socrates currit. qz socrates est. er/
go p locū a maiori: bñ sequit. socrates est hō. qz
socrates est. **P**roba. qz si esse accūs. qd
est minus verū ens. 7 ponit eē simplicif. tūc multo ma/
gis esse subitāne qd est venissimū ens ponit eē simplr
Odm qz duplex est esse sube. **U**nū est esse existentie
7 illud est verius esse qz esse accidentis. **A**liud ē eē cō/
formitatis extremoz qd pdicaf in ppōne centrali de est
tercio adiacente: tale nō est verius esse qz hoc eē existi/
tie qd pdicaf in ppōne accūsali. qn pdicatu est accūs re/
ale. qz tale nulli subiecto inest nisi existenti. 7 qz esse ei?
de subiecto necario ponit esse absolutum

A Fortis est hō mortuū. supposito qz fortis fuit
7 iā nō est. **S**ortis non est hō. **P**roba. qz pna. qz
qd cū determinatōe diminuentē de aliq pdi/
catur vere negaf ab eodē. **O**dicenduz qz mortuū vel
etia; viū capif duplicif. **U**no mō actualiter. 7 sic est

accidens cēntie hoīs significare p hoc nomen hō: 7 sic
pcedit qz fortis sit hō mortuū vel q nō sit hō viū. **S**;
nō seqtur qz ergo sit nō hō. qz mortuū illo mō nō dūmū/
uuit hominē neqz infert nō hominē. **A**lio mō capitur
mortuū aptridinalif. 7 sic dūmūit hoīez sicut in aīa
tum. sed tūc hec est falsa fortis est hō mortuū. sed p op/
positū hec est vera etiā si fortis nō existat. fortis ē hō
viū. nec tū sequit. qz viuit. sicut nō seqtur hō est rīsbī/
lis. ergo redet

A Si forte non existente fortis esset hō. seqretur
qz hō mortuū esset hō. **S**ecda probaf arguēdo
expositioe sic. fortis est hō mortuū. 7 hō mor/
tuus est hō. **T**ūc ultra si hō mortuū esset hō. tūc mor/
tuū nō dūmūeret rōem hoīs. sed staret cuz vera rōne
hoīs qd falsum est. **O**dm qz illa. hō mortuus est hō
pē capi duplr. **U**no mō pur est dicit esse pformitatis
extremoz. vel fm alios esse existentie. 7 sic est vera. neqz
dūmūit mortuū de rōne hoīs. **A**lio capif in qz tūz est.
predicaf esse existentie. 7 sic est falsa. qz mortuū dūmū/
it rōne homis fm esse existentie. 7 ideo hō mortuū nō ē
hō crūs. licet bñ sit homo fm eē qd dicitariū apud int/
lectū. **E**t qn replicaf hō mortuus est cadauer ali/
cuius hoīs. sed illud cadauer nō est hō qd dicitariū capi/
atur est. qz nō potest pcedi qz hō mortuū est hō. **O**dm
qz mortuū pōt capi duplr. **U**no mō p mortuo subiecto
tūc. scilz qd est vel fuit subiectū mortis. 7 sic cadauer
dicit hō mortuū. nec sic hō mortuū est hō etiā fm eē cō/
formitatis. **A**lio mō capif p mortuo terminatiue. qd
sez fuit terminus a quo depditus est p mortē. 7 sic hō
mortuus nō est cadauer. sed est hō q amittit suā existen/
tia. 7 sic loqtur de eo hic

A In trāsmutatione subali res amittit nomē 7
dūmūitōez spēi. sed moīs est trāsmutatio sub/
stāntialis vt pus patuit. qz eā res p dicit nomen
7 dūmūitōem spēi. 7 p pns forte mortuo hec est falsa
fortis est hō. **O**dicendū qz res potest capi dupliciter
Uno mō vt existit extra int. lectū. 7 sic in trāsmuta/
tione subali amittit nomē 7 rōnem spēi. qz non seruat
formā spēi quaz pus habuit. **A**lio mō capif vt pēpif
apud intellectū. 7 sic nō perdit illa. qz circa ipsaz nul/
la sit trāsmutatio. 7 hoc mō fortis dī: suppositū hoīs
sez inqstrum pēpif apud intellectū p modū nō dicibilis
de plurib;. **E**t qz dicit secūdo postertoz. qz nō entia
ptingit scire 7 intelligere quare nō existētia rez non
infert nō entitātē pceptū vel vocū scartiaz.

A Destruo vno correlatiōz destruit 7 reliquū.
vt dicit in predicamentis. sed signū 7 signatū
sunt correlatiua. qz destructa re que ē signatuz
destruit vor inqstrum est signuz 7 a. **O**dm vt pus qz
res accipif duplr. **U**no mō vt existit. 7 sic nō est signa/
tum vocis. neqz etiā vt sic representaf p spēm intelli/
gibile in aīa existentē. **A**lio mō capif vt intelligif. 7 sic
est signata p vocem. sed tūc nō destruit re ad extra de/
structa. quare vor idē sciat re existente 7 nō existente.
Et qn dicit. ergo qd scatur est idem. **P**roba. qz pna
qz oīs actiua vera potest mutari in passiua veraz. tūc
vtra pus scabaf res erūs 7 nūc non erūs. ergo er
istens 7 nō existens sunt idē. **D**icēdū qz pus neqz sig/
nificabaf res existens neqz nō erūs. sed res pcepta cui
extraneū est existere vel nō existere.

Propriū autē dīne qdē est in eo qd quale.
g i

Questiones

fit p̄dicari: sp̄ei vero in eo qd̄ qd̄ est. Nā r̄ si hō velud q̄litas accipiat. nō simplr̄ erit q̄litas. s̄ fm̄ id̄ (q̄ generi aduenientes) d̄n̄e eā p̄stituerūt. Ampli⁹ d̄n̄a q̄d̄is iu plurib⁹ sepe sp̄eb⁹ p̄siderat. quēadmodū quadrupes in plurib⁹ aīalib⁹ specie differētib⁹. species vero in solis his (q̄ sub vna sp̄e sūt) in diuiduis. Ampli⁹ d̄n̄a p̄ma est ab eadem sp̄e q̄ est fm̄ ip̄am: simul em̄ ablatū rōnale i terimit hoīem. hō vero interempt⁹ nō auert rōnale. cū sit de⁹. Ampli⁹ d̄n̄a q̄d̄e cōponit cū alia d̄n̄a. rōnale em̄ r̄ mortale cōpositū est in substantia hominis. sp̄es p̄o sp̄ei nō p̄ponit vt gignat aliquā aliā sp̄em. q̄dā equ⁹ cuidā asino p̄miscet ad muli generati onē. equus autem simpliciter asino nunq̄s p̄ueniens perficiet mulum

De porphir⁹ ponit quatuor d̄n̄as sp̄ei r̄ d̄n̄e. P̄ma est q̄ d̄n̄a p̄dicat in quale. sp̄es p̄o in qd̄. q̄uis em̄ hō cois velud q̄litas aliq̄n accipiat inq̄tum feat q̄le qd̄ p̄ oppōnem ad p̄mā subam. q̄ feat hoc aliq̄d: nō t̄n̄ erit. p̄ter hoc simplr̄ q̄litas. sicut d̄n̄a est q̄litas generis. p̄p̄iū sp̄ei. r̄ accōis indiuidui. sed erit q̄litas q̄dam ad habitudinē fm̄ id̄ q̄ d̄n̄e cēntiales (q̄ q̄litates sūt) generi aduenientes vt q̄le qd̄ esse cōstituerūt. om̄e em̄ p̄mune hoc q̄le qd̄ est in q̄litate sue p̄muni forme p̄stituti. **S**ecūda d̄n̄a est. q̄ d̄n̄a cum sit generalis in plurib⁹ sp̄eb⁹ p̄siderat sicut gen⁹: vt q̄drupes est in plurib⁹ specie differētib⁹. sp̄es aut̄ q̄ vere sp̄es est r̄ nō genus nō p̄siderat fm̄ eē in plurib⁹ specie differētib⁹. sed in his solis indiuiduis q̄ sub eadē sunt sp̄e. **S**i p̄o accipiat sp̄es vt genus subalternū. tūc non hic sed in añ habitis differētia differētie r̄ talis generis posita est. **E**t h̄c solū sermo est de sp̄eb⁹ q̄ non p̄nt eē genera.

Tercia d̄n̄a est. q̄ d̄n̄a q̄d̄e natura r̄ intellectu p̄s or̄ est sp̄e p̄ d̄n̄am p̄stituta. sicut p̄ncipiū cēntiale pus est p̄ncipiaro: **Q**uius p̄batio est. q̄ hoc mō pus est a quo nō p̄uertit subsistendi p̄na. sed p̄stat q̄ rōnale qd̄ est d̄n̄a hoīs ablatū interimit r̄ auert hominem q̄ est sp̄es. hoīe p̄o interempto siue ablato nō necārio sequitur q̄ interimat rōnale. cūz adhuc hoc interempto fm̄ **S**crotycos. deus rōale qd̄dā est. **Q**uicēna d̄t t̄n̄ hec oīa p̄ ignorātiā dicta esse a **P**orphirio. **Q**uarta d̄n̄a ē q̄ d̄n̄a p̄ponit cū alia d̄n̄a ad p̄stituendū sp̄em: et h̄ exemplo manifestū est. q̄ rōnale r̄ mortale vni cū alio p̄positū est in p̄positōe siue in p̄stitutiōe hoīs. **S**p̄es p̄o cū sp̄e nō p̄ponit vt gignat aliā sp̄em q̄ eadē sit cū subiectis siue indiuiduis subaz vel sp̄eruz sicut d̄n̄a cū differētia p̄ponit ad subam sp̄ei p̄stituendā. q̄ eadē h̄z supposita q̄ h̄z alterā duaz d̄n̄az: eadem em̄ sunt supposita rōnalis r̄ mortalis d̄n̄az. **T**ūc circa

predicabilium

q̄rtam d̄n̄am **P**orphir⁹ remouet vna obiectōez. q̄ d̄ctū est q̄ due sp̄es nō p̄stituit terciā. posset aliq̄s dicere q̄ asin⁹ r̄ eq̄ (q̄ sūt diuersi sp̄es): gignat sp̄em scīā s̄z muli. **R**ūdet porphir⁹ q̄ q̄uis qd̄a equa particulāris cuidā asino in particulari p̄miscet ad muli generatiōnē. equa t̄n̄ simplr̄ siue vlt̄er accepta asino vlt̄ conueniens nunq̄s p̄ficiat muli

Querit Quare repugnat duab⁹ sp̄eb⁹ p̄currere ad p̄stitutiōem sc̄ie speciei. nō aut̄ differētib⁹. **O**dm q̄ rō diuersitatis est: q̄ sp̄es est id̄ qd̄ in vltimo actu ē p̄fectū saltē p̄fectiōne formalī. vt superius dictū est: s̄z ex duob⁹ p̄fectis siue in actu non potest fieri aliquid in natura. sic em̄ nō est de differētib⁹. **E**t q̄n̄ d̄: due differētie sunt etiā entia in actu. q̄ a simili ex eis nō p̄t fieri terciā nisi p̄ aggregatōem: q̄ p̄stitutiō est ex actu et potentia. **O**dm q̄ non p̄uenit duabus differētib⁹ in q̄stum sunt actus p̄ficere terciū. sed p̄uenit eis inq̄stū vna est in potētia aliā: r̄ q̄ nō debet esse due d̄n̄e opposite diuidentes idē gen⁹. sed magis debent esse differētie subordinatē fm̄ **Q**uicēnam. sic q̄ vna sit p̄o impli cans in suo esse p̄catōem generis: r̄ alia posteriori d̄ct⁹ minās potētem

Et equo r̄ asina generat burdo r̄ t̄n̄ sunt sp̄es. **A**scies: q̄ due sp̄es p̄currūt ad terciē sp̄ei p̄stitutiōnē. **P**rima ps̄ ant̄is p̄bat p̄ hec metra. **B**urdonē generat sonipes (i. equ⁹) p̄uicēna aselle. **S**z muli generat mixtus asellus eque. **O**dm vt d̄r in textu q̄ q̄uis p̄ricularis equ⁹ r̄ p̄ricularis asina p̄currāt ad generatiōez burdonis. nō t̄n̄ equ⁹ r̄ asina in p̄muni. **E**t hoc p̄tingit in istis aīalib⁹ q̄ sunt vicina fm̄ cōmplexiōnē: vel q̄ h̄nt quādā p̄p̄nquitatem in semine. sic q̄ semen vnius est alterius temp̄arium. sicut in p̄p̄tōe semen eq̄ est caldū. r̄ semen asine est frigidū. ideo cōmiscentur ad burdonis generatiōem

Non repugnat indiuiduis p̄misceri. q̄ nec spe ciebz. **T**enet p̄na a simili. **E**t p̄firmat. q̄ bene sequitur hec equa p̄miscet ad muli generatiōem q̄ equa in p̄muni. **T**enet p̄na p̄ locū ab inferiori ad superius. **O**dm ad p̄mū q̄ nō est silē. q̄ generatiōes sunt singulariū p̄mo metaphisice: r̄ p̄ actū generatiōis p̄t aliq̄d. p̄duci a duob⁹ indiuiduis diuersaz sp̄ez. p̄ p̄ter eam̄ dictā. qd̄ non p̄t. p̄duci a duab⁹ sp̄eb⁹. **E**t cōfirmatiōe d̄m. q̄ licet equa r̄ asinus in cōi sc̄ario r̄ p̄ accōis p̄miscant ad generatiōez muli. nō t̄n̄ p̄mo r̄ p̄ se. **E**t dicendum q̄ textus nō vult negare q̄n̄ equa r̄ asinus in cōi p̄miscant ad generatiōem muli effectiue sicut indiuidua q̄ accōmodāt virtutē generādi a specieb⁹. sed vult dicere q̄ in cōi non p̄miscant ad generādiū muli formaliter r̄ intrinsece. sicut p̄tes essentielles d̄sc̄antur p̄misceri r̄ vniri ad generatiōnē vnius

Differētia vero r̄ p̄p̄iū cōe qd̄em h̄nt eāle participari ab his que eoz p̄ticipant. equa liter em̄ rōnalia rōnalia sūt. r̄ risibilia risibilia sunt. r̄ semp r̄ om̄i adesse cōe vtriq̄z est. **S**icut curtetur qui est bipes. nō substantia p̄mit. sed ad id̄ qd̄ natū est semp̄ dicit. naz

bilium

Dorphiriū Folio xxxvii

z risibile ad id (ad qd natū est) sp d: s; nō
in eo qd sp rideat. Propriū autē dñe est q
hec qdes de plurib spēb dicitur vt rōnale
de hoie z de deo. ppriuz sō de vna sola spē
cui⁹ est ppriū Et dñā qdē illis ē psequens
quoz est dñā. sed nō puerit. ppria sō cō/
uersim pdicant de his quoz sunt ppria

In hac scda parte Dorphiri⁹ ppar dñā ad pro/
priū penes puenientia z dñā. ponēs pmo duas cō/
uenientias. Prīma est. qz dñā z ppriū eq̄lter picipā
tur a suis subijctilib. qz ea que rōnalia sūt de quibus
pdicaf rōnale eq̄lit z non fm magis z minus rōnalia
sunt. Silt ea q̄ sunt risibilia de qb pdicaf risibile eq̄li/
ter sunt: z nō fm magis z minus risibilia: Scda pue/
nientia est. qz vtrūq̄ scz dñā z ppriū semp siue vlt⁹ in/
sunt illis de qb pdicant. Aut rō est. qz dñā est de el/
sentia rei. sed ppriū essentiam. naturā. vel nature aprū
dinē necario psequit. **Quē** ibi (ppriū autē dñe) po/
nit duas dñās inter ppriū z dñā. Prīma est qz ali/
qua dñā q̄ scz non est vltima z habz vere nomē dñe.
semp d: de plurib spēb sicut z genus. Et hoc pbaf ex
emplo. qz rōnale qd est dñā pdicaf de homie z de deo
fm Stoicos z Epicuros. q̄ deos z decas rōnales cē
posuerit. ppriū sō pdicaf nisi de vna sola specie cuius
est ppriū z de illius spēi indiuiduis. Scdo differit. qz
dñā sedtur vltter ad ea quoz est dñā absqz pueritio/
ne sicut genus. sedtur em si hō est rōnale est. sed nō con/
uertit q̄ si rōnale sūt. q̄ ppter hoc necē sūt hominē cē fm
stoicos. ppria sō pueritio pdicantur de his quozū sūt
ppria. si em hō est risibile est. z si risibile est homo est

Prmus hō est magis risibilis q̄ alter. ergo dñā
z ppriū suscipiunt magis z minus. Anz pbaf
qz vn⁹ magis vrit rōe vel magis ridet q̄ alius. **Di**
cendū qz quis impeditentia vel expeditentia q̄ se tenēt
ex pre subiecti ad illos actus q̄ sunt vti rōne z ridere
magis sint in vno q̄ in alio. tñ pncipia illa a qb actus
isti pcedūt eq̄lter picipātur: z illa sunt dñā z ppriuz
non em pl⁹ bz potētā naturales q̄ actu ridet. q̄ q̄ plo/
rat actu. sed alit habet eā z ad aliud. habuit em semp
in eq̄li aptitudine qd nō exercet fm actum. **Et** ddm
ad id qd obijcit de rōnali. q̄ licet vnus hō sūt rōnabilis
or altero. nō tñ est rōnabilior. qz rōnale dicit aīam rō/
nale in pcreto. z aīa illa eq̄lter picipaf ab omi homie
sed rōnale dicit qndā dispositionē ad rōcināduz z illa
reputat fm magis z minus in hoib

Rōnale est ppriū hois: sed ppriuz non suscipit
magis z min⁹ vt hic d: q̄ neqz rōnabile. **Di**
cendū qz rōnabile capif duplt. vno mō vt dicit
aptitudine remota ad rōcinari: z sic est passio neqz sus/
cipit magis z minus. Alio mō capif vt dicit dispositi/
onē p̄pinq̄a corporis vel aīe ad rōcināduz. z sic non ē
passio z tene suscipit magis z minus.

Differentie autē z accēti cōe qdē est de plu/
rib dicit. p̄mune sō ad ea q̄ sunt inseparabi

lia accētia sp z oibz adesse. Bipes em semp
adest oibz coruis z nigrū eē silt. Differt at
qm dñā qdē p̄tinet et nō p̄tinet. p̄tinet em
rōnalitas hoiem. **Accidētia** sō quodāmō
p̄tinent in eo qz in plurib sunt. quodā vero
p̄tinent. eo qz nō vni⁹ accētis susceptibilia
sunt subiecta. sed plurimoz: **Et** dñā qdes
inintensibilis z irremissibilis: accētia vero
magis et min⁹ recipiūt. **Et** impmixte qdes
sūt p̄trarie dñe: mixta em p̄traria accidētia
pmōi qdē cōmuniones z p̄p̄tates dñe
et ceteroz sunt. **Spēs** vero q̄ qdē differat a
genere et dñā dicitur est in eo qz dicebm⁹ q̄
gen⁹ differt a ceteris. et q̄ dñā a ceteris

In ista tercia pre Dorphiri⁹ ppar dñā ad accē/
dens penes puenientia z dñā. **Et** pmo ponit duas
puenientias: Prīma est qz p̄mune est eis de plurib p̄/
dicari inq̄tum vtrūqz eoz est vlt: hoc em conuenit vlt
inq̄tum vlt: qd est in multis z de multis dicit. Scda
quā hz cū accētie inseparabili spēalis est. qz dñā z in/
separabile accēis semp assunt oibz de qb pdicant. **Et**
pbatur exemplo z inductione. qz bipes semp adest cū
sūt dñā de aūb z hoibz pdicata. nigrū autē esse qd est
tanqz accēis inseparabile semp adest coruo. **Quāuis**
em coru⁹ posset fieri alby vel etate vel arte: qz tñ coru⁹
nō noiat tñ spēs. s; etiā in tali p̄lectione q̄ est cū nigre
dinis designat subiectū materiale cui inest inseparabi
liter. **Quē** ibi (Differt autē) ponit tres dñās dñe
z accētis. Prīma est. qz dñā p̄tinet ambitu siue cōtra/
tis ea de qb pdicatur intra suā potestatē. sicut rōnale
totū hominē z eius p̄cularia. accidētia sō nō pprie
z vere. sed quodāmō qdā p̄tinet ea de qb pdicatur
fm qz in plurib sunt z excedūt ea de qb pdicatur. qdā
sō qdāmō p̄tinentur. eo qz subiecta eoz de qb pdicā/
tur non oia suscipiūt sed plura. z ideo accēis p̄tinet ea
quibz inest z exceditur ab his qb non inest. **Albuz** em
pdicaf de hoibz albis z quodāmō p̄tinet. de nō albis
aut non pdicatur. z ideo aliq̄s hō non est alby z qdā
alby est hō. qz p̄t esse in alio subiecto q̄ in hoie. qz
cuz d: hō est alby. homo p̄tinet ab illo albo. z cū d: album
est homo p̄tinetur alby ab hoie. **Nec** tñ ista p̄tinentia
est ppria. qz p̄tinere est forme subalis. z ideo accidens
inq̄tum est forma p̄tinet. sed inq̄tus est accēis fluidū
bz eē corruptibile z p̄tinet a subiecto. z hūc d: **Alter⁹**
esse intellectū textus q̄ est hic valde obscurus. **Sec**
cūda dñā est. qz dñā non est intensibilis z remissibi/
lis sicut patuit supius. accēis aut suscipit magis z mi/
nus. **Tercia** dñā est. qz dñe p̄trarie sunt unp̄misci/
biles ad alicuius vni⁹ spēi p̄stitutionē: sicut ex rōnali
z irrōnali non p̄stituitur aliq̄ vna spēs. sed duo p̄tra/
ria accētia mixta sunt ad alter⁹ p̄stitutionē sicut mis/
centur p̄trarij colores z sapores ad medioz p̄stitutio

Questiones

predicabilium

nem. Postea epilogat dicens qd hmoi sunt cōitates et p̄prietates dñe et ceteroz p̄dicabilium. Jam ergo dōm est q̄io sp̄s differt a p̄prio et acc̄te. qz q̄io differt a p̄cedentibz dictū est in eoz differentijs ad ipsam.

Querit Utrū accidētia p̄traria p̄nt p̄misceri seu simul eē in eodē subiecto. **Q̄dm** qz contraria acc̄ti p̄iuntur dupl̄r. Vno mō fm eoz esse intentionale. i. imp̄fectū qd̄ est separatū a p̄ditionibz materie p̄b̄sice. et sic p̄nt esse in vno subiecto. qz in vno p̄iecto aeris sunt s̄i mul intentio albi et nigri. sed tūc nō p̄trariantur. Alio mō capiunt fm eoz eē reale qd̄ h̄nt in subiecto p̄b̄sice et sic capiuntur dupl̄r. Vno mō fm esse p̄fectū et int̄sum vt se3 sunt in actu completo. sicut cū albedo est in termino p̄fectionis et dealbationis. et s̄i nigredo. et sic nō possunt esse in eodez due p̄trarie. qz al̄as oporteret eadē potētā ad diuersos act̄ terminari. qd̄ est ip̄ossibile. sicut et vna līnez ad diuersa p̄iecta. vt dicit beatus

Thomas in q̄stionibz de veritate. q̄stione. viij. articulo. iij. Alio mō capiuntur fm eē imp̄fectū et remissum. sicut cū sunt in fieri. et sic simul eē p̄nt fm doctozē sanctum in loco itā allegato. vt p̄z dū aliq̄s dealbat tūc roto dealbatōis tpe albedo est vt in fieri. nigredo p̄o vt i corūpi. Et hoc p̄bat p̄mo. qz in mixto manent q̄lita res elemētoz remisse. sed ille sunt p̄trarie. q̄ forme contrarie in eē remisso sunt simul. Maior. p̄bat. qz nisi sic tūc non alit̄ disponeret materia ad formā mixti q̄ ad formā elemēti. Nec p̄t dici q̄ ille forme sint i diuersis p̄tibz subiecti. qz q̄libet ps mixti est mixta. q̄ ille forme sunt etiā in qualiter p̄e subiecti. Secdo. p̄bat idē. quia q̄n agēs agit in subiecto h̄is formā p̄traria. nō subiecto introducitur totā formā p̄traria int̄sum. sed in tpe et hoc nō fit nisi p̄pter formas et dispōnes cōtrarias in passo repugnātes forme introducende. quare relinq̄tur q̄ simul cū forma imp̄fecta introducta est forma p̄traria p̄o repugnātes forme introducende. Tercio. p̄bat. qz fm p̄b̄m sero p̄b̄sicoz. om̄e qd̄ mouet h̄z aliq̄ qd̄ vtriusq̄ extremi. q̄ om̄e qd̄ mouet ex p̄trario in cōtrariū h̄z aliq̄d vtriusq̄ p̄trarij. Quarto. p̄z. qz moe sursum et deorsum sunt p̄trarij. q̄nto p̄b̄sicoz. sed isti p̄nt esse simul. q̄. Vno. p̄bat. qz si lancea moueat sursum. et musca sup lanceā moueat deorsum motu p̄prio illa musca mouebit simul sursum et deorsum. Sed gregorius de armīno occā et petrus aureoli tenet qz forme p̄trarie in nullo gradu p̄nt eē simul nec in int̄sum neqz in remisso. et h̄nt p̄ se rōnes sequentes q̄ soluūtur

Ar Si p̄traria essent simul tūc p̄tradioia verificarent de eodez. sed hoc est imp̄possibile. q̄ non p̄tingit simul p̄traria inesse eidez. Maior est p̄b̄i. et metaphisice. Et p̄bat rōne. qz vnu p̄trariū est p̄uatio alterius. non qd̄ ē essentialit̄. sed illatiue. qz ad positionē vni sequit̄ negatio alteri in eodē subiecto. Verbi gr̄a. bene sequit̄. albedo est in hoc subiecto. q̄nigredo nō est in eodē subiecto. si p̄o illa p̄traria essent i eodē subiecto. tūc sequeret q̄ albedo esset in hoc subiecto et q̄ nō esset in hoc subiecto. **Q̄dm** qz p̄traria esse in eodez subiecto intelligit̄ dupl̄r. Vno mō sic qz ambo sint in subiecto fm esse p̄lectū. et sic imp̄possibile est. vt p̄bat rō p̄b̄i. qz sic p̄traria dicerent de eodez. Alio mō sic qz vnu sit in subiecto fm esse cōpletū. et aliud fm eē incōpletū et sic ē possibile. Nec sequitur p̄tradioia. quia vnu denoiat subiectū et nō alterū. qz illud denoiat qd̄

in subiecto predominatur. **Ar** q̄ d̄ p̄tingit aliq̄n p̄trarias formas p̄currere fm eq̄litate graduū. et tūc subiectū simul ab illis denoiaret. **Q̄dm** fm Johānez capiteoli qz in om̄i mixto op̄z semp̄ alteez p̄trarioz p̄dnari. si p̄o in alijs esset eq̄litas sic qz subiectū haberet mediū gradus latitudinis alteez qui est vt q̄nqz et mediū nigredinis q̄ etiā est vt q̄nqz. tale subiectū neqz erit albū neqz nigru simpl̄r. qz solū gradus vltra mediū sic latitudinis p̄t denoiare.

Ar Si p̄traria simul essent in eodē. tūc duricies et mollicies possent eē simul. sed h̄ est imp̄possibile. **Q̄dm** p̄z. qz idē nō p̄t eē simul durum et molle. **Q̄dm** qz illa p̄nt simul eē si vnu sit in actu in cōpleto. et alterū in esse int̄sum. et illud qd̄ est in actu cōpleto solū denoiat. **Ar** q̄ d̄ diffinitōes eoz dātur p̄tradioia. se3 cedere et nō cedere imp̄mentri. **Ar** cendū qz ille diffinitōes nō sunt formales. sed solū dātur p̄ effectus diffinitōz. si tū essent formales nihil amplius p̄cluderent nisi qz p̄traria fm actu p̄lectum non possent esse simul in eodē. qd̄ p̄cedit.

Ar Si due forme p̄trarie possent simul eē in eodē subiecto. sequeret qz due forme subales p̄nt esse simul in eodē. **Seqla.** p̄bat. qz nō videtur p̄t in cōpossibiles q̄s forme contrarie. **Q̄dm** qz nō est s̄i qz imp̄possibile est plures tales formas simul informare eandē materiā. qz q̄libet dāt esse simpl̄r et indiuisibilibz suo susceptibili. neqz vna p̄t esse remissio et alia int̄sum. sicut in formis acc̄tionalibz

Ar Si duo p̄traria accidētia p̄miscerent in eodez sequeret qz dñe p̄stitutiue illoz accidētū eent simul in eodez subiecto. qd̄ est p̄tra dñam hic positā. **Seqla.** p̄bat. qz sp̄s et dñe sp̄s nō separantur. **Q̄dm** qz sicut p̄traria in esse remisso p̄nt esse in eodē subiecto. ita s̄i dñe illoz p̄trarioz. sed p̄o p̄b̄i r̄ius intelligit̄ dictū suū de differentijs p̄dicamenti subst̄antie. **Ar** qz extrema p̄currat ad p̄stitutiōem mediū h̄z alibi videri. qz hoc nō fit p̄ p̄pōnem formale eentrie extremoz. sed ex p̄mixtione eāz q̄s media virtualiter includit

Speciei aut̄ et p̄p̄ij p̄mune est de se in si risibile est. hō est. risibile p̄o qm̄ fm id qd̄ natū est d̄r sepe iā dictū est. equalit̄ em̄ sunt sp̄s his q̄ eoz participāt. et p̄pria quoz s̄i p̄pria. Differt aut̄ sp̄s a p̄prio. qm̄ sp̄s q̄ dē p̄t et alijs genus eē. p̄p̄iū vero aliaz speciez eē imp̄possibile est. et sp̄s qd̄ ē ante subistit q̄ p̄p̄iū. p̄p̄iū vero postea fit sp̄. oportet em̄ eē vt sit risibile. **Ampl̄ sp̄s qd̄ ē actu sp̄ adest subiecto. p̄p̄iū vero aliq̄n actu potestare aut̄ sp̄. hō em̄ sp̄ actu ē. socrates nō p̄o sp̄ ridet. q̄uis natura semp̄ risibilis**

Amplius quoz termini sunt differentes z ipa sunt d'na. est aut' spci termin' ee sub genere. z de plurib' z differentib' n'nero in eo q' qd sit predicari. et cetera hmoi. pprii vero soli et semp' et omni adesse

Istud est caplin q'ru' hui' tractatus: in quo Porphyrius ppar spem ad alia duo sequentia: z fm hoc hz duas pres. In pma ppar spem ad pprii penes puenientia z dnam ponedo duas puenientias. Prima est q' sps z pprii hoc p'p' hnt q' de se inuice puerfunt pdicant. Qd pz ex^m. q' si ho est risibile est. z econtra ca est. q' pprii ex pncipijs spci causat. Secda puenientia est. q' sps z pprii eq'lit p'cipant. z no fm magis aut minus ab his a q'bo participant. accipiendo participare coiter. **T**uc tibi (Differ' aut') ponit q'ruor' differentias spci z pprii. dices q' sps differt a pprio. quia ea q' e sps ad vnu ad aliud pt ee gen'. qd veru' e em d' sps subalterna. pprii p'o cuz sit vnus spci spcalissime pprii. impossibile est esse pprii aliaz spsz. Si tn esset pprii spci subalterne q' ad illud est gen' no esset impossibile ipsum esse pprii aliaz spsz q' p'inent' sub illa. vt de Quicena. In hac d'na accipit Porphyri' spem no spcalissimā. qd ante in assignatoe d'naz non fecit pprii etiā refert ad spem spcalissimam cu' an' posuerat subalterna. qd no est factis fm artem dictū. Secda d'na est. q' sps q'de p natura z intellectu an' subsistit q' pprii. pprii aut' posterius. q' ponit supposita specie fm esse in natura. Qd ex'plo pbat. q' hoiem opz prius esse vt ex illo causat risibile. z ideo recipit in diffinitione risibilis. sicut subiectū in diffinitione sue pprie passionis. Tercia d'na est. q' sps sp actu est in subiecto de q' pdicaf. pprium aut' no sp inest actu. licet potestate sue aptitudinis semp' in sit. Qd docet ex'plo. q' fortes est sp actu ho opans z agens. no aut' sp ridet. q'uis de natura aptitudine sp sit risibilis. Quarta d'na est. q' quoz termini siue diffinitoes sunt differentes. diffinita etiā sunt d'na. sed sic est de pprio z specie. igit'. Sinor pz. q' spci diffinitio e q' sit sub assignato genere et spci spcalissime. qd de plurib' n'nero differentib' in eo qd qd est pdicaf. z cetera hmoi q' sup' sunt posita. Proprii aut' diffinitio est q' soli z omi z semp' adest. que diffinitiones sunt differentes.

Notandū q' Porphyrius de pprii z speciez spcaliter differre suis diffinitoib'. cu' tamē oia pprii diffinitoib' differat ppter duas causas. Prima est q' sps z pprii hnt eade pncipia. z ideo magis vident' puenire q' alia. Secda est. q' pprii z sua sps pdicant de se inuice puerfubiter z magna hnt puenientia. ideo ostendit Porphyrius q' no sunt vnu z idem. q' rōnib' pprii differit

Spci p'o z accntis cōe q'de est de pluribus pdicari. rare p'o alie sunt cōitates. p'p' terea qm plurimuz distant a se accntis z cui accidit. Propa vero vniusc' sunt spci q'de

in eo qd qd est predicari de his qz est spes accntis aut' in eo qd qle qddam est vel aliq' mō se habēs. z vnāquāq' substātiā vna q' dem spē p'icipare: plurib' aut' accntib' z se parabilib' et inseparabilib'. et spēs q'de an' subintelligi p' qz accntia etiā si sunt inseparabilia. opz em subiectum esse vt illi aliqd' accidat. Accntia vero posterioris generis sunt z aduerticie nature. z spci q'de p'icipatio eq'lit e. accntis p'o sepabil' vel si inseparabile sit. no equaliter. et hio p' em alio et hio p' e habebit colorē vel intēsuz ampl' vel remissum fm nigredinē: Restat g' de pprio z accidēte dicere q' em ppriū a genere. spē: z differētia differat dictuz est in illorum ad ipm differentijs

Ista est scda ps hui' capli in q' Porphyri' pparat spem ad accntis penes puenientia z dnam: Et ponit vnā puenientia dices. q' in q'ntum sunt vlia cōe est eis de plurib' pdicari. Alie p'o cōitates sunt rare: eo q' accidens z id cui accidit plurimum a se differit. **T**uc tibi (Propa p'o) ponit q'ruor' differentias eoz. Prima d'na est. q' spci puenit predicari in eo qd qd est: accntis p'o in qle pdicaf. Sicut pz de accntib' absolutis. sicut sunt q'ltas z q'rtas. vel pdicaf in eo q' quo se habz: si cut pz de alijs accntib' q' sunt mixta cum respectu. vt ad aliqd' z oia alia. Secda d'na est. q' vni' indiuidū in genere sube sola est vna spēs. prima z imediata. sed pnt eius esse plura accntia tā separabilia q' inseparabilia. Tercia d'na est. q' spēs p' intelligi in se existens ex suis pncipijs subalib' ante accntia q' sunt in ipa q'uis etiā sunt inseparabilia. Quid' rō est. q' oz supponere subiectū in se pletū esse vt illi postea aliqd' accidat. accidētia p'o supponūt subiectū. q' sunt posteriora a subiecto. z g' vocant' accntia q' ad subiectū eius cadentia tanq' entia defectiua. Quarta d'na est. q' spēs participaf suis subiectis eq'liter. z no fm magis z minus. accidētis p'o participatio ab illis de q'bo pdicaf (etiā si sit inseparabile accntis) est fm magis z min'. z no eq'lit. **A**tingit em q' et hio p' respectu et hio p' hz colorē z nigrū magis intensum vel nigredinē magis remissaz. **T**uc p'cludit Porphyri' q' iā solū restat dicere de pprio z accntē. Quo p'o ppriū a spē: genere: z d'na differat satis dictum est

Nulla forma suscipit magis z min': sed accntis est forma. g' no suscipit magis z minus. **D**as io. pbat. q' forma est in simplici z in inuariabil' eentia p'sistēs fm Gilbertū por: Qd m' q' forma accntalis pt accipi duplr: Vno mō abstractiue z fm eentia: z sic no suscipit magis z min'. q' nulla est lart' s iij

Secunda ps. 4. c.

Questiones

tudo in accñte fm essentia considerato. Alio mo capitur
coerctiue 7 fm ee. 7 sic suscipit magis 7 minus fm q
subiectu magis est dispositu ad accñs illud in eo rece-
ptu. vl fm magis vl min⁹ picipat eade forma. vt dr
leatus Thomas: Et ex isto sumit dñia inter formas
subale 7 accñtale. qz forma subal dat ee subiecto vno
mo. sed forma accñtalis dat esse variabile. licet eñtia
sit simplex 7 inuariabilis

Quoniam plura accñtia vni⁹ spci pnt ee in eodez
subiecto. **O**dm q naturalit est impossibile.
qz fm phm vii. metaphi. accñtia nuerant ex
nueritate subiecti. 7 intelligit de accñtibz eiusde spci
si q subiectu sit vni. accñtia n pnt ee plura. Et ide dr p^o
thopicoz. g. 2c. Et pbat rone. qz ide no pnt ee in actu 7
in potētia respectu eiusde. sed si in subiecto possente
plura accñtia eiusde spci simul ide est in potētia 7 i actu
respectu eiusde in spci. g. 2c. **D**inoz. p. qz est in actu
p^o forma qua hz. 7 est in potētia ad alias eiusdem spci
qua no hz. **S**ecdo. p. qz dr: scdo de aia q oz receptiuuz
denudari ab eo qd recipit. q subiectu etis in actu per
vna forma no pnt alia recipe eiusde spci. **T**ercio. p. qz
qz ome susceptibile suscipies distinctas formas p^o ee
p^o pnt ab illis denoari. sed nullu susceptibile pnt des-
noari distincte a distinctis formis eiusde spci. g. **D**i-
noz. pbat. qz seqret q vni subiectu dicere multa alba
7 vnus aer multa luminosa. quod est falsum

In eade pre dyaphoni stz plura lumina. qz stz
causata ex diuersis luminosis. g. plura accñtia
vni⁹ spci pnt ee in eodem subiecto. **E**t si dicat
q non sunt plura lumina. sed q ex eis fiat vnu sicut ex
pluribz lampadibz vnitis solu catur vnu lumē fm **D**i-
onisiu. **C**ontra hoc arguit. qz ibi stz diuersa agentia. i.
plura luminosa. g. stz plures actōes 7 plures effectus.
Odm licet ibi sint plura agentia tñ pcurrunt in vice
vni⁹ pfecte agentis. sicut plures hoies ad vnu tractu
nautis. 7 ideo no est incōueniens qz ibi sit actio vna ex
pre passi. licz heat habitudine ad plura a qbz exit

Ide p^o nūero hz plures pñitates tñ numero
differētes. g. 2c. **A**ns. p. qz relatio nuerat nūe-
rositate tñmi. sed ptingit eūdem pñem habere
plures filios. g. **O**dm q est eadem pñitas q referē
p^o ad plures filios. qz fm scñ Thomā vnitatis relatio
nis vel ei⁹ pñalitas no atēdit penes tñmios sed p^o ei⁹
cām vel subiectu. **S**i eñ atēderet fm tñmios: tūc qli-
ter hō haberet in se duas filiarōes. vna q referē ad pa-
tre. 7 alia q referē ad matrē. qd falsum est: qz fili⁹ eade
relatiōe referē ad suū pñem 7 suā matrē p^o vnitatem
cause. q est natiuitas. qz eadez natiuitate hō nascit ex
patre 7 matre

Ide subiectu nūero est in potētia ad plures alte-
dines succedētes diuersis tptibz. g. hz simul di-
uersas potēnas ad illas albedines. sz ille potē sunt soluz
nūero distincte. g. 2c. **O**dm q est vna potēna numero
ad illas diuersas albedines. 7 manet in subiecto put
substare diuersis formis 7 cor: rupta albedine in subiec-
to no cor: rumpit potētia ad illam

Cōmūe at p^oriū 7 isepabilis est accñtis
q pter ea nūqz pñstāt illa in qbz pñsiderant
quēadmodū eñ pter risibile no subsistit hō

predicabilium

ita nec pter nigredinē subsistit ethiops. Et
quēadmodū 7 sp et oī adest p^oriū. sic 7 inse-
parabile accñs. **D**iffert at qm p^oriū vni so-
li spci adest. quēadmodū risibile hōi. **I**nse-
parabile p^o accñs (vt nigz). no solū ethiopi
sed etiā coruo 7 carboni et ebno et qbusdā
alijs. **Q**uare p^oriū p^ouersim predicat de co-
cui⁹ ē p^oriū et cōlit. isepabile p^o accñs cō-
uersim no pñdicat. **E**t p^oriū qdē cōlit est p^o-
cipatio. accidētium p^o hec qdē magis. illa
vero min⁹. **S**ūt qdē 7 alie cōitates vel p^ope-
tates eoz qz q dicta sunt. sed sufficiāt etiāz

hec ad discretōem eoz cōitatis qz traditiōem
Istud est qntū caplm 7 vltimū istius tractat⁹. in q
Porphirius ppar p^oriū ad accñs. **E**t pmo ponit du-
as pñtērias. **P**rima est q p^oriū 7 accñs isepabile
semp assunt illis quoz stz. ita q pter illa subiecta num-
qz pnt pñstere in qbz sunt 7 de qbz pñdicant. **S**ed p^o p^o p^o
plurē. qz sicut pter risibile no subsistit hō in natura. ita
pter nigredinē no subsistit coruus. dñmō coruus noie
suo importat pplexionē nigredinē causantē. **S**ecda cō-
uenientia (q est qli cā pcedentia) est q sicut p^oriū sem-
per ad hōi cuius est p^oriū. sicut risibile hōi. ita accñs
isepabile adest oī 7 temp: qz nō soli assit sicut p^oriū
um: ppter qd etiā no p^ouersim pñdicatur de eo cuius est
Alie autē cōitates sunt ad qdā sicut no essentialit pñdi-
cari 7 in qle. **A**ccñs autē isepabile cōitate ad p^oriūz non
hz nisi pñdicari in qle 7 no in qd. **T**unc ibi (**D**iffert
aut) **F**inalit ponit tres dñias eoz: **P**rima est q p^oriū
p^oriū soli vni spci adest. quēadmodū risibile adest hōi.
isepabile p^o accñs vt nigri no soli adest ethiopi: vel
soli coruo. sed etiā carboni 7 eteno 7 qbusdā alijs. ita
q p^oriū subiectu sibi no detminat. **E**t caput ebn⁹ p^o
arboze q cesa duret in lapidē 7 est nigra. vni⁹. **O**tes
nus est arbor: quā null⁹ p^oremat ardor: **E**ten⁹ est lig-
nū nigri. qd si dabis igni. **F**enis no lignū cremat emi-
rabile signū. **S**ecda dñia ē. qz p^oriū pñdicat p^ouersim de
eo cui⁹ est p^oriū. accñs p^o isepabile (qz no detminatū
subiectu respicit) ideo no p^ouersim pñdicat. **T**ercia ē. qz
p^oriūz cōlit 7 no fm magis 7 min⁹ ē p^oriū a suis
subiectis. **A**ccñtiū p^o p^oriū est fm magis 7 min⁹
vt in accñtibz dictum est. **C**ōcludit g qz qzuis sint alie
cōitates 7 dñie hōz qnz vltimū: tñ hoc mo dicte suffi-
ciāt ad notitiā 7 distinctōem eozdem

Licet autē ex vulnere occalluerit 7 sicut cecū-
ras oculoꝝ stz accñtia isepabilia. 7 tñ no sp ass-
sunt suis subiectis vt manifestū ē. **S**ecda p^o p^o
nētia no est vl⁹ p^oriū. **O**dm q duplicia stz accñia isepa-
bilia. qdā stz q adueniūt subiectis suis ab intrinseco. 7
illa sp assunt posito tali pñcipio. **A**lia stz q adueniunt
ipsis a pñcipijs extrinsecis: 7 illa hz no assunt sp simple
assunt tñ sp illi cui semel infuerūt. **E**t hec circa lib^o
pñdicabiliū Por: phirij dicta sufficiant